Drizzt Efsanesi 8 .Kitap

UNUTULMUŞ DİYARLAR

R. A. SALVATORE

YILDIZSIZ GECE

Drizzt Do'urden'in Maceraları

Cilt2

Yıldızsız Gece

R. A. Salvatore

BAŞLANGIÇ

Drizzt parmaklarım panter heykelciğinin detaylı kıvrımları üzerinde dolaştırdı. Heykelciğin kara oniks yüzeyi, kaslı boyun kısmında bile pürüzsüz ve hatasızdı. Guenhwyvar'a çok benziyordu, onun mükemmel bir tasviriydi. Şimdi iri panteri bir daha asla göremeyeceğinden emin olan Drizzt ondan ayrılmayı nasıl kaldırabilirdi?

"Elveda, Guenhwyvar," diye fısıldadı drow kolcu. Heykelciğe bakarken yüz ifadesi hüzünlüydü, hatta neredeyse acınacak haldeydi. "Bu yolculukta seni yanıma almayı vicdanıma sığdıramam, zira başıma geleceklerden korktuğumdan daha fazla senin kaderinden korkuyorum." Duruma razı olarak derinden iç geçirdi. O ve dostları bu huzur dolu yaşamı elde edebilmek için uzun ve zorlu savaşlar vermiş, büyük fedakarlıklarda bulunmuşlardı. Yine de Drizzt bunun yanlış bir zafer olduğunu anlamıştı. Bu durumu reddetmek, Guenhwyvar'm heykelciğini kesesine geri koymak ve en iyisini umarak yoluna körlemesine devam etmek istedi.

Drizzt, yaşadığı kısa zayıflık anını iç geçirerek üzerinden attı ve heykelciği buçukluk Regis'e uzattı.

Regis, gördüklerine inanamaz bir halde uzun bir süre sessizce Drizzt'e baktı. Drowun ona söylediği ve ondan yapmasını istediği şey karşısında şoka uğramıştı.

"Beş hafta," diye ona hatırlattı Drizzt.

Buçukluğun bir oğlan çocuğunu andıran yüz hatları buruşuverdi. Eğer Drizzt beş hafta içinde geri dönmezse, Regis, Guenhwyvar'm heykelciğini Cattibrie'a verecek ve hem ona hem de Kral Bruenor'a Drizzt'in nereye gittiğini anlatacaktı. Drowun somurtgan yüzünü gören ve kasvetli sesini duyan Regis, Drizzt'in geri dönmeyi ummadığını anladı.

Aniden içine bir his doğan Regis, heykelciği yatağının üzerine bıraktı ve boynundaki zincirini çıkartmaya uğraştı, fakat zincirin kopçası buçukluğun uzun ve kıvırcık buklelerine takıldı. En sonunda kopçayı çözmeyi başardı ve ortaya kolyesinin taşını çıkarttı. Kocaman, büyülü yakut süs, zincirin ucunda sallanıyordu.

Şimdi şaşırma sırası Drizzt'deydi. Regis'in mücevherinin değerini ve buçukluğun yakut süse duyduğu aşırı sevgiyi biliyordu. O anda Regis'in mizacına aykırı davrandığını söylemek bile inanılmaz derecede yetersiz kalırdı.

"Bunu alamam," dedi Drizzt, değerli taşı kenara doğru iterek. "Geri dönmeyebilirim ve o da kaybolmuş olur..."

"Al şunu!" diye emretti Regis. "Bana, hepimize yaptığın bütün iyiliklerden sonra bunu kesinlikle hakkediyorsun. Guenhwyvar'ı geride bırakmak ayrı birşey -eğer panter senin şeytani ırkından birinin eline geçerse hakikaten de bir facia olur- ama bu sadece büyülü bir kolye taşı, canlı bir varlık değil. Ayrıca yolculuğunda sana yardımcı olabilir. Palalarını aldığın gibi bunu da yanına al." Buçukluk duraksadı ve sevecen bakışlarını Drizzt'in menekşe renkli gözlerine kenetledi. "Dostum."

Regis birden parmaklarını şıklattı ve kendisini yere fırlatıp birşeyler aramaya başladı. Çıplak ayaklan soğuk taş üzerinde 'şap şap' ediyor ve geceliği de hışırdıyordu. Bir çekmeceden başka bir nesne çıkarttı. Bu, oldukça gösterişsiz bir maskeydi.

"Onu geri aldım da," dedi. Drizzt'in de tanıdığı bu nesneyi geri alış hikayesinin tamamını anlatmak istemiyordu. Aslında Regis, Mithril Salonundan dışarı çıkmış ve Artemis Entreri'yi dar koyağın yan duvarındaki çıkıntılı bir kayaya asılı bir halde bulmuştu. Regis, kiralık katili çabucak soyup soğana çevirmiş ve sonra da Entreri'nin pelerinini dikiş yerinden kesmişti. Regis, bilinci pek yerinde olmayan yara bere içindeki adamı havada tutan tek nesnenin, yani pelerinin yırtılmasını zevkle izlemişti.

Drizzt büyülü maskeye uzun bir süre baktı. Bir yıldan fazla bir süre önce bu nesneyi bir bansheenin ininden almıştı. Maskeyi takan kimse görünüşünü baştan aşağı değiştirebiliyor ve kimliğini gizleyebiliyordu.

"Bu, içeri girip çıkmana yardımcı olur," dedi Regis umutla. Drizzt hâlâ renk vermiyordu.

"Onu almanı istiyorum," diye ısrar etti Regis, Drowun tereddüt sebebini yanlış anlayarak ve maskeyi Drizzt'e doğru itiştirerek. Regis, bu maskenin Drizzt Do'Urden için taşıdığı anlamı farketmemişti. Drizzt bir keresinde kimliğini gizlemek için onu takmıştı, zira dünyanın yüzeyinde dolaşan bir kara elf büyük bir tehlike içinde olurdu. Kullanışlı olmasına rağmen Drizzt bu maskeyi bir yalan olarak görmeye başlamıştı ve şimdi, her ne kadar kendi yararına olacak gibi görünse bile onu bir daha takmayı kendisine yediremiyordu.

Yoksa yedirebilir miydi? Drizzt bu hediyeyi reddedip edemeyeceğini düşünüp tarttı. Eğer bu maske görevinde Drizzt'e yardımcı olacaksaki bu görev muhtemelen geride bıraktığı kimseleri etkileyecekti- o zaman onu takmayı nasıl reddedebilirdi?

'Hayır,' diye karar verdi en sonunda, 'maske benim görevim için o kadar da gerekli değil.' Şehrinin dışında geçirdiği otuz sene uzun bir zaman dilimi sayılırdı ve Drizzt görüntü itibarıyla o kadar da değişik biri değildi. Ayrıca kolayca tanınmasını sağlayacak büyük bir şöhrete sahip değildi. Elini

kaldırıp hediyeyi reddetti ve Regis bir kere daha ikna etmeye çalıştıktan sonra küçük omuzlarını silkerek maskeyi kaldırdı.

Drizzt tek bir kelime daha etmeden odadan ayrıldı. Şafağa kadar epey zaman vardı; Mithril Salonunun üst katmanlarında meşaleler loş yanıyordu ve etrafta pek az cüce mevcuttu. Salonlar müthiş bir sessizlik, müthiş bir huzur içinde gibiydi.

Kara elfın zarif parmaklan hafifçe dokunarak ve hiç ses çıkartmayarak ahşap bir kapının üzerinde gezindi. Kapının ardındakini rahatsız etmeye hiç niyeti yoktu, fakat kızın uykusunun huzur dolu olduğundan da şüpheliydi. Drizzt her gece onun yanına gidip onu teselli etmek istemiş, fakat yine de bunu yapmamıştı. Zira söyleyeceği sözlerin Cattibrie'ın kederini dindirmeye pek yaramayacağını biliyordu. Bu kapının önünde çaresiz bir muhafız olarak dikilip durduğu diğer birçok gecede olduğu gibi, kolcu en sonunda yine taş koridor boyunca loş meşale ışıklarının gölgeleri arasında yürüyerek uzaklaştı. Önce parmak uçlarını sonra topuklarını basarak attığı adımları tıkırtı bile çıkartmıyordu.

Başka bir kapının, yani en yakın cüce dostunun kapısının önünde de az bir süre duraksadıktan sonra Drizzt kısa zamanda odalar bölümünden çıktı. Mithril Salonu Kralının elçileri ağırladığı resmi toplantı salonlarına geldi. Burada birkaç tane cüce vardı- bunlar muhtemelen Dagna'nın askerleriydi. Ama bu cüceler sessizce geçip giden drowu ne gördüler ne de duydular.

Savaşbaltası Klanı cücelerinin en kıymetli hazinelerini sakladığı Dumathoin Salonunun önüne gelince Drizzt yine duraksadı. Yoluna devam etmesi, klan uyanmaya başlamadan önce bu mekandan çıkıp gitmesi gerektiğini biliyordu. Ama kalbini sıkıştıran o duyguları reddedemezdi. Drowlar salonlardan kovu-lah beri geçen şu iki hafta içinde bu oyuk salona hiç gelmemişti, ama en azından bir kez olsun bakmazsa kendisini asla affetmeyeceğini biliyordu.

Kudretli savaş çekici Aegis-fang, şaşaalı salonun tam merkezindeki yüksek bir kaidenin, yani en büyük onur mevkiinin üzerinde asılı duruyordu. Bu görüntü Drizzt'in menekşe renkli gözlerine oldukça münasip geliyordu. Zira Aegis-fang diğer bütün eserlerden çok daha üstün görünüyordu; parlak zırhlardan, uzun süre önce ölmüş kahramanların

kocaman baltalan ve miğferlerinden, efsanevi bir demir ustasının örsünden çok daha görkemliydi. Drizzt, bu savaş çekicinin bir cüce tarafından kullanılmamış olduğunu düşünerek gülümsedi. Drizzt'in dostu olan Wulfgar'ın, sıkı arkadaş grubunun diğer fertleri hayatta kalabilsin diye kendi canını seve seve feda eden kişinin silahıydı bu.

Drizzt kudretli silahın, yaşadığı birçok şiddetli savaşa rağmen hâlâ üzerinde tek bir çizik bile bulunmayan, cüce tanrısı Dumathoin'in sembolleri mükemmel bir şekilde üzerine kakılmış parlak mithrilden kafasına uzun uzun baktı. Drowun bakışları yavaşça çekiçten aşağıya, silahın kurumuş kanla kaplı koyu adamant sapına kaydı. İnatçılar inatçısı Bruenor o kanın temizlenmesine izin vermemişti.

Uzun ve güçlü, altın saçlı ve altın derili Wulfgar'ın yanında savaştığı zamanların anıları Drowun zihnine bir sel gibi hücum etti, dizlerinin bağını çözdü ve kararlılığını zayıflattı. Zihninin içinde Drizzt yine, Wulfgar'ın kuzey göğünün mavisine sahip, her zaman heyecan dolu bir kıvılcımla parlayan berrak gözlerine bakıyordu. Wulfgar sadece bir çocuktu. Ruhu acımasız dünyanın sert gerçeklerine karşı yılmıyordu.

Sadece bir çocuktu, ama dostlarım dediği kimseler için herşeyini dudaklarında bir şarkıyla birlikte feda etmişti.

"Elveda," diye fısıldadı Drizzt ve oradan ayrıldı. Bu sefer koşuyor, fakat tıpkı yürüdüğü zamanki gibi hiç ses çıkartmıyordu. Birkaç saniye içinde bir balkonu geçip bir merdiven inerek geniş ve yüksek tavanlı bir odaya çıktı. Taş duvara heykelleri oyulmuş olan Mithril Salonunun sekiz kralının koruyucu bakışları altında yoluna devam etti. Bu büstlerden en sonuncusu, yani Kral Bruenor Battlehammer'a ait olanı en heybetlisiydi. Bruenor'un çehresi sertti, alnından çenesine kadar uzanan bir yarayla ve kör olmuş sağ gözüyle, haşin bakışı daha da yoğunluk kazanmıştı.

Drizzt, Bruenor'un gözünden çok daha önemli yaraları olduğunu biliyordu. Kaya kadar sert ve dayanıklı olan cücenin vücudundan çok daha fazlası yaralanmıştı. Bruenor en büyük acıyı ruhunda çekiyordu, oğlum dediği bir delikanlının ölümüyle birlikte açılan derin bir yara vardı orada. Cücenin ruhu da vücudu kadar dayanıklı mıydı? Drizzt cevabı bilmiyordu. O anda Bruenor'un yaralı yüzüne bakarken, Drizzt burada kalması ve

dostunun yanında oturup yaralarını iyileştirmesine yardım etmesi gerektiğini hissetti.

Bu çabucak geçip giden bir düşünceydi. 'Cüce daha fazla yara alabilir!' diye hatırlattı Drizzt kendisine. 'Cüce ve hayatta kalmış olan diğer dostlarım!'

* * *

Her gece -daha doğrusu bitkinliği uyumasına izin verdiği gecelerde- olduğu gibi, yine o kader anını yeniden yaşayan Cattibrie, yatağında dönüp kıvranıyordu. Wulfgar'ın savaş tanrısı Tempus'a söylediği şarkısını duyuyor, kudretli barbarın gözlerindeki o huzurlu bakışı görüyordu. Bu bakış onun acıyı reddetmesini, ağır granit kayalar çökmeye başlamış olsa bile gevşek taşlardan oluşan tavana darbeler indirmesini sağlıyordu.

Cattibrie, Wulfgar'ın feci yaralarını, kemiklerinin beyazını görüyordu. Kaburgalarının üzerindeki derisi yochlolun -başka bir düzlemden gelen, yarı erimiş bir muma benzeyen, yapış yapış, çirkin ve şeytani yaratığın- köpekbalığını andıran dişleri tarafından deşilip kopartılmıştı.

Tavan kısmı aşkının üzerine çökerken çıkan gümbürtü, Cattibrie'ın sıçrayarak uyanmasına, kestane renkli gür saçları boncuk boncuk terlerle yüzüne yapışmış bir halde karanlığın içinde doğrulup oturmasına sebep oldu. Nefesini kontrol etmek için uzun bir zaman harcadı. Bunun bir rüya ve feci bir hatıra olduğunu, ama eninde sonunda yaşanıp geçmiş bir hadise olduğunu kendisine tekrar tekrar hatırlattı. Kapısının kenarlarından sızan meşale ışığı onu sakinleştirdi ve rahatlattı.

Sadece ince bir gecelik giyiyordu ve yatakta debelenmesi sebebiyle battaniyesi yere savrulmuştu. Ürpertiden dolayı kolunda küçük noktacıklar oluşan Cattibrie titredi. Üşümüştü, sırılsıklamdı ve sefil bir haldeydi. Kalın battaniyelerini hızla yerden aldı ve boğazına kadar sıkıca örtündü. Sonra sırt üstü yatıp kaldı ve karanlığa baktı.

Birşeyler ters gidiyordu. Birşeylerin epey yanlış olduğunu hissetti.

Mantığıyla düşünen genç kadın kuruntu yaptığını, gördüğü rüyaların onu tedirgin etmiş olduğunu kendisine telkin etti. Dünya şu sıralar Cattibrie için iyi değildi, hatta berbattı. Ama Mithril Salonunda bulunduğunu ve etrafının bir ordu dolusu cüceyle kaplı olduğunu kendisine şiddetle hatırlattı.

Kendisine kuruntu yaptığını söyledi.

* * *

Güneş doğduğunda, Drizzt Mithril Salonundan epey u-zaklardaydı. Bugün adeti olduğu üzere oturup da şafak vaktinin tadını çıkartmamıştı. Doğan güneşe bile pek bakmadı, zira şimdi güneş ona olmayacak dualara amin demek gibi görünüyordu. Güneşin ilk şiddetli parıltıları geçtiğinde drow güneydoğuya, çok uzaklardaki dağlara doğru baktı ve hatıralara daldı.

Eli boynuna, Regis'in ona verdiği hipnotize edici yakut süse doğru gitti. Regis'in bu mücevhere ne kadar çok bel bağladığını ve onu ne kadar çok sevdiğini biliyordu. Buçukluğun yaptığı bu fedakarlığı, ancak gerçek bir dostun yapacağı fedakarlığı yeniden düşündü. Drizzt gerçek dostluk nedir biliyordu; Buzyeli Vadisi adındaki mahzun diyara gidip Bruenor Battlehammer ve onun evlatlık kızı Cattibrie ile tanıştığı zamandan itibaren hayatı çok zenginleşmişti, ikisini de bir daha göremeyeceğini düşünmek Drizzt'e acı veriyordu.

Fakat drow büyülü mücevheri aldığı için memnundu. Zira o nesne onun bazı cevaplar alıp dostlarının yanına geri dönmesini sağlayabilirdi. Ama ayrılış sebebini Regis'e söyleme kararı konusunda epey suçluluk hissediyordu. Bu seçim Drizzt'e bir zayıflık, bu karanlık zamanda ona pek fazla yardımı dokunmayacak olan dostlarına bel bağlama ihtiyacı gibi geliyordu. Fakat bunu, geride bırakacağı dostlarının güvenliği için gereklilik olarak düşünüp bir mantığa dayandırabiliyordu. Regis'e eğer yolculuğu başarısız olursa beş hafta içinde gerçeği Bruenor'a söylemesi talimatını vermişti. Böylece Savaşbaltası Klanının üzerlerine kapanacak olan karanhğa hazırlanmak için en azından biraz zamanı olacaktı.

Bu mantıklı bir davranıştı. Ama Drizzt, Regis'e söylemesinin asıl sebebinin buna ihtiyaç duyması, yani birisine söylemek zorunda olması olduğunu kendisine itiraf etmek zorundaydı.

'Peki ya büyülü maske?' diye düşündü. 'Yoksa onu reddetmekle de zayıflık mı ettim?' O güçlü nesne Drizzt'e, dolayısıyla da dostlarına yardımcı olabilirdi. Ama onu takacak, hatta ona dokunacak gücü bile kendisinde bulamamıştı.

Şüpheler drowun zihninde dolaşıyor, gözlerinin önünde uçuşuyor ve onunla alay ediyordu. Drizzt iç çekti ve yakut süsü narin, kara elleriyle ovuşturdu. Ne kadar iyi kılıç kullanırsa kullansın, ne kadar azimli ve prensip sahibi olursa olsun, ne kadar kolculuk sabrı gösterirse göstersin, Drizzt Do'Urden'in dostlarına ihtiyacı vardı. Mithril Salonuna doğru dönüp baktı ve kendi iyiliği için bu görevi gizli ve özel bir şekilde üzerine almakla doğru bir iş yapıp yapmadığını düşündü.

'Bir zayıflık daha,' diye karar verdi inatçı Drizzt. Yakut süsü ellerinden bıraktı, zihninde dönüp duran şüpheleri bir kenara itti ve bir elini orman yeşili yolculuk pelerininin içine soktu. Ceplerinden birinden bir parşömen çıkarttı. Dünyanın Omurgası Dağları ile Büyük Çöl Anauroch arasında kalan toprakların bir haritasıydı bu. Drizzt, sağ alt köşede bir nokta belirledi. Bu nokta bir zamanlar yüzeye çıkmış olduğu ve şimdi onu yurduna geri götürecek olan mağaraydı.

KISIM 1

GÖREVİNE SADIK

Diyarlar'da intikam kelimesinin anlamını drowlardan daha iyi bilen başka bir ırk yoktur. İntikam onların günlük sofralarındaki tatlıdır, sanki en leziz zevkmiş gibi dudaklarını şapırdatarak tattıkları şekerlemedir. Drowlar benim için de oldukça aç bir şekilde geldiler.

Wulfgar'ın ölümü için ve kıymet verdiğim dostlarımın benim karanlık geçmişim yüzünden çektiği acılar için duyduğum hiddet ve suçluluktan bir türlü kurtulamıyorum. Cattibrie'ın güzel yüzüne her ne zaman baksam, orada olmaması gereken derin ve ebedi bir hüzün, bir kız çocuğunun kıvılcımlar saçan gözlerinde yeri olmayan ağır bir yük görüyorum.

Onun kadar yaralanmış olduğum için onu avutacak sözleri bulamıyorum ve teselli getirebilecek herhangi bir sözün olabileceğinden de şüpheliyim. Öyleyse benim çizdiğim yol şudur; dostlarımı korumaya devam etmeliyim. Wulfgar 'in kaybı için kendi adıma duyduğum kederin ötesine, Mithril Salonu cücelerini ve Konaktaşı 'nın sert insanlarını saran acının ötesine bakmam gerektiğini farkettim.

Cattibrie 'in o kader savaşı konusunda anlattıklarına bakılırsa, Wulfgar 'in savaştığı yaratık bir yochlol, yani Lloth 'un birinci elden bir hizmetkarıydı. Bu acı bilgiyi edinmişken şu andaki hüznümün ötesine bakmalı ve yaşanmasından korktuğum daha fazla acıyı düşünmeliyim.

Örümcek Kraliçenin kaotik oyunlarını anlamıyorum -hatta şeytani yüce rahibelerin bile o feci iblisin esas mahiyetini bildiklerini sanmıyorum- ama bir yochlolun gelmiş olmasının önemli olduğunu, ben bile, yani dro\v dini dersinde en berbat öğrenci olan ben bile farkediyorum. Hizmetkarın ortaya çıkışı, o akının Örümcek Kraliçe tarafından kutsanmış olduğunu gösteriyordu. Ve yochlolun savaşa karışmış olması gerçeği, Mithril Salonunun geleceği için pek parlak değil.

Bunların hepsi tabii ki de varsayım.

Ablam Vierna 'nın, Menzoberranzan 'daki diğer karanlık güçlerden herhangi biriyle ittifak içinde çalışıp çalışmadığını bilmiyorum. Ya da Vierna'nın, yani ailemden geriye kalan en son kişinin ölümünden sonra, drow şehriyle benim aramdaki bütün bağlantıların kopup kapmamış olduğunu da kestiremiyorum.

Cattibrie'ın gözlerine ve Bruenor 'un yaralarına bakınca bu umut dolu varsayımların oldukça cılız ve tehlikeli olduğunu hatırlıyorum. Şeytani ırkım bir dostumu benden aldı.

Daha fazlasını alamayacak.

Mithril Salonunda bu sorulara cevap bulamam. Kara ciflerin hâlâ benden intikam almak isteyip istemediğini bilemem, tabii kafama konulan ödülü kazanmak için başka bir birlik Menzoberranzan 'dan çıkıp da yüzeye gelmediği takdirde. Bu gerçek omuzlarıma bir yük gibi binerken nasıl olur da Gümüş-ay 'a veya yakınlardaki başka bir kasabaya gidip de hayatıma normal bir şekilde devam edebilirim? Kara ciflerin kısa süre sonra geri döneceği ve bir kez daha dostlarımın tehlike altında olacağı korkusunu kalbimde taşırken nasıl olur da huzur içinde uyuyabilirim?

Mithril Salonunun görünürdeki dinginliği, o düşünceli sessizliği, bana drovların gelecek için tasarıları hakkında hiçbir şey göstermeyecek. Yine de, dostlarımın iyiliği için o karanlık maksatları bilmek zorundayım. Korkarım ki cevapları bulmak için bakmam gereken tek bir yer var.

Wulfgar, dostları yaşayabilsin diye kendi hayatını feda etti. Vicdanımın tartısında benim yapacağım fedakarlık bundan daha azı olabilir mi?

-Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 1

HIRSLI

Paralı asker, drowlarm şehri Menzoberranzan'ın en kuzeyinde bulunan Breche Yükseltisinin geniş merdivenlerini destekleyen ana sütuna sırtını yasladı. Jarlaxle, geniş siperlikti şapkasını çıkartıp pürüzsüz kel kafasını bir eliyle sildi ve sessizce birkaç tane küfür savurdu.

Şehirde bir sürü ışık vardı. Doğal dikit sütun dizileri arasına oyulmuş olan evlerin yüksek pencerelerinde meşaleler parıldıyordu. Drow şehrinde ışıklar vardı! Özenle inşa edilen binaların birçoğu çok uzun zamandan beri peri ateşinin hafif parıltısıyla, çoğunlukla mor ve mavi tonlarında süslenirdi. Ama bu farklıydı.

Jarlaxle yana doğru döndü ve vücut ağırlığı yeni yaralanmış olan bacağına binince acıyla yüzünü buruşturdu. Paralı askerin yarasını Arach-Tinilith'in matron hanımı, yani şehirdeki en üst kademe rahibelerden biri olan Triel Baenre iyileştirmişti. Fakat Jarlaxle o şeytani rahibenin bile bile işini tam olarak yapmadığından, kaçak Drizzt Do'Urden'i yakalama konusunda gösterdiği başarısızlığı hatırlatmak için bacağı bir parça acı verecek şekilde bıraktığından şüpheleniyordu.

"Bu aydınlık gözlerimi acıtıyor," diye iğneleyici bir ses geldi paralı askerin arkasından. Jarlaxle arkasını döndüğünde Matron Baenre'nin en yaşlı kızını, yani bahsi geçen Triel'i gördü. Kadın çoğu drowdan daha kısa boyluydu, Jarlaxle'dan neredeyse otuz santim kısaydı, ama yadsınamaz bir saygınlık ve heybete sahipti. Jarlaxle onun gücünü (ve tabii fevri mizacını) çoğu kişiden daha iyi biliyor ve bu minyon dişiye karşı son derece ihtiyatlı davranıyordu.

Triel, kıstığı gözleriyle şehri izleyerek, daha doğrusu ters ters bakarak paralı askerin yanına geldi. "Lanet olsun bu ışığa," diye mırıldandı.

"Bu senin matronunun emriydi," diye hatırlattı Jarlaxle. Açıkta olan gözünü çevirip kadının bakışlarından kaçındı; diğeri ise kafasının arkasına bağlı olan bir göz yamasıyla kapatılmıştı. Büyük şapkasını kafasına geri taktı ve kadının sinirle yüzünü buruşturuşu karşısında sırıtışını saklamaya çalışarak şapka siperliğini öne doğru indirdi.

Triel annesinin davranışlarından memnun değildi. Matron Baenre, yaptığı planlar konusunda ipuçları vermeye başladığı andan itibaren, Jarlaxle bunun böyle olduğunu biliyordu. Triel, muhtemelen Örümcek Kraliçenin rahibeleri arasında en fanatik olanıydı ve şehrin ilk matron anası olan Matron Baenre'ye karşı çıkmazdı- tabii Lloth kendisine emretmedikçe.

"Gel benimle," diye hırladı rahibe. Kadın arkasını döndü ve Drow Akademisindeki üç binanın en büyük ve şaşaalı olanına doğru Breche Yükseltisi boyunca yürüdü. Bu bina devasa bir örümceğe benzetilmiş kocaman bir yapıydı.

Jarlaxle ilerlerken manalı bir şekilde inledi ve topallayarak attığı her adımda kadından geride kaldı. Fakat birazcık daha iyileştirme büyüsü alabilmek için yaptığı girişim başarısız oldu. Zira Triel sadece büyük binanın kapısının önünde durdu ve karakterine hiç uymayan bir davranış sergileyerek sabırla onu bekledi. Jarlaxle bunu biliyordu, zira Triel hiçbir şey için asla beklemezdi.

Paralı asker tapınağa girer girmez tütsülerden tutun en son kurbanın kuruyan kanına kadar her türlü esansı ihtiva eden farklı farklı kokular duydu. Ve geçtikleri her kapı eşiğinden dualar yükseliyordu. Triel onların hiçbirine aldırış etmedi; onu koridorda yürürken görünce eğilip reverans yapan birkaç müridin yanından umursamaz bir şekilde geçti.

Gözü dünyayı görmeyen Baenre rahibesi okulun hoca hanımlar için ayrılmış olan üst katlarına çıktı ve küçük bir koridor boyunca yürüdü. Bu koridorun zemininde örümcekler geziniyordu (hatta birkaç tanesi Jarlaxle'ın dizine gelecek boydaydı).

Triel, karşılıklı duran ve aynı derecede süslü olan iki kapının ortasında durdu ve Jarlaxle'a sağ taraftaki odaya girmesini işaret etti. Paralı asker duraksadı ve şaşkınlığını gayet iyi sakladı, ama Triel bunu bekliyordu.

Jarlaxle'ın omuzuna yapıştı ve onu kendisinde doğru sertçe döndürdü. "Daha önce buraya gelmişsin!" diye suçladı.

"Sadece savaşçılar okulundan mezun olduğum zaman gelmiştim," dedi Jarlaxle, omuzunu silkip kadından uzaklaşarak, "Melee-Magthere'den mezun olan herkesin yaptığı gibi."

"Üst katlara çıkmışsın," diye hırladı Triel, dosdoğru Jarlaxle'a bakarak. Paralı asker güldü.

"O odaya girmeni işaret ettiğimde tereddüt ettin," diye devam etti Triel, "Çünkü benim özel odamın sol taraftaki olduğunu biliyordun. Yani girmeyi beklediğin oda oydu."

"Buraya çağrılmayı bile beklemiyordum," diye karşılık verdi Jarlaxle, konuyu değiştirmeye çalışarak. Triel'in kendisini bu kadar yakından incelemesi karşısında gerçekten de biraz hazırlıksız yakalanmıştı. Yoksa rahibenin, annesinin en son planlan konusundaki kaygılarını hafife mi almıştı?

Triel dişlerini sıkarak gözlerini hiç kırpmadan uzun uzun ve dik dik ona baktı.

"Benim güvenilir kaynaklarım var," diye en sonunda itiraf etti Jarlaxle.

Uzun bir süre daha geçti ve Triel yine hiç gözünü kırpmadı.

"Gelmemi rica etmiştin," diye ona hatırlattı Jarlaxle.

"Emrettim," diye düzeltti Triel.

Jarlaxle, şapkasını çıkartıp aşağı doğru savurarak yerlere kadar eğildi ve abartılı bir reverans yaptı. Baenre evladının gözlerinde hiddetli şimşekler çaktı.

"Yeter!" diye haykırdı.

"Asıl senin oyunlarına yeter!" diye lafı yapıştırdı Jarlaxle. "Akademi'ye, yani rahat olmadığım bir yere gelmemi sen istedin, ben de geldim. Soracak soruların var ve bende de muhtemelen cevapları."

Son cümlesinde yaptığı vurgu Triel'in gözlerini kısmasını sağladı. Jarlaxle'ın her zaman için ketum bir rakip olduğunu drow şehrindeki herkesten daha iyi biliyordu. Kurnaz paralı askerle birçok defa iş yapmıştı ve bu işler sonucunda kâr ve zararının eşit olup olmadığını bile kestiremiyordu. Döndü ve Jarlaxle'a sol taraftaki odaya girmesini işaret etti. Paralı asker ise nazik bir reverans daha yaptıktan sonra, gür bir halı ve

bolca mobilyayla döşeli, hafif bir büyülü ışıkla aydınlatılmış olan odaya girdi.

"Çizmelerini çıkart," diye talimat verdi Triel ve pelüş halıya basmadan önce kendi ayakkabılarını çıkarttı.

Jarlaxle kapı eşiğinde kilimlerle süslü olan duvarın yanında durdu ve tereddütle çizmelerine baktı. Paralı askeri tanıyan herkes o çizmelerin büyülü olduğunu bilirdi.

"Pekala," diye kabul etti Triel. Kapıyı kapatıp Jarlaxle'ın yanından hızla geçti ve kocaman, şişkin bir koltuğa oturdu. Kadının arkasında çok sayıdaki duvar kilimlerinden birinin önünde büyük bir çalışma masası duruyordu. Bu masanın üzerinde devasa bir yüzey elfinin bir ordu dolusu danseden drow tarafından kurban edilişi tasvir edilmişti. Yüzey elfinin üzerinde neredeyse yarı saydam bir suret daha vardı. Yarı drow, yarı örümcek şeklinde olan bu suretin yüzü güzel ve huzurluydu.

"Annenin ışıkları hoşuna gitmiyor mu?" diye sordu Jarlaxle. "Kendi odanı büyüyle aydınlatmışssın da."

Triel alt dudağını ısırdı ve gözlerini bir kez daha kıstı. Çoğu rahibe büyü ve dua kitaplarını okuyabilmek için kendi özel dairelerini hafif bir ışıkla aydınlatırdı. Isı algılayan enf-rarujlu görüş yeteneği bir sayfadaki rünik harfleri görme konusunda pek başarılı değildi. Farkedilebilir derecedeki ısıyı birçok sene boyunca koruyabilen bazı mürekkepler vardı tabii, ama onlar da Triel kadar kudretli biri için bile oldukça pahalı ve zor bulunur nitelikteydi.

Jarlaxle, Baenre evladının sert bakışlarına karşılık verdi. 'Şu Triel de her zaman birşeylere hiddetlenir,' diye düşündü paralı asker. "Işıklar annenin planladığı şey için oldukça uygun görünüyor," diye devam etti.

"Gerçekten de öyle," diye belirtti Triel, iğneleyici bir ses tonuyla. "Peki sen annemin niyetlerini anladığına inanacak kadar küstah mısın?"

"Mithril Salonuna geri dönecek," diye açıkça belirtti Jarlaxle, Triel'in de uzun süre önce aynı sonuca varmış olduğunu bildiği için.

"Öyle mi yapacak?" diye sordu alaycı bir şekilde.

Bu üstü kapalı cevap paralı askeri afallatt». Daha az yastığı olan başka bir koltuğa doğru bir adım attı. İnanılmaz derecede gür ve yumuşak olan halının üzerinde yürüyor olsa bile topuklarından sert bir çatırtı sesi çıktı.

Büyülü çizmelerden hiç etkilenmeyen Triel sırıttı. Jarlaxle'ın her türlü zeminde istediği kadar gürültülü ve istediği kadar sessiz yürüyebildiğini herkes bilirdi. Adamın üzerindeki bol miktarda mücevherat, bilezikler ve incik boncuk da aynı şekilde tılsımlı gibi görünüyordu, zira paralı askerin dilediği zaman şıngırdayıp çınlar, istediği zaman da mükemmel bir sessizlikle dururlardı.

"Eğer halımda bir delik açtıysan, o deliği kalbinle kaparım," diye söz verdi Triel. Jarlaxle üzeri minderle kaplı olan taş koltuğa rahatça kuruldu, kolluk kısmındaki bir kıvrımı düzeltti ve koltuğun kumaşının üzerindeki siyah ve sarı gee'antu sonucunda kaçak Drizzt Do'Urden yakalanacakça. Ama başka tasanlar da var."

"Blingdenstone mu?" diye sordu Jarlaxle. Kastettiği şey Drowlann ezeli düşmanı olan yeraltı gnomları svirfneblilerin şehriydi.

"O bir tanesi," diye cevap verdi Triel. "Blingdenstone, Mithril Salonuna bağlanan tünellerde yolumuzun üstünde."

"Annen svirfneblilerle dönüş yolunda muntazaman ilgilenilebileceğinden bahsetti," diye önerdi Jarlaxle, eğer Triel'in kendisiyle bu denli açıkça konuşmaya devam etmesini istiyorsa bazı lezzetli lokmaları ona sunması gerektiğini düşünerek. En gizli duygu ve korkularını paralı askerin bu denli açıkça görmesine izin vermek Triel'i oldukça tedirgin ediyor olmalıydı.

Triel başıyla onaylayarak bu haberleri sabırla ve hiç şaşırmadan kabul etti. "Başka tasarılar da var," diye tekrarladı. "Matron Baenre'nin üzerine aldığı görev çok büyük ve bu konuda müttefiklere ihtiyaç duyulacak, hatta belki de Illithid müttefiklere."

Baenre rahibesinin bu çıkarımı Jarlaxle'a mantıklı geliyordu. Matron Baenre'nin uzun süredir bir Illithid dostu vardı, ki bu da Jarlaxle'ın gördüğü

en çirkin ve en tehlikeli yaratıklardan biriydi. O ahtapot kafalı, insan suretindeki yaratıkların ya-nındayken Jarlaxle kendisini hiç rahat hissetmezdi. Jarlaxle düşmanlarını anlayarak ve onlardan daha iyi tahminlerde bulunarak hayatta kalıyordu, ama Illithidler sözkonusu olduğunda onun becerileri oldukça cılız kalırdı. Zihin yüzücüler diye adlandırılan o şeytani ırkın mensupları diğer ırkların düşündüğü gibi düşünmez ve bir Illithidden başka hiçkimsenin bilmediği bazı prensip ve kurallara göre davranırdı.

Yine de kara cifler Illithid toplumuyla sık sık başarılı bir şekilde iş yapardı. Menzoberranzan'da yirmibin tane yetenekli savaşçı bulunuyordu, bölgedeki Illithid sayısı ise taş çatlasa yüz kadardı. Triel'in korkulan biraz abartılı gibi görünüyordu.

Fakat Jarlaxle bunu rahibeye söylemedi tabii. Kadının meşum ve dengesiz ruh halini dikkate alan paralı asker konuşmaktan çok dinlemeyi tercih etti.

Triel kafasını sallamaya devam etti, yüz ifadesi alışıla-geldiği üzere hırçındı. Sıçrayarak koltuğundan kalktı. Volta atıp dar bir çember çizerken örümcek süsleriyle dolu siyah ve mor cüppesi hışırdadı.

"Sadece Baenre Evi olmayacak," diye ona hatırlattı Jarlaxle, Triel'i rahatlatmayı umarak. "Birçok evin pencerelerinde ışıklar var."

"Annem şehri bir araya getirmekle iyi iş yaptı," diye kabul etti Triel ve tedirginlikle attığı volta yavaşladı.

"Ama yine de korkuyorsun," diye çıkarım yaptı paralı asker. "Ve doğabilecek her türlü sonuca hazır olabilmek için bilgiye ihtiyacın var." Jarlaxle hafifçe, ironik bir şekilde kıkırdamadan edemedi. O ve Triel uzun bir süredir düşmandı, ikisi de birbirine güvenmiyordu- ve bunun için geçerli sebepleri de vardı hani! Ama şimdi kadın ona ihtiyaç duyuyordu. Şehrin fısıldaştığı söylentilerden çok uzakta olan münzevi bir okulun rahibesiydi. Normalde Örümcek Kraliçeye yaptığı dualar öğrenmek istediği bütün bilgileri ona sağlardı. Ama şimdi, eğer Mat-ron Baenre'nin hareketlerini Lloth takdis etmişse (ki bu barizdi), Triel tam manasıyla karanlığın ortasında yalnız başına kalmış demekti. Kadının bir casusa ihtiyacı vardı ve

Menzober-ranzan'da Jarlaxle ile casus örgütü Bregan D'aerthe'nin eşi benzeri yoktu.

"Birbirimize ihtiyaç duyuyoruz," diye vurgulu bir şekilde cevap verdi Triel, dönüp dosdoğru paralı askere bakarak. "Annem tehlikeli zeminlerde dolaşıyor, bu kadarı bariz. Eğer o bir hata yaparsa hükümdar ailenin başına kimin geçeceğini bir düşün bakalım."

'Gayet doğru,' diye sessizce kabul etti Jarlaxle. Evin en yaşlı kızı olan Triel, tartışma götürmez bir şekilde Matron Baenre'den sonra gelecek kişiydi. Aynca Arach Tinilith'in Matron Hanımı olarak sekiz yönetici evin matron analarından sonra şehirdeki en güçlü mevkiye sahipti. Triel daha şimdiden etkileyici bir güç merkezi oluşturmuş durumdaydı. Ama Menzober-ranzan'da, yani gösterişteki adaletin esasında temelde bulunan kaosu örtbas etmek için kullanılan bir yalandan ibaret olduğu yerde güç merkezleri tıpkı lav gölcükleri gibi kolayca değişmeye müsaitti.

"Elimden geleni öğreneceğim," diye cevap verdi Jarlaxle ve gitmek için ayağa kalktı. "Ve öğrendiklerimi sana söyleyeceğim."

Triel, kurnaz paralı askerin sözlerinin ancak yarı yarıya gerçek olduğunu anladı, ama adamın teklifini kabul etmek zorunda kaldı.

Kısa bir süre sonra Jarlaxle, Menzoberranzan'm geniş ve kıvrımlı bulvarlarında serbestçe dolaşmaktaydı. Neredeyse her dikit sütunda -ve aynı şekilde bir sürü alçak sarkıtın üzerindeki çember balkonlarda- hazır bekleyen ev muhafızlarının tetikteki bakışları ve doğrultulmuş silahlan arasında ilerliyordu. Paralı asker korkmuyordu, zira geniş siperlikli şapkası şehirdeki herkes tarafından tanınırdı ve hiçbir ev Bregan D'aerthe ile çatışmak itemezdi. Bregan D'aerthe çetelerin en gizlisiydi -haydut grubunun sayısını şehirdeki pek az kimse ancak tahmin edebilirdi- ve örgütün temelleri geniş mağaranın çok sayıdaki köşe bucağına gizlenmişti. Fakat yönetici evler tarafından müsamaha gören bu grubun şöhreti çok yaygındı ve şehirdeki birçok kişi Jarlaxle'ı Menzoberranzan'm en güçlü erkekleri arasında sayardı.

Jarlaxle o kadar rahattı ki, muhafızların kendisine attığı tehlike dolu bakışları farketmedi. Düşüncelere dalıp gitmişti, Triel ile olan görüşmesinde

geçen üstü kapalı mesajları çözmeye uğraşıyordu. Mithril Salonunu fethetme planının gelecek vadettiğini düşünüyordu. Jarlaxle, cüce tahkimatında bulunmuş ve savunma taktiklerine şahit olmuştu. Epey zorlu olmalarına rağmen cüceler bir Drow ordusu karşısında pek yetersiz kalacak gibi görünüyordu. Menzoberranzan, ordunun başında Matron Baenre olmak suretiyle Mithril Salonunu fethettiğinde, Lloth inanılmaz derecede memnun kalacaktı ve Baenre Evi ihtişamının doruklarına çıkacaktı.

Triel'in de belirttiği gibi Matron Baenre mirasına konacaktı.

'Gücün doruğu mu?' Bu düşünce Jarlaxle'ın zihninde asılı kaldı. Menzoberranzan'ın devasa sütundan saati olan Nar-bondel'in yanında duraksadı ve abanoz renkli yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Gücün doruğu mu?" diye yüksek sesle fısıldadı.

Jarlaxle, aniden TriePin kaygılarını anlayıverdi. Annesinin haddini aşmasından, başka bir kazanç daha elde etmek adına zaten elinde olan etkileyici imparatorlukla kumar oynuyor olmasından korkuyordu. Jarlaxle bunu düşünürken bütün bunların daha derin bir anlamı olduğunu farketti. 'Varsayalım ki Matron Baenre başarılı oldu ve önce Mithril Salonu, sonra da Blingden-stone fethedildi,' diye düşüncelere daldı. 'Peki o zaman drow şehrini tehdit edecek, yani Menzoberranzan'ın sallantıdaki hiyerarşisinin bir arada kalmasını sağlayacak düşman kalacak mı?

'Hem sözü açılmışken neden Menzoberranzan'a bu kadar yakın bir düşman ülkesi olan Blingdenstone'un bunca asırdır hayatta kalmasına izin verildi?' Jarlaxle bunun cevabını biliyordu. Gnomların farkında olmadan Menzoberranzan'ın evlerini bir düzen içinde tutan tutkal görevi gördüklerini biliyordu. Bu kadar yakında ortak bir düşman mevcutken Drowların sürekli didişmeleri kontrol altında tutulmak zorundaydı.

Ama Matron Baenre şimdi o tutkalı bozma, imparatorluğunu sadece Mithril Salonunu değil, başbelası gnomları da kapsayacak şekilde genişletme konusunda ipuçları veriyordu. Triel, drowların mağlup edileceğinden korkmuyordu; Illithid-lerin küçük kolonisiyle ittifak yapmaktan da endişe duymuyordu. Annesinin başarmasından, mirasına konmasından korkuyordu. Matron Baenre yaşlıydı, drow standartlarına göre

bile çok yaşlı sayılırdı ve Triel evin tahtı için sıradaki isimdi. Şu anda o mevki gerçekten de rahat bir koltuk sayılırdı. Ama Mithril Salonu ve Blingdenstone fethedilirse tahtı korumak çok daha zorlaşacaktı. Evleri hizada tutan ortak düşman unsuru yok olacaktı ve Triel'in Menzoberranzan'dan çok uzakta bulunan yüzey dünyasıyla da ilgilenmesi gerekecekti. Üstelik Mithril Salonunun müttefiklerinin intikam saldırıları da kaçınılmazdı.

Jarlaxle, Matron Baenre'nin ne istediğini de anlıyordu.

Ama şimdi merak ettiği şey, kırış buruş yaşlı dişiye arka çıkmaya devam eden Lloth'un neler tasarladığıydı.

"Kaos," diye karar verdi. Menzoberranzan uzun, çok uzun bir süredir sessizdi. Bazı evler dövüşmüştü tabii- bu kaçınılmaz bir olguydu zaten. Her ikisi de yönetici evler olan Do'Urden evi ve DeVir Evi yok edilmişti, ama şehrin genel yapısı sağlam ve güvende kalmıştı.

"Ah, ama sen bunlardan hoşnutsun," dedi Jarlaxle, düşüncelerini Lloth'a yüksek sesle belirterek. Aniden Lloth'un yeni bir düzen arzuladığını, sıkıcı olmaya başlayan bir şehirde toplu bir temizlik yapılmasını istediğinden şüphelendi. Annesinin mirasına konacak olan Triel'in bundan hoşnut olmadığına şaşmamak gerekirdi.

Kendisi de entrika ve kaosa bayılan dazlak paralı asker yürekten bir kahkaha koy verdi ve Narbondel'e baktı. Saat sütunun ısısı oldukça düşmüştü, bu da Karanlıkaltı gecesinin geç saati demek oluyordu. Jarlaxle çizme topuklarını taş zemine vurdu ve Qu'ellarz'orl'a, yani Menzoberranzan'm doğu duvarında bulunan ve şehrin en güçlü evlerini barındıran yüksek platoya doğru yürümeye başladı. En yaşlı kızıyla yaptığı 'gizli' görüşme konusunda rapor bekleyen Matron Baenre ile olan buluşmasına geç kalmak istemiyordu.

Jarlaxle, kırış buruş matron anaya ne kadar bilgi vereceğini ve sarfedeceği sözleri kendi avantajı için nasıl en iyi nasıl çarpıtabileceğin! düşünüp taşındı.

Entrikayı ne de çok severdi.

BÖLÜM 2

Bir başka uzun ve huzursuz gecenin ardından gözleri kan çanağına dönmüş olan Cattibrie üzerine bir sabahlık geçirdi ve gün ışığıyla biraz huzur bulmayı umarak küçük odası boyunca ilerledi. Kestane renkli gür saçları kafasının bir kenarında yapışmış ve sanki inek yalamış gibi öbür tarafa doğru yatmasına sebep olmuştu, ama o bunu umursamıyordu. Gözlerini ovuşturup uykuyu üzerinden atmakla meşgulken kapı eşiğine takılıp düşme tehlikesi atlattı ve anlayamadığı bir sebepten dolayı aniden bir rahatsızlık hissederek orada öylece kalakaldı.

Parmaklarını kapının ahşabı üzerinde gezdirdi ve kafası karışık bir halde durdu. Bir gece evvel içine doğan o his, yani birşeylerin ters olduğu ve yanlış gittiği hissi ezici bir şekilde kızı sarmıştı. Dosdoğru kahvaltıya gitmeye niyetlenmişti, ama bunun yerine Drizzt'i bulması gerektiğini hissediyordu.

Genç kadın koridor boyunca hızla koşup Drizzt'in odasının önüne geldi ve kapıyı çaldı. Birkaç saniye sonra, "Drizzt?" diye seslendi. Drow cevap vermeyince kız kapı kulbunu dikkatle çevirdi ve kapıyı açtı. Cattibrie, Drizzt'in palalarının ve yolculuk pelerininin ortalıklarda olmadığını çabucak farketti. Ama daha bu konuyu düşünemeden önce gözleri yatağa odaklandı. Yatak toplanmış, örtüleri tertipli bir şekilde katlanmıştı. Fakat bu kara elf için pek de alışılmadık birşey değildi.

Cattibrie hızla yatağın yanına doğru süzüldü ve örtünün kıvrımlarını inceledi; örtü katları tertipliydi ama sımsıkı değildi. Bu yatağın uzun süre önce toplanmış olduğunu, dün gece bu yatakta kimsenin uyumamış olduğunu anladı.

"Bütün bunlar ne demek oluyor?" diye sordu genç kadın. Küçük odada hızla etrafına bakındıktan sonra tekrar koridora çıktı. Drizzt daha önce de

kimseye söylemeden Mithril Salonundan dışarı çıkmıştı ve çoğunlukla gece giderdi. Genellikle doğuya doğru yürüyerek bir haftalık mesafede olan muhteşem şehir Gümüşay'a yolculuk ederdi.

Peki, Cattibrie bu sefer neden birşeylerin yanlış olduğunu hissediyordu? Pek de sıradışı olmayan bu sahne Cattibrie'a neden ters geliyordu? Genç kadın bu düşünceleri silkeleyip uzaklaştırmaya, yüreğinde duyduğu korkulara baskın çıkmaya çalıştı. Kendisine sadece kuruntu yaptığını söyledi. Wulfgar'ı kaybetmişti ve şimdi diğer dostları için kendisini aşırı derece koruyucu hissediyordu.

Cattibrie bu konuya kafa yorarken yürümeye devam etti ve kısa süre sonra bir kapının daha önüne gelip durdu. Önce hafifçe kapıyı çaldı, hiçbir cevap gelmeyince (ki içerideki kişinin henüz kalkıp da kendisine gelmiş olmadığından emindi) kapıyı daha sert bir şekilde yumrukladı. Odanın içinden bir inilti geldi.

Cattibrie kapıyı itip açtı, oda boyunca ilerledi, küçük yatağın yanında diz çöktü ve uyumakta olan Regis'in üzerindeki battaniyeyi sertçe çekiştirdi. Cattibrie buçukluğun koltukalt-larını gıdıkladığında Regis debelenmeye başladı.

"Hey!" diye haykırdı tombul buçukluk, kiralık katil Artemis Entreri'nin ellerinde işkence çektiği kabustan uyanarak. Derhal kendisine geldi ve çılgınlar gibi battaniyesini üzerine doğru çekti.

"Drizzt nerede?" diye sordu Cattibrie, battaniyeyi daha şiddetli bir şekilde çekiştirerek.

"Nereden bilebilirim?" diye itiraz etti Regis. "Daha bu sabah henüz odamdan dışarı çıkmadım ki!"

"Kalk." Cattibrie kendi ses tonunun keskinliği, verdiği emrin şiddeti karşısında kendisi bile şaşkına döndü. O rahatsızlık verici hisler yine, ve bu defa daha şiddetli bir şekilde içine doldu. Aniden bu kadar gergin olmasına neyin sebep olduğunu anlamaya çalışarak etrafına bakındı.

Panterin heykelciğini gördü.

Cattibrie gözlerini hiç kırpmadan o nesneye, yani Drizzt'in en kıymetli eşyasına çakıldı kaldı. 'Regis'in odasında ne arıyor?' diye merak etti. 'Neden Drizzt onu almadan gitti?' Şimdi genç kadının mantığı da duygularıyla hemfikir olmaya başlamıştı işte. Yatağın üzerine hoplayıp Regis'i bir battaniye yığının altında bırakarak (ki buçukluk derhal battaniyeyi sıkıca omuzlarının üzerine çekmişti) panter heykelciğini aldı. Sonra geri sıçrayarak ayağa kalktı ve inatçı buçukluğun battaniyeden kabuğunu yine çekiştirdi.

"Hayır!" diye karşı çıktı Regis, battaniyeye asılarak. Kendisini yatağına yüz üstü fırlattı ve yastığının uçlarını kaldırarak gamzeli yüzünün üzerine kapadı.

Cattibrie onu ensesinden yakaladı, sertçe asılarak yataktan kaldırdı ve oda boyunca sürükleyip küçük bir masanın iki yanında karşılıklı duran sandalyelerden birisine oturttu. Yastığım hâlâ elinde tutan ve sıkıca yüzüne bastıran Regis kafasını dosdoğru masanın üzerine bıraktı.

Cattibrie, yastığın ucunu sıkıca ve sessizce kavrayarak ses çıkartmadan biraz durdu, sonra aniden yastığı çekerek şaşkına dönen buçukluğun ellerinden kurtardı; böylece Regis'in kafası yalın ahşaba 'küt' diye çarpıverdi.

Regis, inleyip homurdanarak sandalyesinde doğruldu ve uzun bir uykudan sonra bile kabarıklığından hiçbir şey kaybetmemiş olan yumuşak ve kıvırcık saç buklelerine parmaklarını daldırdı.

"Ne var?" diye bilmek istedi.

Cattibrie panter heykelciğini 'güm' diye masanın üzerine koydu ve buçukluğun önüne bıraktı. "Drizzt nerede?" diye tekrar sordu sert bir sesle.

"Muhtemelen Yeraltı Şehrindedir," diye homurdandı Re-gis, pamuk gibi hissettiği dişleri arasında dilini gezdirerek. "Neden gidip Bruenor'a sormuyorsun?"

Cüce kralının bahsinin geçmesi Cattibrie'ı şaşırttı. 'Gidip Bruenor'a sormak mı?' diye içinden azarladı. Bruenor'un kimseyle konuşacağı yoktu

ve kendi umutsuzluğu içine öyle bir batmıştı ki bütün klanı geceleyin kalkıp gitseydi dahi farkına varmazdı!

"Demek Drizzt, Guenhwyvar'ı bırakmış," diye belirtti Regis, bütün bunları bilmiyormuş numarası yapmayı düşünerek. Fakat buçukluğun sözleri zeki kadına oldukça saçma geldi ve Regis'i daha dikkatlice incelerken Cattibrie'ın derin mavi gözleri kısıldı.

"Ne?" diye tekrar masumca sordu Regis, o aman vermez bakışların ısısını üzerinde hissederek.

"Drizzt nerede?" diye sordu Cdtti-brie, tehlikeli derecede sakin bir sesle. "Ve kedi neden sende?"

Regis kafasını salladı ve çaresizce sızlandı ve dramatik bir biçimde alnını masanın üzerine düşürdü.

Cattibrie onun rol kestiğini anlıyordu. Regis'i onun akıllı numaralarına kanmayacak kadar iyi tanıyordu. Buçukluğun kıvırcık kahverengi saçlarını kavradı ve kafasını yukarı kaldırdı, sonra da diğer eliyle Regis'in gece entarisinin yakasına yapıştı. Kadının sert davranışı buçukluğu ürküttü; Cattibrie bunu Regis'in yüz ifadesinde açıkça görebiliyordu, ama yumuşayıp merhamet etmedi. Regis sandalyesinden havaya uçuverdi. Cattibrie hızla üç adım atıp onu takip etti ve buçukluğun sırtını sertçe duvara yapıştırdı.

Cattibrie'ın çatık kaşlı ifadesi bir saniyeliğine biraz yumuşadı ve serbest olan eli de Regis'in büyülü yakut süsü boynunda taşımadığını anlayana kadar buçukluğun gece entarisini yoklamaya devam etti. Kadın, buçukluğun o nesneyi boynundan hiç çıkartmadığını biliyordu. Cattibrie'm duyarlı tarafını uyandıran bir diğer garip -ve kesinlikle uygunsuz- durum, birşeylerin gerçekten de fena halde yanlış gittiğine dair artan inancını körüklemişti.

"Kesinlikle burada dönmemesi gereken birşeyler dönüyor," dedi Cattibrie, kaşları on kat daha fazla çatılarak.

"Cattibrie!" diye cevap verdi Regis, yerden yirmi santim yukarıda debelenmekte olan tüylü ayaklarına bakarak.

"Ve sen bu konuda birşeyler biliyorsun," diye sözüne devam etti Cattibrie.

"Cattibrie!" diye tekrar feryat etti Regis, hiddetten köpürmüş olan genç kadını kendisine getirmeye çalışarak.

Cattibrie, buçukluğun entarisini iki eliyle birden kavradı, duvardan çekti ve tekrar sertçe geri yapıştırdı. "Wulfgar'ı yitirdim," dedi sertçe, Regis'e o anda mantıklı biriyle karşı karşıya olmadığını şiddetle hatırlatarak.

Regis ne düşüneceğini dahi bilemedi. Bruenor Battlehammer'm kızı her zaman grubun en aklı başında üyesi olmuştu ve onun sakin tavrı diğerlerini hep hizaya sokardı. Hatta soğukkanlı Drizzt bile kendi vicdanına yol göstermesi için sık sık Cattibrie'a başvururdu. Ama şimdi...

Regis, Cattibrie'm hiddet dolu derin mavi gözlerinin kendisine acı vadettiğini gördü.

Kadın onu bir kez daha çekti ve duvara geri yapıştırdı. "Bana bildiğin şeyi söyleyeceksin," dedi sertçe.

Regis'in kafasının arkası duvara çarpıp durmaktan dolayı zonkluyordu. Korkmuştu, çok korkmuştu, kendisi için olduğu kadar Cattibrie için de. Yoksa kadının kederi onu bu derece gözü dönmüş bir noktaya mı getirmişti? Ve neden kendisi aniden bütün bunların arasında sıkışıp kalmıştı? Regis'in hayattan istediği tek şey sıcak bir yatak ve daha sıcak yemeklerdi.

"Bruenor ile oturup konuşsak iyi—" diye başladı, ama Cattibrie yüzüne bir tokat indirince derhal susmak zorunda kaldı.

Elini kaldırıp acıyan yanağına doğru götürdü, hiddet dolu darbenin indiği yerin kızarmakta olduğunu hissetti. Genç kadına olanlara inanamayarak bakarken gözünü hiç kırpmadı.

Cattibrie'ın şiddet dolu tepkisi görünüşe bakılırsa Re-gis'i şaşırttığı kadar kendisini de şaşırtmıştı. Buçukluk kadının gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördü. Cattibrie titriyordu ve Regis ne yapması gerektiğini gerçekten bilemiyordu.

Buçukluk içinde bulunduğu durumu uzun bir süre düşünüp tarttı ve birkaç günün ya da birkaç haftanın ne farkettire-ceğini merak etmeye başladı. "Drizzt yurduna döndü," dedi buçukluk yavaşça. Her zaman durumun gerektirdiği gibi davranmaya razı olurdu. Sonuçları hakkında endişe duymak daha sonraya bırakılabilirdi.

Cattibrie biraz rahatladı. "Onun yurdu burası," diye çıkarımda bulundu Cattibrie. "Buzyeli Vadisini kastediyor olamazsın."

"Menzoberranzan," diye düzeltti Regis.

Eğer Cattibrie sırtına bir arbalet oku yeseydi dahi bu tek kelimenin ona çarptığından daha sert bir darbe almamış olurdu. Regis'i yere bırakarak geriye doğru tökezledi ve buçukluğun yatağının ucuna çöküp oturdu.

"Aslında Guenhwyvar'ı sana bıraktı," diye açıkladı Regis. "Hem seni, hem de kediyi çok önemsiyor."

Buçukluğun bu yatıştırıcı sözleri, Cattibrie'ın yüzündeki dehşet ifadesini biraz olsun azaltmadı. Regis reddedilemez derecedeki gücünü kadını yatıştırmak üzere kullanabilmesi için yakut süsünün yanında olmasını diliyordu.

"Bruenor'a söyleyemezsin," diye ekledi Regis. "Ayrıca, Drizzt o kadar ileri gidemeyebilir de." Buçukluk sözlerine gerçeklerden biraz serpiştirmesinin oldukça işe yarayabileceğini düşündü. "Alustriel'i görmeye gittiğini söyledi, yolunu nasıl tayin edeceğine karar vermeye çalışmak için." Bu aslında tam olarak doğru değildi -Drizzt sadece korkularını doğrulayabile-cek mi diye görmek için Gümüşay'a uğrayabileceğini söylemişti- ama Regis, Cattibrie'ın biraz umutlandırılmaya ihtiyaç duyduğuna karar verdi.

"Bruenor'a söyleyemezsin," dedi buçukluk yine, daha etkili bir sesle. Cattibrie kafasını kaldırıp ona baktı; kadının yüz ifadesi Regis'in şimdiye kadar şahit olduğu en açması görüntülerden biriydi.

"Geri dönecektir," dedi Regis, hızla koşturup kadının yanına oturarak. "Drizzt'i tanırsın. Geri dönecektir."

Bu, Cattibrie'm hazmedemeyeceği kadar fazlaydı. Regis'in elini kendi kolundan kibarca itip ayağa kalktı. Küçük masanın üzerinde duran panter heykelciğine bir kez daha baktı, ama onu oradan geri alacak gücü kendisinde bulamadı.

Cattibrie sessice odayı terkedip kendi odasına döndü. Orada ise kendisini bitkin bir şekilde yatağına fırlattı.

* * *

Drizzt öğle vaktini Mithril Salonunun doğu kapısından birçok mil ötedeki bir mağaranın serin gölgeleri içinde uyuyarak geçirdi. Erken yaz dönemi havası sıcaktı. Dağ buzullarının soğuk esintisini taşıyan rüzgarlar bulutsuz yaz göğüne yayılan güçlü güneş ışınlarına karşı pek etki etmiyordu.

Drow pek uzun ve pek keyifli uyuyamadı. Dinlencesi Wulfgar'ı, bütün dostlarını ve uzak geçmişten görüntüleri, yani o feci şehir Menzoberranzan'ın hatıralarını düşünerek geçmişti.

Feci ve güzel, tıpkı o şehri taşların içine oyan kara elfler

Drizzt yemeğini yemek için dar mağaranın giriş kısmına ilerledi. Bir sürü hayvan sesi arasında aydınlık ikindi vakti pcaklığının tadını çıkartıyordu. Karanlıkaltı'ndaki yuvasından kadar da farklıydı! Ne kadar muhteşemdi!

Drizzt peksimetini toprağa fırlattı ve yere yumruk attı.

Umutsuz gözlerinin önünde sallanıp durmuş olan bu yanlış umut ne kadar da muhteşemdi. Hayatında istediği tek şey, halkının şeytani yaşayışından kaçmak ve huzur içinde yaşamaktı. Derken yüzeye çıkmış ve kısa süre sonra çok aşağılardaki sonsuz karanlık tünellerin değil de

burasının -yani vızıldayan arıların, şakıyan kuşların, sıcak güneş ışığı ve çekici ay ışığının dünyasının- yuvası olması gerektiğine karar vermişti.

Drizzt Do'Urden yüzeyi seçmişti, ama o seçim ne anlama geliyordu? Yeni ve kıymetli dostlar edineceği ve sadece kendi varlığı yüzünden o dostları kendi karanlık mirası tarafından tuzağa düşüreceği manasına geliyordu. Wulfgar'ın, Drizzt'in kendi ablasının yaptığı büyülü çağrılar sonucu öleceği ve bütün Mithril Salonunun kısa süre içinde tehlike altına gireceği demek oluyordu.

Yaptığı seçimin yanlış olduğu ve artık burada kalamayacağı manasına geliyordu.

Disiplinli drow çabucak sakinleşti, biraz daha yiyecek çıkarttı ve boğazındaki hiddet dolu düğümden zorlayarak geçirdi. Yemeğini yerken çizeceği rotayı düşündü. Önündeki yol onu dağ patikasından çıkartacak ve Pengallen adındaki bir köyün yanından geçmesini sağlayacaktı. Drizzt pek kısa bir süre önce o köyde bulunmuştu ve oraya geri dönmek istemiyordu.

En sonunda bu yolu hiç takip etmemeye karar verdi. Gümüşay'a gitmek ona ne kazandıracaktı ki? Drizzt, ticaret mevsimi hızla başlamış olduğundan dolayı Alustriel Hanımın orada olacağından bile şüpheliydi. Şehirde olsa bile Drizzt'e onun zaten bilmediği ne söyleyebilirdi ki?

Hayır, Drizzt nihai rotasını çoktan kararlaştırmıştı ve Alustriel’in bunu doğrulamasına ihtiyacı yoktu. Eşyalarını topladı ve panter yol arkadaşı olmadan bu yolların ne kadar da boş göründüğünü bir kez daha düşünürken iç geçirdi. Aydınlık gün ışığına çıktı, güneydoğu yolunda ilerleyerek kendini dosdoğru doğuya vurdu.

* * *

Midesi, sabah kahvaltısını -ve öğle yemeğini- atlamış olduğu konusunda hiçbir şikayette bulunmuyordu ve Cattibrie hâlâ hareketsiz bir şekilde umutsuzluğun örümcek ağına takılmış, yatağında yatıyordu. Tasarlanan düğünden sadece birkaç gün önce Wulfgar'ı kaybetmişti ve şimdi de kızın en az barbarı sevdiği kadar sevdiği Drizzt de gitmişti. Sanki bütün dünyası

başına çökmüş gibiydi. Taşlardan yapılan güçlü bir bina sanki rüzgarla uçup giden kumlar gibi dağılıvermişti.

Cattibrie genç yaşamı boyunca hep bir savaşçı olmuştu. Kendisi çok küçükken On-Kasaba'ya yapılan bir goblin akını sırasında ölmüş olan annesini hatırlamıyor ve babasını da hayal meyal anımsıyordu. Bruenor Battlehammer ona sahip çıkmış ve kendi kızı olarak yetiştirmişti. Cattibrie da Bruenor'un cüce klanının arasında güzel bir hayat geçirmişti. Fakat Bruenor haricinde o cücelerin hepsi kızın dostları olmuştu, ailesi değil. Cattibrie kısa süre içinde kendisine yeni bir aile edinmişti-önce Bruenor, sonra Drizzt, sonra Regis ve en sonunda Wulfgar.

Şimdi Wulfgar ölmüş ve Drizzt de gitmişti. Cattibrie'm tahminine göre, geri gelmek için pek şansı olmadan o şeytani anayurduna dönmüştü.

Cattibrie bütün bunlar karşısında kendisini çok çaresiz hissediyordu! Wulfgar'ın ölüşünü izlemişti; kızın canavar yoch-lolun pençelerinden kurtulabilmesi için barbann tavanı kendi kafasına çökerttiğini görmüştü. Cattibrie yardım etmeye çalışmış fakat başarısız olmuştu. Ve sonuçta geriye kalan tek şey bir moloz yığını ve Aegis-fang idi.

O günden beridir geçen haftalarda Cattibrie kontrolünü kaybetmenin eşiğinde dolaşmış, kendisini felç eden kederini beyhude yere reddetmeye uğraşmıştı. Sık sık ağlayacak gibi olmuş, fakat her seferinde ilk birkaç hıçkırıktan sonra derin bir nefes alarak ve güçlü iradesini kullanarak gözyaşlarını zaptet-mişti. İçini dökebileceği tek kişi Drizzt idi.

Şimdi Drizzt gitmişti ve Cattibrie da bir gözyaşı seline boğulmuş ağlıyor, yanıltıcı derecede narin olan vücudu hıçkırıklarla sarsılıyordu. Wulfgar'ı geri istiyordu! Kendisini o anda dinleyebilecek olan bütün tanrılara itiraz ediyor, barbann ondan kopartılıp alınmak için çok genç olduğunu, daha önünde yapacak birçok şeyin olduğunu söylüyordu.

Hıçkırıkları vahşi hırıltılara, şiddet dolu bir itiraza dönüştü. Yastıklar havada uçuştu ve Cattibrie bütün battaniyeleri bir araya toplayıp bir yığın haline getirdi. Sonra sadece sert zemine çarpıp ahşabının çatlama sesini duymanın zevkini yaşamak için yatağını da hızla ters çevirdi.

"Hayır!" Bu söz genç savaşçı kadının çok derinlerinden bir yerden yükseldi. Wulfgar'ı kaybetmiş olması adil değildi, ama Cattibrie'ın bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

İncinmiş olan Cattibrie'a göre Drizzt'in aynlması da adil değildi, ama bu konuda da yapabileceği hiçbir şey...

Bu düşünce Cattibrie'ın zihninde donup kaldı. Hâlâ titreyen, ama şimdi kendisini kontrol eden genç kadın ters dönmüş yatağın yanında duraverdi. Drowun neden gizlice gittiğini anlıyordu. Alışılmış bir şekilde bütün yükü kendi omuzlarına almıştı.

"Hayır," dedi genç kadın yine. Geceliğini çıkarttı, üzerindeki teri bir battaniyeye sildi ve gezi pantolonuyla gömleğini giydi. Cattibrie yapacağı şeyi durup düşünmek için tereddüt dahi etmedi, zira eğer mantıklı bir şekilde düşünüp tartarsa fikrini değiştirebileceğinden korkuyordu. Saf mithrilden yapılma esnek zincir zırhını çabucak üzerine geçiriverdi. Cüceler zırhı o kadar iyi yapmıştı ki, Cattibrie kolsuz tuniğini üzerine giydikten sonra zincir zırh farkedilmiyordu bile.

Hâlâ çılgınlar gibi hareket eden Cattibrie çizmelerini giydi, pelerinini ve deri eldivenlerini aldı, sonra da dolabına doğru koşturdu. Oradan ince kemerini, sadağını ve tılsımlı yayı Kalp Avcısı Taulmaril'i aldı. Kendi odasından buçukluğun odasına kadar koştu -yürümedi- ve hızla içeri dalmadan önce kapıyı sadece bir kez çaldı.

Regis hâlâ yataktaydı- şaşılacak şey! Hiç bölünmeden öğle yemeğine bağlanmış olan bir kahvaltıdan sonra göbeği kocaman şişmişti. Fakat uyanıktı ve Cattibrie bir kez daha üzerine doğru hücum ettiği için de pek mutlu değildi.

Kadın onu yukarı çekip oturttu ve ona dikkatle baktı. Yanaklarından aşağı çizgi çizgi yaşlar süzülüyordu ve hiddetten muhteşem mavi gözlerinin etrafında kıpkırmızı damarlar belirgin olmuştu. Regis hayatının büyük bir bölümünü hırsızlık yaparak geçirmiş, insanları anlayarak hayatta kalmıştı ve genç kadının ani hiddetinin arkasında yatan sebepleri anlamakta pek güçlük çekmiyordu.

"Panteri nereye koydun?" diye bilmek istedi Cattibrie.

Regis ona uzun bir süre baktı. Cattibrie onu sertçe sarstı.

"Çabuk söyle," dedi. "Daha şimdiden çok zaman kaybettim zaten."

"Ne için?" diye sordu Regis, cevabı bildiği halde.

"Sadece kediyi bana ver," dedi Cattibrie. Regis farkında olmadan komodine baktı ve Cattibrie oraya doğru koşturdu, sonra çekmeceleri koparırcasına tek tek çekip çıkarttı.

"Drizzt bundan hiç hoşlanmayacak," dedi Regis sakince.

"O zaman, onun da Dokuz Cehenneme kadar yolu var!" diye lafı yapıştırdı Cattibrie. Heykelciği bularak yukarı kaldırdı ve güzel kedi suretine hayran hayran baktı.

"Guenhwyvar'ın seni ona götüreceğini düşünüyorsun," diye hem sordu hem de belirtti Regis.

Cattibrie, heykelciği kemerindeki bir keseye tıkıştırdı ve cevap verme zahmetine dahi girmedi.

"Tut ki ona yetişmeyi basardın," diye devam etti Regis, genç kadın kapıya doğru ilerlerken. "Bir drow şehrinde Drizzt'e ne kadar yardımın dokunacak? Sence de bir insan orada biraz göze batmaz mı?"

Buçukluğun iğneleyici sözleri Cattibrie'ı durdurdu ve yapacak olduğu şeyi ilk defa düşünüp tartmasını sağladı. Regis'in dedikleri ne kadar da doğruydu! Menzoberranzan'a nasıl girecekti? Girmeyi basarsa bile o karanlıkta önünü nasıl görecekti?

"Hayır!" diye haykırdı Cattibrie en sonunda. İçinden yükselip taşan o umutsuz hisle birlikte bütün mantıklı düşünceler uçup gitmişti. "Yine de onun peşinden gideceğim. Burada oturup da başka bir dostumun daha öldürüldüğü haberini almak için beklemeyeceğim!"

"Ona güven," diye yalvardı Regis ve gözü dönmüş haldeki Cattibrie'ı muhtemelen durduramayacağını ilk defa düşünmeye başladı.

Cattibrie başını salladı ve tekrar kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Bekle!" diye seslendi, daha doğrusu yalvardı Regis. Genç kadın ise topuğu üzerinde dönüp ona baktı. Regis şimdi tehlikeli bir konumdaydı. Bruenor'a ya da General Dagna'ya veya yardımcı olabilecek herhangi bir cüceye Cattibrie'ı eğer gerekirse güç kullanarak durdurmalarını söylemek için dışarı koşması gerekiyor gibiydi. Kadın çıldırmıştı; Drizzt'in peşine düşme kararı hiç mantıklı değildi.

Ama Regis onun isteğini anlıyor ve bütün kalbiyle onun duygularını paylaşıyordu.

"Eğer giden ben olsaydım," diye başladı Cattibrie, "ve takip etmek isteyen de Drizzt olsaydı..."

Regis hemfikir olarak başıyla onayladı. Eğer Cattibrie ya da içlerinden herhangi biri bir tehlikeye doğru yola çıksaydı, Drizzt Do'Urden onu takip eder ve şartlar ne olursa olsun tehlikeye karşı savaşırdı. Entreri, Regis'i kaçırdığında Drizzt, Cattibrie, Bruenor ve Wulfgar onu kurtarmak için koca kıtanın yarısını aşmışlardı. Regis, Cattibrie'ın çocukluğundan beri onu tanıyordu ve ona her zaman büyük bir takdir duymuştu. Ama daha önce hiç şu anda duyduğu kadar onunla gurur duymamıştı.

"Bir insan Menzoberranzan'da Drizzt'in başına bela açar," dedi yine.

"Umurumda değil," diye sessizce mırıldandı Cattibrie. Regis'in sözlerini nereye getireceğini anlamamıştı.

Regis yatağından sıçrayarak kalktı ve odanın öbür tarafında doğru hızla koştu. Cattibrie buçukluğun kendisine yapışıp bırakmayacağını düşünerek hazırlandı. Ama Regis onun yanından geçerek çalışma masasına ilerledi ve alttaki çekmecelerden birisini çekip açtı. "O zaman sen de insan olma," diye ilan etti buçukluk ve büyülü maskeyi Cattibrie'a doğru fırlattı.

Cattibrie maskeyi yakaladı ve şaşkınlık içinde bakakaldı. Bu sırada Regis tekrar koşturup kadının yanından geçti ve yatağının başına geldi.

Entreri bu maskeyi Mihtril Salonuna girmek için kullanmıştı. Onun büyüsü sayesinde kendisini Regis'in kılığına o kadar mükemmel bir şekilde büründürmüştü ki, Drizzt bile bu numarayı yutmuştu.

"Drizzt hakikaten de Gümüşay'a gidecek," dedi Regis ona.

Drowun, Mithril Salonunun aşağı tünellerini kullanarak basitçe Karanlıkaltı'na indiğini düşünen Cattibrie yine şaşırdı. Fakat bu konu üzerinde biraz düşünüp taşınınca, Bruenor'un o tünellere bir sürü muhafız koyduğunu, ayrıca kapıların kapalı ve kilitli tutulmasını emrettiğini hatırladı.

"Birşey daha var," dedi Regis. Cattibrie, maskeyi kemerine taktı ve yatağa doğru döndü. Regis'in ellerinde parlak mücevherlerle süslü bir hançerle birlikte şiltenin tepesine çıkmış bir şekilde durduğunu gördü.

"Buna ihtiyacım olmayacak," diye açıkladı Regis, "burada, yani Bruenor ile binlerce askeri yanımdayken olmaz." Silahı uzattı, ama Cattibrie hançeri çabucak almadı.

O hançeri, Artemis Entreri'nin hançerini daha önce görmüştü. Kiralık katil bir keresinde o silahı kızın boynuna hafifçe batırmış, onun cesaretini çalmış ve kendisini hayatında hiç hissetmediği kadar çaresiz küçük bir kızmış gibi hissetmesini sağlamıştı. Cattibrie silahı Regis'den alma ve o nesneyi yanında taşımaya dayanıp dayanamayacağı konusunda emin değildi.

"Entreri öldü," diye onu temin etti Regis, kızın tereddütünün asıl sebebini pek anlamadan.

Cattibrie boş boş başını sallayarak onayladı, fakat zihni hâlâ Entreri'nin esiriyken çektiği acıların hatıralarıyla doluydu. Adamın hoş kokusunu hatırlıyordu ve şimdi o kokuyu kötülüğün esansı olarak değerlendiriyordu. O kadar güçsüz kalmıştı ki... tıpkı tavan Wulfgar'ın üzerine çöktüğünde

kaldığı gibi. 'Şimdi de güçsüz mü kaldım' diye merak etti, 'hem de Drizzt'in bana ihtiyacı varken?'

Cattibrie çenesini vakarla kaldırdı ve hançeri aldı. Silahı sıkıca kavradı ve kemerine yerleştirdi.

"Bruenor'a söylememelisin," dedi.

"Öğrenecektir," diye tartıştı Regis. "Drizzt'in ayrılışı hakkındaki merakını biraz geçiştirebilirdim -Drizzt her zaman gidip gelir zaten- ama Bruenor senin gittiğini kısa süre içinde farkedecektir."

Cattibrie'ın buna karşı bir itirazı yoktu, ama yine de umurunda değildi. Drizzt'i bulmalıydı. Bu onun göreviydi, bir anda tepetaklak olmuş olan hayatında kontrolü geri kazanmasının yoluydu.

Yatağın yanına doğru koşturdu, Regis'e sıkıca sarıldı ve yanağına kocaman bir öpücük kondurdu. "Elveda, dostum!" diye haykırdı, Regis'i şiltenin üzerine devirerek. "Elveda!"

Sonra Cattibrie çekip gitti ve Regis de çenesini tombul elleri arasına dayayarak öylece oturdu. Dünden beridir birçok şey değişmişti. Önce Drizzt, şimdi de Cattibrie gitmişti. Wulf-gar da öldüğüne göre, Mithril Salonunda beş dosttan geriye bir tek Regis ve Bruenor kalmıştı.

Bruenor! Regis yana doğru yuvarlandı ve inledi. Kudretli cüce aklına gelince yüzünü elleri arasına gömdü. Eğer Bruenor, Regis'in Cattibrie'ın tehlikeli bir yola çıkmasına yardım ettiğini bir öğrenirse buçukluğu iki parçaya ayırırdı.

Regis, cüce krala nasıl söyleyeceğini düşünmeye bile cesaret edemiyordu. Verdiği karardan aniden pişmanlık duydu. Hisleriyle duygusallığının doğru düşünüp karar kılmasını engellemesine izin verdiği için kendisini bir ahmak gibi hissetti. Cattibrie'ın buna ihtiyaç duyduğunu anlıyor ve Drizzt'in peşinden gitmeye hakkı olduğuna inanıyordu. Tabii eğer istediği gerçekten buysa- ne de olsa o yetişkin bir kadın ve iyi bir savaşçıydı. Ama Bruenor bunu anlamazdı.

'Drizzt de anlamaz,' diye farketti buçukluk ve tekrar inledi. Drowa verdiği sözü bozmuş ve aralarındaki sırrı daha ilk günden açık etmişti! Ve onun yaptığı hata sonucunda Cattibrie tehlikeye atılmıştı.

"Drizzt beni gebertecek!" diye feryat etti.

Cattibrie'ın kafası kapı eşiğinin kenarından uzanıp baktı. Yüzündeki gülümseme kocamandı, Regis'in uzun bir süredir görmediği kadar hayat doluydu. Aniden yine diğerlerinin sevdiği o heyecan dolu kız olup çıkmıştı, yani tavan Wulfgar'm üzerine çöktüğünde dünyaya küsen o heyecan dolu kız geri dönmüştü. Hatta gözlerindeki kırmızılık bile uçup gitmiş, yerini de neşe dolu bir kıvılcıma bırakmıştı. "Dua et de Drizzt seni gebertebilmek için geri dönsün!" diye cıvıldadı Cattibrie, sonra buçukluğa doğru bir öpücük yolladı ve hızla uzaklaştı.

"Bekle!" diye isteksiz bir şekilde haykırdı Regis. Ama buçukluk, Cattibrie durmadığı için memnun oldu. Kendisini hâlâ mantıksız, hatta ahmak olarak görüyor ve hâlâ hem Bruenor'a hem de Drizzt'e hesap vermesi gerekeceğini biliyordu. Ama Cattibrie'm yüzündeki o son gülümseme, genç kadına geri dönen hayat kıvılcımı tartışmaya son noktayı koymuştu.

BÖLÜM 3

YILLAR SONRA

Drizzt üzerindeki bakışları hissediyor ve bu gözlerin muhtemelen hazır tuttukları oklarının ucuyla onu izleyen ciflere ait olduğunu biliyordu. Kolcu kayıtsız bir şekilde Aykorusun-daki yolculuğuna devam etti. Kılıçlan

kmlarındaydı, orman yeşili pelerinin kapüşonunu geriye atmış ve uzun beyaz saçlanyla kara derili elf yüz hatlarını açıkta bırakmıştı.

Güneş ışınları yollarına aylak aylak devam edip yeşil yapraklı ağaçların arasından parlıyor ve ormanı soluk sarı beneklerle süslüyordu. Drizzt bu ışıklı noktalanndan hiç sakınmıyordu. Bunu hem yüzey ciflerine sıradan bir Drow olmadığını göstermek için, hem de güneş ışığına duyduğu içten sevgiden dolayı yapıyordu. Patika vahşi ve gür olduğu söylenen bir ormandan beklenmeyecek kadar geniş ve düzdü.

Dakikalar ilerleyip bir saat geçtiğinde ve orman giderek gürleştiğinde Drizzt herhangi bir hadiseyle karşılaşmadan Aykorusundan geçip geçemeyeceğini merak etmeye başladı. Kesinlikle hiçbir sorun istemiyordu, sadece yoluna devam etmek ve görevini bitirme amacındaydı.

Bir süre sonra küçük bir açık alana geldi. Çevresi taşlarla örülü bir ateş çukurunun etrafında, birkaç odun parçası bir kare oluşturacak şekilde dizilmiş duruyordu. Drizzt bunun sıradan bir kamp yeri olmadığını, buluşmalar için tasarlanmış bir mekan olduğunu biliyordu. Ormanın ve onun koruyucu ağaçlarının arasında yaşayan yaratıkların egemenliğine saygı duyan kimselerin paylaştığı ortak bir kamp bölgesiydi.

Drizzt kamp yerinin çevresinde dolaştı ve ağaçları inceledi. Geniş bir meşe ağacının yosunla kaplı kök kısmına baktığında birkaç tane işaret gördü. Bu işaretlerin hatları zamanla belir-sizleşmiş olsa da bir tanesi iki ayağının üzerine doğrulmuş bir ayıya, bir diğeri ise yaban domuzuna benziyordu. Bunlar kolcuların işaretleriydi. Drizzt takdir edercesine başını sallayarak ağacın alçaktaki dallarını inceledi ve en sonunda iyi gizlenmiş bir kovuk buldu. Dikkatle elini içeri uzattı ve dışarı kurutulmuş yemek, küçük bir balta ve kaliteli şarapla dolu bir tulum çıkarttı. Drizzt şaraptan sadece küçük bir kadeh alıp içti ve bu kolcu zulasına kendisinden birşeyler ekleyemeyeceği için üzüldü. Zira tehlikeli Karanlıkaltı 'nda yapacağı yolculukta taşıyabileceği her türlü erzağa -ve daha da fazlasına- ihtiyaç duyacaktı.

Yakınlardaki ölü bir odun parçasını kesmek için baltayı kullandı, ağacın köklerindeki yosunlar üzerine kendi kolcu işareti olan tek boynuzlu at(*)

suretini kazıdı, eşyaları kovuğun içine geri koydu ve yemeğini pişirmek üzere ateş yakmak için en yakındaki oduna doğru ilerledi.

(*) Tek boynuzlu at: Unicorn

"Sen sıradan bir drow değilsin," diye melodik bir ses geldi arkasından, daha yemeği bile pişmeden önce. Bu lisan Elfçeydi, sesin tınısı da bir elfe aitti, yani insanlarınkinden çok daha melodikti.

Muhtemelen yine birçok farklı açıdan üzerine yaylar doğrultulmuş olduğunu anlayan Drizzt yavaşça arkasını döndü. Önünde tek bir elf duruyordu. Bu, genç bir elf bakiresiydi ve Drizzt'den bile daha gençti- ki Drizzt ortalama hayat süresinin sadece onda birini geride bırakmıştı. Dişi elfm elbiseleri orman renklerindeydi. Üzerine tıpkı Drizzt'inkine benzeyen yeşil bir pelerin giymişti, kahverengi bir tuniği ve tozlukları vardı. Omuzlarından birinde bir uzun yay rahatça asılı duruyordu ve belinde ise zarif bir kılıç vardı. Kara saçlan maviye çalacak bir şekilde parlıyordu ve derisi o kadar beyazdı ki, o mavimsi rengi yansıtıyordu. Gözleri de hayat dolu ve ışıl ısıldı, altın renkli parıltılarla dolu bir mavi rengindeydi. Drizzt onun bir gümüş elf, yani bir ay elfi olduğunu biliyordu.

Drizzt Do'Urden, yüzeyde yaşadığı yıllarda pek az yüzey elfıne rastlamıştı ve onların hepsi de altın ciflerdi. Ay elfleriyle hayatında sadece bir kez, kendi halkının küçük bir elf klanını katletmiş olduğu drow akını sırasında yüzeye yaptığı ilk yolculukta karşılaşmıştı. Karşısında duran o güzel ve zarif yaratığa bakarken, o dehşet verici hatıra Drizzt'in aklında yeniden canlanıverdi. O hadiseden sonra sadece tek bir ay elfi hayatta kalmıştı, Drizzt tarafından annesinin kesilip biçilmiş cesedinin altına gizlenen küçük bir kız çocuğuydu o. Drizzt'in şeytani drowlara karşı yaptığı bu hainlik, çok acımasız sonuçlar doğurmuştu. Drizzt'in ailesinin Lloth'un takdirini kaybetmesine sebebiyet vermiş ve sonuçta Drizzt'in babası olan Zak'nafein'in hayatına malolmuştu.

Drizzt şimdi bir kez daha bir ay elfiyle, kıvılcımlarla dolu gözleri olan ve muhtemelen otuz yaşlanndaki bir elf kızıyla karşı karşıyaydı. Kolcu yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Yoksa drow akıncılarla birlikte gelmiş oldukları bölge tam burası mıydı?

"Sen sıradan bir Drow değilsin," dedi elf yine. Hâlâ Elfçe konuşuyordu, gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu ve ses tonu sertti.

Drizzt ellerini iki yana açtı. Birşeyler söylemesi gerektiğini farketti, ama aklına hiçbir söz gelmiyordu- ya da gelse bile boğazında düğümlenen o yumruyu aşıp da konuşmayı başaramıyordu.

Elf kızın gözleri kısıldı; çenesi titredi ve eli içgüdüsel olarak kılıcının kabzasına gitti.

"Ben düşman değilim," demeyi başardı Drizzt, ya konuşması ya da muhtemelen savaşması gerektiğini farkederek.

Daha Drizzt lavanta renkli gözlerini kırpamadan elf kızı kılıcını çekerek Drowun üzerine yürüdü.

Drizzt silahlarını dahi çekmedi, sadece ellerini iki yana açmış bir halde yüzünde sakin bir ifadeyle durdu. Elf süzülerek ona yaklaştı ve kılıcını havaya kaldırdı. Elf kızının yüz ifadesi Drizzt'in gözlerinde aniden birşey farketmiş gibi aniden değişiverdi.

Vahşice haykırdı ve kılıcını sallamaya başladı. Ama ondan çok daha hızlı olan Drizzt ileri sıçradı ve bir eliyle kızın silah tutan kolunu kavradı. Diğer kolunu elfe dolayıp saldırmaya devam etmesini engelleyecek şekilde onu kendisine çekti ve sıkıca sarıldı. Kızın onu tırmıklamasını, hatta ısırmasını bekliyordu. Ama kız Drizzt'i şaşkına çevirerek şekilde drowun kollarına kendisini bıraktı, yüzünü göğsüne gömdü ve omuzlan hıçkırıklarla hopladı.

Drizzt daha herhangi bir teskin edici söz söyleyemeden önce, bir elf kılıcının keskin ucunu ensesinde hissetti. Drizzt dişi elfi derhal bıraktı ve ellerini bir kez daha iki yana açtı. Daha yaşlı ve daha sert, ama genç kıza benzer bir şekilde güzel yüz hatlarına sahip olan başka bir elf ağaçların arasından gelip genç elf kızına destek oldu ve onu uzaklaştırdı.

"Ben düşman değilim," dedi Drizzt yine.

"Neden Aykorusundan geçiyorsun?" diye Ortak Lisanda sordu, Drizzt'in arkasında bir yerde duran ve görünmeyen bir elf.

"Sözlerin doğru," diye yanıtladı Drizzt boş boş, aklı hâlâ o genç elf kızında olduğu için. "Aykorusundan sadece geçip gitmeye niyetliyim, batıdan doğuya doğru. Ve ne size, ne de ormana herhangi bir zarar vermeyeceğim."

Drizzt arkasında koca meşe ağacının yanında duran başka bir elfin, "Tek boynuzlu at," dediğini duydu. Elfin yosun tabakasının üzerine onun kolcu işaretini bulmuş olduğunu anladı. Elf kılıcı Drizzt'i rahatlatarak ensesinden uzaklaştı.

Konuşma sırasının ciflerde olduğunu düşünen Drizzt uzun bir süre duraksadı. En sonunda dönüp bakacak kadar cesaretini topladı- ve ay ciflerinin gittiğini, çalılar arasında kaybolup uzaklaşmış olduklarım gördü.

Onların izini sürmeyi düşündü, o genç elf kızının görüntüsü zihnine kazınmıştı. Ama onları burada, yuvaları olan ormanda rahatsız etmesinin haddine düşmediğini farketti. Yemeğini çabucak bitirdi, bölgeyi tıpkı bulduğu gibi temiz bir şekilde bıraktı, sonra eşyalarını topladı ve yoluna devam etti.

Patikada bir milden az yol gitmişti ki, başka bir garip manzarayla daha karşılaştı. Koşum takımları tamamen üzerinde olan, yularına sıra halinde çmgırdayan çanlar takılmış siyah ve beyaz renkli bir at sessiz sakin bir şekilde karşısında duruyordu. Hayvan drowun geldiğini görünce yere bir toynağını vurdu.

Drizzt hafifçe konuştu ve ata yavaş yavaş yaklaşırken sessizce hareket etti. At bariz bir şekilde sakinleşti, hatta ona yaklaştığında Drizzt'i burnuyla dürttü. Kolcunun gördüğü kadarıyla at çok bakımlıydı. Kasları gayet düzgündü ve tüyleri iyi tımar edilmişti, fakat iri bir hayvan değildi. Hayvanın tüyleri siyah ve beyaz beneklerle doluydu, hatta yüzünde de akıtmalar vardı. Bir gözünün etrafı bembeyazdı, diğeri ise sanki kara bir maske takmış gibiydi.

Drizzt etrafı kolaçan etti, ama zeminde başka bir işaret bulamadı. Bu atın cifler tarafından onun için tedarik edildiğini düşünüyor, ama bundan emin olamıyordu. Birisinin bineğini çalmayı da kesinlikle istemiyordu.

Atın boynunu okşadı ve yanından yürüyüp gitmeye davrandı. Sadece birkaç adım gitmişti ki, at burnundan bir ses çıkarttı ve ona doğru döndü. Drowun etrafında dörtnala koştu ve tekrar yolunun üstüne çıkarak öylece durdu.

Şaşıran Drizzt az önceki hareketini tekrarlayarak atın yanından geçip gitti ve at da tekrar koşturup onun önüne dikildi.

"Sana bunu yapmanı mı söylediler?" diye açıkça sordu Drizzt, hayvanın burnunu okşayarak.

"Ona böyle yapmasını mı söylediniz?" diye yüksek sesle haykırdı Drizzt, etrafındaki ağaçlara doğru. "Aykorusunun ciflerine soruyorum, bu at benim için mi tedarik edildi?"

Drizzt'in yüksek sesinden rahatsız olan bazı kuşların cıvıltısından başka bir cevap gelmedi.

Drow omuz silkti ve ata ormanın sonuna kadar binmeye karar verdi; zaten pek de uzak değildi. Ata bindi ve hayvanı dörtnala koşturarak uzaklaştı, geniş ve düz patikada hızla ilerledi.

İkindi vaktinin geç saatlerinde yüksek ağaçların altındaki gölgeler uzadığı zaman Aykorusunun doğu ucuna geldi. Elflerin ona bu bineği sadece kendi ülkelerinden daha çabuk geçip gidebilmesi için verdiklerini düşünen Drizzt, aşağı inmeye ve hayvanı ormana geri yollamaya niyetlenerek atı durdurdu.

Drow kolcunun gözüne ormanın ötesindeki geniş kırlarda bir hareket takıldı. Çalıların hemen dışında iri ve kara bir aygırın üzerinde oturan ve ona doğru bakan bir elf tespit etti. Elf ellerini dudaklarına götürdü ve tiz bir ıslık çaldı. Bunun üzerine Drizzt'in atı gölgelerin içinden fırlayıp gür çimler arasında koşmaya başladı.

Elf derhal çalıların arasına girip kayboldu, fakat Drizzt hayvanı durdurmadı. Elflerin ona kendi yollarıyla uzaktan uzağa yardım etmeyi seçtiğini o zaman anladı ve hediyeyi kabul edip atı sürmeye devanı etti.

Drizzt o gece kamp kurmadan önce, atlı elfin onu güneye doğru belli bir mesafe öteden paralel bir şekilde izlediğini farketti. Görünüşe bakılırsa elflerin güveninin bir sınırı vardı.

* * *

Cattibrie şehirler konusunda pek az deneyime sahipti. Luskan'da bulunmuştu, kudretli ve görkemli şehir Derinsu'nun üzerinden büyülü bir savaş arabasıyla geçmişliği de vardı. Ayrıca devasa güney şehri Calimport'a da gitmişti. Fakat hiçbiri Gümüşay'ın geniş ve kıvrımlı bulvarlarında yürürken önüne çıkan manzaralarla boy ölçüşemezdi. Daha önce bir kez burada bulunmuştu, ama o zaman Artemis Entreri'nin esiriydi. Muhteşem şehrin zarif minarelerine ve serbestçe yapılmış tasarı harikalarına pek dikkat etmemişti.

Gümüşay felsefecilerin, sanatçıların mekanıydı, hoşgörüsüyle tanınan bir şehirdi. Burada bir mimar hayalgücünün istediği gibi kanatlanıp uçmasına ve otuz metrelik bir minareye dönüşmesine izin verebilirdi. Burada bir şair, bir sokağın köşe başında öylece durup yanından geçenlerin ona verdiği incik boncuklarla hayatını sürdürebilirdi.

Görevinin ciddiyetine ve kısa süre sonra karanlığın içine yürüyebileceğini bilmesine rağmen Cattibrie'm yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Drizzt'in neden sık sık Mithril Salonundan çıkıp bu şehri ziyaret ettiğini şimdi anlıyordu. Dünyanın bu kadar çok renkli ve muhteşem olabileceğini asla tahmin etmezdi.

Genç kadın içinden gelen ani bir hisse uyup bir binanın yan kısmına doğru ilerledi ve karanlık ama temiz olan bir arka sokağa doğru birkaç adım attı. Panter heykelciğini çıkarttı ve taşlı kaldırıma koydu.

"Gel, Guenhwyvar," diye hafifçe seslendi Cattibrie. Drizzt'in daha önce şehir içindeyken panteri çağırıp çağırmadığını ya da herhangi bir kuralı bozmakta olup olmadığını bilmiyordu, ama Guenhwyvar'ın bu mekanı görmesi gerektiğini düşünüyor ve sebebi her neyse, Gümüşay'dayken kalbinin sesini dinlemekte özgür olduğunu hissediyordu.

Heykelciğin etrafını gri bir duman bulutu kapladı. Bulut girdaplar halinde döndü ve yavaş yavaş şekil almaya başladı. Koca panter, yani omuz kısımları Cattibrie'm bel seviyesinden yüksekte olan üçyüz kiloluk, mürekkep karası, kaslı kedi genç kadının karşısında duruyordu.

"Gümüşay'dayız, Guen," diye fısıldadı Cattibrie.

Panter sanki yeni uyanmış gibi kafasını salladı ve hafif, sakin bir sesle hırladı.

"Kendini bana yakın tut," diye talimat verdi Cattibrie, "benim hemen yanımda yürü. Burada olup olmaman gerektiğini bilmiyorum, ama senin en azından bu mekanı şöyle bir görmeni istedim."

Arka sokaktan dışarı yanyana çıktılar. "Bu yeri daha önce görmüş muydun, Guen?" diye sordu Cattibrie. "Alustriel Hanımı arıyorum. Onun nerede bulunacağını biliyor olabilir misin?"

Panter Cattibrie'm bacağına sürtündü ve muhtemelen nereye gittiğini bilerek ilerlemeye başladı. Cattibrie ise hemen onu takip etti. Bu garip ikiliye, yani üstü başı yollarda pislenmiş kadına ve onun alışılmadık yol arkadaşına bakmak için birçok kafa onlara doğru döndü. Ama bu bakışlar oldukça zararsızdı ve bir kişi bile korkuyla haykırıp onlardan kaçmıyordu.

Köşeyi dönüp geniş bir bulvara çıkan Guenhwyvar neredeyse muhabbet etmekte olan iki elfe toslayacaktı. Elfler içgüdüsel olarak geri sıçradılar ve önce pantere sonra genç kadına baktılar.

"Muhteşem birşey!" dedi içlerinden birisi, şarkı söyler gibi çıkan sesiyle.

"İnanılmaz," diye hemfikir oldu diğeri. Pantere doğru yavaşça uzanarak kedinin tepkisini test etti. "Okşayabilir miyim?" diye sordu Cattibrie'a.

Genç kadın bunda hiçbir zarar görmeyerek başıyla izin verdi.

Narin parmaklarını Guenhwyvar'ın kaslı boynunda gezdirirken elfin yüzü neşeyle aydınlandı. Daha çekingen olan arkadaşına baktı ve dudaklarındaki gülümseme kulaklarına kadar yayılmış gibi göründü.

"Ah, kediyi satın al!" diye hemfikir oldu diğeri, heyecan içinde.

Cattibrie irkildi; Guenhwyvar'ın kulakları geriye doğru yattı ve panter şehrin binaları arasında yankılanan bir heybetle kükredi.

Cattibrie elflerin derhal kaçacağını biliyordu, ama bu ikisi daha kadın onlara yaptığı hatayı açıklayamadan ortadan kaybolmuştu. "Guenhwyvar!" diye sertçe fısıldadı Cattibrie, kedinin geriye doğru yatırdığı kulağına doğru.

Kedinin kulakları havaya dikildi ve panter dönüp arka bacaklarının üzerine şaha kalkarak kocaman ön patilerini Cattibrie'ın omuzlarına koydu. Kafasını Cattibrie'ın yüzüne dayadı ve burnunu kadının yumuşak yanağına sürdü. Cattibrie dengesini koruyabilmek için savaş verdi ve pantere özrünün kabul edilmiş olduğunu anlatması epey zamanını aldı.

Kendilerine atılan bakışlar ve üzerlerine doğru uzatılan parmaklar arasında ilerlemeye devam ettiler. Birçok kişi bulvarın karşı kaldırımına doğru koşturup kediyle kadının geçip gitmesine izin verdi. Cattibrie oldukça fazla ilgi çektiklerini biliyordu; Guenhwyvar'ı bu mekana çağırmakla ahmaklık etmiş olduğunu hissetmeye başladı. Kediyi Astral Düzleme geri yollamak istedi, ama bunu daha fazla ilgi çekmeden yapamayacağından şüpheleniyordu.

Birkaç saniye sonra şehir muhafızlarının gümüş ve uçuk mavi üniformaları içindeki bir asker güruhu kadının etrafını belli bir mesafe öteden sardığında Cattibrie buna hiç şaşır-mamıştı.

"Panter seninle," diye açıkladı içlerinden birisi.

"Guenhwyvar," diye yanıtladı Cattibrie. "Ben Mithril Salonunun Sekizinci Kralı Bruenor Battlehammer'ın kızı Cattibrie."

Adam başıyla onaylayıp gülümsedi ve Cattibrie rahatlayıp derince bir nefes verdi.

"Bu gerçekten de Drowun kedisi!" diye ağzından kaçırdı başka bir muhafız. İzin verilmeden konuştuğu için kıpkırmızı kesildi, liderine baktı

ve derhal gözlerini yere doğru eğdi.

"Evet, Guen, Drizzt Do'Urden'in dostudur," diye yanıtladı Cattibrie. "Peki o, şehrin içinde mi?" diye sormadan edemedi, zira mantıklı düşünürse bu sorulan kendisine daha etraflı cevaplar verebilecek olan Alustriel'e sormayı tercih ederdi.

"Hiç duymadım," diye yanıtladı muhafız lideri, "Ama Gümüşay sizin varlığınızla şereflenmiş bulunuyor, Mithril Salonunun Prensesi." Muhafız lider yerlere kadar eğildi ve böyle bir muameleye alışmamış olan -ve bu konuda pek de rahat edemeyen- Cattibrie'ın yüzü kıpkırmızı kesildi.

Drizzt'i bulmasının muhtemelen o kadar kolay olmayacağını kendisine hatırlatarak bu haberler karşısında duyduğu hayal kırıklığını çok iyi gizledi. Drizzt, Gümüşay'a geldiyse bile, bunu büyük ihtimalle gizlice yapmıştı.

"Alustriel Hanım ile görüşmeye geldim," diye açıkladı Cati-brie.

"Cümle kapısından buraya kadar size refakat edilmeliydi," diye şikayet etti muhafız lider, protokolün muntazaman yerine getirilmeyişi karşısında hiddetlenerek.

Cattibrie adamın duyduğu rahatsızlığı anladı ve muhtemelen büyük nehir Rauvin'in üzerinden uzanan görünmez yapı Ayköprüsünü koruyan bihaber askerlerin başını az önce belaya sokmuş olduğunu farketti. "Adımı bilmiyorlardı," diye ekledi çabucak, "ya da görevimi. Kendi başıma gelip neler bulabileceğime bakmanın en iyisi olduğunu düşündüm."

"Yanınızda neden böyle bir—" tam 'hayvan' diyecekti ki akıllılık edip sözünü yuttu ve, "panterin olduğunu sorgulamadılar mı?" diyerek sözüne devam etti.

"O sırada Guen benim yanımda değildi," diye yanıtladı Cattibrie, hiç düşünmeden. Sonra bunu demekle askerlerin aklına milyonlarca soru getirmiş olduğunu farkettiğinde yüzü buruşuverdi.

Şansına muhafızlar bu konuyu üstelemedi. Hayat dolu genç kadın hakkında bunun gerçekten de Bruenor Battlehammer'ın kızı olduğu

konusunda tatmin olacak kadar çok şey duymuşlardı. Cattibrie ile Guenhwyvar'a (saygıyla mesafelerini koruyarak) şehir boyunca refakat ettiler ve onları batı surundan geçirip Alustriel Hanımın zarif ve büyüleyici sarayına götürdüler.

Bir bekleme odasında yalnız başına bırakılan Cattibrie, Guenhwyvar'ı yanında tutmaya karar verdi. Panterin yanında oluşunun kendisine inanılırlık sağlayacağını düşünüyordu. Ayrıca eğer Drizzt burada bulunmuşsa veya hâlâ etraftaysa Guenhwyvar bunu hissederdi.

Dakikalar olaysız geçti ve yerinde duramayan Cattibrie sıkıldı. Bir yan kapıya doğru ilerledi, hafifçe iterek kapıyı açtı ve gayet süslü bir bayan tuvaletine çıktı. Odanın içinde bir lavabo ve üzerinde kocaman bir ayna olan altın yaldızlı küçük bir makyaj masası vardı. Masanın üzerinde taraklar, fırçalar, seçme parfüm şişecikleri ve içinde bir sürü değişik renkteki saç boyası paketi bulunan kapağı açık bir kutu duruyordu.

Meraklanan genç kadın etrafın sessiz olup olmadığından emin olmak için omuzumm üzerinden geriye baktıktan sonra odaya girdi ve sandalyeye oturdu. Bir fırça aldı ve birbirine dolaşmış gür kestane rengi saçlarının arasına sertçe daldırdı. Gümüşay Hanımının huzurunda dururken görünebildiği kadar iyi görünmesi gerektiğini düşünüyordu. Yanağmdaki kiri farket-tiğinde kaşlarını çattı, elini çabucak suyla dolu lavaboya daldırdı ve kirli olan yeri sertçe ovuşturdu. Leke çıktığında ise gülümsedi.

Kimsenin gelmediğinden emin olmak için tekrar bekleme odasını kolaçan etti. Yerde rahat bir şekilde yatan Guenhwyvar kafasını kaldırıp ona baktı ve hırladı.

"Ah, kapa çeneni," dedi Cattibrie ve makyaj odasına geri süzülüp parfüm şişeciklerini incelemeye başladı. Bir tanesinin sıkıca kapalı olan tıpasını açıp kokladı ve duyumsadığı güçlü esansla birlikte mavi gözleri şaşkınlık içinde kocaman oldu. Kapının dışında duran Guenhwyvar yine hırladı ve aksırdı. Cattibrie ise güldü. "Ne demeye çalıştığını biliyorum," dedi kediye.

Cattibrie birkaç parfüm şişesini daha denedi, bazılarında burnunu buruşturdu, bir iki tanesinde hapşırdı ve en sonunda en çok beğendiği esansı buldu. Bu koku ona kır çiçekleriyle dolu bir bahçeyi hatırlatıyordu. Ağır bir

esans değildi, hafif ve güzeldi, güzel bir bahar gününde fonda çalan müzik gibiydi.

Bir el omuzunu kavrayınca neredeyse çizmelerinden dışarı fırlayacak ve parfüm şişesini yanlışlıkla burnuna tıkıştıracak gibi oldu.

Cattibrie hızla döndü ve nefesi kesiliverdi. Karşısında Alustriel duruyordu- bu o olmalıydı! Saçları gümüş renginde parlıyor, sırtından beline kadar uzanıyordu ve gözlerinde Cattibrie'm şimdiye kadar gördüğü bütün gözlerden daha berrak -tabii Wulfgar'ın gök mavisi gözleri hariç- bir ışıltı vardı. Wulf-gar'ı hatırlayınca acı duydu.

Alustriel, bir seksen boyundaki Cattibrie'dan bir kafa daha uzundu ve zarif bir şekilde incecikti. En kaliteli ipekten yapılmış mor bir elbise giymişti. Bu elbisenin kadının dişi kıvrımlarını sıkıca kavrayan ve onları çok çekici bir şekilde gizleyen birçok katı vardı. Ve kadının kafasında üzerinde mücevherler olan altından yüksekçe bir taç duruyordu.

Guenhwyvar ile bu hanım görünüşe bakılırsa birbirilerine yabancı değillerdi. Zira panter gözlerini kapamış bir şekilde sessizce Alustriel'in ayağının dibinde yatıyordu.

Bu gerçek anlayamadığı bir sebepten dolayı Cattibrie'ı rahatsız etti.

"Ne zaman tanışacağımızı merak edip duruyordum," dedi Alustriel sessizce.

Cattibrie tıpasını el yordamıyla takıp şişeciği masanın üzerine koymaya çalıştı, ama Alustriel uzun, zarif elini genç kadının (ki o şu anda kendisini genç ve ahmak bir kız çocuğu gibi hissediyordu) eline koydu ve parfüm şişesini Cattibrie'm kemerindeki keseye doğru götürüp bıraktı.

"Drizzt sık sık senden bahseder," diye devam etti Alustriel, "sevgiyle."

Bu düşünce de Cattibrie'ı rahatsız etti. Cattibrie bunu istek dışı olarak yapıyor olabileceğini farketti, ama Alustriel ona biraz tepeden bakıyor gibiydi. Yolların tozu toprağıyla kirlemiş seyahat giysileri içinde duran ve

saçı pek de taranmamış olan Cattibrie, bu muhteşem kadının yanında hiç de rahat değildi.

"Gel benim özel odama geçelim," diye davet etti hanım. "Orada daha rahat muhabbet edebiliriz." Uyuyan panterin üzerinden aşarak dışarı çıktı. "Sen de gel, Guen," dedi hanım. Kedi ise hemen ayağa kalktı ve tembelliğini silkeleyip attı.

"Guen?" diye ağzını oynatarak tekrarladı Cattibrie. Kendisinden (ve tabii pek nadiren Drizzt'den) başka hiçkimsenin pantere bu kadar samimi bir şekilde hitap ettiğini duymamıştı. Alustriel'i odanın dışında doğru itaatkar bir şekilde takip eden kediye incinmiş bir ifadeyle şöyle bir baktı.

İlk başta tılsımlı bir saray gibi görünen bu yer şimdi Alustriel onu geniş koridorlar ve muhteşem odalardan geçirirken, Cattibrie'ln kendisini feci bir şekilde buraya yabancı hissetmesini sağlıyordu. Cattibrie kendi adımlarını izleyip duruyor ve pırıl pırıl cilalı zeminde çamur lekesi bırakıp bırakmadığını korkuyla merak ediyordu.

Hizmetliler ve diğer konuklar -'işte gerçek soylular bunlar,' diye farketti genç kadın- bu alışılmadık kafilenin geçişini izliyor ve Cattibrie da onların bakışlarına karşılık veremiyordu. Uzun boylu ve güzel Alustriel'in ardından yürürken kendisini küçük, küçücük hissediyordu.

Üçü Alustriel'in oturma odasına girdiğinde ve hanım kapıyı kapattığında Cattibrie rahatladı.

Guenhwyvar odanın içinde ilerledi ve kalın döşemeli bir divanın üzerine hop diye sıçradı. Cattibrie'in gözleri ise şok içinde faltaşı gibi açıldı.

"İn oradan aşağı bakayım!" diye sertçe fısıldadı pantere. Ama Alustriel onun yanından geçerken sadece güldü, rahatça kurulmuş olan panterin kafasını kayıtsız bir şekilde okşadı ve Cattibrie'a oturmasını işaret etti.

Cattibrie kendisini ihanete uğramış gibi hissederek Guenhwyvar'a yine hiddetle baktı. 'Guenhwyvar şimdiye kadar kimbilir kaç kez o divanın üzerine sıçrayıp kuruldu acaba?" diye merak etti.

"Kral Bruenor'un kızını benim naçiz şehrime getiren şey nedir?" diye sordu Alustriel. "Keşke geleceğini bilseydim. Daha iyi hazırlık yapardım."

"Drizzt'i arıyorum," diye kısa ve öz bir cevap verdi Cattibrie. Sonra niyetlendiğinden daha sert çıkan ses tonu sebebiyle yüzünü buruşturdu ve oturduğu koltuğa sırtını yasladı.

Alustriel'in yüz ifadesi çabucak merak dolu bir hâl aldı. "Drizzt mi?" diye tekrarladı. "Drizzt'i bir süredir görmedim. Bana onun da şehirde, ya da yolda olduğunu söylemeni umuyordum."

Cattibrie, Drizzt'in kendisinden sakınmak isteyeceğini ve Alustriel'in de hiç şüphesiz Drowun bu isteğine uyacağını düşündüğü için kadından şüphelense bile ona inandı.

"Ah, pekala." Alustriel iç geçirdi, gerçekten de bariz bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Aniden doğruldu. "Peki, ya baban nasıl?" diye kibarca sordu. "Ve yakışıklı Wulfgar?"

Birşeylerin feci bir şekilde ters olduğunu farkettiğinde Alustriel'in yüz ifadesi aniden değişiverdi. "Düğününüz?" diye sordu çekingen bir şekilde, Cattibrie'ın ince dudakları kıvrılıp ters bir ifade takınırken. "Mithril Salonunu ziyaret etmeyi planlıyordum..."

Alustriel duraksadı ve uzun bir süre Cattibrie'ı inceledi.

Cattibrie burnunu çekti ve kendisini toparladı. "Wulfgar öldü," dedi dosdoğruca, "ve benim babam da sizin onu hatırladığınız kişi değil artık. Salonları terkeden Drizzt'i aramak için buraya geldim."

"Neler oldu?" diye bilmek istedi Alustriel.

Cattibrie oturduğu yerden ayağa kalktı. "Guenhwyvar!" diye seslendi, panteri uyandırarak. "Hikaye anlatacak vaktim yok," dedi Alustriel'e, kısa ve öz bir şekilde. "Eğer Drizzt Gümüşay'a gelmemişse, sizin zamanınızı daha şimdiden yeterince harcadım demektir, ve tabii kendiminkini de."

Kapıya doğru ilerledi ve kapının bir anlığında mavi bir ışıkla parladığını farketti. Sanki ahşabı eşiğin üzerinde genişleyip daralmış gibiydi. Cattibrie yine de kapıya doğru yürüdü, tokmağa asıldı ve hiçbir sonuç alamadı.

Cattibrie birkaç derin nefes aldı, önce ona, sonra yirmiye kadar saydı ve dönüp Alustriel ile yüzleşti.

"Bana ihtiyacı olan bir dostum var," diye açıkladı, sert ve tehlikeli bir ses tonuyla. "Kapıyı açsan iyi olur." Cattibrie, daha sonraki günlerde geçmişe bakıp o anı hatırladığında kuzeybatının en geniş ve en güçlü kara şehrinin hükümdarı olan Alustriel'i tehdit etmiş olduğuna inanmakta güçlük çekecekti. Alustriel'i, yani söylenenlere göre kuzeydeki en güçlü büyücülerden biri olan kadını tehdit etmişti!

Fakat o sırada içinde ateşler yanmakta olan genç kadın söylediği sert sözlerin hepsini de kastediyordu.

"Sana yardım edebilirim," diye önerdi, bariz bir şekilde endişeye kapılmış olan Alustriel. "Ama önce bana neler olduğunu anlatman gerekli."

"Drizzt'in zamanı yok," diye hırladı Cattibrie. Büyüyle kilitlenmiş kapıyı bir kere daha beyhude yere açmaya çalıştı,

sonra sert bir yumruk indirdi ve omuzunun üzerinden dönüp AlustrieFe dik dik baktı. O sırada Alustriel ise ayağa kalkmış yavaşça ona doğru geliyordu. Guenhwyvar hâlâ divanın üzerindeydi, fakat kafasını kaldırmış iki kadını dikkatle izliyordu.

"Onu bulmak zorundayım," dedi Cattibrie.

"Peki bulmak için nereye bakacaksın?" diye cevap verdi Alustriel, genç kadının önüne gelip durduğunda ellerini savunmacı bir şekilde havaya kaldırarak.

Bu basit soru Cattibrie'ın kabadayı hiddetini çalıp götürüverdi. 'Hakikaten de nereye bakacağım?' diye düşündü. Nereden başlayacaktı? Orada, ait olmadığı bir mekanda öylece dururken kendisini çaresiz hissetti. Çaresiz ve ahmak gibi hissediyor, sadece yuvasında dostlarının ve

babasının, Wulfgar ile Drizzt'in yanında olmak istiyordu. Herşeyin eskiden olduğu gibi... kara elfler Mithril Salonuna gelmeden önceki gibi olmasını istiyordu.

BÖLÜM 4

GÖZLERİNDEKİ ATEŞLER

Cattibrie, Regis'den aldığı maske ve hançeri saklayabilmek için gri cüppesini sıkıca etrafına sardı. Bruenor'un özel odasına doğru yaklaşırken kadının içinde karmakarışık duygular hasıl oldu. Cücenin hem orada olmasını hem de olmamasını diliyordu.

Bruenor'u, babasını bir kez daha görmeden nasıl ayrılabilirdi? Ancak yine de Bruenor şimdi Cattibrie'a eski halinin yalnızca bir posasıymış gibi, ölmek isteyen acı içindeki yaşlı bir cüce gibi görünüyordu. Cattibrie onu bu şekilde görmek, Bruenor'un o görüntüsünü beraberinde Karanlıkaltı'na taşımak istemiyordu.

Bruenor'un oturma odasının kapısını çalmak için elini kaldırdı, fakat sonra hafifçe kapıyı araladı ve içeri baktı. Yanan şöminenin yanında bir cücenin durduğunu gördü, ama bu Bruenor değildi. Savaş öncüsü Thibbledorf Pwent zıplayıp hopla-yarak daireler çiziyor, görünüşe göre canını sıkan bir sineği yakalamaya çalışıyordu. Keskin sivriliklerle dolu zırhı (her zaman olduğu gibi) üzerindeydi. Cücenin zırhı kolçak çivileriyle, diz ve dirsek sivrileriyle ve mümkün olan her yerden dışarı uzanan diğer ölümcül demirlerle tamamlanıyordu. Cüce dönüp sıçrarken zırhı gıcırdıyordu. Bu Cattibrie'ın şimdiye kadar duyduğu en iç gıcıklayıcı seslerden biriydi. Pwent'in yüz kısmı açık olan gri miğferi yanındaki bir

sandalyenin üzerinde duruyordu ve miğferin üzerindeki sivri demir cücenin yarı boyundaydı. Cattibrie, kafasında miğferi olmadığı için savaş öncüsünün neredeyse kel olduğunu görebiliyordu. Geriye kalmış olan ince kara saçları kafasının yanına yapışmıştı ve daha aşağıda devasa, çalı gibi kapkara bir sakala dönüşüyordu.

Cattibrie kapıyı biraz daha ittirdi ve Bruenor'un kısık kısık yanan şöminenin önünde oturmuş, kor haline gelmiş bir odunu tekrar alev alsın diye boş boş dürtükleyip durmakta olduğunu gördü. Cücenin oduna isteksiz bir şekilde vurup duruşu Cattibrie'ın yüzünü buruşturmasına sebep oldu. Üzerinden pek de uzun zaman geçmemiş olan o günleri hatırladı. O günlerde olsa hayat dolu cüce kral basitçe şöminenin içine doğru uzanır ve inatçı odunu çıplak eliyle dağıtıverirdi.

Genç kadın Pvrent'e şöyle bir baktı (ki savaş öncüsü, Cattibrie'ın bir sinek olmadığını içtenlikle umut ettiği birşeyler yemekteydi) ve gizlediği nesnelerin üzerinin düzgün bir şekilde örtülü olup olmadığını görmek için pelerinini kontrol ederek odaya girdi.

"Hey n'aaber?" diye uludu Pwent, ağzındaki lokmayı çatır çutur yiyerek. Cattibrie, cücenin bir sinek yemekte olduğu düşüncesiyle iğrendiğinden ziyade bu kadar fazla çiğneyebil-mesine hayret etti!

"Sakal bırakmalısın!" diye seslendi savaş öncüsü, kıza alışılageldik selamını vererek. Tanıştıkları ilk günden beridir kirli cüce, Cattibrie'a eğer sakal bırakmayı başarabilirse çok yakışıklı bir kadın olacağını söyleyip duruyordu.

"Üzerinde çalışıyorum," diye yanıtladı Cattibrie, bu laubalilik karşısında gerçekten de memnun olarak. "Yemin olsun ki tanıştığımız günden beridir yüzümü hiç tıraş etmedim," Savaş öncüsünün kafasının tepesini sıvazladı, fakat sonra elinin üzerine bulaşan yapışkan tabakayı hissedince bunu yaptığına pişman oldu.

"Aferin, akıllı kız," diye yanıtladı Pwent. Havada uçuşan başka bir böcek daha gördü ve zıplaya hoplaya onun peşinden koşturmaya başladı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sertçe sordu Bruenor, daha Cattibrie merhaba bile diyemeden önce.

Cattibrie, babasının kaşları çatık bakışı karşısında iç geçirdi. Bruenor'un gülümsediğini tekrar görmeye nasıl da özlem duyuyordu! Cattibrie, Bruenor'un alnındaki çürüğü farketti, çizilmiş olan kısmı en sonunda kabuk bağlamaya başlamıştı. Söylentilere göre birkaç gece evvel cücenin gözü dönmüştü ve iki genç cüce kendisini tutmak için çılgınlar gibi debelenirken Bruenor ağır bir ahşap kapıyı kafasıyla kırmıştı. Kafasındaki bu yeni çürük alnından başlayıp bir zamanlar gözünün bulunduğu göz yuvasının üzerinden geçerek çenesine kadar uzanan feci yarayla birleşmişti ve yaşlı cücenin yüzü hakikaten de paçavraya benziyordu!

"Nereye gidiyorsun?" diye tekrar hiddetle sordu Bruenor.

"Konaktaşı'na," diye yalan söyledi genç kadın. Bahsettiği yer Wulfgar'ın halkı olan barbarların kasabasıydı ve Mithril Salonunun en doğu çıkışındaki dağın hemen dibindeydi. "Kabile Wulfgar'm anısına saygı için bir höyük yükseltiyor." Cattibrie bu yalanın nasıl da kolay bir şekilde aklına geldiği konusunda epey şaşırdı; her zaman Bruenor'u ikna etmeyi başarabilirdi, çoğunlukla gerçeğin etrafından dolanmak için gerçeğin yansını söyler ve kelime oyunlarına başvururdu. Ama hiç bu kadar cesur bir şekilde ona yalan söylememişti.

Bu işin temelindeki ciddiyeti kendisine hatırlatan genç kadın kızıl sakallı cücenin gözlerinin içine baktı ve devam etti. "Onlar höyüğü dikmeye başlamadan önce orada olmak istiyorum. Eğer bu işi yapacaklarsa doğru dürüst yapmalılar. Wulfgar daha azını haketmivor."

Bruenor'un işe yarayan tek gözü sanki buğulanmış gibi görünüyordu ve daha da donuk bir hâl almıştı. Yaralı cüce yüzünü Cattibrie'dan çevirerek manasız bir şekilde şömine ateşini dürtükleme işine geri döndü. Fakat gönülsüzce, hafifçe başını sallayıp onaylamayı başardı. Mithril Salonunda Bruenor'un Wulfgar hakkında konuşulmasını sevmediği bir sır değildi-hatta silahı kullanmış olan kişinin bir cüce değil de, bir insan olması dolayısıyla cüce töresine göre Aegis-fang'in Dumathoin Salonunda yerini alamayacağı konusunda ısrar eden bir rahibe yumruğu indirivermişti.

Cattibrie, Pwent'in zırhının gıcırdamayı kestiğini farket-ti ve savaş öncüsüne bakmak için döndü. Pwent açık kapının yanında duruyor ve Bruenor'un arkasından kıza hüzünlü bir şekilde bakıyordu. Genç kadına doğru şöyle bir başını salladı ve odayı sessizce (tabii paslı zırhlı bir savaş öncüsü ne kadar sessiz olabilirse) terketti.

Görünüşe bakılırsa, Bruenor Battlehammer'ın böylesine sefil bir zavallıya dönüşmesine acı duyan tek kişi Cattibrie değildi.

"Onlar senin halinden anlıyor," diye belirtti, kendisini duymuyormuş gibi görünen Bruenor'a. "Mithril Salonundaki herkes yaralı kralları hakkında iyi sözler konuşuyor."

"Kapa çeneni be," dedi Bruenor, yarım ağızla konuşarak. Hâlâ kısık kısık yanan şömine ateşinin tam karşısında duruyordu.

Cattibrie cücenin kendisine ima ettiği tehdidin pek zayıf olduğunu biliyordu, Bruenor'un düşüşünün başka bir işaretiydi bu. Eski günlerde Bruenor Batlehammer birisine çenesini kapamasını söylerse o kimse ya denileni yapardı ya da Bruenor onun çenesini kendisi kapatırdı. Ama rahiple ve kapıyla olan kavgasından sonra Bruenor'un içindeki ateş, tıpkı şöminedeki ateş gibi kendisini tüketmişti.

"Hayatının geri kalan günleri boyunca o şömineyi dür-tüklemeye mi niyetlisin?" diye sordu Cattibrie, Bruenor'un gururunun közleriyle oynayıp bir kavga çıkartmaya çalışarak.

"Eğer canım isterse," diye oldukça sakin bir şekilde yanıtladı cüce.

Cattibrie tekrar iç geçirdi ve özellikle pelerinini kalçasından geriye savurarak büyülü maske ile Entreri'nin hançerini meydana çıkarttı. Genç kadın her ne kadar bu maceraya yalnız başına çıkmaya kararlı olsa ve Bruenor'a hiçbir şeyi açıklamak istemese bile cücenin içinde olan biteni farkedecek kadar hayat ateşi kalmış olması için dua ediyordu.

Uzun dakikalar közlerin arada sırada duyulan çıtırtısı ve yaş odunların tıslaması dışında sessizce geçti.

"Geri dönmek istediğim zaman dönerim!" diye bocalamış bir şekilde haykırdı Cattibrie ve kapıya doğru yöneldi. Bruenor ona bakma zahmetine bile girmeden omuzunun üzerinden elini boş boş sallayarak ona gitmesini işaret etti.

Cattibrie kapının yanında duraksayarak kapıyı açtı ve odayı terketmeden sessizce geri kapattı. Birkaç saniye bekledi, Bruenor'un şöminenin önünde durup odunları boş boş dürtükle-meye devam ettiğine inanamıyordu. Sonra odanın öbür tarafına doğru süzüldü ve başka bir kapıdan geçip cücenin yatak odasına girdi.

Cattibrie, Bruenor'un meşe ağacından yapılma geniş çalışma masasına doğru ilerledi- bu masa VVulfgar'ın halkından gelen bir hediyeydi, cilalı ahşabı panldıyordu ve Bruenor'un dövmüş olduğu kudretli savaş çekici Aegis-fang'in figürleri masanın yan tarafına oyulmuştu. Bruenor'un oriun ne yaptığını farketmeden önce odadan ayrılması gerekmesine rağmen Cattibrie, Wulfgar'ı hatırlayarak uzun bir süre duraksadı. Bu kaybın acısını asla atlatamayacaktı. Bunu anlıyordu, ama yas tutma zamanının sona ermek üzere olduğunu ve hayatını yaşamaya dönme zamanının geldiğini de biliyordu. 'Özellikle de şimdi,' diye kendisine hatırlattı Cattibrie, 'yani tehlikeye atılan başka dostlarım varken.'

Cattibrie, aradığı şeyi çalışma masasının üzerindeki taştan bir kutunun içinde buldu; bu gümüş bir zincirin ucundaki küçük bir kolye klipsiydi, Bruenor'a Gümüşay'm Hanımı Alustriel tarafından verilmiş bir hediyeydi. Mithril Salonuna ilk gelişlerinden sonra dostları Bruenor'un öldüğünü ve salonlarda kaybolup gittiğini sanmışlardı. Fakat belli bir süre sonra

Bruenor, Mithril Salonunu istila etmiş olan şeytani gri cücelerden kurtulup bu mekandan kaçmayı başarmış ve Alustriel'in yardımıyla Cattibrie'ı güneybatıdaki bir köy olan Uzunse-mer'de bulmuştu. Kiralık katil Entreri tarafından esir edilen Regis'i bulmak için güneye yolculuk eden Drizzt ile Wulfgar, ondan çok uzun süre önce ayrılmışlardı.

Alustriel işte o zaman Bruenor'a bu büyülü kolye klipsini vermişti. Klipsin içinde Drizzt'in küçük bir portresi vardı ve bu nesneyi kullanan cüce, drowun izini kabaca sürebilmişti. Drizzt'in hangi yönde ve ne kadar

mesafe ötede olduğu kolye klipsinden yayılan büyülü ısı sayesinde anlaşılıyordu.

Metal süs şimdi serindi, odanın havasından bile soğuktu ve Cattibrie'a Drizzt daha şimdiden ondan çok uzaklaşmış gibi geliyordu.

Cattibrie, kolye süsünün klipsini açtı ve sevgili Drow dostunun mükemmel resmine baktı. Bunu yanına alıp almama konusunda kararsızdı. Zaten yanında Guenhwyvar varken dro-wun izini bulmayı başarabilirse Drizzt'i takip etmesi kuvvetle muhtemeldi. Ayrıca zihninin gerisinde bir yerde gerçeği Re-gis'den öğrendiği zaman Bruenor'un gözlerine ateşlerin geri dönebileceği ve ikisini takip etmek için hızla yola çıkabileceği düşüncesi vardı.

Cattibrie, o hiddetli Bruenor'u tekrar görme fikrinden hoşlanıyor, babasının ona yardım etmek ve Drizzt'i kurtarmak için koşturarak gelmesini istiyordu. Ama bunun gerçekçilikten uzak ve feci derecede ölümcül bir çocuk umudu olduğunu farketti.

Cattibrie kolye klipsini kapattı ve avucunun içine aldı. Bruenor'un yatak odasından dışan süzüldü ve oturma odasından dışarı sıvıştı (aklı milyonlarca mil ötede olan kızıl sakallı cüce ise hâlâ şöminenin önünde oturuyordu), sonra üst katın koridorları arasında koşturdu. Eğer kısa süre içinde yola koyulmazsa cesaretini kaybedeceğinden korkuyordu.

Dışarı çıktığında, kolye klipsine bir kez daha baktı ve onu almakla Bruenor'un kendisini takip edebilme şanslarının hepsinin önünü kesmiş olduğunu anladı. Artık yalnız başınaydı.

'Böyle olması gerekiyor,' diye karar verdi Cattibrie. Zinciri kafasından geçirip boynuna astı ve Gümüşay'a Drizzt'den çok uzun bir süre sonra varmamayı umarak dağ yolundan aşağı inmeye başladı.

* * *

Adam Menzoberranzan'ın karanlık sokakları arasında elinden geldiğince sessiz ve gizli bir şekilde ilerliyor, ısı algılayan gözleri yakut gibi kıpkırmızı

parlıyordu. İstediği tek şey Jarlaxle'ın karargahına, yani onun değerini anlayan Drowun yanına geri dönmekti.

"Waela Riwil!" diye keskin bir haykırış geldi yan taraftan.

Adam durdu ve boş bir dikit sütunun yanındaki kırık kayaya bezmiş bir şekilde sırtını yasladı. Bu sözleri daha önce de sık sık duymuştu- her zaman o iki sözü duyuyordu, bariz bir alayla söylenen o iki sözü.

"Waela Riwil!" dedi dişi drow yine, adama doğru yaklaşırken. Bir elinde dokungaçlı fes rengi bir değnek vardı. Değneğin bir metrelik üç kolu kendi başlarına hevesle hareket ediyordu, sanki kendi garezleriyle kamçı gibi savrulup adama vurmak istiyor gibilerdi. 'Dişi en azından yılan dişli o kamçılardan birini taşımıyor,' diye düşündü adam, yüksek rütbeli Drowların kullandığı çok sayıda yılan başına sahip olan silahları aklına getirerek.

Kadın onun önüne gelip tam karşısında durduğunda, adam hiç direniş göstermedi ve Jarlaxle'ın kendisine öğretmiş olduğu üzere saygıyla gözlerini yere indirdi. Kadının da sokaklar arasında gizlice dolaşmakta olduğundan şüpheleniyordu-yoksa o acımasız değneklerden birini taşıyabilecek kadar güçlü olan bir dişi drow neden Menzoberranzan'ın daha aşağı seviyedeki arka sokaklarında sinsizce gezinsindi ki?

Melodik sesiyle arka arkaya birkaç drow sözcüğü söylerken şehre yeni gelmiş olan bu adamın anlayamayacağı kadar hızlı bir şekilde konuştu. Adam emir vurgusu olan guarth sözünü yakaladı ve 'diz çok' anlamına gelen harl'il 'çık kelimesini anladı. Bunları duymayı zaten bekliyordu, zira her zaman kendisine diz çökmesi emrediliyordu.

Sert taşa çarpan dizleri acıdığı halde derhal ve itaatkar bir şekilde yere çöktü.

Dişi drow yavaşça adamın etrafında gezindi, biçimli bacaklarını adama açıkça gösterdi, hatta reddedilemez derecede güzel yüzüne bakması için adamın kafasını geriye doğru yatırdı. Bu sırada kendi ismini kedi gibi mırıldandı, "Jerlys."

Sanki onu öpecekmiş gibi eğildi, sonra adamın yanağına acı veren bir tokat indirdi. Adamın elleri derhal kılıcıyla kamasının kabzalarına gitti, ama sakinleşti ve kendisine muhtemel sonuçları hatırlattı.

Dişi drow hâlâ adamın etrafında dönüp duruyor ve onunla konuştuğu kadar kendi kendisine konuşuyordu. "İblith," dedi birçok defa. Bu kelime drow dilinde 'pislik' manasına geliyordu. Adam en sonunda yine Jarlaxle'ın kendisine öğrettiği gibi tek bir söz söyleyerek yanıtladı. "Abban, " dedi, müttefik kelimesini kullanarak.

"Abban del darthiir!" diye haykırdı kadın, kafasının arkasına bir tokat daha indirerek ve neredeyse adamı yüzükoyun yere yıkarak.

Kadının ne dediğini tam olarak anlamamıştı, ama darthiir kelimesinin perilerle, yani yüzey elfleriyle bir alakası olduğunu düşünüyordu. Bu sefer gerçekten ciddi bir tehlike içinde olduğunu ve bu kadının elinden kolay kolay kurtulamayacağını işte o zaman anladı.

"Abban del darthiir!" diye bir kez daha haykırdı Jerlys ve bu sefer eliyle değil dokungaçlı değneğiyle vurdu, üç dokungaç da adamın omuzuna acı verici bir şekilde çarptı. Adam yarasını kavradı ve yüzüstü yere yığıldı, sağ kolu işe yaramaz hale gelmişti ve vücuduna acı dalgalan yayılıyordu.

Jerlys tekrar sırtına darbe indirdi, ama adamın ani hareketi onu üç dokungaçtan aynı anda darbe yemekten kurtardı.

Adamın zihninde düşünceler dönüyordu. Hızlı davranması gerektiğinin farkındaydı. Dişi drow onunla alay etmeye, değneğini sokağın duvarlarına ve arada sırada adamın kanayan sırtına vurmaya devam ediyordu. Bu dişiyi suçüstü yakaladığını, yani onun kendisine özel bir görevle dışarıda dolaştığını biliyordu ve muhtemelen bu karşılaşmadan sağ kurtulamayacağının da farkındaydı.

Dokungaçlardan birisi ensesine çarpıp onu sersemletti. Sağ kolu hâlâ işe yaramaz haldeydi, aynı anda inen üç darbenin büyüsü sebebiyle zayıflamıştı.

Ama harekete geçmek zorundaydı. Sol elini sağ kalçasına doğru götürdü, sonra fikrini değiştirdi ve öbür taraftan döndürüp geri getirdi.

"Abban del darthiir!" diye tekrar haykırdı Jerlys ve kolu ileri doğru hamle yaptı.

Adam hızla döndü ve darbeyi karşılamak için ayağa kalktı. Drow yapımı olmayan kılıcı değneğin dokungaçlanyla çarpıştığında hiddetle parladı. Yeşil bir parıltı oldu ve bir dokungaç kopup yere düştü, ama diğer kollardan biri savunma hattını aşmanın bir yolunu bulup adamın yüzüne çarptı.

"Jiwin!" diye haykırdı eğlenmeye başlayan drow 'oyun' manasına gelen kelimeyi kullanarak. Kendisini zarif bir şekilde hazırladı ve yaptığı bu ahmakça misillemeyle bütün bu hadiseyi eğlenceli hale getirdiği için adama teşekkür etti.

"Al bununla oyna," dedi adam ona ve kılıcını dosdoğru saplayarak ileri doğru atıldı.

Üzerine büyülü bir karanlık küresi çöküverdi.

"Jiwin!" diyerek tekrar güldü Jerlys ve değneğiyle darbe vurmak için hamle yaptı. Ama bu adam kara ciflerle savaşma konusunda acemi değildi ve dişi drow şaşkına dönerek farketti ki, adam karanlık küresinin içinde değildi.

Adam karanlık küresinin yan tarafından çıktı. Bir kolu gevşek bir şekilde sarkmıştı, ama diğeri muhteşem bir kılıç oyunu sergileyerek bir o yana bir bu yana savruluyordu. Fakat o bir dişi Drowdu, savaş sanatı konusunda yüksek eğitim almıştı ve dokungaçlı bir değneği vardı. Kadın bir yandan gülmeye devam ederek darbeleri savuşturdu, karşı hamle yaptı ve bir kez daha hedefe vurdu.

Ama düşmanını iyi tanımıyordu.

Adam tekrar dosdoğru bir saplama hamlesi yaptı ve sanki yukarı doğru çapraz bir darbe savurarak saldırıya devam edecekmiş gibi sola doğru

döndü. Sonra silahın kabzasını elinde çevirdi, bir topuğu üzerinde sağa doğru döndü ve sanki bir mızrakmış gibi kılıcı fırlattı.

Silahın ucu şaşkına dönen dişinin göğsüne kana susamış bir şekilde saplandı ve kaliteli drow zırhını delerken kıvılcımlar saçtı.

Adam kılıcın hemen ardından havaya yükselip yan takla attı ve aşağı inerken iki ayağını da ileri doğru savurup kılıcın kabzasına vurarak silahı sadist dişinin göğsünde daha derine sapladı.

Drow geriye doğru sendeleyip bir kaya yığının üzerine düştü ve dikit sütunun çıkıntılı duvarına dayanıp yarı yarıya ayakta durana kadar sendelemeye devam etti. Kırmızı gözleri faltaşı gibi açılıp kalmıştı.

"Yazık oldu, Jerlys," diye dişi drowun kulağına fısıldadı adam. Kılıcın kabzasını tutup dokungaçlan yere sabitlemek için üzerlerine alaycı bir şekilde basarken kadının yanağına hafifçe bir öpücük kondurdu. "Seninle birlikte çok zevkler tadabilirdik oysa."

Kılıcını çekip serbest bıraktı ve bu dişi drowun ölümünün getirebileceği sonuçlan düşünüp taşınırken yüzünü buruşturdu. Fakat yine de hayatının kontrolünü bir nebze olsun geri kazandığı için duyduğu memnuniyeti inkar edemezdi. Onca savaşı sadece bir köle olup çıkmak için atlatmamıştı o!

Kısa bir süre sonra sokağı terketti. Jerlys ile değneğini taşların altına gömülü bırakmış ve adımları neşeyle hızlanmıştı.

BÖLÜM 5

BEANRE'NİN BLÖFÜ

Paralı asker Baenre Evi sahasının en batı kısmına doğru sessizce ilerliyor, bölgenin etrafını çevreleyen gümüş renkli örümcek ağı çitine yaklaşmak için bir gölgeden diğerine süzülüyordu. Yirmi tane oyulmuş devasa dikit sütun ve otuz tane sarkıt tarafından çevrelenmiş olan Baenre Evinin yakınına gelen herkes gibi, Jarlaxle da bir kez daha bu görüntüden etkilenmişti. Boş alanların bir hazine sayıldığı Karanlıkaltı standartlarına göre bu yer devasaydı, neredeyse bir kilometre uzunluğa ve yarım kilometre genişliğe sahipti.

Baenre Evinin bütün binaları muhteşemdi. İşçilik konusunda hiçbir detay atlanmamıştı; henüz süslenmemiş olan birkaç yer üzerinde ise köleler durmadan çalışıyor ve yeni tasarımlar oyup işliyordu. Çoğunlukla Matron Baenre'nin en büyük oğlu ve Menzoberranzan'ın Başbüyücüsü olan Gromph tarafından yapılan büyülü rötuşların da aşağı kalır yanı yoktu. Hakim olan mor ve mavi renkli peri ışıkları sütunların belli bölümlerini daha fazla hayranlık uyandıracak şekilde aydınlatıyordu.

Ev sahasının etrafındaki örümcek ağından çiti devasa dikit sütunlar arasında pek küçük kalıyordu, ama Menzoberran-zan'daki en muhteşem eserler arasındaydı. Bazıları bunun Lloth tarafından verilmiş bir hediye olduğunu söylüyordu, fakat şu anda şehirde bulunan hiçkimse -belki de yaşlı Matron Baenre bundan hariç tutulabilir- onun yaratılışını görmüş olacak kadar uzun yaşayamamıştı. Bu çit bir drow kolu kadar kalın ve demir kadar güçlü ağlardan oluşuyordu ve avını bütün örümcek ağlarından daha sıkı bir şekilde yakalaması için büyülüydü. To-ril'deki en kaliteli silahlar olduğu söylenen keskin drow kılıçlan dahi Baenre Evinin çitindeki ağ ipliklerini çentemezdi. Ayrıca bir dev olsun, bir ejderha olsun, yani ne kadar güçlü bir canavar olursa olsun bir kez ağa yakalandı mı bir daha serbest kalma şansı yoktu.

Baenre Evini ziyarete gelen kimseler normalde ev sahasının etrafına simetrik bir şekilde serpiştirilmiş olan cümle kapılarına doğru yönelirdi. Orada ise bir muhafız o günün şifre sözünü söyler ve örümcek ağı dışarı doğru bükülüp bir boşluk bırakırdı.

Fakat Jarlaxle normal bir misafir değildi ve Matron Baenre eve girip çıkışlarım gizli tutması talimatını vermişti. Devriye gezen birkaç piyade onun yanından geçip giderken Jarlaxle mükemmel bir şekilde gizlenerek

gölgeler içinde bekledi. 'Pek tetikte değiller,' diye farketti Jarlaxle. 'Arkalarında Baenre ordusu varken neden tetikte olsunlar ki?' Baenre Evinin ikibin beşyüz tane yetenekli ve muhteşem donanımlı askeri, aynca onaltı tane de yüce rahibesi vardı. Şehirdeki başka hiçbir ev -hatta beş evin birleşimi bile- böyle bir birlik toplayamazdı.

Paralı asker daha ne kadar beklemesi gerektiğine karar vermek için omuzunun üzerinden Narbondel'e baktı. Tam Baenre ev sahasına doğru geri dönmüştü ki net ve güçlü bir borazan sesi duyuldu, ardından bir ses daha geldi.

Ev sahasının içinde büyülü bir nakarat, hafif bir şarkı da duyuldu. Piyadeler silahlarını resmi bir tavırla havaya kaldırarak görev yerlerine doğru koşturdular. Menzoberranzan'ın itibarını gözler önüne seren bir hadiseydi bu. Muhtemel düşmanların, kara ciflerin ortak bir amaç ve savunma için bir araya gelemeyecek kadar şeytani olduğu konusunda yapabileceği her türlü iddia ile dalga geçen mükemmel bir disiplindi. Drow olmayan kiralık askerlerin, özellikle de gri cücelerin sık sık sadece Baenre Ev Muhafız Birliği nöbet değişim törenini şöyle bir izlemek için oldukça yüklü altın ve mücevher meblağları ödediği bilmiyordu.

Turuncu, kırmızı, yeşil, mavi ve mor renkli ışıklar dikit sütunlar üzerinde yükselmeye ve yukarıdan, Baenre ev sahasının sivri dişleri olan sarkıtlardan inen diğer ışık huzmeleriyle birleşmeye başladı. Bu görüntü Baenre muhafızlarının üzerlerinde taşıdıkları tılsımlı ev armalarından doğuyordu. Zira erkek kara elfier zeminde yürüdükleri kadar rahat bir şekilde duvarlarda ve tavanda da yürüyebilen yeraltı kertenkelelerim sürüyorlardı.

Müzik devam etti. Parlak ışık huzmeleri ev sahasının dört bir yanında envai çeşit ışıl ışıl şekiller oluşturdu. Bu şekillerin çoğunluğu bir örümcek suretindeydi. Bu hadise her gün, günde iki defa yaşanırdı ve olaya tanık olabilecek kadar yakında bulunan bütün Drowlar her defasında durup izlerdi. Baenre Ev Muhafız Birliği nöbet değişimi Menzoberranzan'ın bir sembolüydü. Hem Baenre Evinin inanılmaz gücünü, hem de şehrin Örümcek Kraliçe Lloth'a olan sonsuz sadakatini temsil ediyordu.

Jarlaxle, Matron Baenre'den aldığı talimat üzere bu hadiseyi kendisini gizlemek ve göze batmamak için kullandı. Çitin yanına doğru süzüldü,

geniş siperlikli şapkasını geriye atıp sırtına düşürdü ve yanlarından sekiz tane tel uzanan siyah kadifeden bir maskeyi kafasına taktı. Etrafına hızla bakman paralı asker bir elini diğerinin üzerine atarak sanki kalın örümcek ağları sıradan demirdenmiş gibi yukarı tırmanmaya başladı. Başka hiçbir büyü bunu sağlayamazdı; hiçbir levitasyon, ışınlama veya yolculuk büyüsü birini bu engelin arkasına geçirmeyi başaramazdı. Sıkı korunan ev sahasının içine bu denli kolayca geçmeyi sağlayacak tek şey Jarlaxle'a Gromph Baenre tarafından ödünç verilmiş olan nadir ve kıymetli örümcek maskesiydi.

Jarlaxle bir bacağını çitin en üstünden savurdu ve öteki taraftan aşağı süzülmeye başladı. Sol tarafından gelen turuncu renkli ışığı görünce durduğu yerde donup kaldı. Eğer yakalan-mışsa şansına tükürecekti. Bu muhafız muhtemelen bir tehdit oluşturmazdı -Baenre ev sahasındaki herkes paralı askeri iyi bilirdi- ama eğer Matron Baenre onun görülmüş olduğunu öğrenirse büyük ihtimalle derisini kemiklerinden ayırırdı.

Bu parlak ışık neredeyse derhal kayboldu. Jarlaxle'ın gözleri değişen renklere uyum sağladığında karşısında yere dik bir şekilde duran kocaman bir kertenkelenin üzerine oturmuş, elinde üç metrelik alacalı bir mızrak tutan ve düzgün bir şekilde kesilmiş saçlara sahip genç ve yakışıklı bir drow gördü. Jarlaxle, onun elindeki silahın bir ölüm mızrağı olduğunu biliyordu. Silaha buz gibi bir tılsım yüklenmişti; paralı askerin ısı algılayan gözleri mızrağın kana susamış keskin ucundaki ölümcül soğuğu görüyordu.

Paralı asker Drowların karmaşık ve sessiz el alfabesini kullanarak, 'Selamlar, Berg 'inyon Baenre,' diye işaret etti.

'Sana da, Jarlaxle,' diye cevap verdi Berg'inyon. 'Her zaman olduğu gibi çok dakiksin.'

'Annenin isteği üzerine, ' diye işaret etti Jarlaxle. Berg'inyon gülümsedi ve paralı askere yoluna devam etmesini işaret etti. Sonra bineğini mahmuzladı ve tavandaki devriye görevinin başına gitmek için dikit sütunun üzerinde yukarı doğru ilerledi.

Jarlaxle, Baenre'nin en genç erkek oğlundan pek hoşlanıyordu. Jarlaxle şu son günlerde Berg'inyon ile birlikte birçok gün geçirmişti. Zira

Berg'inyon bir zamanlar Melee-Magt-here'de Drizzt Do'Urden'in sınıf arkadaşıydı ve o pala ustası drow ile birçok kez kılıç dövüşü yapmıştı. Berg'inyon'un savaş hareketleri akıcı ve mükemmele yakındı. Drizzt'in bu genç Baenre'yi nasıl da yenip durduğunu bilmek, Jarlaxle'ın kaçak drowa duyduğu saygıyı arttınyordu.

Jarlaxle, Drizzt Do'Urden'in pek yakında öleceği için neredeyse üzülüyordu denilebilir.

Paralı asker çiti aştığı anda örümcek maskesini bir kesenin içine koydu ve Baenre ev sahasında kayıtsızca ilerledi. Kendisini açığa vuracak olan şapkasını sırtında tutuyor ve kolsuz bir tunik giydiğini saklamak için peleriniyle omuzlarını iyice örtüyordu. Fakat hiç alışılmadık bir görüntü olan kel kafasını saklayamazdı. Evin Baenre asilzadelerine ayrılmış olan kocaman ve şaşaalı dikitine doğru rahat bir tavırla ilerlerken, Baenre muhafızları arasından birden fazla kişinin kendisini tanıdığını farketti.

Fakat o muhafızlar kendilerine talimat verilmiş olduğu üzere onu farketmedi, daha doğrusu farketmemiş gibi davrandı. Jarlaxle neredeyse kahkahayı patlatacaktı; ev sahasının daha fazla göze çarpan bir kapısından içeri basitçe girseydi birçok sorun önlenmiş olurdu. Triel dahil olmak üzere herkes onun oraya geleceğini biliyordu zaten. Bu sadece rol yapma ve entrika üzerine kurulmuş bir oyundu, kontrol sahibi oyuncu ise Matron Baenre idi.

"Z'ress!" diye haykırdı paralı asker. Bu söz Drow dilinde 'güç' demekti, ayrıca devasa dikitin giriş parolasıydı. Paralı asker taştan kapıyı ittirdi ve kapı çabucak yukarı doğru kalkıp açıldı.

Jarlaxle dar giriş koridorunda, hiç şüphesiz sıra sıra ölüm mızraklarının hazır beklediği birçok dar aralığın yanından geçerken, görünmeyen muhafızlara (ki bunlar muhtemelen Matron Baenre'nin en gözde köleleri olan iri minotorlardı) şapkasıyla selam verdi.

Dikitin içi aydınlıktı, Jarlaxle'ın durup da gözlerini normal ışık tayfına göre odaklaması gerekti. Etrafta düzinelerce dişi kara elf dolaşıyor, gümüş ve siyah renkteki Baenre üniformaları dişi drowların biçimli ve çekici vücutlarına sıkı bir şekilde oturuyordu. Bütün gözler yeni gelen kişiye

çevrildi- zira Bregan D'aerthe'nin lideri Menzoberranzan'da epey popüler biri olarak görülürdü. Dişilerin yüzüne pek bakmadan onu şehvet dolu gözlerle incelemesi karşısında Jarlaxle kahkahasını zar zor zaptetti. Bazı erkek kara elfler bu işveli bakışlara epey kızıyordu, ama Jarlaxle'a göre bu dişilerin ona duyduğu açlık kendisine daha fazla güç kazandırıyordu.

Paralı asker daire şeklindeki salonun tam merkezinde bulunan geniş, kara sütuna doğru ilerledi. Pürüzsüz mermerin üzerinde elini gezdirdi ve kıvrımlı duvarın bir bölümünü açacak olan levhayı tespit etti.

Jarlaxle, sütunun içinde evin silah ustası olan Dantrag Baenre'yi kayıtsızca duvara yaslanmış bir halde buldu. Jarlaxle, savaşçının kendisini beklemekte olduğunu çabucak anladı. Genç kardeşi gibi Dantrag da yakışıklı, uzun boylu (bir seksene yakın), zarif ve kaslıydı. Gözleri alışılmadık bir şekilde kehribar rengindeydi, fakat heyecanlandığında renk değiştirip kıpkırmızı oluyorlardı. Beyaz saçlarını sıkı bir at kuyruğu yapmış ve geriye atmıştı.

Baenre Evinin silah ustası olarak Dantrag, şehirdeki diğer bütün Drowlardan daha iyi şekilde donanıp kuşanmış vaziyetteydi. Dantrag'ın parlak örgü zırhı o kıpırdadıkça ışıldıyor, sanki ikinci bir deriymiş gibi vücudunun hareketlerine göre eğilip kıvrılıyordu. Mücevherli kemerinde iki tane kılıç asılı duruyordu. Gariptir ki, bu kılıçlardan sadece bir tanesi drow yapımıydı, Jarlaxle'ın şimdiye kadar gördüğü bütün kılıçlardan daha kaliteliydi tabii. Diğeri ise söylentilere göre bir yüzey sakininden alınmıştı; kılıcın kendisine ait bir hırsı vardı ve sert taşlan bile biraz olsun körelmeden doğrayabilecek kadar keskindi.

Kendini beğenmiş savaşçı bir kolunu kaldırıp paralı askeri selamladı. Bunu yaparken üzeri parlak mithril halkalarla sıralanmış sımsıkı ve siyah kayışlardan oluşan büyülü bilekliklerinden birisini kasıtlı bir şekilde sergiledi. Dantrag o bilekliklerin ne işe yaradığı hiç söylemezdi. Bazıları büyülü korunma sağladıklarını düşünüyordu. Jarlaxle, Dantrag'ı savaşırken görmüştü ve o düşüncelere katılmadan edemiyordu, zira savunmaya yönelik bileklikler hiç de sıradışı değildi. Paralı askeri daha fazla etkileyen şey ise, savaşırken Dantrag'ın düşmanlarına çoğunlukla ilk darbeyi indiren kişi olmasıydı.

Jarlaxle bu şüphelerinden emin olamıyordu. Zira bileklikler veya başka bir büyü olmadan da, Dantrag Baenre Menzo-berranzan'daki en iyi dövüşçülerden birisiydi. Bir zamanlar onun baş rakibi, Drizzt'in babası ve akıl hocası olan Zak'nafein Do'Urden idi. Ama Zak'nafein şimdi ölüydü, Örümcek Kraliçeye karşı kafirlik suçundan dolayı kurban edilmişti. Bunun sonucunda geriye bir tek Uthegental, yani şehrin ikinci ailesi olan Barrison Del'Amigo Evinin iri ve güçlü silah ustası kalmıştı. O da, tehlikeli Dantrag için gayet uygun bir rakipti. İki savaşçının da gururunu bilen Jarlaxle, bu ikisinin günün birinde kimin daha iyi olduğunu anlamak için bir ölüm dövüşü yapmak üzere gizlice buluşup savaşacaklarından şüpheleniyordu.

Böyle bir hadisenin düşüncesi Jarlaxle'ın epey ilgisini çekiyordu, fakat bu denli ahmakça bir kibri de bir türlü anlaya-mıyordu. Jarlaxle'ı savaşırken görmüş olan çoğu kimse onun bu rakiplerin her ikisine de denk olduğunu savunurdu, ama Jarlaxle asla böyle bir oyuna bulaşmazdı. Jarlaxle'a göre kibir uğruna savaşmak aptalca birşeydi, özellikle de o denli güçlü silahlar ve yetenekler daha fazla hazine kazandırabilecekken. 'Mesela o bileklikler gibi?' diye düşüncelere daldı Jarlaxle. Yoksa o meşhur bileklikler Uthegental'in cesedim soyup soğana çevirmesi için Dantrag'a yardımcı mı olacaktı?

Büyü kullanarak herşeyi yapmak mümkündü. Jarlaxle, Dantrag'ı incelemeye devam ederken gülümsedi; paralı asker ilginç büyülere bayılırdı ve Baenre Evindeki büyülü nesneler koleksiyondan daha iyisi koca Karanlıkaltı'nda başka hiçbir yerde bulunamazdı.

İçine girmiş olduğu bu silindir şeklindeki sütun da öyleydi. Gayet sıradan görünen, sol tarafında tavanda ve zeminde sağ tarafta birer delik bulunan daire şeklindeki sade bir odaydı.

Dantrag'a başını salladı, o ise elini sola doğru kaldırdı ve Jarlaxle tavandaki deliğin altına geçti. Büyülü titreşimler vücudunu sardı ve onu azar azar havaya doğru yükselterek dev binanın ikinci katına çıkarttı. Silindir sütunun içindeki bu kat da tıpkı birincisi gibi görünüyordu. Jarlaxle dosdoğru kendisini üçüncü kata çıkartacak olan tavan deliğinin altına ilerledi.

Jarlaxle üçüncü kata doğru yükselirken Dantrag da ikinci kata çıkmıştı. Silah ustası çabucak yukarı geldi ve kapıyı açacak olan mekanizmaya doğru elini uzatmış olan Jarlaxle'ı yakalayıp durdurdu. Dantrag başıyla bir sonraki tavan deliğini işaret etti. Bu delik dördüncü kata, yani Matron Baenre'nin özel taht odasına çıkıyordu.

'Dördüncü kat mı?' diye hayretler içinde kaldı Jarlaxle, Dantrag'ı takip edip bir kez daha yavaşça yükselmeye başlarken. 'Matron Baenre'nin özel taht odası?' Şehrin ilk matron anası genelde bu binanın üçüncü katında görüşme yapardı.

Jarlaxle'ın kafası zemin seviyesinden çıkarken, Dantrag el alfabesini kullanarak, 'Matron Baenre 'nin bir misafiri var da,' diye açıkladı.

Jarlaxle başıyla onaylayıp deliğin yanından bir adım uzaklaştı ve Dantrag'm öne geçmesine izin verdi. Fakat Dantrag kapıya doğru uzanmak yerine kemerindeki bir keseye elini daldırdı ve gümüş renginde parlayan bir avuç toz çıkarttı. Paralı askere göz kırparak tozu arka taraftaki duvara doğru savurdu. Toz parçaları kendi başlarına hareket edip parıldayarak gümüş renkli bir örümcek ağı oluşturdu. Sonra bu ağ tıpkı Baenre Evinin cümle kapılan gibi dışarı doğru kıvrılarak açık bir alan meydana getirdi.

'Önden buyur, ' diye kibarca işaret etti Dantrag'm elleri.

Jarlaxle bu işin içinde bir numara olup olmadığını anlamaya çalışarak karşısında duran üçkağıtçı savaşçıya baktı. Bir artıboyut geçidi olduğu besbelli görülen bu kapıdan geçip kendisini cehennemvari bir düzlemde mi bulacaktı yoksa?

Dantrag soğukkanlı bir rakipti. Güzel ve biçimli yüz hatları, dimdik ve kararlı duran elmacık kemikleri, Jarlaxle'ın genelde etkili olan incelemesine karşı hiçbir ipucu açık etmiyordu. Fakat Jarlaxle en sonunda Dantrag'm onu tuzağa düşürmeyecek kadar gururlu biri olduğuna karar verip kapıdan geçti. Eğer Dantrag, Jarlaxle'ı ortadan kaldırmak isteseydi büyülü hilelere başvurmak yerine silahlarını kullanırdı.

Baenre evladı hemen Jarlaxle'ın arkasından içeri girdi. Burası Matron Baenre'nin taht odasına bağlı olan küçük bir artıboyut odacığıydı. Dantrag,

Jarlaxle'ı gümüş renkli ince bir hat üzerinde odacığın öteki tarafına doğru götürdü. Burada öbür daireyi gören bir açık alan bulunuyordu.

O dairede yüzünde örümcek ağma benzer binlerce çizgi bulunan kırış buruş Matron Baenre kocaman safirden bir tahtın üzerinde oturuyordu. Jarlaxle, matron anaya bakmadan önce uzun bir süre tahta göz gezdirdi ve farkında olmadan ince dudaklarını yaladı. Yanında duran Dantrag kıkırdadı. Zira uyanık Baenre paralı askerin neye takılıp kalmış olduğunu anlamıştı. Tahtın her iki kolunun ucunda en az otuz karatlık kocaman elmaslar vardı.

Tahtın gövdesi en saf kara safirden oyularak yapılmıştı, adamı derinliklerine davet eden ışıl ışıl bir şadırvanın içinde duruyordu. O kapkara havuzun içindeyse bazı suretler kıvranıyordu; söylentilere göre bunlar Lloth'a sadakatsizlik etmiş olan kimselerin ıstırap çeken ruhlarıydı ve ceza olarak driderlara dönüştürülmüşlerdi: Matron Baenre'nin muhteşem tahtının derinliklerindeki mürekkep karası bir boyutta yaşayan driderlar.

Bu düşünce paralı askerin kendisine gelmesini sağladı. Bunu yapmayı aklına getirebilirdi, ama o elmaslardan birisini çalmaya çalışma ahmaklığını asla göstermezdi! Sonra Matron Baenre'ye baktı. Kadının arkasında iki tane önemsiz katip kıvrılmış oturuyor ve hararetli bir şekilde notlar alıyordu. İlk matron ananın sol tarafında Bladen'Kerst duruyordu. O anda ev sahasında bulunan en yaşlı evlat oydu, yani kardeşler arasında Triel ve Gromph'dan sonra gelen en yaşlı kişiydi. Jarlaxle, Bladen'Kerst'den Triel'den hoşlandığı kadar bile hoşlanmazdı, zira o aşırı derecede sadist biriydi. Hatta paralı asker birkaç defa kendisini koruyabilmek için onu öldürmek zorunda kalacağını bile düşünmüştü. Yine de bunu yapması epey zor olurdu. Fakat Jarlaxle, Matron Baenre'nin acımasız Bladen'Kerst'in ölümünden gizliden gizliye memnun kalacağından şüpheleniyordu. Çünkü Matron ana bile onu tamamen kontrol altında tutamıyordu.

Matron Baenre'nin sağ tarafında Jarlaxle’ın hiç hoşlanmadığı başka biri daha durmaktaydı. Bu, Matron Baenre'nin ahtapot kafalı danışmanı Illithid Methil El-Viddenvelp idi. Her zaman olduğu gibi sıradan ve kan kırmızısı cüppesini giymişti. Cüppenin kolları uzundu, yaratık böylece sıska ve üç pençeli ellerini gizleyebiliyordu. Jarlaxle bu iğrenç yaratığın aynı şekilde başına bir maske veye kukuleta da takmasını dilerdi. Ağzının bulunması gerektiği yerden dört tane dokungaç çıkmış olan şişkin morumsu kafası ve

süt beyazı renginde gözbebeksiz gözleriyle bu yaratık, Jarlaxle'ın şimdiye kadar gördüğü en tiksindirici şeylerden biriydi. Normalde eğer kazanç sağlayabile-cekse karşısındaki kimselerin dış görünüşüne aldırmazdı. Ama Jarlaxle çirkin, gizemli ve sonsuz derecede ölümcül olan illit-hidlerle mümkün oldukça az münasebette bulunmayı tercih ediyordu.

Çoğu drow Illithidlere karşı aynı hisleri beslerdi ve Matron Baenre'nin El-Viddenvelp'i bu kadar bariz bir şekilde yanında bulundurması Jarlaxle'a aniden çok garip geldi. Fakat paralı asker Matron Baenre'nin karşısında duran dişi Drowu incelediğinde sebebini anladı.

Dişi drow sıska ve küçücüktü, Triel'den bile kısa boyluydu ve ondan çok daha zayıf gibi görünüyordu. Kara cüppesi pek şaşaalı değildi ve üzerinde görünür olan başka bir nesne yoktu-kesinlikle bir matron anaya yaraşan o süslü aksesuarlardan yoksundu. Ama bu drow, yani K'yorl Odran gerçekten de bir matron anaydı. Menzoberranzan'm üçüncü evi olan Oblodra Evinin lideriydi.

'K'yorl mu?' diye Dantrag'a işaret etti Jarlaxle’ın parmakları. Paralı askerin yüz ifadesi de sanki gördüğüne inana-mıyormuş gibiydi. K'yorl, Menzoberranzan yöneticileri arasında en çok hor görülen isimdi. Matron Baenre kişisel olarak ondan nefret ediyordu ve o baş belası Odran olmazsa Menzoberranzan'm çok daha iyi bir yer olacağı konusundaki inancını birçok kez açıkça belirmişti. Baenre Evini, Oblodra'yı yok etmekten alıkoyan tek şey üçüncü evin dişilerinin bazı gizemli zihinsel güçlere sahip olmasıydı. Yani gizemli ve tehlikeli K'yorl'un sebeplerini ve özel düşüncelerini anlayabilecek biri varsa o da Illithid El-Viddenvelp idi.

"Üçyüz," diyordu K'yorl.

Matron Baenre yüzünde nahoş bir ifadeyle tahtında arkasına yaslandı. "Çok az," diye yanıtladı.

"Köle birliğimin yansı," diye cevap verdi K'yorl, alışıldık sırıtışını sergileyerek. Bu da pek kurnaz olmayan K'yorl'un yalan söylediğini açıkça belli eden bir işaretti.

Matron Baenre güldü, sonra aniden duruverdi. İnce parmaklarını elmasların üzerine koyarak tahtında öne doğru eğildi, kaşları çatık yüzünde aman vermez bir bakış belirdi. Yakut kırmızısı gözleri o kadar kısıldı ki iki çizgi halini aldı. Sessizce birşeyler mırıldandı ve ellerinden birisini elmasın üzerinden kaldırdı. Muhteşem taş içsel bir ateşle parladı ve elmasın içinden mor renkli yoğun bir ışık huzmesi çıkarak K'yorl'un refakatçisi olan sıradan erkek drowa çarptı. Işık huzmesi çağlayan ve çatırdayan mor renkli bir enerji dalgası halinde erkek drowun etrafını sardı. Erkek drow haykırıp ellerini havaya kaldırdı ve kendisini yiyip bitiren ışık dalgasına karşı direndi.

Matron Baenre ikinci elini de kaldırdı ve ilk ışık huzmesine ikinci bir ışın katıldı. Erkek drow şimdi sanki mor bir siluetten başka birşey değildi.

Jarlaxle, K'yorl'un gözlerini kapatıp kaşlarını çattığını gördü. Fakat kadının gözleri çabucak açıhverdi ve K'yorl şaşkınlık içinde El-Viddenvelp'e bakakaldı. Paralı asker o yarım saniye içinde bir irade savaşının yaşandığını anlayacak kadar görmüş geçirmiş biriydi ve bu savaşı görünüşe göre zihin yüzücünün kazanmış olduğuna da hiç şaşırmamıştı.

Bahtsız Oblodra erkeği şimdi bir gölgeden ibaret kalmıştı ve bir saniye sonra bir gölge bile değildi. Artık ortadan kaybolmuştu.

Hiddetle kaşlarını çatan K'yorl Odran, patlamanın eşiğindeymiş gibi görünüyordu. Ama yaşayan bütün drowlardan daha ölümcül olan Matron Baenre'nin gözü hiç korkmadı.

K'yorl beklenmedik bir şekilde yeniden sırıttı ve umursamaz bir tavırla, "O sadece bir erkekti," diye belirtti.

"K'yorl!" diye hırladı Baenre. "Bu görev Lloth tarafından takdis edildi ve sen işbirliği yapacaksın!"

"Bu bir tehdit miydi?" dedi K'yorl.

Matron Baenre tahtından kalktı ve gözü hiç korkmamış olan K'yorl'un tam önünde durdu. Sol elini Oblodra dişisinin yanağına doğru kaldırdı ve K'yorl her ne kadar soğukkanlı olsa bile ürküp geri çekilmeden edemedi.

Matron Baenre'nin sol elinde kocaman altın bir yüzük vardı. Yüzüğün birbirine bağlanmamış olan dört şeridi sanki canlı bir örümceğin sekiz bacağıymış gibi kıvrılıp bükülüyor ve üzerindeki mavi-siyah safir ışıldıyordu. K'yorl o yüzüğün içinde canlı bir velsharess orbb, yani yüzey dünyasındaki kara dulun çok daha ölümcül bir kuzeni olan bir kraliçe örümcek olduğunu biliyordu.

"Bu işin önemini anlaman gerek," diye tatlı tatlı mırıldandı Baenre.

K'yorl, Jarlaxle'ı şaşkına çevirerek Matron Baenre'nin elini kenara itti (ve paralı asker Dantrag'ın sanki artıboyut odasından dışarı fırlayıp bu küstah Oblodralıyı öldürecekmiş gibi elini derhal kılıcının kabzasına attığını farketti).

"Barrison Del'Armgo da kabul etti," dedi Matron Baenre sakince, tehlikeli kızının ve Illithid danışmanının herhangi bir harekette bulunmasını engellemek için bir elini kaldırarak.

K'yorl sırıttı. Bu bariz bir blöftü. Zira üçüncü evin mat-ron anası bulaşmak istemediği bir hadise üzerinde şehrin ilk iki evinin ittifak kurduğunu duyduğuna hiç de memnun olmuş olamazdı.

"Faen Tlabbar da öyle," diye kurnazca ekledi Matron Baenre. Şehrin dördüncü evi ve Oblodra'mn en çok nefret ettiği rakibinden bahsediyordu. Baenre'nin sözleri açık bir tehdit teşkil ediyordu. Zira hem Baenre hem de Barrison Del'Armgo evlerini yanına alan Faen Tlabbar şehirde üçüncü sıraya yükselmek için Oblodra'yı yok etmekte çabuk davranırdı.

Matron Baenre, bakışlarım K'yorl'dan hiç ayırmadan safir tahtına geri kuruldu.

"Evimde fazla drow yok," dedi K'yorl ve Jarlaxle, bu zıpçıktı Oblodralmın sesinin ilk defa kibri kırılmış gibi çıktığına tanık oldu.

"Hayır, ama kobold piyadelerin var!" diye hırladı Matron Baenre. "Ve altıyüz tane olduklarını iddia edeyim deme sakın. Pençe Yangında, Oblodra Evinin altındaki tüneller oldukça geniş."

"Size üçbin tane veririm," diye yanıtladı K'yorl, görünüşe bakılırsa sıkı bir pazarlığa girmekten kaçınarak.

"On katını vereceksin!" diye hırladı.

K'yorl hiçbir şey söylemedi, sadece kafasını geriye doğru yatırdı ve abanoz renkli, hokka gibi burnunun üzerinden nıatron anaya baktı.

"Yirmi binden aşağısını kabul etmem," dedi Matron Baenre, pazarlığı kendi istediği yöne doğru çekerek. "Cüce tahkimatının savunması kurnazca olacak ve yolumuzu açabilmemiz için yeterli derecede piyadeye ihtiyaç duyacağız."

"Bedeli çok yüksek," dedi K'yorl.

"Yirmi bin kobold, bir drowun hayatına bile bedel olamaz," diye ona hatırlattı Baenre, sonra sadece daha fazla etki yaratmak için şöyle ekledi, "yani Lloth'un nazarında."

K'yorl sert bir cevap vermeye davrandı, ama Matron Baenre onu derhal durdurdu.

"Beni sakın tehdit etme!" diye haykırdı Baenre, çenesini sıkıp ileri doğru uzattığında ince boynu daha da cılız görünerek. "Lloth'un nazarında bu hadise drow evlerinin savaşlarından daha ötede birşey. Ve seni temin ederim ki K'yorl, Oblodra Evinin itaatsizliği kesinlikle Faen Tlabbar'ın bir mevki yükselmesini sağlayacak!"

Gözleri şaşkınlık içinde faltaşı gibi açılan Jarlaxle Dantrag'a baktı- ki onun da yapabileceği bir açıklama yoktu. Paralı asker daha önce bir evin diğerine karşı bu denli açık bir tehditte bulunduğuna hiç tanık olmamış, ya da böyle birşey işitmemişti. Bu sefer K'yorl ne sırıttı be de nükteli bir cevap verebildi. Jarlaxle, sessiz duran ve bariz bir şekilde yüz hatlarını soğukkanlı tutma savaşı veren dişiyi incelerken anarşinin tohumlarının atıldığını görebiliyordu. K'yorl ve Oblodra Evi, Matron Baenre'nin tehdidinin çabucak unutmayacaktı ve hiç şüphesiz diğer evler de buna içerleyecekti. Paralı asker muhtemelen bu zor durumu miras alacağından korkan Triel ile yaptığı görüşmeyi düşündüğünde başını salladı.

"Yirmibin," diye sessizce razı oldu K'yorl, "tabii o baş belası sıçanların bu kadar fazlası bir araya getirilebilirse."

Bu sözden sonra Oblodra evinin matron anası odadan çıkarıldı. Kadın mermer silindire girdiği anda Dantrag ince örümcek ağının ucundan atladı ve artıboyut odacığından dışarı çıkıp taht odasına indi.

Jarlaxle da onun arkasından gitti ve hafif adımlarla ilerleyip tahtın önünde durdu. Yerlere kadar eğilip reverans yaparak geniş siperlikli şapkasının ucundaki diatryma tüyüyle zemini süpürdü. "Muhteşem bir gösteriydi," diye tebrik etti Matron Baenre'yi- "Böyle bir hadiseye tanık olmama izin verilmesi benim için bir zevk—"

"Kapa çeneni," dedi Matron Baenre zehir gibi bir sesle, tahtında arkasına yaslanarak.

Paralı asker pişkin pişkin sırıtmaya devam ederek sessizleşip esas duruşa geçti.

"K'yorl tehlikeli bir baş belasıdır," dedi Matron Baenre. "O garip zihin güçleri dirençli cücelerin iradesini kırma konusunda fayda sağlayacak olduğu halde onun evindeki drowlardan pek az şey isteyeceğim. Onlardan ihtiyacımız olan tek şey kobold yem piyadeleri ve o haşaratlar sıçan gibi ürediklerine göre K'yorl'un yaptığı şey çok da büyük bir fedakarlık sayılmaz."

"Peki zaferden sonra ne olacak?" diye sormaya cüret etti Jarlaxle.

"Ondan sonra karan K'yorl verecek," diye çabucak yanıtladı Matron Baenre. Sonra diğerlerine, hatta katiplerine dahi, odayı terketmelerini işaret etti. Hepsi de Baenre'nin, Jarlaxle’ın çetesine Oblodra Evine karşı -en azından- bir casusluk görevi vereceğini anladılar.

Ve hepsi de hiç şikayet etmeden ayrıldılar. Duraksayıp paralı askere tehditkar bir bakış atan Bladen'Kerst hariç hepsi. Bladen'Kerst, bütün erkek Drowlardan nefret ettiği gibi Jarlaxle'dan da nefret ediyor, erkekleri yeni işkence tekniklerini geliştirmek için kullanacağı birer idman tahtasından ibaret olarak görüyordu.

Paralı asker cevap olarak göz bandını bir gözünden diğerinin üzerine geçirdi ve kadına müstehcen bir şekilde göz kırptı.

Bladen'Kerst sanki bu küstah erkeği bayıltana kadar dövmek için izin istermişçesine derhal annesine baktı. Ama Matron Baenre yine ona dışarı çıkmasını işaret etti.

"Bregan D'aerthe'nin Oblodra Evini yakından gözlemesini istiyorsunuz," diye mantık yürüttü Jarlaxle, Baenre ile yalnız kalır kalmaz. "Bu kolay bir iş değil—"

"Hayır," diye sözünü kesti Matron Baenre. "Bregan D'aerthe bile o gizemli eve karşı o kadar kolayca casusluk edemez."

Paralı asker bu gerçeği dile getiren kimsenin kendisi değil de Matron Baenre olmasından memnundu. Bu beklenmedik sonucu düşündükten sonra sırıttı ve hatta bunun sebebini anladığında yerlere kadar eğilip reverans yaptı. Matron Baenre sadece diğerlerinin, özellikle de El-Viddenvelp'in, Oblodra Evine karşı casusluk etmesi için Bregan D'aerthe'yi görevlendirdiğini sanmasını istiyordu. Böyle yaparak K'yorl'u aslında varolmayan tehlikelerle meşgul edecek ve oldukça ihtiyatsız bir duruma getirecekti.

"Kölelerine duyduğum ihtiyaçtan gayrı K'yorl'u umur-samıyorum," diye devam etti Matron Baenre. "Bu konuda kendisine emredildiği gibi davranmazsa, Oblodra Evi, Pençe Yarığının dibine gömülür ve unutulup gider."

Kadının sonsuz bir öz güvenle dolu olan 'doğruya-doğru' ses tonu, paralı askeri etkiledi. "İlk ve ikinci evler bir araya geldiğine göre K'yorl'un başka bir seçeneği var mı?"

Matron Baenre, sanki Jarlaxle ona birşey hatırlatmış gibi bu konuyu biraz düşünüp taşındı. Bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve çabucak sözüne devam etti. "Triel ile olan görüşmeniz hakkında konuşacak vaktimiz yok," dedi ve Jarlaxle da epey şaşırdı, zira Baenre Evine gelmesinin ana sebebinin bu olduğunu düşünüyordu. "Cüce yurduna gidiş güzergahımızı planlamaya başlamanı istiyorum. Dantrag ile generallerinin saldırıyı en iyi şekilde

planlaması için senin tasarladığın rotaların haritalarına ve Mithril Salonuna yaklaşma yöntemlerinin detaylı açıklamalarına ihtiyacım olacak."

Jarlaxle başıyla onayladı. Sinirleri tepesinde olan matron anayla tartışmaya kesinlikle niyetli değildi. "Cüce tesisinin derinliklerine casuslar yollayabiliriz," diye başladı, ama sabırsız Baenre yine onun sözünü kesti.

"Buna ihtiyacımız yok," dedi basitçe.

Jarlaxle ona merakla baktı. "Yaptığımız son keşif gezisinde Mithril Salonunun içine tam olarak girmemiştik," diye hatırlattı.

Matron Baenre'nin dudakları kıvrılıp mükemmel bir şeytani gülümseme halini aldı. Yüzünde öyle etkileyici bir sırıtıştı vardı ki, Jarlaxle'ın az sonra duyacağı haberi hevesle beklemesini sağladı. Matron ana muhteşem cüppesinin göğüs kısmından içeri elini yavaşça soktu ve ucunda bir yüzük duran bir zincir çıkarttı. Zincirin ucundaki süs kemik beyazıydı ve sanki yüzüğe kakılmış olan kocaman bir diş gibi görünüyordu. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu, nesneyi havaya kaldırıp açıkça göstererek.

"Onun bir cüce kralının dişi olduğu ve yüzüğün içinde o kralın ruhunun esir tutulup işkence gördüğü söylenir," diye yanıtladı paralı asker.

"Bir cüce kral," diye tekrarladı Matron Baenre. "Ve bildiğin gibi ortalıkta pek fazla cüce krallığı da yok."

Jarlaxle'ın kaşları çatıldı, sonra yüzü neşeyle aydınlandı. "Mithril Salonu mu?" diye sordu.

Matron Baenre başıyla onayladı. "Kader önüme muhteşem bir rastlantı çıkarttı," diye açıkladı. "Bu yüzüğün içinde Mithril Salonunun ilk kralı ve Battlehammer Klanının Atası olan Gandalug Battlehammer'ın ruhu var."

Jarlaxle'ın zihninde olasılıklar dönüp durmaya başladı. Öyleyse Lloth'un Vierna'ya kaçak kardeşinin peşine düşmesini emretmesi şaşılacak birşey değildi! Drizzt sadece yüzey dünyasıyla aralarındaki bir bağlantıydı, daha büyük bir fetih oyunundaki piyondan ibaretti.

"Gandalug benimle konuşuyor," diye açıkladı Matron Baenre, sesi bir kedi mırıltısı kadar haz doluydu. "Mithril Salonunun yöntemlerini hatırlıyor."

Derken Sos'Umptu Baenre içeri girdi, Jarlaxle'ı görmezden geldi ve yürüyüp onun yanından dosdoğru geçerek annesinin önünde durdu. Matron ana, Jarlaxle'ın beklediğinin aksine izin almadan içeri girdiği için onu azarlamadı. Tam tersine kadına merakla baktı ve açıklama yapmasına izin verdi.

"Matron Mez'Barris Anngo sabırsızlanmaya başladı," dedi Sos'Umptu.

Jarlaxle farketti ki, Baenre Evinin muhteşem kutsal salonunun baş hademesi Sos'Umptu idi ve bu mekanı pek nadir ter-kediyordu. Paralı asker bunun ne manaya geldiğini düşünmek için sadece birkaç saniye duraksadı. Mez'Barris, şehrin ikinci evi olan Barrison Del'Armgo'nun matron anasıydı. Ama Matron Baenre'nin iddia ettiği üzere Barrison Del'Armgo Evi bu fetih seferine katılmayı daha evvelden kabul ettiyse, o neden şimdi Baenre ev sahasında bulunuyordu?

Gerçek neden neydi?

"Belki de önce Matron Mez'Barris ile görüşmeliydiniz," dedi paralı asker Matron Baenre'ye kurnazca. Kırış buruş yaşlı matron bu sözleri neşeyle kabul etti; en gözde casusunun doğru düzgün düşündüğünü gösteriyordu bu.

"K'yorl daha zorlu biri," diye yanıtladı Baenre. "Onu bekletmek normalde olduğundan daha berbat bir ruh haline girmesini sağlamak olurdu. Mez'Barris çok daha soğukkanlıdır ve elde edilecek kazançları daha iyi anlar. Cücelerle savaşmayı kabul edecektir."

Matron Baenre, paralı askerin yanından geçip mermer silindire doğru yürüdü. Sos'Umptu çoktan silindirin içine girmiş onu bekliyordu. "Ayrıca," diye ekledi ilk matron ana, acımasızca sırıtarak, "şimdi Oblodra Evi ittifaka dahil olduğuna göre Mez'Barris'in başka bir seçeneği var mı?"

Jarlaxle, bu yaşlı kadının çok harika olduğunu kendi kendine kabul etti. Çok harika. Baenre'nin tahtının kollarındaki elmaslara son bir kez acıklı bir

bakış attıktan sonra derin derin iç geçirdi ve iki dişiyi takip ederek Baenre Evinin büyük kalesinden dışarı çıktı.

BÖLÜM 6

KUTSAL İŞARET

Cattibrie ertesi sabah güneş ışığının uykulu gözlerine usulca dolmasını sağlayan kaliteli dantel kumaştan perdeleri olan bir odada, yastıklarla dolu yumuşak bir yatakta uyandı. Böyle yerlere hiç alışkın değildi, hatta yerden yüksekte uyumaya dahi alışkın değildi.

Önceki gece Alustriel ona egzotik vücut kremlerinin ve sabunların köpükler çıkartarak onu rahatlatacağını söylemiş olsa da Cattibrie banyo yapmayı reddetmişti. Cattibrie'm cüceler tarafından yetiştirilmiş bilincine göre bunların hepsi saçmalık, hatta daha da kötüsü zayıflıktı. Sık sık yıkanırdı tabii, ama bunu bir dağ deresinin buz gibi sularının içinde, uzak diyarlardan gelen kokulu vücut kremleri olmadan yapardı.

Drizzt ona kara ciflerin düşmanlarının kokularını takip ederek Karanlıkaltı'nın kıvrımlı mağaraları arasında millerce uzaktan onların izini sürebildiğini söylemişti. Ve güzel kokulu vücut kremleriyle yıkanıp da düşmanlarına yardım etme fikri Cattibrie'a ahmakça geliyordu.

Fakat bu sabah güneş ışınları tül perdeler arasından hareler halinde odaya dolarken ve küvet yine buharları tüten suyla doluyken, genç kadın bu konuyu bir kez daha düşündü. "Kesinlikle çok inatçı birisin," diye sessizce Alustriel Hanımı suçladı. Buharların o sudan tekrar tütmesinin sebebinin muhtemelen Alustriel'in büyüsü olduğunu farketmişti.

Cattibrie, sıra halinde dizili duran şişeciklere baktı ve önünde bekleyen pis yolları, hiç geri dönememe ihtimali olan yolu düşündü. Ondan sonra içinden birşeyler son bir kez kendisini şımartma isteği yükseldi ve daha zihninin faydacı kısmı tartışmaya başlamadan önce Cattibrie elbiselerini çıkartmış, sıcak küvete oturmuş ve bütün vücudunu köpüklerle kaplamıştı bile.

İlk başta tedirgin bir şekilde odanın kapısına doğru bakıp durdu, fakat kısa süre içinde küvetin içine iyice gömülmek için kendisine izin verdi. Derisi ısınıp köpüklerle gıdıklanırken Cattibrie mükemmel bir şekilde rahatladı.

"Sana demiştim." Bu sözler Cattibrie'ın dalmak üzere olduğu uykudan sıçrayarak uyanmasını sağladı. Doğrulup oturdu. Sonra odada sadece Alustriel'in değil, saçları ve sakalları kar beyazı olan ve ipek kumaştan uzun bir cüppe giyen garip görünüşlü bir cücenin de bulunduğunu gördüğünde utanarak derhal suyun içine geri gömüldü.

"Mithril Salonunda birinin özel odasına girmeden önce kapı çalmak gibi bir adetimiz vardır bizim," diye belirtti Cattibrie, utancını aşmayı başardıktan sonra.

"Kapıyı çaldım," diye yanıtladı Alustriel. "Banyonun sıcaklığında dalıp gitmişsin."

Cattibrie ıslak saçlarını gözünün üzerinden geriye taradı ve bunu yaparken yanağına bir avuç dolusu köpük yapıştı. Gururunu korumayı başararak köpük yığınına bir süre aldırış etmedi, sonra sinirle yüzünden sildi.

Alustriel ise sadece gülümsedi.

"Çıkabilirsiniz," diye kızdı Cattibrie, haddinden fazla ağırbaşlı olan hanıma.

"Drizzt gerçekten de Menzoberranzan'a gidiyor," diye bildirdi Alustriel ve Cattibrie bu önemli haber karşısında utancını unutarak endişeyle tekrar doğruldu.

"Dün gece ruhlar alemine yolculuk yaptım," diye açıkladı Alustriel. "İnsan orada birçok cevap bulabiliyor. Drizzt, Gü-müşay'ın kuzeyinden dolaşıp, Aykorusunun içinden geçti ve Ölü Ork Geçidinin etrafındaki dağlara doğru dümdüz bir rota izledi."

Cattibrie'ın yüz ifadesi merak doluydu.

"Drizzt, Karanhkaltı'ndan yüzeye ilk oradan çıkmıştı," diye devam etti Alustriel, "yani meşhur geçidin güneyinde kalan bir mağaradan. Tahminim odur ki, kendisini karanlıktan dışarı çıkaran yolu takip ederek geri dönmeyi planlıyor."

"Beni oraya götür," diye talep etti genç kadın, edepli olmayı düşünemeyecek kadar kendisini kaptırmış bir şekilde ayağa kalkarak.

"Binekler tedarik edeceğim," dedi Alustriel, genç kadına kalın bir havlu uzatırken. "Tılsımlı atlar çok hızlı yol katetmeni sağlayacak. Bu yolculuk iki günden fazla sürmez."

"Beni oraya ışınlamak için büyünü kullanamaz mısın?" diye sordu Cattibrie. Ses tonu keskindi, sanki Alustriel'in yardım etmek için elinden geleni yapmadığını düşünüyor gibiydi.

"Mağaranın tam konumunu bilmiyorum," diye açıkladı gümüş saçlı hanım.

Cattibrie kurulanmayı bıraktı, bir araya topladığı elbiselerini neredeyse yere düşürecek gibi oldu ve çaresiz bir şekilde boş boş baktı.

"İşte bu yüzden yanımda Fret'i getirdim," diye açıkladı Alustriel, genç kadını sakinleştirmek için bir elini havaya kaldırarak.

"Fredegar Kayaezen," diye düzeltti cüce, garip bir şekilde melodik, sanki şarkı söyler gibi çıkan bir sesle. Elini dramatik bir şekilde savurup yay çizdi ve zarifçe eğilip reverans

yaptı Cattibrie onun sesinin bir cüce vücuduna tıkılmış bir elfinki gibi çıktığını düşündü. Kaşlarını çattı ve ona ilk defa dikkatle baktı; hayatı

boyunca cücelerin yanında bulunmuş ama bunun gibisini hiç görmemişti. Sakalı muntazaman tıraş edilmişti, cüppesi mükemmel bir şekilde temizdi ve derisinde cücelere özgü olan o kaya gibi sertlik yoktu. 'İşte hoş kokulu vücut sabunlarıyla haddinden çok banyo yapmanın sonu bu,' diye karar verdi genç kadın ve üzerinden buharlar tüten küvete küçümseyici bir şekilde baktı.

"Fret, Drizzt, Karanlıkaltı'ndan yüzeye ilk çıktığında onun izini süren gruba dahildi," diye devam etti Alustriel. "Drizzt bölgeyi terkettikten sonra benim meraklı kız kardeşim ile onun yol arkadaşları Drowun izlerini takip edip mağaranın, yani derindeki tünellere açılan geçidin yerini tespit etmişlerdi.

"Sana yolu gösterme konusunda tereddüt içindeyim," dedi Gümüşay Hanımı, uzunca duraksadıktan sonra. Sesinde ve yüz ifadesinde genç kadının güvenliği için duyduğu endişe barizdi.

Cattibrie'ın mavi gözleri kısıldı ve genç kadın çabucak pantolonunu giyiverdi. Kendisine Alustriel tarafından bile tepeden bakılmasına ve kendi yolunu başkalarının çizmesine izin vermeyecekti.

"Anlıyorum," diye belirtti Alustriel, başıyla onaylayarak. Kadının durumu derhal anlamış olması Cattibrie'ı rahatlattı.

Alustriel, Cattibrie'ın çantasını getirmesi için Fret'e işaret etti. Pis çantaya doğru yürürken ve onu iki parmağıyla tutup kaldırırken titiz cücenin yüzünde ekşimiş bir ifade belirdi. Cüce, Alustriel'e mahzun mahzun baktı ve hanım ona bakmaya bile tenezzül etmeyince odadan ayrıldı.

"Senden herhangi bir yol arkadaşı istemedim," diye açık açık belirtti Cattibrie.

"Fret mağara girişine kadar sana kılavuzluk edecek," diye düzeltti Alutriel, "hepsi bu. Cesaretin biraz körlemesine olsa bile takdire değer," diye ekledi. Daha genç kadın herhangi bir cevap yapıştıranı adan önce Alustriel odayı terketti.

Cattibrie saçlarındaki sular çıplak sırtına damlarken birkaç saniye sessizce durdu. Büyük ve tehlikeli bir dünyada sadece küçük bir kız olduğu, uzun boylu ve kudretli Alustriel Hanımın yanında gerçekten de minicik olduğu hissine karşı savaş verdi.

Ama şüpheler hâlâ havada asılıydı.

İki saat sonra iyi bir yemeğin ve tedariklerin kontrolünün ardından Cattibrie ile Fret, Gümüşay'ın doğu kapısından, yani Sundabar Kapısından dışarı çıktılar. Yanlarında Alustriel Hanım da bulunuyordu ve bir asker birliği liderlerinden saygılı bir mesafe ötede duruyor ama onu ihtiyatla izliyorlardı.

Kara bir kısrak ve kırpık kırpık boz tüyleri olan bir midilli iki yolcuyu beklemekteydi.

"Bunu yapmak zorunda mıyım?" diye sordu Fret, şatoyu terkettiklerinden beri belki de yirminci defa. "Detaylı bir harita da iş görmez mi?"

Alustriel sadece gülümsedi ve bunun dışında titiz cücenin sözlerini duymazdan geldi. Fret, üstünü başını pisletebilecek ve Alustriel'in en çok sevdiği bilgesi olarak yaptığı işlerden kendisini alıkoyacak herşeyden nefret ederdi. Ölü Ork Geçidinin yakınlarındaki yabanlık arazide yapacağı yolculuk kesinlikle ikisine de sebep olacaktı zira.

"At nalları tılsımlıdır, böylece binekleriniz rüzgarın kendisi gibi hızlı gidecekler," diye Cattibrie'a açıkladı Alustriel. Gümüş saçlı kadın homurdanmakta olan cüceye omuzunun üzerinden baktı.

Cattibrie buna cevap vermekte hiç de hızlı davranmadı, hatta gayretleri için Alustriel'e teşekkür bile etmedi. O sabahki görüşmelerinden beridir Alustriel'e hiçbir şey söylememiş ve yadsınamaz derecede soğuk bir hava takınmıştı.

"Şansınız yaver giderse mağaraya Drizzt'den önce varırsınız," dedi Alustriel. "Sana yalvarırım onu ikna et ve yuvasına geri getir. Karanlıkaltı'nda hiç işi yok, artık yok."

"Nerede 'işi' olup olmadığına ancak Drizzt karar verir," diye yapıştırdı lafı Cattibrie. Ama aslında kendisinin nerede işi olduğuna kendisinin karar vereceğini ima ediyordu.

"Elbette," diye hemfikir oldu Alustriel ve o gülümsemesini -Cattibrie'ın, kendisini küçük görüyormuş gibi hissetmesini sağlayan o bilgiç sırıtışı- tekrar takındı.

"Seni engellemedim," diye belirtti Alustriel. "Seçtiğin yolda gitmen için elimden geleni yaptım, her ne kadar seçtiğin yolun akıllıca olmadığını düşünsem bile."

Cattibrie kıs kıs güldü. "O son sözü ille de eklemen gerekiyordu, değil mi," diye yanıtladı.

"Fikrimi söylemeye hakkım yok mu yani?" diye sordu Alustriel.

"Hakkın var ve kulağı duyan herkese söylüyorsun," diye belirtti Cattibrie. Alustriel genç kadının bu tavrının kaynağını anladığını farketti ve oldukça şaşırdı.

Cattibrie tekrar güldü ve atını mahmuzlayıp yürüttü.

"Ona aşıksın," dedi Alustriel.

Cattibrie dizginlere sertçe asılıp atı durdurdu ve döndürdü. Şimdi yüzünde şaşkınlık ifadesi olan oydu.

"Drowa," dedi Alustriel. Bunu daha fazla açıklamaya ihtiyacı olmayan bir cümleye açıklık kavuşturmaktan çok, son sözünü güçlendirmek ve kendi samimi fikrini belirtmek için söylemişti.

Cattibrie sanki verecek bir cevap arıyormuş gibi dudağını ısırdı. Sonra atını sertçe döndürdü ve mahmuzlayıp uzaklaştı.

"Yol çok uzun," diye sızlandı Fret.

"O zaman geri dönmek için acele et," dedi Alustriel, "yanında Cattibrie ve Drizzt ile beraber tabii."

"Nasıl isterseniz, hanımım," diye yanıtladı itaatkar cüce, midillisini dörtnala koşturmaya başlayarak. "Nasıl isterseniz."

Alustriel doğu kapısının önünde durdu ve Cattibrie ile Fret uzaklaştıktan çok sonraya kadar yola baktı. Bu, Gümüşay Hanımının devlet meseleleriyle meşgul olmamayı dilediği -ve sık sık yaşadığı- anlardan biriydi. Esasında Alustriel, dostu olan o olağanüstü Drowu bulmak için kendi altına da bir at çekip Cattibrie'ın yanında yola çıkmayı, hatta gerekirse Karanlık-altı'na bile inmeyi tercih ederdi.

Ama bunu yapamazdı. Ne de olsa Drizzt Do'Urden engin dünyadaki küçük bir oyuncuydu. Ki o dünya, sürekli olarak Gümüşay Hanımının huzuruna çıkıp onunla görüşmek isteyen kimselerle doluydu.

"Hızlı ol, Bruenor'un kızı," diye mırıldandı gümüş saçlı güzel kadın. "Hızlı ol ve işin rast gitsin."

* * *

Drizzt, dağlara doğru inen taşlık patikada atını usulca sürüyordu. Rüzgar ılık ve gökyüzü açıktı, ama birkaç gün önce bu topraklara bir fırtına çatmıştı ve patika oldukça çamurluydu. En sonunda atının kayıp bir bacağını kıracağından korkan Drizzt aşağı indi ve hayvanı yularından çekerek dikkatle, ihtiyatla götürdü.

O sabah kendisini takip eden elfi birçok kez görmüştü. Zira patikalar çoğunlukla epey açıktı ve dağların inişli çıkışlı yollarında iki atlının arası pek açılmıyordu. Drizzt, bir köşeyi dönüp de kendisine paralel giden patikadan ona doğru yaklaşan elfi görünce pek de şaşırmadı.

Açık tenli elf de atından inmiş onu yularından tutup yürütüyordu ve Drizzt'in de aynı şeyi yaptığını görünce başını sallayarak onu takdir etti. Sanki nasıl tepki vereceğini bilmiyormuş gibi drowdan beş, altı metre ötede duraksadı.

"Eğer ata göz kulak olmak için geldiysen, benim yanımda yürüyebilir ya da at sürebilirsin," diye seslendi Drizzt. Elf yine başıyla onayladı ve tüyleri

parıldayan kara aygırını Drizzt'in siyah beyaz bineğinin yanına doğru yürüttü.

Drizzt ileri, dağ patikasına doğru baktı. "Bugün ata ihtiyaç duyacağım son gün olacak," diye açıkladı. "Aslında onu tekrar sürüp sürmeyeceğimden bile emin değilim."

"Bu dağların içinden geri çıkmaya niyetli değil misin?" diye sordu elf.

Drizzt bu sözlerin kesinliği ve doğruluğu karşısında şaşırarak bir elini uzun beyaz saçları arasına daldırdı.

"Buradan pek uzakta olmayan bir koruyu arıyorum," dedi, "bir zamanlar Montolio DeBrouchee'nin eviydi."

"Kör kolcu," diyerek bu ismi tanıdığını belirtti elf.

Drizzt elfm onu tanıması karşısında şaşırdı. Açık derili yol arkadaşının cevabını düşünüp taşındı ve onu dikkatle inceledi. Ay elfinin üzerinde bir kolcu olduğuna dair hiçbir işaret yoktu, ama Montolio'yıı biliyordu. "Montolio DeBrouchee isminin bir efsane halinde yaşıyor olması çok münasip," diye karar verdi drow yüksek sesle.

"Peki, ya Drizzt Do'Urden adına ne dersin?" diye sordu, sürprizlerle dolu olan ay elfi. Drizzt'in yüz ifadesini görünce gülümsedi ve şöyle ekledi, "Evet, senin kim olduğunu biliyorum, kara elf."

"Öyleyse avantaj senin elinde," diye belirtti Drizzt.

"Ben Tarathiel," dedi ay elfi. "Aykorusundan geçerken karşılanman bir tesadüf değildi. Küçük klanım senin etrafta olduğunu anlayınca, seni Ellifain'in karşılamasının en iyisi olacağına karar verdik."

"Genç kız mı?" diye mantık yürüttü Drizzt.

Tarathiel başıyla onayladı. Yüz hatları güneş ışığı altında neredeyse yan saydam görünüyordu. "Bir Drowu görünce nasıl tepki vereceğini bilmiyorduk. Özrümüzü kabul et."

Drizzt başıyla onaylayıp özrü kabul etti. "O sizin klanınızdan değil," diye tahmin etti. "Ya da en azından çok küçükken değildi."

Tarathiel cevap vermedi, ama yüzünde hasıl olan hayret dolu ifade, Drizzt'e doğru yolda olduğunu söyledi.

"Halkı drovdar tarafından katledildi," diye devam etti Drizzt, elfîn bu sözleri onaylamasından korkarak.

"Ne biliyorsun?" diye sordu Tarathiel, muhabbetin başından beri sesi ilk defa sertleşerek.

"O akıncı grubun arasında ben de vardım," diye itiraf etti Drizzt. Tarathiel kılıcına davrandı, ama Drizzt şimşek hızında hareket edip elfin bileğini kavradı.

"Hiç elf öldürmedim," diye açıkladı Drizzt. "Dövüşmek istediğim kişiler yalnızca yüzeyde bana eşlik etmiş olan kişilerdi."

Tarathiel'in kasları gevşedi ve elf elini çekti. "Ellifain o trajedi hakkında pek az şey hatırlıyor. Bu konuda uyanıkken konuştuğundan çok uykusunda sayıklıyor ve sonra anlaşılmaz bazı sözler mırıldanıyor." Durdu ve dosdoğru Drizzt'in gözlerinin içine baktı. "Mor gözlerden bahsediyor," dedi. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorduk ve o da biz sorduğumuzda herhangi bir cevap veremiyordu. Efsanelerimize göre mor, drow gözleri için yaygın bir renk değil."

"Değildir," diye onayladı Drizzt ve uzak geçmişteki o feci günü hatırlarken sesi de dalgın dalgın çıktı. Bu o elf kızıydı! Genç Drizzt Do'Urden'in kurtarmak için herşeyini riske attığı kişiydi. Gözleriyle halkının yaşayışının onun kalbindeki yaşayış olmadığını Drizzt'e hiç şüphesiz gösteren elf kızıydı.

"Ve bu sebeple Drizzt Do'Urden'in hakkında, yani Mithril Salonunu geri alan cüce kralın drow -mor gözlü drow-dostu hakkında birşeyler duyduğumuzda, Ellifain'in geçmişiyle yüzleşmesinin en iyisi olacağını düşündük," diye açıkladı Tarat-hiel.

Zihni önündeki dağ manzarasını görmekten çok geçmişteki anılarını hatırlamakta olan Drizzt yine sadece başıyla onayladı.

Tarathiel bu konuyu burada kapattı. Görünüşe bakılırsa Ellifain geçmişiyle yüzleşmişti ve gördüğü şey neredeyse onu yıkmıştı.

Ay elfi, Drizzt'in ona atı alıp gitmesi konusunda yaptığı teklifi reddetti. O günün ilerleyen saatlerinde ikisi de tekrar atlarına binmişlerdi ve yüksek bir geçitteki dar bir patikada, Drizzt'in çok iyi hatırladığı bir yol üzerinde ilerliyorlardı. Onun yüzeydeki akıl hocası olan Montolio'yu, yani Mooshie'yi, evcil baykuşunun yardımlarıyla ok atabilen yaşlı, kör kolcuyu düşündü. Montolio, genç Drizzt'e kaçak drowun kalbinden yükselen hisler ve vicdanına yön veren düsturların bir tanrı olarak vücuda gelmiş halini öğretmişti. Adı Mielikki idi, ormanın tan-rıçasıydı. Drizzt Do'Urden, Montolio ile tanıştığından beridir o tanrıçanın kendisine verdiği sessiz öğütleri izliyordu.

Patika dağ çıkıntısından kıvrılıp kırık kayalarla dolu bir bölgede daha sarp bir meyille yukarı çıkmaya başladığında

Drizzt duygularının bir çağlayan gibi dolup taştığını hissetti. Bulabileceği şeyden çok korkuyordu. Yaşlı kolcunun muhteşem korusunu bir ork güruhu -zira o sefil insansı yaratıklar bu bölgede pek yaygındı- ele geçirmiş olabilirdi. Ya da belki de bir yangın çıkmış ve koruyu yeryüzünde çorak bir yara olarak bırakmış olabilir miydi?

Drizzt başı çekerken dar ama gayet açık bir patikada ilerleyip gür ağaçlarla dolu bir koruya geldiler. Ağaçların biraz ötede inceldiğini ve onun ötesinde küçük bir bos alan bıraktığını gördü. Drizzt siyah beyaz atını durdurdu ve kafasını çevirip Tarathiel'e baktı.

"Koru," diye açıkladı ve atının semerinden aşağı süzüldü, Tarathiel de aynı şekilde bineğinden indi. Atlan ağaçların arasına bağlayıp gizlediler ve ormanın sonuna doğru yanyana sessizce ilerlediler.

İşte Mooshie'nin Korusu karşılarında duruyordu. Kuzeye ve güneye doğru yaklaşık altmış metre uzunluğunda ve otuz metre genişliğindeydi. Çam ağaçlan dimdik ve sapasağlam duruyordu -bu koruda yangın falan

çıkmamıştı- ve kör kolcunun inşa etmiş olduğu değişik yüksekliklerde bir ağaçtan diğerine bağlanan ipten köprüler hâlâ oradaydı. Hatta alçak taş duvar da hâlâ yerindeydi, tek bir taş bile düşmemişti ve çimler biçilmiş haldeydi.

"Burada birisi yaşıyor," diye sonuca vardı Tarathiel, zira bu mekânın zaman içinde yabanileşmemiş olduğu barizdi. Drizzt'e dönüp baktığında, Drowun yüz hatlarının sertleşmiş olduğunu gördü. Kara elfin iki palası ellerindeydi ve bir tanesi hafif mavi bir ışıkla parıldıyordu.

Drizzt çalılıkların arasından çıkıp taş duvara doğru ilerlerken, Tarathiel uzun yayına bir ok yerleştirdi. Sonra ay elfi hızla ilerleyip drow yoldaşının yanına geldi.

"Dağ mevkiine girdiğimizden beri birçok ork izi gördüm," diye fısıldadı Tarathiel. Yayını gerdi ve sertçe başını salladı. "Montolio için?"

Drizzt de başıyla onayladı ve taş duvarın üzerinden bakmak için yavaş yavaş doğruldu, Orklar görmeyi ve kısa süre sonra ölü orklar görmeyi bekliyordu.

Drow olduğu yerde donakaldı, elleri gevşeyerek iki yanına düştü ve kara elf nefes almakta güçlük çekti.

Tarathiel bir cevap bekleyerek onu dürttü, ama hiçbir açıklama duyamaymca yayını indirdi ve duvarın üzerinden baktı.

İlk başta hiçbir şey görmedi, ama sonra Drizzt'in hiç kırpılmayan gözlerini takip edip güneye, ağaçlar arasındaki küçük bir açık alana baktı. Bir ağaç dalı sanki birşey ona sürtünüyor-muş gibi sallanmaktaydı. Tarathiel dalın ötesindeki gölgeler arasında beyaz renkli bir parıltı gördü. 'Bir at,' diye düşündü.

Sonra o suret gölgeler arasından dışan çıktı. Parlak ve bembeyaz tüyleri olan güçlü bir küheylandı bu. Gözleri alışılmadık bir şekilde pembe rengiyle ışıldıyordu ve yaratığın kafasının ortasından, elfin boyunun neredeyse yarısı kadar uzun olan fıldişimsi bir boynuz uzanıyordu. Tek boynuzlu at yol arkadaşlarının olduğu tarafa doğru baktı, yere toynağıyla vurdu ve homurdandı.

Tarathiel'in aklı eğilmeyi başaracak kadar yerindeydi. Ay elfi afallayıp kalmış olan Drizzt Do'Urden'i de beraberinde aşağı çekti.

"Tek boynuzlu at!" dedi Drizzt'e elf, ağzını sessizce oynatarak. Drowun eli içgüdüsel olarak yolculuk pelerininin yaka kısmına doğru uzandı. Regis'in Drizzt için boğumbaş alabalığı kemiklerinden oyduğu tek boynuzlu at kafası pendantifi orada asılı duruyordu.

Tarathiel gür ağaçların olduğu yeri gösterdi ve ikisinin de gitmesi gerektiğini işaret etti. Ama drow kafasını sağa sola salladı. Soğukkanlılığını geri kazanan Drizzt tekrar taş duvarın üzerinden baktı.

Etraf bomboştu, tek boynuzlu atın ortalıklarda olduğuna dair hiçbir işaret yoktu.

"Gitmemiz gerekli," dedi Tarathiel, kudretli küheylamn artık ortalıklarda olmadığını farkettiği anda yüksek sesle konuşarak. "Montolio'nun korusu mümkün olan en iyi şekilde korunuyor."

Drizzt duvarın üzerine çıkıp oturdu ve çam ağaçlan arasına dikkatle baktı. Bir tek boynuzlu at! Mielikki'nin sembolü, doğanın en saf sembolü. Bir kolcu için bundan daha mükemmel bir hayvan olamazdı ve Drizzt'e göre Montolio DeBrouc-hee'nin korusu için bundan daha mükemmel bir muhafız bulunamazdı. Belli bir süre burada kalmayı ve o nadiren kendisini gösteren yaratığa şöyle bir kez daha bakmayı çok istiyordu. Ama zamanın daraldığını ve kendisini karanlık koridorların beklediğini biliyordu.

Tarathiel'e baktı ve gülümsedi, sonra mekanı terketmek için arkasını döndü.

Ama küçük alanın ötesindeki yolun kudretli tek boynuzlu at tarafından kesilmiş olduğunu gördü.

"Bu kısrak bunu nasıl yaptı?" diye sordu Tarathiel. Artık fısıldamaya gerek yoktu, zira tek boynuzlu at dosdoğru onlara bakıyor, tedirgin bir şekilde toynağıyla yere vuruyor ve güçlü kafasını sallıyordu.

"Aygır," diye düzeltti Drizzt, küheylanın kafasındaki beyaz sakalları -bu erkek tek boynuzlu atın bir belirtisidir- farke-derek. O sırada Drizzt'in aklına birşey geldi ve drow palalarını kınlarına yerleştirip duvarın üzerinden sıçrayarak yere indi.

"Bu aygır bunu nasıl yaptı?" diye sözünü düzeltti Tarathiel. "Hiç toynak sesi duymadım." Elfin gözleri aniden parladı ve Tarathiel koruya doğru geri baktı. "Tabii bir taneden fazla değillerse!"

"Sadece bir tane," diye onu temin etti Drizzt. "Her tek boynuzlu atın içinde bir miktar büyü vardır, bunda da olduğu gibi. Ki ortadan kaybolup arkamıza geçmesi bunu kanıtladı zaten."

"Sen güneye doğru etrafından dolaş," diye fısıldadı Tarathiel. "Ben de kuzeye giderim. Eğer hayvanı tehdit etmezsek..." Ay elfı durup kaldı. Zira

Drizzt'in çoktan yürümeye başladığını görmüştü- dosdoğru duvann aksi yönüne yürüyordu.

"Dikkat et," diye uyardı Tarathiel. "Tek boynuzlu atlar gerçekten de çok güzeldir, ama bütün söylentilere göre bir o kadar da tehlikelidirler ve sağları solları belli olmaz."

Drizzt elfi susturmak için elini kaldırdı ve ağır adımlarla taş duvardan uzaklaşmaya devam etti. Tek boynuzlu at kişnedi ve iri kafasını salladı, yelesi ise çılgınlar gibi savruldu. Bir toynağını yere 'güm' diye indirdi ve yumuşak çimenler arasında oldukça büyük bir delik açtı.

"Drizzt Do'Urden," diye uyardı Tarathiel.

Mantıklı düşünülürse, Drizzt'in geri dönmesi gerekliydi. Tek boynuzlu at onu kolayca alaşağı edebilir, çimlerin arasına gömebilirdi ve iri hayvan Drowun attığı her adımla birlikte daha da hırçmlaşıyordu.

Ama hayvan kaçmadı ve kafasını eğip boynuzunu Drizzt'e saplamadı. Kısa süre sonra, Drizzt hayvandan birkaç adım öteye geldi. Bu muhteşem yaratığın yanında kendisini çok küçük hissetti.

Drizzt bir elini uzattı ve parmaklarını yavaşça, usulca hareket ettirdi. Tek boynuzlu atın kalın ve parlak tüylerini hissetti, sonra bir adım daha attı ve muhteşem hayvanın kaslı boynunu okşadı.

Drow nefes almakta güçlük çekiyordu; Guenhwyvar'ın yanında bulunmasını ve doğanın bu kadar mükemmelleşmiş bir sembolüne şahit olmasını dilerdi. Cattibrie'm da orada olmasını diliyordu, zira genç kadın Drizzt'in gördüğü şeyi en az onun kadar takdir ederdi.

Kafasını çevirip Tarathiel'e baktı. Elf taş duvarın üzerine oturmuş, hoşnut bir halde gülümsüyordu. Tarathiel'in yüz ifadesi şaşkınlığa dönüştü ve Drizzt kafasını çevirip baktığında, bomboş havayı okşamakta olduğunu gördü.

Tek boynuzlu at gitmişti.

KISIM 2

CEVAPSIZ KALAN DUALAR

Menzoberranzan 'dan ayrıldığım günden beridir bir karar konusunda bu denli sürüncemede kalmamıştım. Karanhkaltı 'na açılan tünel arkamda uzanırken önümde duran dağlara bakarak bir mağaranın giriş kısmının yanında öylece oturdum.

Maceranın başlayacağını sandığım an buydu. Mithril Salonundan ayrılıp yola koyulduğumda beni bu mağaraya kadar getirecek olan yolculuğum hakkında pek az şey düşündüm ve bu yolculuğun olaysız geçeceğini varsaydım.

Sonra Ellifain ile otuz yıldan fazla bir süre önce, o daha henüz korku içindeki küçük bir çocukken hayatını kurtardığım elf kızıyla karşılaştım. Onun yanına geri dönmek, onunla konuşmak ve o feci drow akınında yaşadığı travmayı atlatması için ona yardım etmek istedim. O mağaradan koşturarak dışarı çıkmak, Tarathiel'e yetişmek ve onun yanında Aykorusuna atımı geri sürmek istedim.

Ama beni bu mekana getiren unsurları görmezden gelemedim.

Montolio 'nün korusunu, birçok hoş anımın geçtiği o yeri ziyaret etmemin duygusal, hatta ruhsal bir deneyim olacağını ta başından beri biliyordum. O benim yüzeydeki ilk dostum, akıl hocamdı. Beni Mielikki ile tanıştıran kişiydi. Montolio 'nün korusunun bir tek boynuzlu atın koruyucu bakışları altında güvende olduğunu öğrendiğimde duyduğum mutluluğu kelimelerle anlatamam.

Bir tek boynuzlu at! Ben tanrıçamın bir sembolü ve doğa mükemmelliğinin doruk noktası olan bir tek boynuzlu at gördüm! Irkım

arasında, öyle bir hayvanın yumuşak yelesine ve kaslı boynuna dokunan, bir tek boynuzluyla döştük kuran ilk kişi olmam kuvvetle muhtemeldir. Bir tek boynuzlu atın civarda bulunduğuna dair bazı işaretler bulmak bile nadir yaşanan bir hazdır ve bir tanesini görmek ise çok daha büyük bir haz. Diyarlar 'da çok az kimse bir tek boynuzlu at gördüğünü söyleyebilir; ona dokunabilenlerin sayısı daha da azdır.

Ben dokundum.

Bu tanrıçamdan bir işaret miydi? İmanıma sadık kalıp bunun bir işaret olduğuna, Mielikki 'nin bana somut ve heyecan verici bir yolla elini uzattığına inanmam gerekiyordu. Ama bunun anlamı neydi?

Pek nadiren dua ederim. Tanrıçamla gün içinde yaptığım hareketlerim ve samimi duygularım aracılığıyla konuşmayı tercih ediyorum. Olan şeyleri anlatmak için kifayetsiz sözleri süslemeye ve kendimi daha iyi göstermek için onları eğip bükmeye ihtiyaç duymuyorum. Eğer Mielikki benimleyse, o zaman gerçeği, nasıl davrandığımı ve hissettiğimi biliyordur.

Fakat o gece, o mağaranın girişinde dua ettim. Bana yol göstermesi, tek boynuzlu atı görmüş olmamın manasına dair bir ipucu vermesi için dua ettim. Tek boynuzlu at ona dokunmama izin verdi; beni kabul etti ve bu da bir kolcunun isteyebileceği en yüksek şereftir. Ama o şerefle ne kastediliyordu?

Mielikki bana burada, yani yüzeyde kabul gördüğümü, hep de göreceğimi ve burayı terketmemem gerektiğini mi söylüyordu? Yoksa tek boynuzlu at tanrıçanın benim Menzoberranzan 'a dönme kararımı onayladığını mı göstermek için ortaya çıkmıştı?

Ya da tek boynuzlu at Mielikki 'nin kendine has 'elveda' deme yolu muydu?

Bu son düşünce bütün gece zihnimi kemirip durdu.

Mithril Salonundan çıkıp yola koyulduğumdan beri ilk defa benim, yani Drizzt Do 'Urden 'in kaybedebileceği şeyleri düşünmeye başladım.

Dostlarımı düşündüm, bu dünyadan geçip gitmiş olan Montolio 'yu ve Wulfgar 'ı. Ve muhtemelen bir daha asla göremeyeceğim diğer dostlarımı.

Bir sürü soru aklımı kemiriyordu. Bruenor evlatlık oğlunun kaybını aşabilecek miydi? Ve Cattibrie kendi kederini atlatabilecek miydi? O tılsımlı kıvılcım, hayata duyulan katıksız sevginin ışığı onun mavi gözlerine geri dönecek miydi? Bitkin kafamı Guenhwyvar 'm kaslı böğrüne bir kez daha dayayabilecek miydim?

Her zaman olduğundan daha çok o mağaradan kaçmak, Mithril Salonuna dönmek ve dostlarımın yanında kalmak istedim. Kederlerini atlattıklarını görmek, onlara yol göstermek, onları dinlemek ve sadece onlara sarılmak istedim.

Ancak yine de beni bu mekana getiren unsurları görmezden gelemedim. Mithril Salonuna geri dönebilirdim, ama benim karanlık ırkım da bunu yapabilirdi. Wulfgar 'in ölümü için kendimi suçlamamıştım- zira kara elflerin geleceğini bilemezdim. Ve şimdi, Lloth 'un berbat adetlerini ve sonsuz açlığını anladığımı inkar edemem. Eğer drowlar geri dönüp de Cattibrie 'in gözlerindeki o -neşe dolu!- ışığı söndürürse, Drizzt Do 'Urden binlerce kez feci şekilde ölmüş sayılır.

Bütün gece boyunca dua ettim, ama ilahi bir öğüt bulamadım. Sonunda her zaman olduğu gibi yüreğimdeki yolu takip etmem, kalbimde olan şeyin Mielikki 'nin isteklerine uygun olduğuna güvenmem gerektiğini farkettim.

Mağaranın girişindeki ateşi yanık bıraktım. Tünele girip yürümeye başladığımda, ateşin ışığını mümkün olduğunca görmeye ve ondan cesaret almaya ihtiyaç duyuyordum. Karanlığın içine doğru yürürken.

-Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 7

BİTMEMİŞ İŞ

Berg'inyon Baenre iri kertenkele bineğinin semerine kayışlarla sıkıca bağlanmış bir halde dev mağaranın tavanında baş aşağı duruyordu. Bu duruma alışması genç savaşçının biraz zamanını almıştı, ama Baenre kertenkele süvarilerinin kumandanı olduğu için birçok saatini bu yüksek yerden şehri izleyerek geçiriyordu.

Yan tarafındaki bir sarkıt kümesinin arkasında sezdiği bir hareket Berg'inyon'u işkillendirdi. Bir eliyle tuttuğu üç metre uzunluğundaki ölüm mızrağını aşağı eğdi; diğer eli ise kurulu bekleyen arbalet tabancasının sap kısmının üzerinde duruyor, aynı zamanda kertenkelenin dizginini tutuyordu.

"Ben Baenre Evinin evladıyım," dedi yüksek sesle, bunun muhtemel olan herhangi bir kötü numarayı alt etmeye yetecek kadar büyük bir tehdit olduğunu düşünerek. Destek arayarak etrafına bakındı ve elini kemerindeki keseye, yani işaret aynasına attı. Bu ayna enfrarujlu renk tayfını algılayan yaratıklarla haberleşmek için kullanılan bir yüzü ısıtılmış metal bir levhaydı. Etrafta düzinelerce Baenre Evi kertenkele süvarisi mevcuttu ve Berg'inyon'un çağrısıyla koşturarak onun yanma gelirlerdi.

"Ben Baenre Evinin evladıyım," dedi yine.

En yaşlı ağabeyi Dantrag kendisininkinden daha da büyük bir yeraltı kertenkelesinin üzerinde sarkıtların arasından çıktığında genç Baenre neredeyse anında rahatladı. Ağabey Baenre tepetaklak dururken kafasından aşağı sarkan at kuyruğuyla hakikaten de komik görünüyordu.

"Ben de öyle," diye yanıtladı Dantrag, yapışkan ayaklı bineğini Berg'inyon'unkinin yanına getirerek.

"Burada ne işin var?" diye sordu Berg'inyon. "Ve benim iznim olmadan nasıl kendine bir binek ayarlayabildin?"

Dantrag bu soru ile alay etti. "Ayarlamak mı?" diye cevap verdi. "Ben Baenre Evinin silah ustasıyım. Kertenkeleyi aldım ve Berg'inyon'un iznine de ihtiyaç falan duymadım."

Genç Baenre kızıl kızıl parlayan gözlerle ona baktı, ama başka birşey söylemedi.

"Seni kimin eğittiğini unutuyorsun, kardeşim," diye sessizce belirtti Dantrag.

Söylediği doğruydu; Berg'inyon, Dantrag'ın onun hocası olduğunu asla unutmayacaktı ve unutamazdı.

"Drizzt Do'Urden gibi biriyle yemden yüzleşmeye hazırlıklı mısın?" Bu apaçık soru neredeyse Berg'inyon'un kertenkelesinden aşağı uçmasına sebep olacaktı.

"Mithril Salonuna sefere çıkacağımıza göre bu bir ihtimal gibi görünüyor," diye soğukça ekledi Dantrag.

Feci derecede endişeye kapılmış olan Berg'inyon derin ve uzun bir şekilde iç geçirdi. O ve Drizzt, Akademinin savaşçılar okulu olan Melee Magthere'de sınıf arkadaşıydı. Dantrag tarafından eğitilen Berg'inyon, oraya sınıfındaki en iyi savaşçı olacağından emin bir şekilde gitmişti. Ama kaçak ve hain Drizzt

Do'Urden her sene onu mağlup edip o şerefi elinden almıştı. Berg'inyon, Akademide Dantrag hariç herkese göre iyi iş çıkartmıştı.

"Onun için hazırlıklı mısın?" diye üsteledi Dantrag, ses tonu daha ciddi ve hiddetli bir hâl alarak.

"Hayır!" diye ağabeyine hırladı Berg'inyon, yakışıklı yüzünde ukala bir sırıtışla bineğinin üzerinde otururken. Dantrag bu cevabı almak için onu belli bir sebepten dolayı sıkıştırmıştı, Berg'inyon bunu biliyordu. Dantrag, eğer ikisi beraberken haydut Drizzt ile karşılaşırlarsa, Berg'inyon'un haddini bilip dövüşü sadece seyredeceğinden emin olmak istiyordu.

Ve Berg'inyon, Dantrag'ın neden Drizzt ile şansını ilk olarak denemek istediğini de biliyordu. Drizzt, Dantrag'ın baş rakibi ve Menzoberranzan'da hünerleri Dantrag'mkilerden daha üstün sayılan tek silah ustası olan Zak'nafein tarafından eğitilmişti. Söylentilere bakılırsa, Drizzt en azından

Zak'nafein'e denk bir savaşçı haline gelmişti ve eğer Dantrag, Drizzt'i mağlup edebilirse, en sonunda Zak'nafein'in hatırı sayılır gölgesinin altında yaşamaktan kurtulabilirdi.

"İkimizle de dövüştün," dedi Dantrag muzipçe. "Söyle bana, sevgili kardeşim, hangimiz daha iyi?"

Berg'inyon bu soruya cevap veremezdi. Drizzt ile birlikte ya da ona karşı otuz yıldan fazla bir süredir dövüşmeniişti. Yine de sadece zıpçıktı ağabeyini gıcık etmek için şöyle dedi, "Drizzt seni doğrayıp bırakır."

Dantrag'ın eli, Berg'inyon'un gözüyle takip edemediği kadar hızlı bir şekilde hareket etti. Silah ustası acımasız derecede keskin olan kılıcını Berg'inyon'un semerinin üst kısmındaki kayışa doğru savurdu ve semer kayışı her ne kadar dayanıklı olması için tılsımlanmış olsa da Dantrag onu kolayca kesti. Dantrag'ın öteki eli de aynı hızda gelip yuları kertenkelenin ağzından çıkarttı ve Berg'inyon oturduğu yerden aşağı çakılmaya başladı.

Genç kardeş aşağı düşerken dönüp dikleşti. Bütün Drow'larda bulunan ve asilzadelerde daha güçlü olan doğuştan gelme büyüsüne başvurdu. Berg'inyon'un yaptığı bir levitasyon büyüsüyle birlikte kısa süre içinde düşüşü kesildi. Berg'in-yon'un ölüm mızrağı hâlâ elindeydi ve kardeş drow gülmekte olan ağabeyiyle yüzleşmek için yükseliyordu.

'Eğer beni avam sınıfı askerlerinin önünde küçük düşürdüğünü öğrenirse Matron Baenre seni öldürür,' diye hızla hareket etti Berg'inyon'un elleri, Drowların sessiz el alfabesini kullanarak.

'Boğazının kesilmesindense kibrinin kırılması daha iyidir,' diye cevap olarak hareket etti Dantrag'ın elleri. Ağabey Iaenre, bineğini tekrar yürüttü ve sarkıtların arasına girip kayboldu.

Kertenkelenin yanına geri gelen Berg'inyon, üst kayışı ağlamaya ve yuları bir araya toplamaya çalıştı. Drizzt'in daha bir dövüşçü olduğunu iddia etmişti, ama Dantrag'ın ona az ünce yaptığı şeyi -yani daha o tepki vermeye bile başlamadan ince iki eliyle mükemmelce sergilediği saldırıyı-düşününce, genç Baenre kendi iddiasından şüphe duydu. Eğer bu ikisi

yüzleşirse, ki yüzleşeceklerdi, acınması gereken kişi Drizzt Do'Urden olurdu.

Bu düşünce genç Berg'inyon'u memnun ediyordu. Akademideki günlerinden beri Drizzt'in gölgesinde yaşıyordu, tıpkı antrag'ın Zak'nafein'inkinde yaşadığı gibi. Eğer Dantrag, Drizzt'i mağlup ederse, o zaman Baenre kardeşler daha güçlü savaşçılar olduklarını kanıtlayacaktı ve sadece Dantrag'ın öğrencisi olduğu için Berg'inyon'un şöhreti artacaktı. Berg'inyon bu düşünceden hoşlanıyor, o mor gözlü iblis Drizzt Do'Urden ile dosdoğru yüzleşmeden kazanç sağlayacak olması fikrini beğeniyordu.

'Belki de o dövüş, daha da fazla kazanç vadeden bir sonuca varabilir,' diye umut etmeye cesaret etti Berg'inyon. Belki de Dantrag, Drizzt'i öldürürdü, sonra da bitkin düşmüş ve muhtemelen yaralanmış olduğundan dolayı Berg'inyon'un kılıcı için kolay bir av haline gelirdi. Bu durumda Berg'inyon'un mevkisi yükseldiği gibi şöhreti de katlanırdı. Zira gözünü diktiği silah ustası konumuna ağabeyinin ölümünden sonra getirilecek en mantıklı isim kendisi olurdu.

Genç Baenre havada takla attı ve tamir ettiği semere oturdu. Mithril Salonuna yapılacak olan yolculuğun doğurabileceği olasılıklar sebebiyle şeytanca gülümsüyordu.

* * *

"Jerlys," diye sertçe fısıldadı drow.

"Jerlys Horlbar mı?" diye sordu Jarlaxle. Paralı asker bu şaşırtıcı haberi düşünüp taşınmak için sırtını dikit sütunun sert duvarına dayadı. Jerlys Horlbar bir matron anaydı, Menzober-ranzan'ın onikinci evi olan Horlbar Evini yöneten iki yüce rahibeden birisiydi. Şimdi burada, bir moloz yığınının altında ölü yatıyordu ve dokungaçlı değneği mahvolmuş bir halde yanma gömülmüştü.

'Onu takip ettiğimiz iyi oldu, ' diye parmaklarını oynatarak belirtti Drow asker. Bunu münasip bir açıklamada bulunmaktan çok, paralı askerin hiddetini yatıştırmak için yapmıştı. Jarlaxle'ın o kişinin takip edilmesi emrini vermesi tabii ki de iyi olmuştu. O adam tehlikeliydi, inanılmaz

derecede tehlikeli. Ama bir matron ananın, Örümcek Kraliçenin bir yüce rahibesinin acımasız bir kılıçla doğranmış şekilde yerde ölü yattığını gören paralı asker, o adamı kendisinin bile hafife almış olup olmadığını düşünmeden edemedi.

'Bunu rapor edip kendimizi sorumluluktan kurtarabiliriz, ' diye işaret etti, Bregan D'aerthe'nin karanlık çete üyelerinden bir diğeri.

İlk başta, bu düşünce Jarlaxle'ın kulağına mantıklı bir tavsiye gibi geldi. Matron ananın cesedi bulunacak ve başka kimse tarafından olmasa bile Horlbar Evi tarafından ciddi bir soruşturma başlatılacaktı. Suç ortaklığı Menzoberranzan'da çok yaygın bir gerçekti, özellikle de bu denli ciddi bir suç için. Ayrıca Jarlaxle şimdi önünde bekleyen çok önemli hadiseler varken onikinci evle gizli bir savaş yaşamayı hiç istemiyordu.

Derken bu koşullar Jarlaxle'ın aklına başka olasılıklar getirdi. Bu hadise ne kadar talihsiz görünse bile paralı asker hâlâ bunu kâra çevirebilirdi. Matron Baenre'nin oynadığı bu oyunda en azından bir tane etkili kart, yaklaşan kaosu yeni bir başarı seviyesine ulaştırabilecek bilinmeyen bir unsur vardı.

'Onu bir kez daha gömün,' diye işaret etti paralı asker, 'bu sefer moloz yığınının daha derinine, ama tamamen değil. Cesedin bulunmasını istiyorum, ama belli bir süre sonra.'

Paralı asker lideri sert çizmeleri ve üzerindeki bol miktarda mücevherat çıt çıkartmadan arka sokağı terketmek için yürümeye başladı.

'Sonra sizinle buluşacak mıyız?' diye işaret etti ona bir asker.

Jarlaxle başım olumsuz manada salladı ve yürümeye devam edip tenha arka sokağı terketti. Jerlys Horlbar'ı öldüren kişiyi nerede bulacağını ve bu cinayetin bilgisini, ya onun Bregan D'aerthe'ye olan kölelik sadakatini güçlendirmek, ya da başka sebepler için ona karşı nasıl kullanacağım biliyordu. Jarlaxle bu oyunu çok dikkatli oynamak zorunda olduğunun farkındaydı. Entrika ile savaş arasındaki o ince çizgide yürümeliydi.

Ve şehirde başka hiçkimse bunu onun kadar iyi yapamazdı.

* * *

'Uthegental önümüzdeki günlerde oldukça öne çıkacak.' Bu düşünce aklının içine süzülüverdiğinde Dantrag Baenre ürktü. Düşüncenin kaynağının ve manasının ne olduğunu anladı. Kendisi ve Baenre Evinin baş rakibi olan Barrison Del'Armgo Evinin silah ustası şehirdeki en büyük iki savaşçı sayılıyordu.

'Matron Baenre onun yeteneklerinden faydalanacaktır,' diye uyardı onu bir sonraki telepatik mesaj. Dantrag yüzey dünyasından çalmış olduğu kılıcını çekti ve ona baktı. Kılıcın inanılmaz derecede keskin olan kısmı ince ve kırmızı bir çizgi halinde parlıyordu. Kabzasındaki iblis başının gözlerine yerleştirilmiş olan ikiz yakut taşlar ise, içsel bir ateşle alev alev yanıyordu.

Dantrag'm eli kabzayı kavradı ve Khazid'hea, yani Kesici onunla iletişim kurmaya devam ederken ısındı. 'O güçlü ve Mithril Salonuna yapılan akınlarda iyi iş çıkartacak. O da Zak 'nafein 'in mirasçısı olan genç Do 'Urden 'in kanına en az senin kadar susamış durumda- hatta belki de senden daha fazla.'

Dantrag bu son cümle karşısında dudak büktü, zira Khazid'hea bu sözleri sadece onun hiddetin eşiğinde olmasını istediği için söylenmişti. Kılıç Dantrag'ı partneri olarak düşünüyordu, sahibi olarak değil. Ayrıca eğer hiddetli olursa Dantrag'ı daha iyi kışkırtabiliyordu.

Khazid'hea'yı kullanarak geçirdiği onlarca yıldan sonra Dantrag da bütün bunları biliyordu ve sakin kalmak için kendisini zorladı.

"Kimse Drizzt Do'Urden'in ölümünü benim kadar çok isteyemez," diyerek şüphe içinde olan kılıcı temin etti Dantrag. "Ve Matron Baenre o haini öldürme fırsatına Uthegental'in değil benim sahip olmamı ayarlayacak. Matron Baenre öyle bir kahramanlığın getireceği şerefi ikinci evin bir savaşçısına bağışlamaz.

Kılıcın kızıl çizgisi bu sefer şiddetle parladı ve Dantrag'in kehribar rengi gözlerinden yansıdı. 'Uthegental'i öldür, böylece işler daha kolay olur,' diye mantık yürüttü Khazid'hea.

Dantrag bu düşünce karşısında kahkahayı patlattı ve Kha-zid'hea'nın iblis gözleri yine parladı. "Onu öldürmek mi?" diye tekrar etti Dantrag. "Matron Baenre'nin önümüzdeki görev için önemli olduğunu söylediği birini öldürmek yani? Etlerimi kemiklerimden ayırır!"

'Ama onu öldürebilirsin, değil mi?'

Dantrag yine güldü. Zira bu soru sadece onunla dalga geçmek, onu Khazid'hea'nm uzun zamandır istediği savaş için kışkırtmak amacıyla sorulmuştu. Kılıç gururluydu ve Menzoberranzan'ın tartışmasız en iyi savaşçısı olan kişinin ellerinde bulunmayı çılgınlar gibi istiyordu- bu kişi ikisinden hangisi olursa olsun.

"Benim kazanmam için dua etmelisin," diye yanıtladı Dantrag, tartışmayı tersine döndürüp aceleci kılıcın aleyhine çevirerek. "Uthegental üç dişli zıpkın kullanmayı seviyor, kılıç değil. Eğer o zafer kazanırsa, o zaman Khazid'hea kendisini çok daha düşük seviyeli bir savaşçının kınında bulabilir.

'O beni kullanacaktır.'

Bu mantıksız düşüncenin cevap vermeye bile değer olmadığını düşünen Dantrag kılıcı kınına soktu. Bu faydasız laf dalaşından aynı şekilde bezmiş olan Khazid'hea da sessizleşti ve kara kara düşünmeye başladı.

Kılıç Dantrag'm aklında bazı endişeler oluşturmuştu. Silah ustası yaklaşmakta olan bu fetih seferinin önemini biliyordu. Eğer genç Do'Urden'i öldürebilirse bütün şan şöhret Dantrag'a kalacaktı. Ama eğer onu önce Uthegental yakalarsa, o zaman Dantrag şehirdeki en iyi ikinci savaşçı olacaktı, ki bu konumunu Uthegental'i bulup öldürmeden asla düzeltemezdi. Dantrag, annesinin böyle bir hadiseden hoşnut kalmayacağını biliyordu. Zak'nafein Do'Urden hayattayken, Dantrag'm hayatı çok sefil geçmişti. Zira Matron Baenre o efsanevi silah ustasını bulup öldürmesi için ona sürekli olarak baskı yapıyordu.

Bu sefer Matron Baenre muhtemelen ona böyle bir seçenek dahi bahsetmezdi. Berg'inyon da bir dövüşçü olarak mü-kemmelleşmeye başladığına göre, Matron Baenre basitçe Dantrag'ı kurban eder ve çok

değerli silah ustalığı mevkiini genç oğluna devrederdi. Ve eğer Matron Baenre yaptığı bu hareket konusunda Berg'inyon'un daha iyi bir savaşçı olduğu gerekçesini ileri sürerse, bu durumda ayaktakımmın aklında hangi evin en iyi silah ustasına sahip olduğu hakkında şüpheler oluşurdu.

Çözüm basitti: Dantrag'ın Drizzt'i öldürmesi gerekiyordu.

BÖLÜM 8

BURAYA AİT DEĞİL

Işıksız tüneller arasında çıt çıkartmadan ilerliyordu. Gözleri lavanta renginde parlıyor, tüneldeki bir dönemeci veya düşmanı kendisine belli edecek olan ısı değişimlerini farketmek için zemin ve duvarlara dikkatle bakıyordu. Yuvasında gibi görünüyordu, Karanlıkaltı'nın bir yaratığıymış gibi. Alışıldık şekilde sessiz bir zarafetle ve ihtiyatla hareket ediyordu.

Fakat Drizzt kendisini yuvasında hissetmiyordu. Daha şimdiden Mithril Salonunun en aşağıdaki tünellerinden daha derine inmişti ve basık hava onu boğuyordu. Yüzeyde dış dünyayı yöneten kuralları öğrenerek ve o kurallara göre yaşayarak yaklaşık yirmi yıl geçirmişti. O kurallar Karanlıkaltı için çok farklıydı, tıpkı ormandaki bir yabani çiçeğin bir derin mağara mantarına olduğu kadar yabancıydı. Bir insan, bir goblin, hatta tetikteki bir yüzey elfı bile, sadece bir metre ötesinde olsa bile Drizzt'in sessizce süzülüp geçişini farkedemezdi. Ama Drizzt yine de kendisini sakar ve gürültücü hissediyordu.

Drow kolcu yankıların boş taş duvarlarda yüzlerce metre öteye kadar ulaşmasından korkuyor ve attığı her adımda endişeyle siniyordu. Burası

Karanlıkaltı idi, görme duyusundan çok duyma ve koklama duyularıyla algılanılan bir mekandı.

Drizzt hayatının yaklaşık üçte ikisini Karanlıkaltı'nda ve şu son yirmi yılının büyük bir kısmında ise Battlehammer Klanının mağaralarında, yani yeraltında geçirmişti. Fakat artık kendisini Karanlıkaltı'nm bir yaratığı olarak düşünmüyordu. Yıldızlan ve ayı, güneşin doğuşunu ve batışını seyrettiği bir dağ yamacında kalbini bırakıp buraya gelmişti.

Burası basık havanın, tavandan yan gözle bakan sarkıtların ve yıldızsız gecelerin -hayır geceler değil, tek bir sonsuz yıldızsız gecenin- diyarıydı.

Tünelin genişliği sık sık değişmekteydi; bazen Drizzt'in ancak omuzlarının sığacağı kadar daralıyor, bazen de bir düzine adamın yanyana yürüyebileceği kadar genişliyordu. Zemin hafifçe meyil yaparak Drizzt'i daha da derinlere götürüyordu, ama tavan gayet muntazam bir şekilde ona paralel olarak alçalıyor ve bir seksenlik Drowun iki katı boyunda kalmaya devam ediyordu. Uzun bir süre boyunca Drizzt hiçbir yan koridor veya mağara tespit etmedi ve bundan da memnundu. Zira henüz herhangi bir yön seçimi yapmak zorunda kalmak istemiyordu ve bu basit rotayı izlerken muhtemel olan bütün düşmanlar dosdoğru onun karşısından gelecekti.

Drizzt herhangi bir pusuya karşı hazır olmadığına samimiyetle inanıyordu, henüz hazır değildi. Enfrarujlu görüş yeteneği bile ona acı veriyordu. Değişken ısı desenlerini birbirinden ayırıp algılamaya çalışmak yüzünden başı zonkluyordu. Gençlik yıllarında Drizzt gözleri yalnızca enfrarujlu görüşe odaklanmışken yansıyan ışık yerine ısı derecelerine bakarak günlerce, hatta aylarca yol alabilirdi. Ama şimdi gözleri yüzeydeki güneşe ve Mithril Salonunda sıra sıra dizilmiş meşale ışıklarına alışmışken enfrarujlu görüşü onu rahatsız ediyordu.

En sonunda Parıltı'yı çekti ve tılsımlı kılıç hafif bir mavimsi ışıkla aydınlandı. Drizzt duvara sırtını yasladı ve gözlerinin normal ışık tayfına dönüşüm geçirmesine izin verdi, sonra da kılıcı yol gösterici ışık olarak kullandı. Kısa süre sonra altı ayrı yöne ayrılan bir yol ayrımına geldi. Burası birbirine çapraz giden iki koridorun yukarıdan aşağı doğru uzanan bir oluk tünelle kesişmiş olduğu bir yerdi.

Drizzt, Parıltı'yı kınına soktu ve kafasını kaldırıp tünele baktı. Hiçbir ışık kaynağı görmüyordu, ama bu durum karşısında pek de rahatlamadı. Karanlıkaltı'nm birçok yırtıcı hayvanı vücut ısılarını gizleyebilirdi; tıpkı bir yüzey kaplanının gür otlaklar arasında gizlice ilerlemek için kürkündeki desenleri kullanması gibi. Mesela korkunç kancalı dehşetler kendi vücutları etrafında iskeletimsi bir zırh geliştirmişlerdi; bu kemik levhalar yaratığın vücut ısısını öyle güzel gizlerdi ki, ısı algılayan gözler için tıpkı önemsiz bir kaya gibi görünürlerdi.

Drizzt basık havayı birkaç kez kokladı, sonra kıpırtısız durdu ve gözlerini kapayarak etraftaki bütün hareketleri kulaklarını kullanarak algılamaya çalıştı. Kendi kalbinin atışından başka hiçbir şey duymadı. Böylece herşeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak için eşyalarını kontrol etti ve tehlikeli bir şekilde gevşek olan molozlar üzerinde dikkatle ilerleyerek dik tünelden aşağı inmeye başladı.

Aşağı koridora açılan yirmi metrelik yolu tam sessizce bitirmek üzereydi ki, ayağının altından bir taş kayıverdi ve neredeyse Drizzt'in hafif çizmeleri sessizce yere değdiği anda taş da zemine çarpıp keskin bir ses çıkarttı.

Drizzt olduğu yerde donup kaldı ve duvardan duvara yankılanan sesi dinledi. Drizzt eskiden bir drow devriye birliği lideriyken yankı seslerini takip etme yeteneğine sahipti. Sesin hangi duvarlardan yankılandığını ve hangi yönden geldiğini neredeyse içgüdüsel olarak tespit edebiliyordu. Fakat şimdi yankıları ayrı ayrı seçmekte güçlük çekiyordu. Yine buraya yabancı olduğunu, somurtkan karanlığın kendisine baskın çıktığını hissetti. Ve yine kendisini saldırıya açık hissetti. Zira karanlık dünyanın birçok sakini gerçekten de yankıları takip edebilirdi ve az önce çıkan ses de onları dosdoğru Drizzt'e götürüyordu.

Birbirine çapraz olarak uzanan koridorlardan oluşan ve tam anlamıyla bir labirent olan tünelleri hızla dolaştı. Koridorların bazıları keskince yön değiştiriyor ve aşağı doğru meyledip diğerlerinin altına iniyordu, diğerleri ise doğal bir merdiven gibi yukarıya, dönemeçli yollarla dolu olan yeni katmanlara çıkıyordu.

Drizzt, Guenhwyvar'ı feci şekilde özlemişti. Panter her türlü labirentte yolunu bulabilirdi.

Kısa süre sonra bir virajı dönüp yeni öldürülmüş bir leşe rastladığında tekrar kediyi düşündü. Zeminde yatan leş bir çeşit yeraltı kertenkelesiydi, Drizzt'in onun tam olarak ne olduğunu anlayamayacağı kadar paramparça olmuştu. Kuyruğu ve alt çenesi kopmuş, göbek kısmı yarılarak açılmış ve iç organları yenilip yutulmuştu. Drizzt, yaratığın derisinde sanki pençeler tarafından tırmıklanmış gibi görünen uzun yarıklar buldu ve sanki bir kamçıyla açılmış gibi görünen uzun ince çürükler tespit etti. Drow, cesedin etrafındaki kan gölünden birkaç metre ötede tek bir işaret, bir pati izi gördü. Bu iz, Guenhwyvar'm bırakabileceği şekilde ve boyuttaydı.

Ama Drizzt'in kedisi yüzlerce mil uzaktaydı ve bu ceset kolcunun tahminine göre taş çatlasa bir saatlikti. Karanlıkaltı yaratıkları yüzeydekilerin yaptığı gibi fazla gezinmezlerdi; o tehlikeli yırtıcı muhtemelen pek uzakta değildi.

* * *

Bruenor Battlehammer koridor boyunca fırtına gibi ilerliyordu. Yadsınamaz şekilde yükselen hiddetiyle birlikte o an için bütün kederi kaybolup gitmişti. Thibbledorf Pwent kralının yanında hoplaya sıçraya ilerliyor, soru üstüne soru yağdırıyor ve yaptığı her hareketle birlikte zırhı rahatsız edici bir şekilde gıcırdıyordu.

Bruenor kayarak durarak savaş öncüsüne doğru döndü, boylu boyunca yaralı olan hiddetli yüzünü Pwent'in çalı gibi sakallı yüzüne yaklaştırdı ve ona dik dik baktı. "Gidip yıkan -sana be!" diye kükredi Bruenor.

Pwent geri çekildi ve bu emir karşısında boğulur gibi oldu. Onun düşüncesine göre bir cüce kralın tebaasından birine yıkanmasını emretmesi, şövalyelerine dışarı çıkıp da bebek öldürmelerini emreden bir insan kralın yaptığı şeye aşağı yukarı denkti. Bir hükümdarın aşmaması gereken bazı sınırlar vardı.

"Pöh!" diye söylendi Bruenor. "Banyo senin için çok fazla iyi demek. O zaman git de o lanet zırhını yağla! Sen yanında gıcırdayıp viyaklarken bir kral nasıl düşünebilir?"

Pwent bu konuda uzlaşma sağlandığını belirtmek için başını salladı ve neredeyse orada kalmaktan, zorba Kral Bruenor'un yine ondan banyo yapmasını istemesinden korkarak hızla uzaklaştı.

Bruenor sadece savaş öncüsünün ondan uzaklaşmasını istiyordu- bunu nasıl sağlayacağı ise umurunda değildi. Zor bir öğleden sonra geçirmişti. Cüce, Konaktaşı'ndan gelen bir elçi olan Cesur Berkthgar ile görüşmüş ve Mithril Salonundan ayrıldığından beri bir hafta geçmiş olmasına rağmen Cattibrie'ın barbar kasabasına hiç gitmemiş olduğunu öğrenmişti.

Kızıyla yaptığı son görüşmede yaşananlar Bruenor'un zihninde dönüp duruyordu. Genç kadının görüntüsünü aklında canlandırdı, o görüntüye dikkatle bakıp kızın söylediği her sözü hatırlayarak neler döndüğüne dair herhangi bir ipucu aradı. Ama Bruenor o gün oldukça içine kapanıktı. Eğer Cattibrie, Konaktaşı'na gitmeye niyetli olduğundan başka herhangi bir-şeyi ima etmişse bile cüce bunu kaçırmış olabilirdi.

Berkthgar ile konuşurken aklına gelen ilk düşünce kızının başına dağ yolunda kötü birşey gelmiş olduğuydu. Neredeyse bölgeyi keşfe çıkması için bir cüce taburunu görevlendirecekti, ama aniden aklına birşey gelerek duraksamış ve elçiye Wulfgar için dikilecek olan höyük hakkında soru sormuştu.

"Ne höyüğü?" diye cevaplamıştı Berkthgar.

Bruenor aldatıldığını o zaman anlamıştı. Ve eğer bu yalan oyununda Cattibrie tek başına değilse, Bruenor yardımcı komplocunun kim olduğunu gayet kolay tahmin edebiliyordu.

Oldukça saygın bir zırh ustası olan Buster Bracer'ın demir destekli ahşap kapısını neredeyse menteşelerinden ayırarak odadan içeri daldı ve mavi sakallı cüce ile buçukluk misafirini şaşkına uğrattı. Regis küçük bir platformun üzerinde duruyor, zırhı gitgide genişleyen göbeğine uygun olarak yapılabilsin diye ölçüsünü aldırıyordu.

Bruenor hışımla platformun yanına gelip tepesine sıçradı (ki Buster hemen geri çekilecek kadar akıllı davrandı), buçukluğu tuniğinin yakasından kavradı ve tek koluyla onu havaya yükseltti.

"Kızım nerede?" diye kükredi cüce.

"Konak..." diye yalan söylemeye başladı Regis, ama Bruenor onu şiddetle sarsmaya ve sanki bir bez bebekmiş gibi havada ileri geri sallamaya başladı.

"Kızım nerede?" dedi cüce yine, bu sefer daha sessizce. Sözleri tehditkar bir hırıltı halinde çıkıyordu. "Ve bana sakın oyun oynayayım deme, Gümbürgöbek."

Regis dostu sandığı kimseler tarafından tartaklanıp durmaktan epey bıkmaya başlamıştı. Pratik zekalı buçukluk çabucak Cattibrie'ın Drizzt'i aramak için Gümüşay'a gittiği hakkında bir hikaye uydurmayı düşündü. Ne de olsa bu tamamen yalan değildi.

Bruenor'un hiddetle buruşmuş, ama bariz bir şekilde acıyla dolu olan yaralı yüzüne bakan buçukluk, uyduracağı yalanı bir türlü söyleyemedi.

"Beni yere bırak," dedi sessizce. Görünüşe göre Bruenor, buçukluğun kendisini anladığını farketmişti. Zira cüce, Regis'i yavaşça yere indirdi.

Regis tuniğini silkeleyip düzeltti, sonra da cüce krala doğru yumruğunu salladı. "Bu ne cüret?" diye kükredi.

Bruenor, buçukluğun bu beklenmedik ve alışılmadık hiddetli çıkışı karşısında şaşırıp kaldı. Ama buçukluk geri çekilmedi.

"Önce Drizzt geliyor ve beni bir sır saklamaya zorluyor," diye belirtti Regis, "sonra Cattibrie geliyor ve ona sırrı söyleyene kadar beni tartaklıyor. Şimdi de sen... kendime ne kadar da iyi dostlar edinmişim be!"

Bu acı verici sözler fevri cüceyi yatıştırdı, ama sadece birazcık. Regis'in sözünü ettiği şu sır neydi acaba?

O sırada Thibbledorf Pwent odaya dahverdi. Zırhı eskisinden az viyaklamıyordu, fakat yüzü, sakalı ve elleri vıcık vıcık yağ içinde kalmıştı. Bruenor'un yanında durdu ve bu beklenmedik durumu sadece bir saniyeliğine inceledi.

Pwent ellerini hevesle ovuşturdu, sonra acımasız sivri demirlerle dolu olan zırhını okşadı. "Ona sarıliim mi?" diye umutla sordu kralına.

Bruenor, hevesli savaş öncüsünü zaptetmek için bir elini kaldırdı. "Kızım nerede?" diye üçüncü kez sordu cüce kral, bu sefer sessiz ve sakince. Sanki bir dostuna soru soruyormuş gibi.

Regis çenesini yukarı kaldırdı, sonra başıyla onayladı ve konuşmaya başladı. Bruenor'a herşeyi anlattı, hatta ona kiralık katilin hançeri ve büyülü maskeyi vererek Cattibrie'a yardım etmiş olduğunu bile söyledi.

Bruenor'un yüzü yine hiddetle buruşmaya başladı, ama Regis dimdik ve upuzun durdu (yani lafın gelişi) ve cücenin yükselen öfkesini dağıtıverdi.

"Cattibrie'ye senin yapacağından daha mı az güvenmeliydim yani?" diye sordu Regis basitçe, cüceye onun insan kızının bir çocuk olmadığını ve yolların tehlikesine karşı acemi olmadığını hatırlatarak.

Bruenor bütün bunları nasıl karşılayacağını bilmiyordu. Zihninin küçük bir kısmı Regis'i gırtlaklamak istiyordu, ama eğer öyle yaparsa sadece öfkesini buçukluktan çıkartmış olacağını ve Regis'in esasında suçlu olmadığını biliyordu. Fakat başka ne yapabilirdi? Drizzt ile Cattibrie ayrılalı uzun süre olmuştu, epey yol almışlardı ve Bruenor'un onlara nasıl ulaşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu!

O anda yaralı cücenin bunu deneyecek gücü de yoktu zaten. Bakışlarını taş zemine düşürdü. Hiddeti yanıp sönmüş ve kederi geri gelmişti. Cüce başka bir söz söylemeden odayı terketti. Düşünmek zorundaydı, en yakın dostu ve sevgili kızının iyiliği için hızlı düşünmek zorundaydı.

Pwent herhangi bir cevap duymak için Buster ve Regis'e baktı, ama ikisi sadece kafalarını sağa sola salladılar.

* * *

Drizzt'in tespit edebildiği tek şey hafif bir hışırtı, muhtemelen bir avcı kedinin hafif adımlan idi. Drow kolcu, bütün duyulan etrafındakilere odaklanmış bir halde mükemmel bir şekilde sabit durdu. Eğer etrafta

dolaşan kediyse, Drizzt biliyordu ki hayvan onun kokusunu alabilecek kadar yakındaydı; yani hayvan kendi sahasına birşeylerin girmiş olduğunun farkındaydı.

Drizzt bir süreliğine etrafı inceledi. Tünel yer yer geniş, yer yer dar olmak üzere gelişigüzel uzanıyordu. Bu bölgenin tamamı kınk dökük ve eğri büğrüydü; zemin tümsekler ve deliklerle, duvarlar ise doğal oyuklar ve derin yarıklarla doluydu. Tavanın boyu da artık düzenli değildi; yer yer alçak, yer yer yüksek oluyordu. Drizzt ilerideki yüksek duvarların üzerindeki farklı ısı derecelerini görebiliyor ve o duvarların birçok yerinde sıra halinde çıkıntıların olduğunu anlıyordu.

Büyük bir kedi sıçrayarak oraya çıkabilir ve avlamaya niyetlendiği şeyi yukandan izleyebilirdi.

Bu düşünce pek de rahatlatıcı değildi, ama Drizzt'in şansını zorlaması gerekiyordu. Eğer geri dönerse oluk tünele kadar olan bütün yolu yeniden yürümek ve orada ise daha yüksek bir seviyeye tırmanmak zorunda kalırdı. Sonra da tekrar aşağı inmenin bir yolunu bulmayı umarak öylece dolaşması gerekirdi. Drizzt'in kaybedecek vakti yoktu; dostlarının da öyle.

Yoluna devam ederken sırtını duvara yasladı ve yere sinerek gizlice ilerledi. Bir palasını çekmişti ve diğeri, yani Parıltı ise kınının içinde hazır bekliyordu. Drizzt, Karanlık-altf ndaki avcı kedilerin ışığa ihtiyaç duymadığını bildiği halde büyülü kılıcın parıltısının kendisini daha fazla açık etmesini istemiyordu.

Geniş ve alçak bir oyuğun ağzının önünden hafif adımlarla geçtikten sonra, daha dar ve daha derin olan ikinci bir oyuğun önüne geldi. Bu oyuğun da boş olduğundan emin olduğunda, bölgeyi genel olarak şöyle bir taramak için arkasını döndü.

Karşı taraftaki duvarda duran çıkıntının üzerinden parlak yeşil gözler, kedi gözleri ona bakmaktaydı.

Parıltı kınından dışarı çıkıp hiddetli mavi rengiyle ışıldadı ve bölgeyi aydınlattı. Gözleri enfrarujlu renk tayfından normal görüşe uyum sağlayan Drizzt, canavar zıpladığında üzerine gelen büyük ve karanlık suretini gördü.

Çevik bir şekilde yana doğru dalışa geçti ve tehlikeyi atlattı. Kedi hafifçe yere kondu -hem de altı bacağıyla birden!- ve hızla dönüp beyaz dişlerini göstererek tehditkar gözlerle baktı.

Hayvan pantere benziyordu, kürkü derin bir mavi rengindeymiş gibi parlayacak kadar siyahtı ve yaratık neredeyse Guenhwyvar kadar iriydi. Drizzt ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Eğer bu normal bir panter olsaydı, drow onu sakinleştirmeye, kendisinin düşman olmadığını göstermeye ve onun ininden hızla geçip gideceğini anlatmaya çalışırdı. Ama bu kedinin, daha doğrusu canavarın altı bacağı vardı! Ve hayvanın omuz kısımlarından uzun, kamçıyı andıran, tehditkar bir şekilde sallanıp duran ve ucunda kemiğimsi tırtıkları olan uzantılar çıkmıştı.

Kulakları kafasına kadar yatmış, korkunç dişleri açıkta olan hayvan hırlayarak yaklaştı. Drizzt yere sinip palalarını dosdoğru önünde tuttu ve yana doğru yuvarlanabilmek için ayaklarıyla mükemmel bir denge sağladı.

Hayvan yaklaşmayı kesti. Yaratığın orta ve arka bacaklarının yere sertçe basışını dikkatle izledi.

Canavar hızla saldırdı; Drizzt sola doğru ilerledi, ama hayvan kayıp durdu. Drizzt de aynısını yaptı ve bir kılıcıyla düz bir saplama yaparak ileri atıldı. Mükemmel bir şekilde nişanlanmış olan pala panterin tam gözlerinin ortasına doğru saplandı.

Kılıç havadan başka birşeye vuramadı ve Drizzt ileri doğru tökezledi. İçgüdüsel olarak kendisini taş zemine fırlattı ve yaratığın dokungaçlardan birisi tanı kafasının üzerinden bir kırbaç gibi geçerken sağa doğru yuvarlandı. Diğeri ise kalçasına hafif bir darbe indirdi. Koca patiler tırmıklar atıp darbeler indiriyordu, ama Drizzt palalarını çılgınlar gibi savurdu ve ne yapıp edip onları kontrol altında tutmayı başardı. Ayağa kalkıp koştu, kendisiyle tehlikeli kedi arasına çabucak birkaç metrelik mesafe koydu.

Şimdi kendisine daha az güvenmekte olan drow savunmacı bir şekilde yere sindi. Hayvan akıllıydı- Drizzt bir hayvanın bu denli bir savaş numarası yapabileceğini hiç ummuyordu. Daha da kötüsü, drow hedefi nasıl kaçırdığını anlayamıyor-du. Kılıç saplama darbesi doğru sergilenmişti. Bir

kedinin inanılmaz çevikliği bile, hayvanı kılıcın yolundan bu kadar çabuk kaçırmayı başaramazdı.

Sağ tarafından üzerine doğru bir dokungaç savruldu. O da, sadece darbeyi engellemeyi değil, aynı zamanda bu nesneyi kesip koparmayı umarak bir palasını o yöne doğru indirdi.

Hedefi kaçırdı. Sonra şaşkınlığa uğramış bir halde sola doğru dönmeyi son anda başardıysa da kalçasına bir darbe daha yedi. Bu seferki acı vermişti.

Hayvan ileri atıldı, o anda dönmekte olan drowu kanca gibi tutup devirmek için bir patisini kaldırmıştı. Darbeyi önlemek için Parıltı'yı hazırlayan Drizzt dengesini sabitledi, ama kedinin patisi palanın tamı tamına otuz santim altından geçip ona çarptı.

Drizzt'in hayatını yine refleksleri kurtardı. Zira içeri doğru kıvrılmış olan kedi patisinin aksi açısına doğru savaşmak yerine (ki öyle yaparsa vücudunda geniş yarıklar açılırdı), kedinin pençesinin yönünde doğru dalışa geçti, taş zemine düştü ve debelenip tekmeler atarak panterin açılıp kapanan ağzından kurtuldu. Kendisini bir ev kedisinin ayaklarının dibinden kaçmaya çalışan bir fare gibi hissediyordu ve daha da kötüsü, bu kedinin kaçılması gereken bir çift ayağı daha vardı!

Drizzt dirsek ve yumruk attı, yukarıya doğru bir kesik hamlesi yaptı ve sağlam bir darbe indirdi. O ani ve vahşi saldırı sırasında hiçbir şey görememişti ve panterin altından sıvışıp arka tarafına çıkınca, kendisini kurtaracak şeyin körlük olduğunu farketti. Ayağa kalkıp koşturdu ve ona doğru savrulan ikiz dokungaçların hemen ötesinde ileri doğru dalışa geçti.

O anda görememiş ve şimdiye kadar ilk kez darbe indirebilmişti.

Hiddetle hırlayan panter yeniden döndü, bir lamba ışığı gibi parlayan yeşil gözleri adeta drowu delip geçiyordu.

Drizzt o gözlere doğru tükürdü. Bunu bile bile yapmıştı, zira doğru nişan aldığı ve hayvan ondan kaçıp kurtulmak için hiçbir harekette bulunmadığı

halde Drizzt'in tükürüğü sadece taş zemine düştü. Yani kedi aslında göründüğü yerde değildi.

Drizzt, Menzoberranzan Akademisinde aldığı eğitimi hatırlamaya çalıştı. Daha önce böyle hayvanlar hakkında bir-şeyler duymuştu, ama bu yaratıklar çok nadiren görülürdü ve herhangi bir dersin ana konusu olmamışlardı.

Kedi hücuma geçti. Drizzt ileri atıldı ve o acı verici dokungaçların uzanabileceği mesafeye yaklaştı. Tahminine göre saldırısını yaratığı gördüğü yerden bir metre sağ tarafa doğru yöneltmeliydi.

Ama kedi soldaydı ve drowun palası hiç zarar vermeden havada savruluverdi. Drizzt başının dertte olduğunu anladı. Dosdoğru havaya sıçradı ve bir pençenin ayağını yardığını hissetti- Artemis Entreri ile Mithril Salonunun dağ yamacında dövüşürken yaralanmış olan ayağıydı. Parıltı aşağı doğru dalışa geçti, muhteşem kılıç pençenin ön kısmını deşti ve kediyi geri çekilmeye zorladı. Drizzt, hayvana yarı yarıya sarılmış bir halde yere kondu, yaratığın salyalar içindeki ağzından çıkan sıcak nefesi kolunda hissetti ve yumruk attı. Bu sırada bileğini büktü ve silahının kabza kısmını kullanarak hayvanın elini koparmasına mani oldu.

Gözlerini kapadı -onlar sadece onun kafasını karıştırmaya yarardı- ve Parıltı'mn kabzasıyla aşağı doğru darbe indirerek yaratığın kafasına vurdu. Sonra vücudunu çekip serbest bıraktı ve hızla uzaklaştı. Bir dokungacm kemiğimsi ucu onun arkasından uçtu ve sırtına çarptı. Drizzt ise öne doğru balıklama dalışa geçti ve darbenin acısını biraz hissetti.

Yine ayağa kalkan Drizzt bütün gücüyle koştu. Geniş ve sığ oyuğa geldi ve içine daldı. Canavar ise onun hemen gerisindeydi.

Drizzt kendi özüne, doğuştan gelen büyülü yeteneğine erişti ve ötesi görülemeyen bir karanlık küresi meydana getirdi. Parıltı'nm ışığı gözden kayboldu, canavarın ışıldayan gözleri de öyle.

Yaratığın karartılmış bölgeden kurtulmasını istemeyen Drizzt iki adımda bir daire çizerek onun önünü kesti. Bir dokungacın neredeyse darbe indirerek yanından hızla geçtiğini hissetti, sonra onun öteki taraftan geri

gelmekte olduğunu sezdi. Palası onu karşılamak ve kesip biçmek için yükselirken drow tatmin olarak gülümsedi.

Hayvanın acı içinde kükremesi tekrar saldıran Drizzt'e yol gösterdi. Ona çok fazla yaklaşamayacağını biliyordu, ama elinde palaları varken uzanma avantajı ondaydı. Geri kalan dokungaçtan korunmak için Panltı'yı havaya kaldırarak diğer kılıcını arka arkaya sapladı ve birkaç küçük darbe indirdi.

Hiddetten gözü dönen kedi sıçradı. Ama Drizzt bunu sezerek kendisini yüzükoyun yere attı, sırt üstü döndü ve iki kılıcını da yukarı doğru kaldırarak canavarın karın kısmında ağır bir çifte saplama yarası açtı.

Kedi sertçe yere indi, kayarak duvara 'güm' diye çarptı ve hayvan daha kendine gelemeden Drizzt tepesine bindi. Bir pala canavann kafatasma daldı ve başını deşti. Kedi patilerini ileri doğru uzatmış ve ağzını kocaman açmış bir şekilde hızla dönüp ileri doğru sıçradı.

Parıltı onu bekliyordu. Palanın ucu yaratığın çenesine battı ve ağız kısmından aşağı doğru keserek hızla gelen canavarın boynuna kadar yank açtı. Kedinin bir patisi neredeyse onu Drizzt'in elinden çekip alacak güçle palayı kenara savurdu, ama Drizzt canını seviyorsa kılıca sıkı sıkıya tutunması gerektiğini biliyordu. Yaratık vahşi bir hiddetle dolup taşmıştı, ama geri adım atmakta olan drow hayvanı kontrol altında tutmayı başardı.

İkisi karanlığın içinden çıktılar ve hayvan saldırıya devam etti. Drizzt gözlerini kapadı. Geriye kalan dokungacın ona doğru dalışa geçeceğini hissetti ve yönünü değiştirerek aniden bütün vücut ağırlığını Parıltı'nın arkasına doğru savurdu. Dokungaç sırtına dolandı; Drizzt öbür dirseğini tam zamanında kaldırdı ve dokungacın diğer taraftan dolaşıp yüzüne darbe indirmesini engelledi.

Parıltı'nın kesici kısmı yarısına kadar canavarın vücuduna saplanmıştı. Hayvanın boğazından bir hırıltı ve lıkırtı sesi geldi, ama ağır patiler Drizzt'in böğür kısımlarına vurarak pelerinini yardı ve kaliteli mithril zırhını çizdi. Boğazına kılıç saplanmış olan kedi boynunu döndürerek Drizzt'in kolunu ısırmaya çalıştı.

Drizzt'in serbest olan eli çalışmaya başladı, hızla yukarı aşağı hareket etti ve palasıyla kedinin kafasına ardarda vurdu.

Pençelerin onu yakalayıp kavradığını, ısırmak üzere olan ağzın ise göbeğinden bir santim uzakta olduğunu hissetti. Bir pençe metal zırhın bir katmanından içeri daldı ve drowun böğür kısmında hafif bir yara açtı.

Pala tekrar ve tekrar vurdu.

İkisi beraber yere yığıldılar. Yan şekilde düşmüş ve acımasız gözlere bakmakta olan Drizzt, sonunun geldiğini hissetti ve debelenerek kurtulmaya çalıştı. Ama kedinin patileri gevşedi ve Drizzt hayvanın öldüğünü farketti. En sonunda kedinin pençelerinden kurtuldu ve kafasını eğip ölü yaratığa baktı, ölmüş olduğu halde hayvanın yeşil gözleri hâlâ parlıyordu.

* * *

Regis kapıya doğru cesurca yaklaşırken, Bruenor'un taht odasının önünde duran iki muhafızdan birisi, "Oraya sakın girme," dedi. Buçukluk bu ikisini dikkatle inceledi- daha evvel bir cüceyi bu denli beti benzi atmış bir şekilde görmemişti hiç!

Kapı pat diye açıldı ve tamamen donanıp kuşanmış olan bir cüce taburu dışarı fırlayıverdi. Taş koridor boyunca birbirlerine takılıp yerlere düşerek aceleyle koşturdular. Onların ardından ise, küfürler yağdırıp hiddetle azarlayan krallarının sesi geldi.

Muhafızlardan birisi kapıyı kapatmaya davrandı, ama Regis ileri atıldı ve zorla içeri daldı.

Bruenor tahtının önünde volta atıyor ve her ne zaman yaklaşacak olsa koca tahta bir yumruk indiriyordu. Mithril Salonunun askeri lideri General Dagna kendisine ait olan koltukta oturuyor ve oldukça morali bozuk görünüyordu. Thibble-dorf Pwent ise Bruenor'un arkasında neşeyle hoplayıp sıçrıyor, fakat Bruenor ona doğru döndüğünde ihtiyatlı davranıp kenara çekiliyordu.

"Ahmak rahipler!" diye hırladı Bruenor.

"Cobble öldükten sonra, onun kadar kuvvetli bir—" diye söze karışmaya çalıştı Dagna, ama Bruenor onu dinlemiyordu bile.

"Ahmak rahipler!" dedi cüce kral, daha vurgulu bir şekilde.

"Eveet!" diye çabucak hemfikir oldu Pwent.

"Kralım, Gümüşay'a iki ve şehrin kuzeyine de bir tane devriye birliği yolladmız," diye onu sakinleştirmeye çalıştı Dagna. "Ve benim adamlarımın yarısını da aşağıdaki tünellere gönderdiniz."

"Ve eğer onlar da bana yolu gösteremezse diğer yansını da yollarım!" diye kükredi Bruenor.

Hâlâ farkedilmeden kapının önünde durmakta olan Regis, neler döndüğünü anlamaya başlamıştı ve görmekte olduğu şey karşısında hiç de hoşnutsuz değildi. Bruenor -ve artık bir kez daha eski Bruenor gibi görünüyordu!- Drizzt ile Cattibrie'ı bulabilmek için yeri göğü ayağa kaldırıyordu. Yaşlı cüce içindeki ateşleri canlandırmıştı işte!

"Ama aşağıda birbirinden ayrı binlerce tünel var," diye tartıştı Dagna. "Ve bazılarının çıkmaz sokaklar olduğunu anlamamız için bile bir hafta keşif yapmamız gerekebilir."

"O zaman sen de aşağıya bin tane cüce yolla!" diye hırladı ona Bruenor. Tekrar tahtının önünden geçti, sonra aniden durup buçukluğa baktı- ve arkasından gelen P\vent de cüceye tosladı.

"Neye bakıyorsun sen öyle?" diye bilmek istedi, Regis'in gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde kendisine baktığım farke-dince.

Regis, "en eski dostuma," demek isterdi, ama bunu söylemek yerine sadece omuz silkti. Cücenin mavi-gri rengindeki tek gözünde bir hiddet parlaması gördü ve Bruenor'un sanki koşturup da onu boğazlama isteğiyle boğuşuyormuş gibi öne doğru eğildiğini sandı. Ama cüce sakinleşti ve tahtına oturdu.

Regis ihtiyatla yaklaştı. Bruenor'u inceliyor ve Dag-na'nm epey yol katetmiş olan dostları yakalamalarının hiçbir yolu olmadığı konusunda ettiği iddialarla pek ilgilenmiyordu. Regis'in duyduğu kadarıyla Dagna, Drizzt ve Cattibrie için o kadar da çok endişeli değildi. Ve bu onu hiç de şaşırtmamıştı, zira huysuz cüce, bir cüce olmayan hiçkimseden pek hoşlanmazdı.

"O lanet kedi elimizde olsaydı," diye başladı Bruenor ve Regis'e bakarken tekrar gözünde o hiddet parıltısı belirdi. Regis ellerini arkasında kavuşturdu ve kafasını öne eğdi.

"Ya da benim lanet klipsli kolyem!" diye kükredi Bruenor. "O lanet klipsli kolyeyi Dokuz Cehennemin hangi dibine koydum ki?"

Regis, cücenin kükreyerek çıkan her sözüyle yüzünü buruşturdu. Ama Bruenor'un hiddeti buçukluğun Cattibrie'a yardım edip Guenhwyvar'ı da onunla birlikte göndermekle doğru iş yapmış olduğunu düşünmesini değiştirmiyordu.

Ve Bruenor'un her an yüzüne bir yumruk geçirmesini beklediği halde bu durum Bruenor'u bir kez daha hayat dolu görmüş olduğu için duyduğu hisleri değiştirmiyordu.

BÖLÜM 9

KAFESTE

Kayalıklı bir patikada ağır ağır ilerlerken atlarını sürdüklerinden çok inip onları yürütmek zorunda kalıyorlardı. Her adım Cattibrie'a işkence gibi

geliyordu. Önceki gece bir kamp ateşi görmüştü ve kalbi ona bunun Drizzt olduğunu söylemişti. Atma eğer vurup ışığı drowa iletecek olan bir fener olarak kullanarak dosdoğru yola çıkmaya niyetlenmişti. Ama Fret, atlarının taktığı büyülü nalların hayvanlan bitkinlikten korumadığını açıklayarak onu durdurmuştu. Gece vakti dağ patikalarında karşılaşması muhtemel olan tehlikeleri de ona anlatmıştı.

Cattibrie ondan sonra, tamamen perişan bir halde kendi kamp ateşinin başına geri dönmüştü. Guenhwyvar'ı çağınp panteri Drizzt'i bulması için yollamayı düşünmüş, ama bu fikri bir kenara bırakmıştı. Kamp ateşi yüksekteki patikalarda duran uzak bir nokta halinde ve millerce mesafe ötedeydi. Ayrıca mantıklı düşünürse, bunun gerçekten de Drizzt olduğunu bilmesi imkansızdı.

Fakat şimdi o yöne doğru sıkı ama acı verecek kadar yavaş bir tempoyla yüksek patikalardan geçerken, Cattibrie o gece hata yapmış olduğunu hissediyordu. Ak sakalını kaşıyarak bir o yana bir bu yana bakınmakta olan Fret'i izledi ve o kamp ateşi takip etmiş olmayı diledi.

"Oraya varacağız," diyordu titiz cüce sık sık ona, kafasını çevirip genç kadının usanmış yüz ifadesini gördüğünde.

Sabah ilerleyip öğleden sonra oldu; yollar üzerinde uzun gölgeler süzülmeye başladı.

"Kamp kurmalıyız," diye bildirdi Fret, alacakaranlık bastırmaya başladığında.

"Yola devam ediyoruz," diye karşı çıktı Cattibrie. "Eğer o Drizzt'in kamp ateşi idiyse, daha şimdiden bizden bir gün önde demektir. Sizin şu büyülü at nallarınıza rağmen hem de!"

"O mağarayı karanlıkta bulmayı ümit dahi edemem!" diye kızdı cüce. "bir dev ya da belki de bir trol bulabiliriz ve eminim ki etrafta bir sürü kurt da olacaktır, ama bir mağara?" Cattibrie'ın gitgide sertleşen çatık kaşlı bakışını gören Fret, iğneleme yapmakla ne kadar akıllık ettiğini sorgulamaya başladı.

"Ah, pekala!" diye haykırdı titiz cüce. "Gece tamamen çökene kadar aramaya devam edeceğiz."

Hava kararıp da Cattibrie'ın yanında yürüyen atını görememeye başlayana ve Fret'in midillisi kayıp koyağın kenarından düşme tehlikesi atlatana kadar yollarına devam ettiler. En sonunda inatçı Cattibrie bile boyun eğip kamp yapmaya razı oldu.

İkisi kampı kurduktan sonra genç kadın uzun bir çam ağacı buldu ve gece nöbetini tutmak için neredeyse ağacın en tepesine kadar tırmandı. Eğer kamp ateşinin ışığı yeniden görülürse, genç kadın oraya gitmeye ya da en azından panteri göndermeye kararlıydı.

O gece kamp ateşi falan yoktu.

Şafağın ışığı izin verir vermez ikisi tekrar yola koyuldular. Taş çatlasa bir saat gitmişlerdi ki tanıdık bir patika bulduğunu düşünen Fret ellerini heyecanla çırptı. "Pek uzakta değiliz," diye söz verdi.

Patika yükselip alçaldı, ağaçlarla dolu olan kayalıklı vadilerin içinden geçti, sonra tekrar yükselerek çıplak, rüzgara açık bir kaya zemine çıktı. Fret, Cattibrie'a mekanı bulduklarını söyleyerek midillisini bir ağaç dalına bağladı ve tepenin dik yamacında başı çekti, tki saat tırmandıktan sonra yanlış dağa çıkmış olduklarını farkettiler.

Öğleden sonra Fret'in sabahleyin 'uzakta olmadıkları' hakkında verdiği sözün doğru olduğu oraya çıktı. Zira o lafları ederken cücenin aradığı mağara o anda bulundukları noktadan sadece yarım mil ötedeydi. Ama bir dağ bölgesinde belirli bir mağarayı bulmak bir cüce için dahi kolay bir iş değildi, ayrıca Fret o mekana sadece bir kez gitmişti- o da yirmi yıla yakın bir süre evvel.

Nihayet dağlardaki gölgeler uzamaya başladığında mağarayı buldu. Mağaranın giriş kısmını ve iki gece evvel kullanılmış olan ateş çukurunu incelerken Cattibrie başını salladı. Ateşten artan odun közleri büyük bir ilgiyle yerleştirilmişti, tam bir kolcunun yapacağı gibi.

"O buradaydı," dedi genç kadın, cüceye, "iki gece önce." Cattibrie ateş çukurunun yanında ayağa kalktı ve gür kestane rengi buklelerini yüzünden geri tarayarak cüceye sanki suçlu oymuş gibi baktı. Mağaradan dağlara doğru döndü ve buradaki ateşi gördükleri zaman kamp kurmuş oldukları yere baktı.

"Buraya o gece varamazdık zaten," diye cevap verdi cüce. "Karanlıkta bütün hızınla, çok iyi saklanarak gidebilirdin, ama—"

"Ateşin ışığı bize yol gösterirdi," diye sözünü kesti Cattibrie.

"Ne kadar süre için?" diye sordu cüce. "Kule gibi dikilmiş duran zirveler arasında yüksek bir gözetleme yeri bulmuştuk. Dar yarıkların içine girdiğimiz ya da dağın yamacına yaklaştığımız anda ışığı göremezdik. Peki o zaman şimdi nerelerde olurduk, Bruenorun inatçı kızı?"

Cattibrie'ın dik bakışı, yine cüceyi susturdu. Cüce derince iç geçirdi ve pes ederek ellerini kaldırdı.

Cattibrie onun haklı olduğunu biliyordu. O geceden beridir dağ mevziinde birkaç milden fazla gitmemiş olmalarına rağmen patikalar çok hilekar çıkmıştı; yükselip alçalıyor ve bir sürü kaya tepesinin etrafından yılanlar gibi kıvrılarak dolanıyorlardı. O ve cüce bu noktaya varabilmek için en azından yirmi millik yol dolanmak zorunda kalırlardı ve Cattibrie Guenh-vvyvar'ı çağırmış olsa bile panterin Drizzt'e yetişmesine imkan olmazdı.

Bu mantıklı düşünce Cattibrie'ın içinde fokurdayan hüsranı dindirmiyordu. Drizzt'i takip edeceğine, onu bulacağına ve yuvaya geri götüreceğine yemin etmişti. Ama şimdi vahşi bir yerdeki ıssız bir mağaranın ağzında duruyor, Karanlıkalti 'na giriş kapısına bakıyordu.

"Alustriel Hanımın yanma geri döneceğiz," dedi Fret ona. "Belki de onun Drowun yerini tespit edebilmekte daha başanlı olabilecek müttefikleri vardır- ki kendisi çok müttefike sahiptir!"

"Ne demek istiyorsun?" diye bilmek istedi Cattibrie.

"Bu yiğitçe bir takipti," diye yanıtladı Fret. "Baban senin bu gayretinle gurur duyacaktır, ama—"

Cattibrie hızla cücenin yanına koşturdu, onu kenara itti ve mağaranın arka tarafına, aşağı doğru inen tünelin karanlık girişine doğru tökezledi. Ayak başparmağını yerdeki bir çıkıntıya sertçe çarptı, ama haykırmayı, hatta homurdanmayı bile reddetti. Fret'in onun gülünç duruma düştüğünü görmesini istemiyordu. Fakat kav kutusunu, gaz lambasını ve gaz şişesini bulmak için sırt çantasını didiklerken, Cattibrie kendisini zaten gülünç hissediyordu.

"Onun senden hoşlandığını biliyor musun?" diye sordu Fret, havadan sudan bir tonlamayla.

Bu soru genç kadının durmasını sağladı. Kafasını çevirdi ve daha açık gri olan akşam karanlığında sadece kısa boylu bir siluet halinde gözüken cüceye baktı.

"Yani Alustriel demek istiyorum," diye açıkladı Fret.

Cattibrie'm verecek cevabı yoktu. Muhteşem Gümüşay Hanımının yanındayken kendisini pek rahat hissetmemiş, hatta tam tersine huzursuz olmuştu. İsteyerek ya da istemeyerek Alustriel onun kendisini küçük, oldukça önemsiz hissetmesini sağlıyordu.

"Gerçekten," diye ısrar etti Fret. "Senden hoşlanıyor ve seni takdir ediyor."

"Ancak bir orkun edeceği kadar," diye pufladı Cattibrie. Kendisiyle dalga geçildiğini düşünüyordu.

"Ona kız kardeşini hatırlatıyorsun," diye devam etti Fret, hiç istifini bozmadan, "yani Dove Falconhand'i. O, gelmiş geçmiş en cesur kadınlardan birisidir."

Cattibrie bu sefer laf yetiştirmedi. Alustriel'in kız kardeşi olan o efsanevi kolcu hakkında birçok hikaye duymuştu ve kendisini Dove ile epey

özdeşleştiriyordu. Cücenin iddiaları aniden o kadar da terbiyesizce gelmemişti.

"Alustriel'e ne yazık," diye belirtti Fret. "Daha çok sana benzemeyi istiyor."

"Ancak bir orkun isteyeceği kadar," diye ağzından kaçırdı Cattibrie, kendisini durdurmayı başaramayarak. Alustricl'in, yani Gümüşay'ın muhteşem hanımının, Cattibrie'ı birazcık olsun kıskanması fikri kulağa saçma geliyordu.

"Ben derim ki, bir insanın isteyeceği kadar!" diye yanıtladı Fret. "Sizin ırkınızın sorunu nedir ki, hiçbiriniz kendi değerinizi doğru olarak ölçüp tartamıyor gibisiniz? Her insan kendisini olduğundan daha büyük görür, ya da mantıksızca davranıp küçümser! Ben diyorum ki Alustriel senden hoşlanıyor, hatta seni takdir ediyor. Eğer etmeseydi senin ve planlarının budalaca olduğunu düşünseydi, o zaman bunca soruna neden katlansındı ki? Neden beni, yani değerli bir bilgeyi seninle birlikte yollasındı? Ve, Bruenor Battlehammer'ın kızı, sana neden bunu armağan etsindi?"

Bir elini yukarı kaldırdı. Cattibrie'ın tam olarak göremediği zarif bir nesne tutuyordu. Cücenin az önce söylemiş olduğu şeyleri hazmetmek için bir süre duraksadıktan sonra ona doğru geri yürüdü.

Cücenin elinde değerli bir gümüş zincir vardı; ortasında bir mücevher taş olan bir taçtı bu.

"Çok güzel," diye itiraf etti Cattibrie, tam merkezinden siyah bir çizgi geçen donuk yeşil mücevheri incelerken.

"Güzellikten fazlası var," dedi Fret ve Cattibrie onu başına takmasını işaret etti.

Tacı başına yerleştirdi, mücevher Cattibrie'm alnının tam ortasına denk geldi ve sonra genç kadın neredeyse bayılacak gibi oldu. Zira etrafındaki şekiller aniden bulanıklaşıp sallandı. Artık cüceyi görebiliyordu- sadece Fret'in siluetini değil yüz hatlarını da görüyordu! Gördüğüne inanamayarak etrafına bakındı ve mağaranın arka kısmına doğru odaklandı. Sanki bütün

mağara yıldız ışığıyla aydınlanmış gibiydi; çok aydınlık değildi, ama Cattibrie çıkıntıları ve oyukları yeterince iyi görüyordu.

Cattibrie bunu tabii ki göremiyordu, ama mücevherin ortasından geçen ince kara çizgi, bir gözbebeği gibi genişleyivermişti.

"Karanlıkaltı'na alev alev yanan bir meşaleyle girmek hiç de akıllıca bir hareket değildir," diye belirtti Fret. "Tek bir mum bile göze batmanı sağlayabilir ve seni savunmasız bırakır. Hem zaten yanında kaç tane gaz şişesi taşıyabilirsin ki? Daha ilk gün bitmeden önce gaz lamban işe yaramaz hale gelecek. Gördüğün gibi Kedi Gözü bu ihtiyacı ortadan kaldırıyor."

"Kedi Gözü mü?"

"Kedi Gözü, akik taşı," diye açıkladı Fret, mücevheri işaret ederek. "Onu bizzat Alustriel tılsımladı. Normalde öyle bir büyü yüklenmiş olan bir mücevher sadece gri gölgeler gösterir. Ama hanımefendi yıldız ışığından hoşlanır. Diyarlar'da çok az kişi böyle bir hediye alma şerefine nail olabilmiştir."

Cattibrie başıyla onayladı ve nasıl cevap vereceğini bilemedi. Gümüşay Hanımı hakkındaki hislerini yeniden gözden geçirince içini bir suçluluk duygusu sardı. Ondan şüphelendiği ve kıskançlığının düşüncelerini etkilemesine izin verdiği için kendisini ahmak gibi hissetti.

"Bana seni bu tehlikeli yolu seçmekten vazgeçirmem emredildi," diye devam etti cüce, "fakat Alustriel başarısız olacağımı biliyordu. Sen gerçekten de Dove'a çok benziyorsun; dikbaşlısın, inatçısın ve kendini ölümsüz hissediyorsun. Senin Karanlıkaltı'na bile gideceğini biliyordu," dedi Fret. "Ve Alustriel her ne kadar senin için korksa da, seni hiçbir şeyin durduramayacağını ve durdurmaması gerektiğini biliyor."

Cücenin ses tonu iğneleyici de değildi, küçük düşürücü de. Ve bu sözleri duymayı hiç beklemeyen Cattibrie yine hazırlıksız yakalandı.

"Geceyi mağarada geçirecek misin?" diye sordu Fret. "Bir ateş yakabilirim."

Cattibrie başını olumsuz anlamda salladı. Drizzt daha şimdiden arayı epey açmıştı.

"Tabii ki," diye sessizce mırıldandı titiz cüce.

Cattibrie onu duymadı; mağaranın arka kısmına, yani tünele doğru yürümeye başlamıştı bile. Biraz duraksadı ve yola koyulmak için panterin desteğine ihtiyaç duyacağını farkederek Guenhwyvar'ı çağırdı. Kedi şekil alıp belirdiğinde Cattibrie teşekkürlerini Alustriel'e iletsin diye cüceye seslenmek için mağaranın giriş kısmına doğru döndü, ama Fret çoktan gitmişti.

"Haydi gel, Guen," dedi genç kadın, yüzünde zoraki bir gülümsemeyle. "Drizzt'i bulmamız gerek." Panter, tünelin girişinde biraz dolandıktan sonra, görünüşe bakılırsa kokuyu alıp takibe başlayarak yola koyuldu.

Cattibrie uzun bir süre durup mağaranın girişine ve onun ötesindeki yıldızlı gökyüzüne baktı. O yıldızları bir daha görüp göremeyeceğini merak ediyordu.

BÖLÜM 10

ESKİ DOSTLAR

Dar tünellerden her iki yöne ve yukarı doğru göz alabildiğine uzanan koridorlardan geçerek yol alıyordu. Balçıklı katmanların ve çıplak taş zeminin üzerinde herhangi bir şapırtı ya da takırtı sesi çıkartmadan yürüyordu. Drizzt Do'Urden'in Karanlıkaltı'mn derin tünellerinde attığı her

adım hatıralarını biraz daha tazeliyor, onu vahşi tünellerde yaşadığı o günlere geri götürüyordu. Avcı olduğu günlere.

Derinlerde gizli olan varlığı içgüdülerinin çağrısına çok iyi kulak veren o ilkel ve vahşi yaratığı bulmalıydı. Karanlıkaltı'nın vahşi topraklarında akılcı hesaplamalar için zaman yoktu; sadece harekete geçmek için zaman vardı.

Drizzt içindeki o vahşi unsura boyun eğme fikrinden nefret ediyordu, aslında bu yolculuktan tamamen nefret ediyordu. Ama yola devam etmesi gerekliydi. Zira biliyordu ki, eğer başarısız olursa, yani daha Menzoberranzan'a varamadan öldürülürse, çıktığı bu macera dostlarının zararına olacaktı. O takdirde Drizzt ölmüş olacak, ama kara elfler bunu bilmedikleri için yine de Mithril Salonuna gideceklerdi. Bruenor, Regis ve biricik Cattibrie'ın iyiliği için Drizzt'in yoluna devam etmesi ve bir kez daha o ilkel avcıya dönüşmesi gerekiyordu.

İlk molasını vermek için yüksek bir koridorun tavanına tırmandı ve dizlerini dar bir çatlağa sıkıştırıp baş aşağı asılı durarak hafif bir tavşan uykusuna y attı. Parmaklarını ise palalarının yakınında kemerinin altına geçirdi.

Sadece bir saat uyuyabildikten sonra, tünelin aşağısından gelen bir yankı onu uyandırdı. Bu çok hafif bir sesti, muhtemelen yapışkan çamur zeminde atılmış bir adımdı. Ama Drizzt dingin havadaki rahatsızlığı hissederek mükemmel bir şekilde kıpırtısız durdu, dakikalar önce çıkan sesin yankılarını dinledi ve geldiği yönü doğru bir şekilde tahmin etti.

Bacaklarını sıkıca çekip yuvarlandı ve beş metrelik mesafeden aşağı atladı, ilk olarak hafif çizmelerinin uç kısımları zemine değdi ve çarpma sesini emerek tek bir tıkırtı bile çıkartmadan yere inmesini sağladı. Bu yankılardan uzak durmaya dikkat ederek ve drow şehrine varmadan önce başka bir savaşa bulaşmak istemeyerek hızla koştu.

Attığı her adımla birlikte kendisine güveni arttı. Karan -lıkaltı'nın vahşi ortamında yalnız başına geçirdiği günlerin hatı-ralarıyla birlikte içgüdüleri de geri dönüyordu. Havanın ılık olduğu ve yer altından ısınan sıcak suyun tıslayıp fokurdadığı başka bir çamurlu alana geldi. Bölgeyi drowun ısı

algılayan gözlerine parlak görünen ıslak dikit ve sarkıtlar doldurmuş ve bu tüneli tam anlamıyla bir labirent haline getirmişlerdi.

Drizzt bu mekanı biliyor, yüzeye yaptığı yolculuk sırasında buradan geçmiş olduğunu hatırlıyordu. Bu gerçek drowu hem rahatlattı, hem de endişelendirdi. Doğru yolda olduğundan memnundu, ama doğru yolda olduğundan korktuğunu inkar edemiyordu. Sıcak yeraltı sularının ötesinde doğru tünelleri bulacağını bilerek su sesini bir kılavuz olarak kullandı.

Hava gittikçe daha da ısındı, kısa süre içinde rahatsız edici boyuta ulaştı. Ama Drizzt pelerinini üzerinde tutup sıkıca vücuduna sardı, bu tehlikeli bölgede elinde bir paladan başka birşey yokken yakalanmak istemiyordu.

Ve drow burasının gerçekten de tehlikeli bir bölge olduğunu biliyordu. Etrafta bolca olan sütunlardan birinin arkasında her sayıda canavar pusuya yatmış bekliyor olabilirdi ve Drizzt, gitgide derinleşen çamurun üzerinde sessizce yürümek için oldukça fazla gayret sarfediyordu. Eğer ayağını bir yerde belli bir süre tutarsa yapışkan çamur çizmelerinin etrafına doluşuyor ve yere yapışmış olan ayağı kaldırmak kaçınılmaz bir şekilde ses çıkmasını sağlıyordu. Çizmesi yine çamura saplandığında Drizzt yavaşça ayağını kaldırırken duraksadı ve yankıları ayırt etmeye çalıştı. Duyduğu yankıların yalnız kendi ayağından değil, başka ayaklar tarafından çıkarıldığını anlaması sadece bir saniyesini aldı.

Drizzt çabucak etrafı kolaçan etti, havanın ısı derecesini tahmin etti ve dikitlerin ne yoğunlukla parladığım inceledi. Ayak sesleri yükselmeye başladı ve Drizzt, kalabalık bir grubun yaklaşmakta olduğunu anladı. Bütün yan tünelleri taradı ve çabucak bu grubun yanında bir ışık kaynağı taşımadığı sonucuna vardı.

Drizzt, uç kısmı yerden ancak bir metre yirmi santim yukarıda asılı duran dar bir sarkıtın sivri çıkıntısının altına geçti. Dizlerini vücudunun altında kıvırıp sarkıtın dibine diz çöktü. Pelerinin uçlarını dizlerine takıp bir koni şeklini verdi. Vücudundan dışarı doğru bariz görülebilen çıkıntılar -mesela gereğinden fazla uzanmış bir ayak gibi- olmamasına dikkat etti. Drow sonra kafasını kaldırıp baktı ve sarkıtın şeklini inceledi. Sarkıtın ucunu el yordamıyla hissetmek için ellerini kaldırdı sonra onları üzerinde gezdirerek

yavaşça sarkıta sarıldı. Bu sırada sarkıt sütunun uç kısmının en küçük çıkıntı halinde kalmasına dikkat etti.

Gözlerini kapattı ve kafasını kollarının arasına gömdü. Dengesini tartarak birkaç kez sağa sola sallandı ve büründüğü suretin dış kısımlarını düzleştirdi.

Drizzt sarkıtla birleşen bir dikit sütun halini almıştı.

Kısa süre içinde çamurdaki adımların emilme seslerini duydu. Dört bir yanında cıyaklayan ve kurbağa gibi vıraklayan bazı yaratıklar işitti ve bunların goblinler olduğunu anladı. Gözlerini sadece bir kez ve sadece bir anlığına açtı ve goblin-lerin yanında bir ışık kaynağı olmadığından emin oldu. Eğer yanından bir meşale geçseydi nasıl da besbelli ortada olurdu!

Ama ışıksız Karanhkaltı'nda saklanmak bir ormanda karanlık bir gece vaktinde saklanmaktan çok farklıydı. Buradaki hile vücudunun ayırt edilebilecek derecedeki ısı çizgilerini bulandırmaktı. Drizzt ise, havanın ve etrafındaki dikitlerin en azından onun pelerini kadar sıcak olduğundan emindi.

Sadece birkaç metre ötesinden geçen goblinlerin ayak seslerini duydu ve kalabalık grubun -Drizzt'in zannınca en az yirmi goblin vardı- etrafında dolaşmakta olduğunu anladı. Ellerini palalarına mümkün olabilecek en hızlı şekilde atmak için yapması gereken doğru hareketleri düşünüp taşındı. Eğer gob-linlerden birisi ona sürtünürse oyun bitecekti. O da hızla harekete geçip düşman saflarını yarmaya başlayacak ve onlar daha onun orada olduğunu farkedemeden önce grubun ötesine geçmeye çalışacaktı.

İş oraya varmadı. Goblin kalabalığı bol sayıdaki dikit ve sarkıtın arasından -ve tabii bir kaya parçası olmayan Drowun yanından- geçip yollarına devam ettiler.

Drizzt avcının içsel ateşiyle alev alev yanan lavanta renkli gözlerini açtı. Geriden gelen birisi olmadığından emin olmak için birkaç saniye daha mükemmel bir hareketsizlik içinde durduktan sonra hiçbir ses çıkartmadan hızla uzaklaştı.

* * *

Cattibrie, bu altı bacaklı, dokungaçlı, panterimsi hayvanı Drizzt'in öldürmüş olduğunu hemen anladı. Leşin üzerine doğru eğilip bakınca, kıvrımlı ve yarık halindeki yaralan far-ketti. Başka birinin bu hayvanı böyle temiz bir şekilde öldürebileceğinden de şüpheliydi hani.

"Bunu öldüren Drizzt idi," diye Guenhwyvar'a mırıldandı ve panter de hafifçe hırladı. "İki günden daha fazla olmamış."

Bu ölü canavar ona ne kadar da tehlikeye açık olabileceğini hatırlattı. Gizlilik ve Karanhkaltf mn usulleri konusundaki bütün o eğitimine rağmen Drizzt dahi savaşmak zorunda kalmışsa, genç kadın sağ salim yolunda gitmeyi nasıl umabilirdi?

Desteğe ihtiyaç duyan Cattibrie kara panterin kaslı böğrüne yaslandı. Guenhwyvar'ı daha fazla yanında tutamayacağını biliyordu. Büyülü kedi, Astral Düzlemin bir yaratığıydı ve sık sık oraya geri dönüp dinlenmesi icap ediyordu. Cattibrie tüneldeki ilk saatini yalnız başına geçirmeye, yani mağaradan yanında panter olmadan ayrılmaya niyetliydi. Ama attığı ilk birkaç adımda cesaretini yitirivermiş ve bu tanımadık diyarda kedi dostunun elle tutulur desteğine ihtiyaç duymuştu. Vakit ilerledikçe Cattibrie içinde bulunduğu çevre konusunda biraz rahatlamış ve izleyeceği yol daha bariz bir şekilde belli olduğu, yani daha az yan geçidi olan bir bölgeye geldikleri anda panteri geri yollamayı planlamıştı. Görünüşe bakılırsa öyle bir mekana gelmişlerdi, ama aynı zamanda canavarın leşini de bulmuşlardı.

Cattibrie, Guenhwyvar'a kendisine yakın durması talimatını vererek hızla yola koyuldu. Panteri o anda kendi dünyasına salması ve acil bir durum olursa diye Guenhwyvar'm gücünü boş yere tüketmemesi gerektiğini biliyordu. Ancak etrafta bir sürü leşçi canavarın ya da diğer altı bacaklı kedigil hayvanların dolaşıyor olabileceğine kendisini inandırarak bu gecikmeyi mantığa dayandırdı.

Yirmi dakika sonra etrafındaki tüneller karanlık ve sessizken genç kadın durdu ve kendisinde güç bulmaya çalıştı. O anda Guenhwyvar'ı geri yollamak Cattibrie'ın o zamana dek yaptığı en cesurca hareketti. Duman bulutu dağıldığında ve Cattibrie panter heykelciğini kesesinin içine

koyduğunda, Alustricl'in ona verdiği hediyeye gerçekten de müteşekkir oldu.

Karanlıkaltı'nda, ölümcül düşmanlarla dolu derin tünellerde yalnız başınaydı. En azından önünü görebiliyordu ve bu yıldız ışıklı illüzyon -ki gri taşlar üzerinde bile çok güzeldi- ona cesaret veriyordu.

Cattibrie derin bir nefes aldı ve kendisini hazırladı. Wulfgar'ı hatırladı ve başka bir dostunu daha kaybetmeyeceği hakkındaki yeminini bir kez daha tekrarladı, Drizzt'in ona ihtiyacı vardı, korkularının kendisini yenmesine izin veremezdi.

Kalp şeklindeki kolye klipsini boynundan çıkarttı ve onun büyülü ısısı kendisini doğru yola şevketsin diye avucunun içinde sıkıca tuttu. Güneşin dünyasından daha da uzaklaşırken bir ayağını diğerinin önüne atmak için kendisini zorlayarak tekrar yola koyuldu.

* * *

Drizzt sıcak yeraltı sularım geçince adımlarını hızlandırdı. Zira yolu hatırlıyor ve bu yolda sakınması gereken bir sürü düşman olduğunu da anımsıyordu.

Hızla yol alan drow için günler olaysız gelip gitti ve önce bir, sonra iki hafta geçti. Menzoberranzan'ın kırk veya elli mil batısında olan gnom şehri Blingdenstone'dan yüzeye varmak Drizzt'in bir ayını almıştı ve şimdi Mithril Salonuna tehlikenin yaklaştığını düşündüğü için bu zamanı kısaltmaya kararlıydı.

Kıvrımlı ve dar tünellere geldi. Bir koridorun kuzeye doğru dönüş yaptığı ve bir diğerinin batıya doğru devam ettiği, tanıdık bir yol ayrımına çıktı. Drizzt, kuzey yolunun onu drow şehrine daha çabuk götüreceğini düşünüyordu, ama rotasını batıya doğru tuttu. Kendisine daha tanıdık olan bu rotada giderek daha fazla bilgi toplamayı umuyor ve yolda bazı eski dostlar bulmayı gizlice ümit ediyordu.

İki gün geçmişti ve hâlâ hızla ilerliyordu. Ama şimdi sık sık duraksıyor ve kulağını taşa dayayıp ritmik bir şekilde tap-tap eden sesleri duymayı

bekliyordu. Drizzt, Blingdenstone'un pek uzakta olmadığını ve yeraltı gnomu madencilerin etrafta olabileceğini biliyordu. Fakat koridorlar sessizliklerini korumaya devam etti ve Drizzt fazla zamanının kalmadığını anlamaya başladı. Dosdoğru gnom şehrine girmeyi düşündü, ama bunu yapmamaya karar verdi. Yolda daha şimdiden çok vakit kaybetmişti; Menzoberranzan'a yaklaşmasının zamanı gelip çatmıştı.

Bir saat sonra parlak yeraltı bitkileriyle dolu olan alçak bir koridorun köşesini ihtiyatla dönerken, Drizzt'in keskin kulakları bir ses yakaladı. Drow ilk başta iyi gizlenen madencileri bulduğunu düşünerek gülümsedi. Ama dinlemeye devam edip de metalin metale sürtünme gürültüsünü, hatta bir çığlık sesini duyduğunda yüz ifadesi feci şekilde değişiverdi.

Pek yakında bir yerde bir savaş yaşanmaktaydı.

Drizzt koşmaya başladı, gitgide artan yüksek sesli yankıları kullanarak yönünü tayin etti. Bir çıkmaz tünele geldi ve geri dönmek zorunda kaldı, ama kısa süre içinde palalan ellerinde hazır bir şekilde tekrar doğru yola çıktı. Koridorun ikiye ayrıldığı bir yol ağzına geldi. İki tünel de aynı yöne doğru ilerliyordu, ama bir tanesi keskince yükseliyor ve ikisinden de savaş seslerinin yankıları geliyordu.

Yukarı doğru çıkmaya karar veren Drizzt yere sinerek koşturdu. Bir köşeyi döndüğünde bir tünel ağzı tespit etti ve savaş alanına gelmiş olduğunu anladı. Tünelden dışarı süzüldü, çatlak çatlak ve taş tepecikleriyle dolu olan geniş mağaranın zemininden yedi metre yüksekte duran bir çıkıntı tabakanın üzerine geçti. Aşağıda svirfnebli ve Drow suretleri etrafta koşturuyordu.

Svirfnebli ve Drow! Drizzt geriye doğru tökezleyip duvara yaslandı, palalan ise iki yanında yere doğru indi. Svirfneblilerin, yani yeraltı gnomlannın şeytani olmadıklarını biliyor ve bu savaşı başlatanların Drowlar olduğunu -muhtemelen bir gnom madenci grubuna pusu kurmuşlardı-kalbinin derininde anlıyordu. Drizzt'in yüreği ona aşağı atlaması ve feci şekilde zor durumda olan gnomlara yardım etmesi için haykırıp duruyordu. Ama o bunu yapacak gücü kendisinde bulamadı. Drow-larla dövüşmüş, Drow öldürmüştü. Ama bunları vicdan azabı duymadan yapmamıştı. Bunlar

onun ırkından, onun kanındandı. Aşağıda başka bir Zak'nafein olabilir miydi? Ya da başka bir Drizzt Do'Urden?

Yaralı bir gnomu sıcak takibe almış olan bir kara elf kaya tepeciklerinden birisinin kenarından tırmandı ve o yığının yaşayan bir kaya haline dönüştüğünü gördü. Bu bir toprak elemen-tali, yani gnomların bir müttefiki idi. Kocaman taşımsı kollar kara elfe dolandı ve onu ezdi. Elemental doğal kaya zırhını hiç zarar vermeden çenten silahların farkına bile varmadı.

Drizzt gördüğü vahşet dolu sahne karşısında yüzünü buruşturdu, ama gnomların başlarının çaresine baktığını gördüğü için de epey rahatlamıştı. Elemental yavaşça döndü, yolunu kesen bir dikite vurup onu parçaladı ve kocaman kütleler halindeki ayaklarım taş zeminden koparırcasına çekerek kaldırdı.

Gnomlar dev müttefiklerinin arkasında bir araya toplandılar ve genel olarak hakim olan kargaşanın ortasında saflarını yeniden oluşturmaya çalıştılar. İlerleme kaydediyorlardı. Birçoğu sayılan gitgide artan ana birliğe katılmak için kayalıklı labirentte zikzaklar çizerek koşturuyor ve kara elfler de kaçınılmaz bir şekilde canavarımsı devin önünden geri püskürtülüyordu. Drizzt'in tahminine göre muhtemelen bir oyuk sorumlusu olan iriyarı bir gnom mağara boyunca dosdoğru marş etmelerini emretti.

Drizzt çıkıntı tabakasının üzerinde yere sindi. Gnomların etrafına doluşan, taş tepeciklerinin arkasında saklanıp kanatlardan onların çevrelerini saran hünerli drow savaşçılarını durduğu yüksek noktadan görebiliyordu. Bir diğer drow grubu mağaranın çıkış yerine, yani gnomların varacağı yere doğru süzüldü ve orada stratejik noktalan tuttu. Fakat eğer elemental yerini koruyabilirse gnomlar yollarını yararak açabilir ve koridora çıktıklarında yolu kapaması için elementali arkalarına alıp Blingdenstone'a doğru kaçabilirlerdi.

Dev yaratıkla yüzleşmek için üç tane dişi Drow ortaya çıktı. Lloth'a tapanlann kolayca tanınan örümcek desenleriyle süslü cüppelerinden giydiklerini gören Drizzt iç geçirdi. Bun-lann rahibeler, muhtemelen yüce rahibeler olduğunu farketti ve gnomlann kaçamayacağını anladı.

Dişi Drowlar ardarda büyülü sözler söylüyor ve ellerini ileri doğru uzatarak ince bir duman bulutu püskürtüyorlardı. Bu rutubetli duman bulutu elementale çarptığında dev yaratık çözülmeye başladı. Hiddetle hırlayan yaratığın vücut hatları eriyip kaygan bir çamur halini aldı.

Bir duman bulutu canavarın tam üzerinde patladı ve yaratığın göğsünden aşağı bol miktarda çamur akmasına sebep oldu. Ama saldırıyı yapan rahibe büyüsüne kendisini o kadar kaptırmıştı ki, yeterince hızlı toparlanamadı. Kayadan bir kol ileri doğru savrularak kadına yumruk indirdi. Rahibenin kemiklerini kırdı ve havada uçup bir dikite sertçe çarpmasını sağladı.

Geri kalan iki drow elementale tekrar büyü yaparak bacaklarını erittiler ve dev canavar da çaresiz bir şekilde yere gömüldü. Bacaklarını derhal yeniden oluşturmaya başladı, ama rahibeler ölümcül büyülü spreylerini fırlatmaya devam ettiler. Müttefiklerini kaybetmiş olduklarını gören gnom lideri hücum emri verdi. Svirfnebliler hızla ileri atıldılar ve kanatlardaki kara elfler sanki ısıran bir ağız gibi üzerlerine kapanmadan önce bir rahibeyi alaşağı ettiler. Dövüş tekrar tüm şiddetiyle başlamıştı, hem de bu sefer Drizzt Do'Urden'in hemen aşağısında.

Drizzt bu hadiseye tanık olurken nefes almakta güçlük çekti. Bir gnomun arka arkaya üç drow tarafından kesilip biçildiğini ve çığlıklar atarak yere düşüp öldüğünü gördü.

Drizzt'in mazereti kalmamıştı. Doğruyu yanlıştan ayırabiliyor, Lloth'un rahibelerinin ortaya çıkışındaki önemi biliyordu. Lavanta renkli gözlerinde alevler parladı ve palaları dışarı çıkıverdi. Parıltı mavi bir ışıkla canlandı.

Hayatta kalan son rahibenin aşağıda, solda olduğunu tespit etti. Kadın uzun ve ince bir sütunun yanında duruyor, bir elini uzatmış bir svirfneblini tutuyordu. Gnom kadına karşı hiçbir harekette bulunmadı, sadece durdu, inledi ve rahibenin büyülü saldırısı karşısında zangır zangır titredi. Bahtsız kurbanının hayat gücünü tam anlamıyla emerken dişi drowun kolundan vücuduna kara bir enerji dalgası yayıldı.

Drizzt, Parıltı'yi diğer kolunun altına sıkıştırdı ve ileri doğru atıldı. İnce sütunun üst kısmına diğer kolunu doladı ve döne döne hızla aşağı kondu. Rahibenin hemen yanında yere indi ve kılıçlarını tekrar hazır hale getirdi.

Ürken dişi drow görünüşe bakılırsa Drizzt'i bir müttefik zannederek bazı keskin emirler yağdırdı. Parıltı kalbine saplandı.

Gücü yarı yarıya emilmiş olan gnom Drizzt'e merakla baktıktan sonra bayılıp kaldı. Drizzt, gnomlara kendi dillerinde kara ciflerin uzaktaki çıkışın yanında yerlerini almış oldukları hakkında uyarıda bulunarak ileri doğru koşturdu. Fakat kolcu açık alana çıkmaktan kaçındı. Karşılaşacağı her gnomun muhtemelen kendisine saldıracağını ve karşılaşacağı herhangi bir drowun da kendisini tanıyabileceğini anlamıştı.

Az önce yapmış olduğu şeyi ve dişi Drowun tıpkı ablası Vierna'nınkilere benzeyen gözlerini düşünmemeye çalıştı.

Hızla koşturdu ve etrafında savaş çığlıkları yükseldiğinde sırtını bir sütuna dayadı. Bir başka dikitin yanından bir gnom fırlayıp çılgınlar gibi çekiç savurmaya başladı. Ve daha Drizzt kendisinin bir düşman olmadığını açıklama fırsatı bulamadan önce yan taraftan başka bir drow geldi ve Drizzt ile omuz omuza durdu.

Aniden tereddüde düşen gnom bir kaçış yolu bulabilmek için etrafına bakındı. Ama yeni gelen rakibi üzerine atıldı.

Drizzt sadece içgüdüsel olarak hareket ederek Drowun silah tutan kolunu biçti ve palasıyla derin bir yarık açtı. Abanoz derili elf silahını düşürdü ve vücudunu yarı yarıya döndürerek müttefik olmayan bu drowa dehşet içinde baktı. Tökezleyen Drow tekrar önüne odaklandı ve gnom çekicinin yüzünün ortasına gömülmesi için tam zamanında döndü.

Gnom olan bitenden birşey anlamamıştı tabii ve kara elf yere düşerken aklındaki tek şey ikinci düşmanı için çekicini hazırlamaktı. Ama Drizzt ortadan kaybolmuştu.

Rahibeler alaşağı edildikten sonra bir gnom şamanı yere yığılmış olan elementalin yanına koşturdu. Moloz yığının üzerine bir taş yerleştirdi, onu kazmasıyla derine gömdü ve büyü sözlerini söylemeye başladı. Kısa süre sonra elemental tıpkı eskisi kadar iri bir halde yeniden şekil aldı ve düşmanlarını bulmak için bir çığ gibi gümbürdeyerek ilerledi. Şaman onun gidişini izledi, ama aslında etrafına bakması gerekliydi. Zira arkasından

gizlice başka bir kara elf yaklaşmış ve gürzünü bir ölüm darbesi indirmek için havaya kaldırmıştı.

Şaman içinde bulunduğu tehlikeyi anladığı anda gürz aşağı doğru inişe geçti... ve bir pala tarafından durduruldu.

Drizzt şamanı kenara doğru itti ve afallayan drow ile yüzleşti.

'Dost musun?' diye çabucak serbest eliyle sordu drow.

Drizzt kafasını olumsuz anlamda salladı ve Parıltı'yla drowun gürzüne vurarak silahı kenara savurdu. Kolcunun ikinci palası da çabucak aynı yönü takip etti, metal gürze yüksek bir çınlamayla çarptı ve onu Drizzt'in sol tarafına doğru uzağa savurdu.

Fakat Drizzt'in rakibini şaşırtma avantajı beklediği kadar da büyük olmamıştı. Zira drow serbest olan diğer elini çoktan kemerinde doğru atmış ve ince bir kama çekmişti. Bu yeni silah drowun piwafwi pelerinin kıvrımları arasından dışarı çıkarak ileri doğru savruldu, dosdoğru Drizzt'in kalbine atıldı ve şeytani drow zaferle hırladı.

Drizzt sağa döndü ve geri adım atarak tehlikeden uzaklaştı. En yakındaki palasını geriye doğru aşağı indirdi ve kamanın kabza kısmım bir kanca gibi yakalayıp Drowun kolunu ileri doğru çekti. Dönüşünü tamamlayıp sırtını rakibinin göğsüne dayadı ve uzanmış olan kolu etrafına doladı. Kötü drow gürzünü Drizzt'e vurabilecek bir açıya getirmeye çabaladı, ama Drizzt daha avantajlı bir durumda ve daha hızlıydı. Geri çekilip tekrar saldırdı, dirseği yukarı doğu kalkıp rakibinin yüzüne önce bir, sonra iki ve üçüncü kez hızlı bir başanyla darbe indirdi.

Drizzt, drowun kama tutan elini iterek uzaklaştırdı ve akıllıca davranıp dönüş yönünü değiştirerek savrulan gürzü tam zamanında Parıltı'yi kaldırarak savuşturdu. Drizzt'in diğer kolu ileri uzandı ve palasının kabza kısmı drowun yüzüne sertçe çarptı.

Kötü Drow dengesini korumaya çabaladı ama oldukça sersemlemişti. Parıltı'yla yapılan hızlı bir bükme ve itme hareketi gürzün Drowun elinden

uçmasını sağladı. Bunun üzerine Drizzt sol eliyle yumruk attı; Parıltı'nın kabzası Drowun çenesini yanına indi ve onu yere devirdi.

Drizzt, ağzı bir karış açık duran ve tedirginlikle çekicini sıkı sıkı tutan gnom şamana baktı. Devam etmekte olan dövüş bir bozgun halini almıştı. Yeniden canlanan elemental svirfneb-lileri kesin bir zafere taşıyordu.

Şamanın yanma iki gnom daha geldi ve Drizzt'e şüpheyle, korkuyla baktılar. Drizzt, svirfneblin dilini düşünmek için bir an duraksadı. Hem Elfçenin melodik cümle çekimlerini, hem de Cüce Lisanının sert, rezonanslı seslerinin kullanıldığı bir dildi gnomlannki.

"Ben düşman değilim," dedi ve sözünü kanıtlamak için palalarını yere bıraktı.

Yerdeki drow inledi. Bir gnom onun üzerine atıldı ve sivri uçlu kazmasını drowun kafatasının arkasında havaya kaldırdı.

"Hayır!" diye itiraz ederek haykırdı Drizzt. İleri doğru atıldı ve darbenin önünü kesmek için eğildi.

Fakat Drizzt aniden geri doğrulmak zorunda kaldı. Zira içini kavuran bir acı dalgası belkemiğinden vücuduna yayılmıştı. Gnomun kendinden geçmiş drowun işini bitirdiğini gördü, ama omurgasında küçük acı patlamaları oluşmaya başladığından dolayı gnomun yaptığı bu vahşi hareketi düşünecek durumda değildi. Kenarı keskin olmayan feci bir sopanın uç kısmı, sanki demir parmaklıklara sürtünen bir tahta parçası gibi omurgasından aşağı doğru süzüldü.

Sonra bu his geçti ve Drizzt kendisine oldukça uzun gelen bir süre boyunca hareketsiz bir şekilde durdu. Sanki uyuşmuşlar gibi bacaklarında bir karıncalanma hissetti, sonra belden aşağısını hiç hissetmemeye başladı. Dengesini korumak için mücadele verdi, ama sallanıp düştü ve taş zemini tırnaklarıyla kazıyarak nefes almaya çalıştı.

Bayılıp gitme karanlığının -ya da daha derin bir karanlığın- hızla yaklaşmakta olduğunu biliyordu. Zira nerede olduğunu ve buraya neden geldiğini zar zor anımsıyordu.

Şamanın sesini duydu. Ama Drizzt'in geriye kalan son bilinç kırıntısı da şamanın ettiği şu sözler karşısında pek rahatlayamadı.

"Onu öldürün."

BÖLÜM 11

BEYHUDE

"Burası mı?" diye sordu savaş öncüsü, kamçı gibi esen rüzgar arasından sert sesini duyurabilmek için haykırarak. Artemis Entreri'nin cesedini bulmak için, Regis ve Bruenor ile birlikte Mitril Salonunun dışına gelmişlerdi- aslında buçukluğu buraya gelmeye kendisi zorlamıştı. "İpucu bulacaamız yerde ipucu bulcan," diye alışılageldik bir şekilde üstü kapalı bir açıklama yapmıştı Pwent.

Regis, üzerine büyük gelen pelerinin kapüşonunu rüzgarın ısırığından korunmak için yüzünün üstüne kadar çekti. Küçük bir yarık halinde uzanan dar bir vadideydiler. Vadinin açık olan iki ucu hatırı sayılır şiddetteki rüzgarı bir kasırgaya çeviriyor gibiydi. "Buralarda bir yerdeydi.'7 dedi Regis, emin olmadığını belirtmek için omuzlarını silkerek. Yara bere içindeki Entreri'yi bulmak için buraya geldiği zaman, daha yüksekten bir rota izlemiş, dar koyağın üst kısmındaki diğer çıkıntılardan dolaşmıştı. Genel olarak doğru bölgede bulunduğu muhakkaktı, ama bu açıdan bakılınca bütün nesneler tam manasıyla emin olamayacak kadar farklı görünüyordu.

"Onu bulcaz, kralım," diye Bruenor'u temin etti Thibbledorf.

"Ne işe yarayacaksa," diye söylendi hüzünlü Bruenor.

Regis, Bruenor'un sönük ses tonunu duyunca yüzünü buruşturdu. Bruenor'un tekrar umutsuzluğun kollarına doğru kaydığını açık bir şekilde farkediyordu. Bin tane cüce yeraltında araştırma yapıyor olsa da, Mithril Salonunun altındaki labirent tünelleri aşmanın bir yolunu bulamamışlardı ve doğudan gelen haberler de pek umut vadetmiyordu- eğer Cattibrie ve Drizzt, Gümüşay'a gitmişlerdiyse, şimdi o mekanı çok geride bırakmışlardı. Bruenor bütün bunların beyhude olduğunu idrak etmeye başlıyordu. Haftalar geçmiş ve Mithril Salonundan onları dostlarının yakınlarına bir yerlere götürebilecek bir yol bulunamamıştı. Cüce ümidini yitiriyordu.

"Ama kralım!" diye kükredi Pwent. "Adam, yolu biliyo."

"Adam, öldü," diye savaş öncüsüne hatırlattı Bruenor.

"Sorun dul!" diye böğürdü Pwent. "Rahipler ölülerle konuşabilir- ayrıca herifin bi haritası olabilir. Ah, şu drow şehrine giden yolu bulcaz, söylemiş ölüm. Ve ben de oraya gitçem, kralım için! O leş kokulu Drowlann hepsini gebertçem- tabii kolcu dostumuz hariç," diye ekledi, Regis'e göz kırparak, "-ve kızınızı yuvaya geri getircem!"

Bruenor sadece iç çekti ve Pwent'e araştırmaya devam etmesini işaret etti. Fakat bütün o şikayetlerine rağmen cüce kral, Entreri'nin paramparça cesedini gördüğünde biraz tatmin olmayı gizliden gizliye umut ediyordu.

Kısa bir süre daha gezindiler. Regis sürekli olarak kapüşonunu açıp etrafa bakmıyor ve hafızasını tazelemeye çalışıyordu. En sonunda buçukluk yüksekte duran bir katman çıkıntısı, dal gibi uzanan bir kaya parçası tespit etti.

"Orada." dedi, işaret ederek. "Orası olmalı."

Pwent başını kaldırıp baktı, sonra bakışlarını dosdoğru yarığın dibine indirdi. Elleri ve ayaklan üzerinde yerde debelenmeye ve sanki cesedin kokusunu almaya çalışırmışçasına zemini koklamaya başladı.

Regis onu eğlenerek izledi. Sonra bir elini yarığın duvarına dayamış bir halde başını sağa sola sallayan Bruenor'a doğru döndü.

"Nedir o?" diye sordu Regis, Bruenor'a doğru ilerleyerek. Soruyu duyan ve kralının tavrını farkeden Pwent onların yanma doğru seğirtti.

Regis, yaklaştığı zaman taş duvarın üzerinde birşey far-ketti, gri ve mat birşey. Bruenor o nesneden bir parça kopartıp buçukluğa doğru uzattığında Regis daha yakından baktı.

"Nedir bu?" diye tekrar sordu Regis, ona dokunmaya cesaret ederek. Parmağını geri çekerken yapışkan bir iplik parçası eline takılıp kaldı ve yapış yapış maddeyi silkelemek için buçukluğun biraz uğraşması gerekti.

Bruenor'un birkaç kez acı acı yutkunması gerekmişti. Pwent hızla koşturup duvarı kokladı, sonra koyağın öbür duvarına gitti ve oranın taşını inceledi.

"Bu, bir ağdan geri kalanlar," diye tatsızca cevap verdi cüce kral.

Hem Bruenor hem Regis, kafalarım kaldırıp çıkıntılı kayaya baktılar ve düşen kiralık katilin altına gerilmiş olan bir ağın ne manaya gelebileceğini kara kara düşündüler.

* * *

Parmaklar, onun gözle takip edemediği kadar hızlı bir şekilde hareket etti ve kiralık katilin anlayamadığı bazı talimatlar verdi. Entreri de tepesi atarak başını sağa sola salladı. Drow ise kara derili ellerini çırptı, "Iblith, " diye söylendi ve yürüyüp uzaklaştı.

'Iblith, ' diye sessizce zihninde tekrarladı Artemis Entreri. Bu, drow dilinde 'pislik' manasına geliyordu ve Jarlaxle'ın onu bu berbat mekana getirdiğinden beridir en fazla duyduğu kelime de buydu. O drow askeri kendisinden ne beklemiş olabilirdi? Drowlarm karmaşık el alfabesini daha yeni yeni sökmeye başlamıştı. Bu alfabenin parmak hareketleri o kadar kusursuz ve detaylıydı ki, Entreri bu dili her yirmi insandan ancak bir kişinin az çok anlayabileceğini düşünüyordu. Birkaç kelime biliyordu ve

drow dili cümle yapısı hakkında temel bir bilgisi vardı. Böylece basit sözleri bir araya getirebiliyordu.

Ve Iblith sözünü de gayet iyi biliyordu

Kiralık katil, Bregan D'arthe'nin bu haftaki operasyonlar için karargahı olan küçük mağaranın duvarına sırtını yasladı. Kendisini şimdiye dek hiç hissetmediği kadar küçük ve değersiz hissediyordu. Jarlaxle, onu Mithril Salonunun dışındaki koyakta bulunan bir mağarada ilk iyileştirdiğinde paralı askerin ona kendisini Menzoberranzan'a götürme konusunda yaptığı teklifi (aslında Entreri onun daha çok bir emir niteliğinde olduğunu şimdi şimdi farkediyordu) mükemmel birşey, dev bir macera olduğunu düşünmüştü.

Bu macera falan değildi; cehennemin ta kendisiydi. Entreri bir colnbluth, yani drow-olmayan biriydi ve pek de müsamahakar olmayan o ırktan yirmibin kişinin arasında yaşıyordu. Onların insanlara karşı özel bir nefreti yoktu, ancak kendileri dışındaki herkesten nefret ettikleri kadar insanlardan nefret ediyorlardı. Ama bir colnbluth, yani drow-olmayan biri olduğu için bir zamanlar kudretli bir kiralık katilken, Entreri şimdi kendisini Bregan D'aerthe'nin Drow birliğinin en alt rütbelerinden birinde bulmuştu. Her ne yaparsa, her kimi öldürürse öldürsün Artemis Entreri, Menzoberranzan'da yirmibin Drowdan bir tanesinden bile daha yüksek bir mevkiye sahip olamazdı.

Ve örümcekler! Entreri örümceklerden nefret ediyordu ve o sürüngen şeyler Drow şehrinde her yerdeydi. Daha büyük, daha zehirli değişik türler olarak yetiştiriliyor ve evcil hayvanlar olarak besleniyorlardı. Ayrıca bir örümcek öldürmek yüksek dereceden suçtu ve beraberinde Jiwin guui 'elghinn, yani öldürene kadar işkence cezasını getiriyordu. Dev mağaranın en doğu ucundaki Donigarten gölünün yakınındaki yosun yatağı ve mantar korusunda, Entreri'nin sık sık goblin köleleri denetlemek için görevlendirildiği yerde, zeminde binlerce örümcek geziniyordu. Etrafında dolaşıyor, üzerinde yürüyor, ağlarından aşağı sarkıp cehennem azabı çeken adamın yüzünden santimler ötede sallanıp duruyorlardı.

Kiralık katil yeşil renkle parlayan kılıcını çekti ve silahın acımasız sivri kısmını gözlerinin önüne doğru kaldırdı. En azından şimdi drow şehrinde

daha fazla ışık vardı; Entreri'nin bilmediği bir sebepten dolayı büyülü ışıklar ve titrek meşaleler Menzoberranzan'da daha yaygın bir hâl almıştı.

"O kadar muhteşem bir silahı drow kanıyla ıslatmak pek akıllıca değil," diye tanıdık bir ses geldi kapı eşiğinden. Bu ses Ortak Lisanı rahatça konuşuyordu. Jarlaxle odaya girerken Entreri bakışlarını kılıçtan ayırmadı.

"Kudretli Drowlardan birine zarar verecek gücü kendimde bulabileceğimi sanmıyorsun herhalde," diye yanıtladı kiralık katil. "Ben, yani iblith nasıl olur da..." diye sormaya başladı, ama Jarlaxle kahkaha atarak adamın kendisine acımasıyla alay etti. Entreri paralı askere baktı ve drowun geniş siperlikli şapkasını elinde tutmuş, diatryma tüyüyle oynamakta olduğunu gördü.

"Senin hünerlerini hiçbir zaman hafife almadım, kiralık katil," dedi Jarlaxle. "Drizzt Do'Urden'e karşı birçok dövüşten canlı kurtuldun ve Menzoberranzan'da bunu çok az kişi iddia edebilir."

"Ben dövüş konusunda ona denktim," dedi Entreri, dişlerini sıkarak. Bu sözleri sadece sarfetmek bile ona acı vermişti. Drizzt ile birkaç kez dövüşmüştü, ama yarıda bölünmeden sadece iki kez karşılaşmışlardı ve ikisinde de Entreri kaybetmişti. Entreri skoru eşitlemeyi, kendisinin daha iyi bir savaşçı olduğunu kanıtlamayı feci şekilde istiyordu. Yine de, en azından kendisine itiraf etmeliydi ki, kalbinin derinlerinde Drizzt Do'Urden ile bir daha dövüşmeyi hiç arzulamıyordu. Calim-port'un çamurlu lağım tünellerinde ve sokaklarında Drizzt'e karşı ilk dövüşü kaybettiğinde, Entreri her gününü intikam planları yaparak geçirmiş, hayatını tek birşey üzerine yönlendirmişti;

Drizzt ile yapacağı dövüş üzerine. Ama ikinci kez kaybettikten sonra kendisini, her tarafı kırılmış ve sefil bir halde, rüzgarla dolu bir koyaktaki çıkıntılı bir kayadan aşağı sarkarken bulduğunda...

'Ama ne?' diye düşündü Entreri. Neden o hain drow ile artık dövüşmek istemiyordu? Yoksa karar verilmiş ve kimin daha iyi olduğu anlaşılmış mıydı? Yoksa sadece çok mu korkuyordu? Bu hisler Artemis Entreri'nin huzurunu kaçırıyordu, onun drow şehrinde olduğu kadar kendisine yabancı olan duygulardı.

"Dövüş konusunda ona denktim," diye tekrar fısıldadı, bu sözlere elinden geldiğince kendisini inandırarak.

"Senin yerinde olsam bunu açık açık ilan etmezdim," diye yanıtladı paralı asker. "Dantrag Baenre ile Uthegental Amigo sadece seni kimin öldüreceğini kararlaştırmak için dövüşe tutuşabilirler."

Entreri gözünü dahi kırpmadı; kılıcı sanki alev alev yanan gururunu ve hiddetini yansıtıyormuş gibi parladı.

Jarlaxle yine güldü. "Seninle ilk kimin dövüşeceğini kararlaştırmak için," diye düzeltti paralı asker ve yerlere kadar eğilip özür mahiyetinde reverans yaptı.

Kendini yabancı hisseden kiralık katil yine gözünü kırpmadı. 'Acaba bu efsanevi drow savaşçılardan birisini öldürsem bir parça saygı kazanabilir miyim?' diye merak etti. Yoksa yine kayıp mı edecek ve öldürülmekten bile daha kötü bir ceza görüp o gerçekle yaşamaya mahkum mu edilecekti?

Entreri kılıcı hızla aşağı indirdi ve kınına yerleştirdi. Hiç bu kadar mütereddit, bu kadar kendine güvensiz olmamıştı. Daha gencecik bir çocukken Calimshan'ın kalabalık şehirlerinde hayatta kalmayı başarırken kendisine sonsuz güven duyardı ve bu güveni kendi avantajına kullanırdı. Ama burada, bu mekanda olmuyordu.

"Askerlerin benimle alay ediyor," diye aniden kızdı, sinirini paralı askerden çıkartarak.

Jarlaxle güldü ve şapkasını kel kafasına geri taktı. "Birkaçını öldür," diye önerdi ve Entreri bu soğuk, kurnaz Drowun şaka yapıp yapmadığını kestiremedi. "O zaman geri kalanı seni rahat bırakır."

Entreri yere tükürdü. Onu rahat mı bırakacaklarmış? Diğerleri onun uyumasını bekler, sonra da Donigarten'in örümceklerini beslemek üzere onu küçük parçalara bölerlerdi. Bu düşünceyle birlikte adamın kıstığı gözleriyle attığı yoğun bakış bozuldu ve adam istemeyerek yüzünü buruşturdu. Bir dişi drow öldürmüştü (ki Menzoberranzan'da bu bir erkek öldürmekten çok

daha kötüydü) ve şehirdeki bazı evler insan yemin beklentisi içinde örümceklerini aç bırakıyor olabilirdi.

"Ah, ama sen daha çok toysun," dedi paralı asker, sanki adama açıyormuş gibi. Entreri iç geçirdi, başını çevirdi ve bir elini kaldırarak salyayla ıslanan dudaklarını sildi. Neye dönüşüyordu böyle? Calimport'dakilerin, loncalardakilerin, hatta paşalar ve kendilerini onun efendisi olarak addeden diğer kimselerin karşısında hep kontrolü elinde bulundurmuştu. Diyarlar 'daki en hain, iki yüzlü hırsızlar tarafından kiralanan bir katildi ve yine de içlerinden birisi dahi Artemis Entreri'ye ters gitmeyi denememişti. Calimport'un uçuk mavi gökyüzünü görmeye nasıl da hasret duyuyordu!

"Korkma, abbil," dedi Jarlaxle, drow lisanındaki 'güvenilir dost,' kelimesini kullanarak. "Güneşin doğuşunu yine seyredebileceksin." Paralı asker görünüşe bakılırsa onun bütün düşüncelerini okuduğunu anlayan kiralık katilin yüzündeki ifade karşısında gülümsedi. "Sen ve ben, Mithril Salonunun kapı eşiğinden güneşin doğuşunu izleyeceğiz."

Entreri, drowlann Drizzt'in peşine düşeceğini anladı. Menzoberranzan'daki ışıklar hesaba katılırsa -sebeplerini şimdi farketaıişti- bu sefer Battlehamer Klanı da yok edilecekti!

"Öyle yapacağız," diye devam etti Jarlaxle alaycı bir şekilde, "tabii Horlbar Evi, matron analarından birisini öldüren kişinin sen olduğunu öğrenecek zamanı bulmazsa."

Jarlaxle çizmesini yere 'klik' diye vurup şapkasını önde doğru hafifçe eğerek döndü ve odadan ayrıldı.

'Jarlaxle biliyormuş! Ve o dişi Drow da bir matron anay-mış!' Kendisini feci şekilde perişan hisseden Entreri sırtını duvara yasladı. O arka sokaktaki acımasız yaratığın bir matron ana olduğunu nereden bilebilirdi ki?

Duvarlar adamın üzerine yürüyor, onu boğuyorlardı. Normalde serin olan alnında boncuk boncuk terler vardı ve Entreri nefes almakta güçlük çekiyordu. Bütün düşünceleri muhtemel bir kaçma planına yoğunlaştı. Ama o düşünceler aman vermez duvarlara kaçınılmaz bir şekilde çarpıp

parçalandı. Orada en az drow kılıçlarıyla esir olduğu kadar lojistik sebeplerden dolayı tıkılıp kalmıştı.

Bir kere kaçmayı denemiş, Menzoberranzan'ın Donigarten'in ötesindeki doğu çıkışından dışarı sıvışmıştı. Ama nereye gidebilirdi ki? Karanlıkaltı kiralık katilin nasıl dövüşeceğini bilmediği canavarlarla dolu tehlikeli tüneller ve derin oyuklardan oluşan bir labirentti. Entreri çok farklı olan yüzey dünyasının bir sakiniydi. Vahşi Karanlıkaltı'nı anlamıyordu ve orada uzun süre hayatta kalmayı umamazdı. Kesinlikle yüzeye geri dönüş yolunu kendi başına bulamazdı. Kapana kıstırılmış ve kafese tıkılmıştı, şerefi ve gururu iki paralık olmuştu. Ve er ya da geç feci şekilde öldürülecekti.

BÖLÜM 12

BADİREYİ ATLATMAK

"Bütün alanı çökertebiliriz," diye belirtti General Dagna. masaya serilmiş duran haritanın üzerine parmaklarından birisini bastırarak.

"Çökertmek mi?" diye böğürdü savaş öncüsü. "Eer çökertirseniz o leş kokulu drowları nasıl öldürcez?"

Bu toplantıyı ayarlamış olan Regis, Dagna'ya ve masanın etrafına doluşmuş olan diğer cücelere duyduklarına inanamaz bir halde baktı. Sonra bakışlarını Pwent'e geri çevirdi. "Leş kokulu drowları çöken tavan öldürecek zaten." diye açıkladı.

"Pöh, kumtaşı!" diye pufladı savaş öncüsü. "Buna eğlence mi diyonuz siz? Zırhımı drow kanıyla yağlamam lazım, hak-katen de ööle, ama sizin

aptal planınız yüzünden zırhımı sürtçek bir ceset bulmak için aylarca yeri kazmam gerekçek."

"Şurada yapılacak hücumda başı sen çek," diye önerdi Dagna, haritadaki açık koridorlarla dolu olan başka bir bölgeyi işaret ederek. "Geri kalanlarımız sana otuz metrelik avans tanır."

Regis generale yüzünü ekşiterek baktı ve sonra onaylayarak başlarını sallayan diğer cücelere tek tek aynı ifadeyle bakışlar attı. Regis, Dagna'nın sadece yarı yarıya şaka yapmakta olduğunu biliyordu. Eğer leş kokulu Thibbledorf Pwent kara ciflere karşı yapılması muhtemel dövüşte şehit olanlardan biri olursa, Battlehammer Klanında pek az kişi onun için gözyaşı dökerdi.

"Tüneli çökerteceğiz," dedi Regis, cücelerin dikkatini tekrar mevzuya çekmek için. "Şurada ve şurada güçlü savunma hatlanna ihtiyacımız olacak," diye ekledi, derindeki dar tüneller arasında bulunan iki açık alanı işaret ederek. "Günün ilerleyen saatlerinde Konaktaşlı Berkthgar ile görüşeceğim."

"O pis kokulu insanları içeri mi alcan yani?" diye sordu Pwent.

Kurumla kaplanmış terli vücutların kokulanna alışkın olan cüceler bile, Pwent'in bu yorumu karşısında yüzlerini buruşturdular. Mithril Salonunda Pwent'in koltukaltı kokusunun sağlam bir çiçeği elli metreden soldurabildiği gibi bir söylenti yaygındı da.

"İnsanlarla ne yapacağımı bilmiyorum," diye yanıtladı Regis. "Hatta drow akını konusundaki şüphelerimi onlara henüz söylemedim. Eğer bize katılmayı kabul ederlerse, ki etmeyeceklerine inanmak için hiçbir sebep yok, zannımca onları derin tünellerin dışında tutmakta fayda var- her ne kadar o tünelleri aydınlatmayı planlıyor olsak da."

Dagna başıyla onayladı. "Hakikaten akıllıca bir karar," dedi. "Uzun adamlar dağ yamacında dövüşmeye daha uygundur. Tahminimce Drowlar dağların içinden geldikleri gibi, aynı zamanda etrafından da dolaşacaklardır."

"Konaktaşlı adamlar onları karşılayacak," diye ekledi bir başka cüce.

* * *

Bruenor Battlehammer odanın yan tarafındaki yarı yarıya kapalı duran bir kapının gölgeleri arasından ilgiyle onları izliyordu. Regis'in işleri bu kadar çabuk kontrol altına alması karşısında hayrete düşmüştü, özellikle de buçukluğun hipnotize edici yakut süsünü takmıyor olduğu gerçeği hesaba katılırsa. Hızlı ve kararlı davranmadığı, Cattibrie ile Drizzt'e ulaşma yolunun kesilmesi sebebiyle tekrar kendine acıma bataklığına sürüklendiği için Bruenor'u azarlayan Regis, yanında Pwent ile birlikte dosdoğru General Dagna ve diğer kumandanlarla konuşmaya gitmişti.

Şu anda Bruenor'u hayrete düşüren şey, cücelerin hevesle savaş hazırlığına girişmiş olması değil, onlara görünüşe bakılırsa Regis'in liderlik ediyor olmasıydı. Regis bu rolü üstlenebilmek için elbette ki bazı yalanlar uydurmuştu. Bruenor'un umursamazlığını kullanan buçukluk, cüce kralıyla bazı görüşmelerde bulunuyormuş gibi yapıyor, sonra da dosdoğru Bruenor'dan emir getiriyormuş gibi Dagna ve diğerlerinin yanına gidiyordu.

Bruenor bu numarayı ilk farkettiğinde buçukluğu boğazlamak istemişti. Ama Regis kralın karşısında dimdik durmuş ve oldukça samimi bir şekilde, eğer Bruenor başa geçmek istiyorsa bu görevden geri çekilmeyi önermişti.

Bruenor bunu yapabilmeyi dilerdi, o enerjiyi kendisinde bir kez daha bulmayı çılgınlar gibi istiyordu. Ama savaş konusundaki herhangi bir düşünce onu son zamanlarda giriştiği dövüşlerin hatıralarına boğuyordu- özellikle de Drizzt, Cattibrie ve Wulfgar'ın yanında savaştığı anılara. O acı dolu hatıralarla felce uğrayan Bruenor, Regis'i basitçe başından savmış ve buçukluğun bu yalana devam etmesine izin vermişti.

Dagna çoğu kimseden daha iyi bir strateji uzmanıydı, ama cüceler ve ahmak goblinler dışındaki ırklara karşı deneyimi oldukça sınırlı kalıyordu. Regis, Drizzt'in en yakın dostları arasındaydı; yani Drizzt'in anayurdu ve halkı hakkında anlattığı hikayeleri yüzlerce kez dinlemişliği vardı. Regis, aynı zamanda Wulfgar'ın da en yakın dostlarından birisiydi ve bu sebeple barbarları da iyi tanıyordu- ki eğer savaş yaşanacaksa cücelerin barbarların ittifakına ihtiyacı olacaktı.

Yine de Dagna'nm cüce olmayan hiçkimseden hoşlan-ıadığı halde -pek cesurluğuyla tanınmayan!- buçukluğun tavsiyelerine canı gönülden uyması gerçeği Bruenor'u epey şaşırtıyordu.

Ayrıca bu gerçek krala acı da veriyordu. Bruenor da kara îlfleri ve barbarları en az Regis kadar iyi biliyordu ve cüce taktiklerinden ise herkesten daha iyi anlıyordu. O masanın başında iuran ve haritadaki bölümleri işaret eden kişi kendisi olmalıydı; Cesur Berkthgar'la görüşecek kişi de kendisi olmalıydı tabii yanında Regis ile birlikte.

Bruenor bakışlarını yere indirdi, bir eliyle alnını ve acayip görünüşlü yarasını ovuşturdu. İçi oyulmuş olan göz çukurunda bir sancı hissediyordu. Kalbi de oyulmuş, Wulfgar'ın ölümüyle bomboş kalmıştı ve Drizzt ile biricik Cattibrie'm tehlikeye atıldığını düşündükçe paramparça oluyordu.

Yaşanan hadiseler Mithril Salonunun kralı olarak üzerine düşen sorumlulukların ötesine geçmişti. Bruenor kendisini öncelikli olarak dostlarına ve evlatlarına adamıştı, ki biri ölmüş diğeri de kaybolmuştu. Kızının ve dostunun kaderleri artık cücenin elinden çıkmıştı; sadece onların galip gelmesini, hayatta kalmayı başarıp geri dönmelerini ümit edebilirdi o kadar. Zira Bruenor'un Drizzt ile Cattibrie'a ulaşmasının hiçbir yolu yoktu.

Ve Bruenor, Wulfgar'ı bir daha asla göremeyecekti.

Cüce kral iç çekti, döndü ve boş odasına doğru yavaşça ilerledi. Hatta toplantıya ara verildiğini bile farketmedi.

Regis kapı eşiğinden sessizce Bruenor'u izledi. Başka hiçbir sebepten olmasa bile, sadece yıkılmış cücenin içindeki ateşleri tekrar canlandırmayı denemek için yakut süsünün yanında olmasını diledi.

* * *

Cattibrie, önünde uzanan geniş koridora şüpheyle baktı ve çok sayıdaki dikit sütun arasındaki farklı şekilleri ayırt etmeye çalıştı. Çamurun taşla karıştığı bir yere gelmiş ve izleri yeterince net bir şekilde görmüştü-bunların goblin izleri olduğunu biliyordu, ayrıca yeni bırakılmışlardı.

İleride pusu için mükemmel bir yer duruyordu. Cattibrie belinin arkasında kayışla asılı duran sadağından bir ok çıkarttı ve büyülü yayı Kalp Avcısı Taulmaril'i hazırlayıp doğrulttu. Panter heykelciği de yere bırakılmaya hazır bir şekilde bir kolunun altına sıkıştırılmış duruyordu. Guenhwyvar'ı Astral Düzlemden çağırıp çağırmama konusunda kendisiyle sessizce tartıştı. Goblinlerin etrafta olduğuna dair gerçek bir kanıtı yoktu - koridordaki bütün sütunlar doğal ve tehlikesiz görünüyordu- ama ensesindeki tüylerin ürpererek dikildiğini hissediyordu.

Mantığı içgüdülerine üstün geldi ve Cattibrie kediyi ça-ğırmamaya karar verdi. Sol taraftaki duvara doğru yanaştı ve yavaşça ilerlemeye başladı. Çizmesini yerden kaldırırken çamurdan çıkan her 'culp' sesiyle birlikte irkildi.

Genç kadın sol tarafındaki duvara yakın giderek bir düzine dikit sütun geride bırakmıştı ki durdu ve yine etrafı dinledi. Her taraf mükemmel bir şekilde sessiz gibiydi, ama attığı her adımın izlendiği ve bir canavarın pek yakında bir yerde pusuya yatmış, üzerine atılıp onu boğazlamaya hazır beklediği hissini bir türlü silkeleyip atamıyordu. 'Tüm Karanhkaltı boyunca bu böyle mi olacak?' diye merak etti. Hayalinde kurduğu tehlikeler yüzünden aklını mı kaybedecekti? Ya da daha kötüsü, karşısına gerçekten bir tehlike çıktığı zaman hatalı içgüdülerinin getirdiği yanlış alarmlar yüzünden gafil mi avlanacaktı?

Cattibrie bu düşünceleri zihninden atmak için kafasını silkeledi ve büyü sayesinde yıldız ışığında gibi gördüğü karanlığa dikkatle bakmak için gözlerini kıstı. Alustriel Hanımın verdiği hediyenin bir diğer faydası da gözlerinin enfraruj lu görüşü belirten kırmızı renginde parlamıyor olmasıydı. Fakat bu konularda deneyimsiz olan genç kadın bu gerçeği bilmiyordu; bildiği tek şey ilerideki şekillerin hakikaten meşum göründüğüydü. Buradaki zemin ve duvarlar, tünellerin diğer bölümlerinde olduğu gibi düzgün yapılı değildi. Farklı bölgelerde çamurlu ve temiz sular şarıl şanl akmaktaydı. Dikitlerin birçoğunun uzantıları var gibiydi- belki de o uzantılar ellerinde acımasız silahlar tutan goblin kollarıydı.

Cattibrie bu nahoş düşünceleri yine silkeleyip uzaklaştırdı ve ilerlemeye başladı. Fakat aniden donup kaldı. Bir ses yakalamıştı; sanki bir silah ucunun taşa değdiğinde çıkarttığı hafif sürtünme sesi gibiydi. Uzun bir süre

beklediyse de başka birşey duymadı ve hayalgücünün onu alıp götürmesine izin vermemesi gerektiğini kendisine bir kez daha hatırlattı.

'Peki o goblin izleri de hayalgücümün bir parçası mıydı?' diye kendisine sordu, ileri doğru bir adım daha atarken.

Cattibrie panter heykelciğini yere bıraktı ve hızla dönüp yayını gerdi. En yakın dikit sütunun arkasından bir goblin fırladı. Çirkin ve yassı suratı kocaman sırıtışı sebebiyle daha da geniş görünüyordu ve paslı, tırtıklı kılıcı kafasının üzerinde yukarı kalkmıştı.

Cattibrie dosdoğru ateş etti ve canavarın kafasında çok renkli kıvılcımlar patladığında, gümüş kuyruklu ok yayın ipini daha henüz terketmişti. Ok kafayı delip geçti ve bir dikit sütunu deşerek üzerinden kocaman bir kaya parçası düşürürken yine kıvılcımlar saçtı.

"Guenhwyvar!" diye seslendi Cattibrie ve yayını hazırladı. Harekete geçmesi gerektiğini, bu alanın kıvılcım yağmuru yüzünden açıkça belli olduğunu biliyordu. Etrafında dönmeye başlayan gri duman bulutuna baktı ve çağırma işleminin tamamlandığını anlayarak panter heykelciğini yerden alıp duvarın önünden hızla uzaklaştı. Ölü goblinin cesedinin üzerinden sıçradı ve en yakındaki dikitin ardına süzüldü. Sonra diğer ikisinin arasından geçti. Gözünün kenarıyla birbuçuk metrelik kambur bir suret daha gördü. Oklardan biri hedefe doğru ışıldayarak uçtu, gümüşi kuyruğuyla karanlığı çaldı ve bir kez daha saplandı. Fakat Cattibrie gülümseyemedi, zira ışık parlamasıyla birlikte sütunların etrafında gezinip sinsizce dolaşan bir düzine çirkin yaratık gözler önüne serilmişti.

Çığlık atıp kuş gibi öttüler ve hücuma geçtiler.

Duvarın yanındaki gri duman güçlü panterin madde vücuduna bürünmüştü. Guenhwyvar yapılan çağrının aciliyetini anlamış ve derhal hazır duruma geçmişti. Kulaklarını geriye yatırmış bir halde yeşil gözleriyle etrafa bakıyor ve yaşanan sahneyi iyice ölçüp tartıyordu. Kedi geceden daha sessiz bir şekilde koştu.

Cattibrie yaklaşan grubu yan kanattan karşılamak için dolambaçlı bir yol izleyerek duvardan daha da uzaklaştı ve daire çizdi. Yolunu kesen her

sütunun önüne gelişinde bir ok fırlattı ve goblin hakladığı kadar taş sütunları da vurdu. Karmaşanın burada kendi müttefiki olduğunu, yaratıkları belli bir düzene girmekten alıkoyması gerektiğini, yoksa etrafını saracaklarını biliyordu.

Bir başka ok gümüş kuyruğuyla uçtu. Onun aydınlattığı alanda Cattibrie daha yakın bir hedef gördü. Bu, az sonra yanından geçeceği sütunun arkasına sinmiş olan bir goblindi. Sütunun arkasından süzüldü, kayarak durdu ve aynı yönden geri gelirken okunu kirişe yerleştirmek için çılgınlar gibi debelendi.

Goblin sütunun etrafından dolandı ve kılıcını savurarak hücum etti. Cattibrie yayıyla karşı koydu ve silahı son anda savuşturdu. Arkasından gelen bir 'culp' sesi ve tıslama duydu, içgüdüsel olarak dizlerinin üzerine çöktü.

Bir goblin genç kadının aniden yere sinen vücuduna takılıp tökezledi ve şaşkına dönen müttefikinin üzerine çakıldı. Fakat ikisi hızla ayağa kalktı, en az Cattibrie kadar hızlı davranmışlardı. Genç kadın onlan kontrol altında tutmak için yayını sallayıp dururken, serbest olan elini aşağı indirip kemerindeki mücevherli hançere ulaşmaya çalıştı.

Avantajın kendilerinde olduğunu hisseden goblinler hücum ettiler- sonra üzerlerine doğru uçan üçyüz kiloluk panterle birlikte yere devrilip yuvarlandılar.

"Guen," diye sessizce ağzını oynatarak takdir etti Cattibrie ve sadağından bir ok çekerek topuğunun üzerinde döndü. Tıpkı tahmin ettiği gibi, goblinler arkasından hızla yaklaşmaktaydı.

Taulmaril bir, iki ve üç kez çınladı, Cattibrie düşman safları arasında delikler açtı. Kuyruklu oklann ve kıvılcımların ani ve ölümcül patlamalarının altına gizlenerek koşturdu. Onlardan uzağa kaçmadı, zira goblinlerin bunu tahmin edeceğini biliyordu. Dosdoğru ileri, ilk başta tutturduğu yöne doğru geri döndü.

Geniş ve kalın olan başka bir sütunun arkasına gizlendiğinde onları kandırmayı başardı. Ve bir goblin onun arkasından ileri zıplayıp ışık

yüzünden yanan gözlerini ovuşturduğunda ve öteki yöne baktığında Cattibrie neredeyse kırkır kıkır gülecek gibi oldu.

Ahmak yaratığın sadece birbuçuk metre gerisinde duran Cattibrie ateş etti, ok goblinin sırtında patladı bir kemiğe saplanıp takıldı ve yaratığı havada uçurdu.

Cattibrie döndü ve koşmaya devam ederek iri sütunun etrafından dolaştı. Guenhwyvar'dan gelen bir kükreme duydu, bunun ardından ise bir diğer goblin grubundan yükselen feryatları işitti. İleride iki büklüm bir suret ondan kaçmaktaydı. Genç kadın yolunu temizlemeye hazır bir şekilde yayını gerdi.

Kalçasına birşey battı, Cattibrie yayın kirişini bıraktı ve ok hedeften çok uzağa düşerek duvarda bir delik açtı.

Cattibrie ürkmüş ve yaralanmış bir halde dengesini kaybedip tökezledi. İnciğini sivri bir kaya çıkıntısına çarptı ve bir dizinin üstüne çöküp durmasaydı az kalsm kafa üstü duvara bindirecekti. Sadağından başka bir ok çekmek için elini aşağı indirdiğinde, kalçasındaki derin yarıktan fosur fosur akan kanının ıslaklığını ve sıcaklığını hissetti. Cattibrie vücuduna yayılan sıcak acı dalgalarının işte o zaman farkına vardı.

Aklını topladı ve oku kirişe takarken hızla döndü.

Goblin neredeyse tepesine binmişti, sivri sarı dişleri arasından çıkan nefesi sıcak ve pis kokuluydu. Kılıcı ise kafasının üzerine kalkmıştı.

Cattibrie oku bıraktı. Goblin aniden yukarı doğru sıçradı ama yere iki ayağının üzerinde düştü. Onun arkasında duran başka bir goblin oku inciğinin alt kısmına yedi. Güçlü ok yaratığın kafatasının arka kısmını paramparça etti.

Cattibrie işinin bittiğini düşündü. Hedefi nasıl kaçırmış olabilirdi? Acaba yaratık korkuyla sıçradığında, ok onun kolunun altından sıyrılıp geçmiş miydi? Bu ona hiçbir şey ifade etmiyordu, ama durup düşünmeden edemedi. Ölüm anının gelip çattığından emindi. Zira yayını goblinin bir

sonraki darbesini savuşturmaya yetecek kadar hızlı bir şekilde kaldıramazdı. Aşağı doğru inen kılıcı durduramazdı.

Ama kılıç aşağı doğru inmedi. Goblin sadece durdu, Cattibrie'a sanki sonsuzmuş gibi gelen bir süre boyunca mükemmel bir hareketsizlik içinde öylece kalakaldı. Sonra kılıcı taş zemine düşüp tangırdadı; göğüs kafesinin tam merkezinden bir hırıltı sesi duyuldu, onun ardından ise kalın bir kan çizgisi belirdi. Canavar ölerek yana doğru devrildi.

Cattibrie okunun hedefi bulmuş ve yaratığı temiz bir şekilde deşip geçerek ikinci goblini öldürmüş olduğunu anladı.

Cattibrie kendisini ayağa kalkmaya zorladı. Koşmaya devam etmeye çalıştı, ama vücuduna acı dalgalan yayıldı ve genç kadın daha neler olduğunu anlayamadan önce tekrar bir dizinin üzerine geri çöküverdi. Yan tarafında bir soğukluk hissediyor, midesi feci şekilde bulanıyordu, ve o sefil goblinlerden bir başkasının çivili sopasını sallayarak hızla yaklaştığını görünce Cattibrie dehşete düştü.

Bütün gücünü toplayan Cattibrie, en son ana kadar bekledi ve yayını bir kamçı gibi önünde savurdu. Goblin feryat etti ve geri tökezleyerek darbeden sakındı. Ama aniden geri çekilişi, Cattibrie'a kısa kılıcıyla mücevherli hançeri çekecek kadar zaman kazandırdı.

Genç kadın acıya ve mide bulantısına karşı koyarak ayağa kalktı.

Goblin sinir bozucu tiz sesiyle birşeyler söyledi. Her ne kadar tipik bir goblin cıyaklaması gibi çıkmış olsa bile, Cattibrie bunun bir tehdit olduğunu biliyordu. Sefil yaratık aniden kadının üzerine atılıp sopasını sağa sola salladı ve Cattibrie geri sıçradı.

Kalçasından vücudunu sarsan bir acı dalgası yükseldiğinde neredeyse dengesini kaybedecekti. Yere sinmiş bir halde dengede duran goblin zaferin kokusunu alarak ileri atıldı.

Goblin onunla konuşmaya ve alay etmeye devam etti, fakat genç kadın yaratığın lisanını anlayamıyordu. Yaratık kıkırdadı ve kadının yaralı bacağını işaret etti.

Cattibrie bu goblini yeneceği konusunda kendisinden emindi. Ama bunun hiçbir işe yaramayacağından korkuyordu. O ve Guenhwyvar kazansalar, bütün goblinleri öldürseler ya da kaçmalarını sağlasalar dahi sırada ne olacaktı? Bacağı onu zar zor ayakta tutabilecekti -kesinlikle macerasına devam edemeyecekti- ve yarasını muntazaman temizleyip sarabileceğinden de şüpheliydi. Goblinler onu öldüremeyebilirdi, ama onu durdurmuşlardı ve yayılan acı dalgalarının ardı arkası kesilmiyordu.

Cattibrie'ın gözleri geriye doğru kaydı ve genç kadın ayakta sallanmaya başladı.

Gözleri aniden açıldı ve goblin yemi yutup hücuma geçtiğinde genç kadın kendisini hazırladı.Yaratık hileyi farkettiğinde durmaya çalıştı fakat çamurda ayağı kaydı.

Goblin sopasını çılgınlar gibi savurdu, ama Cattibrie'ın kısa kılıcı silahın çivilerinden birine takılarak onu önledi. Sopayı kenara itecek gücü olmadığını bilen Cattibrie, kılıç tutan kolunu vücuduna yaklaştırarak ileriye, gobline doğru çullandı ve yana doğru dönerek goblinin kolunun kendisine dolanmasını sağladı.

Bu sırada mücevherli hançer önde giderek yolu açtı ve yaratığın karnına erişti. Goblin serbest olan kolunu kaldırıp silahın önünü kesti ve sadece hançerin uç kısmı derisini yarabildi.

Cattibrie yaratığı daha ne kadar tutabileceğini bilmiyordu. Gücü tükenmekteydi; kıvrılıp küçük bir top halini almak ve bayılıp kalmaktan başka birşey istemiyordu.

Derken goblin genç kadını şaşkına çevirerek ıstırap içinde haykırdı. Kafasını ileri geri salladı ve uzaklaşmaya çabalayarak vücudunu çılgınlar gibi savurdu. Tehlikeli sopayı zar zor zaptetmekte olan Cattibrie yaratıkla beraber tökezlemek zorunda kaldı.

Hançerin içinden bir enerji akımı geçti ve kadının kolundan yukarı doğru yayıldı.

Goblin ardarda çılgınlar gibi sarsılmaya başladığında ve her sarsılışı düşmanına başka bir enerji dalgası yolladığında, genç kadın bunun ne anlama geldiğini, neler dönmekte olduğunu anlayamadı.

Yaratık geri tökezleyip bir taşın üzerine düştü. Hançeri önlemiş olan kolu gevşekleşti ve Cattibrie'ın vücut devinimi onu yaratığa daha da yaklaştırdı. Böylece acımasız hançer yaratığın tenine kabza kısmına kadar saplandı. Vücuduna yayılan bir sonraki enerji dalgası neredeyse Cattibrie'ı geri savuracak gibiydi. Artemis Entreri'nin hançerinin tam manasıyla goblinin hayat gücünü emdiğini ve kendi vücuduna transfer ettiğini anladığında Cattibrie'ln gözleri dehşetle faltaşı gibi açıldı.

Goblin dikit sütunun yay çizerek uzanan uç kısmına yığıldı. Gözleri kıpırdamıyor ve vücudu ölüm spazmlarıyla sarsılıp duruyordu.

Cattibrie da geri tökezleyerek kanlı hançeri beraberinde götürdü. Nefes almaya çabaladı, gözlerine inanamayarak nefesi kesilmişti. Hançere katıksız bir tiksintiyle bakıyordu.

Guenhwyvar'dan gelen bir kükreme daha savaşın sona ermemiş olduğunu ona hatırlattı. Hançeri kemerine taktı ve yayını bulması gerektiğini düşünerek döndü. Koşar vaziyette daha iki adım atmıştı ki, yaralı bacağının şimdi onu ayakta tutmakta olduğunu farketti.

Gölgelerin içinden bir yerden goblinin teki bir mızrak fırlattı. Silah koşmakta olan kadının hemen arkasından geçip taşa çarptı ve Cattibrie'ın düşüncelerini dağıttı. Cattibrie kendisini çamurun içine attı ve kayarak ilerlerken yayını kavrayıp aldı. Kafasını eğip sadağına baktı ve güçlü büyüsüyle harcanmış olan okların yerine yeni cephane doldurmakta olduğunu gördü.

Yarasından artık kan akmadığını da gördü. Genç kadın dikkatle yarasının üzerine elini koydu ve daha şimdiden kalın bir kabuk bağlamış olduğunu hissetti. Olanlara inanamayarak başını salladı, yayını doğrulttu ve ateş etmeye başladı.

Sadece bir goblin daha Cattibrie'a yaklaşmayı başarabildi. Kalın sütunun arka tarafından sinsice dolaşmıştı. Genç kadın yayını yere bırakıp yakın

dövüş silahlarını çekmeye davrandı, ama kocaman bir panter patisi yaratığın kafasına tokat attığında ve uzun pençeler goblinin alnına saplandığında Cattibrie durdu (tabii goblin de öyle!).

Guenhwyvar, yaratığı o kadar ani ve vahşi bir şiddetle geriye doğru savurdu ki, goblin geri devrilirken yünlü çizmeleri az önce durmakta olduğu yerde kaldı. Guenhwyvar'ın güçlü çenesi afallayan goblinin boğazını kavrayıp ısırmaya başladığında, Cattibrie kafasını çevirip arkalarında kalan bölüme doğru baktı.

Hiçbir hedef görmediği halde koridorun uç kısmını aydınlatmak için bir ok yolladı. Yarım düzine goblin son hızla kaçmaktaydı ve Cattibrie onların peşinden bir ok yağmuru başlatıp yaratıkları tek tek hakladı.

Bir dakika geçmişti ve hâlâ ateş ediyordu- büyülü sadağındaki oklar hiç azalmazdı. Bu sırada Guenhwyvar genç kadının yanına gelip bacaklarına sürtündü ve kendisini okşamasını istedi. Cattibrie derince iç geçirdi ve bir elini kedinin kaslı böğrüne attı. Bu sırada gözleri kemerinde kayıtsız bir şekilde asılı duran mücevherli hançere takıldı.

Entreri'nin o hançeri kullanışını izlemiş ve hatta bir kez silahın keskin yerini kendi boğazında hissetmişti. Genç kadın o feci anı -ki acımasız silahın özelliklerini anladığı için şimdi daha da feci bir an olmuştu- hatırladığında ürperdi.

Guenhwyvar hırlayıp ona sürtündü ve onu harekete geçmesi için dürtükledi. Cattibrie panterin endişesini anlıyordu. Drizzt'in anlattığı hikayelere bakılırsa goblinler Karanlıkal-u'nda küçük gruplar halinde nadiren dolaşırdı. Eğer burada yirmi tane varsa, pek yakınlarda ikiyüz tane olması muhtemeldi.

Cattibrie arkalannda kalan tünele, buraya geldiği ve goblinlerin kaçıştığı tünele doğru geri baktı. O yöne gitmeyi, kaçmayı başaran az sayıda goblinle savaşmayı ve ait olduğu yüzey dünyasına geri çıkmayı kısa bir süreliğine düşündü.

Bu onun için kısa süren bir an olmuştu, affedilebilir nitelikteki bir zayıflık anı. Yola devam etmesi gerektiğini biliyordu, ama nasıl? Cattibrie

tekrar kemerine baktı ve büyülü maskenin bağım çözerken gülümsedi. Nasıl çalıştığından bile emin ola-madan maskeyi yüzüne doğru kaldırdı.

Guenhwyvar'a doğru omuz silken genç kadın maskeyi yüzüne geçiri verdi.

Hiçbir şey olmadı.

Maskeyi sıkı sıkı yüzünde tutarken Drizzt'i düşündü.

Kendisinin kara bir deriye ve bir drowun narin yüz hatlarına sahip olduğunu tasavvur etti.

Büyü titreşimleri bütün gözeneklerini doldurdu. Bir anda elini yüzünden çekti ve maske kendi kendine kadının suratında kaldı. Cattibrie birçok kez gözünü kırpıştırdı. Zira Kedi Gözü'nün ona bahşettiği büyülü yıldız ışığı altında geri çektiği elinin mükemmel bir kara renkle parladığını, parmaklarının onun hatırladığından daha zarif, daha ince bir hâl aldığını gördü.

Ne kadar da kolay olmuştu!

Cattibrie büründüğü suretin tamam olduğunu kontrol edebilmek için yanında bir ayna olmasını dilerdi. Fakat kalbinin derinlerinde değiştirdiği kılığın muntazam olduğunu biliyordu. Entreri'nin Mithril Salonuna geri döndüğünde Regis'i nasıl da mükemmel bir şekilde taklit etmiş olduğunu düşündü. Buçukluğun eşyalarına kadar herşeyini taklit edebilmişti. Genç kadın bu düşünceyle birlikte üzerindeki yırtık pırtık giysilere baktı. Drizzt'in anayurdu hakkında, Lloth'un muhteşem ve şeytani yüce rahibeleri hakkında anlattığı hikayeleri aklına getirdi.

Cattibrie'ın yıpranmış yolculuk pelerini mor ve siyah renginde ışıldayan görkemli bir cüppeye dönüştü. Çizmeleri karaya çaldı ve uç kısımları zarif bir şekilde yukarı doğru kıvrıldı. Fakat silahlan aynı kaldı. Cattibrie'a göre, şu kılık kıyafete en çok uyan silah Entreri'nin mücevherli hançeriydi.

Genç kadın düşüncelerini yine o acımasız hançere odakladı. İçinden bir ses ona silahı çamura atmasını ve onu kimsenin bulamayacağı bir şekilde

gömmesini söylüyordu. Hatta ellerini hançerin kabzasına atacak kadar ileri de gitti.

Fakat hançeri derhal bıraktı, kendisini topladı ve drow cüppesini düzeltti. Silah ona yardım etmişti; o olmasaydı yaralı ve kayıp duruma düşerdi- tabii ölmezse. Bu tıpkı yayı gibi bir silahtı ve hançerin acımasız yöntemi her ne kadar onun hassasiyetine ters düşse de, Cattibrie o anda bu özellikleri kabul etti. Günler geçip önce bir, sonra iki hafta geride kaldığında genç kadın silahı daha rahat taşır oldu.

Burası Karanlıkaltı'ydı, acımasızların hayatta kaldığı yerdi.

KISIM 3

GÖLGELER

Karanlıkaltı 'nda hiç gölge yoktur.

Detay gibi görünen bu gerçeğin, yani ışık ve karanlık arasındaki tezatın önemini sadece yüzeyde yıllarca kaldıktan sonra anlayabildim. Karanlıkaltı 'nda hiç gölge yoktur, yani yalnızca hayalgücünün dalıp gidebileceği gizemli bölgeler yoktur.

Bir gölge ne kadar da muhteşem birşeydir! Güneş yüksekteyken kendi siluetimin benim altımda yürüyüşünü gördüm; ışık altından geldiğinde ve onun meşum suretini zeminde uzatıp büyüttüğünde bir çekirgenin devasa bir ayı boyutuna dönüştüğüne tanık oldum. Alacakaranlık vaktinde ormanda yürüdüm, gözlerim günün son ışıklarını yakalayan aydınlık bölgelere, yaprak yeşilinden griye çalan renklere hakti- Ve o karanlık bölgeler, oraya

sadece zihin gözüm ulaşabilirdi- Orada bir canavar olabilir miydi? Bir ork ya da goblin? Yoksa orada kendisini koruyan karanlığın altında gizli bir hazine, mesela kayıp ve tılsımlı bir kılıç, ya da basit bir tilki ini olabilir miydi?

Alacakaranlık vaktinde ormanda yürüdüğüm zaman, hayalgücüm de benimle beraber yürür, sezilerimi yükseltir ve zihnimi her türlü olasılığa açık tutar. Ama Karanlıkaltı 'nda hiç gölge mevcut değildir ve düş kurup hayal etmeye de yer yoktur.

Herşey. her taraf somurtkan, sürekli, yırtıcı bir sessizliğe ve oldukça gerçek, devamlı olarak mevcut bulunan bir tehlikeye bürünmüştür.

Gizlenmiş bir düşmanı veya saklı bir hazineyi hayal etmek haz veren bir iştir, kendi isteğinizle oluşturduğunuz bir tetikte olma, hayatta olma durumudur. Ama o düşman pek sık karşınıza çıkar ve hiç de hayal olmazsa, taştaki her çıkıntı, yani muhtemel her saklanma yeri bir gerginlik kaynağı halini alırsa, işte o zaman bu oyunun pek tadı kalmaz.

Hiçkimse Karanlıkaltı 'nın koridorlarında hayal gücüyle birlikte dolaşamaz. Bir taşın arkasına gizlenmiş olabilecek bir düşmanı hayal etmek, başka birinin ardına gizlenmiş olan gerçek düşman karşısında onu kör edebilir. Bir düşe dalıp gitmek demek, hazır olma durumunu yitirmek demektir ve Karanlıkaltı 'nda gafil avlananlar ölür.

O ışıksız koridorlara geri dönüşüm hayatımda yaşadığım en zor yolculuk olup çıktı. Yine o vahşi avcıya dönüşmek, hayatta kalabilmek için her an o içgüdüsel hazır olma durumunu yaşamak zorunda kaldım. O tetikte olma durumu, kaslarımı her an ileri atılmaya hazır tutan tedirgin bir enerji yoğunlaşması sağlıyordu. Attığım her adımda sadece o an önemliydi; yani muhtemel pusu yerlerini ve muhtemel düşmanları arayıp taramak. O düşmanları hayal edecek durumum yoktu. Onları beklemek, izlemek ve her türlü harekete tepki vermek zorundaydım.

Karanlıkaltı 'nda hiç gölge yoktur. Karanlıkaltı 'nda hayal kurmaya yer de yoktur. Orası hayatta olmanın değil, sürekli hazır olmanın diyarıdır. Umutlara ve hayallere hiç yer olmayan bir diyar.

-Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 13

AÇ TANRIÇA

Blingdenstone'dan Mebus Firble, normalde yeraltı gnom şehrinin dışına yaptığı yolculuklardan haz duyardı. Ama bugün değil. Minik gnom küçük bir mağarada duruyor, fakat mağaranın boyutları ona büyük göründüğünden dolayı kendisini tehlikeye açık hissediyordu. Çıkıntılı kayalar haricinde düz olan zemindeki taşlara sert çizmeleriyle tekmeler atıyor, parmaklarını arka tarafında kavuşturup oynatıyor ve neredeyse kel olan kafasına sık sık elini atıp terini siliyordu.

Bu mağaraya açılan bir düzine tünel vardı ve Firble, kırk tane svirfnebli askerinin onun yardımına koşmak üzere hazır beklediğini bilerek kendisini rahatlatıyordu. Ayrıca bu sayılara toprak düzleminden devasa elementaller çağıran taşlara sahip birkaç şaman da dahildi. Firble, Blingdenstone'un kırkbeş inil doğusundaki

Menzoberranzan'ın drowlarmı kendi ırkındaki herkesten daha iyi tanıdığı halde, etrafındaki silahlı destek birliği dahi onu pek rahatlatmıyordu. Gnom mebusu biliyordu ki, eğer kara elfler bunu bir pusu olarak tasarlamışsa, Blingdenstone'un bütün gnomlan ve bütün büyücüleri bir araya gelse bile yeterli olmazdı.

Küçük mağaranın hemen karşı tarafındaki tünelden tanıdık bir tıkırtı sesi geldi ve bir saniye sonra sıradışı paralı asker Jarlaxle mağaraya dalıverdi. Devasa bir diatryma tüyüyle süslü olan geniş siperlikli şapkası kafasındaydı

ve kısa kesilmiş yeleği sebebiyle karnında sıra halinde uzanan kaslar gözler önüne serilmişti. Gnomun önüne gelip durdu, bütün sahneyi iyice ölçüp tartmak için etrafı kolaçan etti, sonra yerlere kadar eğildi ve reverans yapıp eliyle yay çizerek zemini şapkasıyla süpürdü.

"Selamlar olsun!" dedi Jarlaxle içtenlikle, geriye doğru -lurken. Kolunu kıvırdı ve şapkasını öbür dirseğinin üzerine taktı. Kolunu hızla kaldırdı ve şapka havaya yükselip bir kere döndükten sonra kasıntı paralı askerin tıraşlı kafasına mükemmel bir şekilde oturuverdi.

"Bugün keyfin pek yerinde," diye belirtti Firble.

"Neden olmasın ki?" diye sordu drow. "Karanlıkaltı'nda bir başka muhteşem gün daha! Tadı çıkartılacak bir gün."

Firble pek emin değildi, ama gizlice işler çeviren drowun Svirfheblin lisanına bu denli hakim olması karşısında her zaman olduğu gibi hayrete düşmüştü. Jarlaxle bu lisanı Blingdenstone'da yaşayan herkes kadar rahat ve akıcı olarak konuşuyordu. Fakat paralı asker, gnomlann çoğu tarafından kullanılan sonradan gelişmiş lehçe yerine Drow lisanında daha yaygın olan cümle yapılarını kullanıyordu.

"Birçok svirfneblin madenci grubu saldırıya uğradı," dedi Firble, ses tonu ithamın eşiğinde dolaşarak. "Blingdenstone'un batısında çalışan svrifneblin grupları."

Jarlaxle kurnazca gülümsedi ve ellerini iki yana doğru açtı. "Ched Nasad mı?" diye masumca sordu, en yakındaki diğer drow şehrini kastederek.

"Menzoberranzan!" diye iddia etti Firble. Ched Nasad buradan birçok hafta uzaktaydı. "Kara ciflerden birisi üzerinde bir Menzoberranzan evinin armasını taşıyordu."

"Haydut çetesidir," diye akıl yürüttü Jarlaxle. "Eğlenmeye çıkmış genç savaşçılardır."

Firble'in ince dudakları yüzüne hakim olan dik bakışla birlikte neredeyse görünürden kayboldu. Gnom da Jarlaxle da, akın eden drowlann genç ve

sıradan tantanacılar olmadığını gayet iyi biliyordu. Saldırılar düzenle yapılmış, mükemmel bir şekilde sergilenmişti ve birçok svirfnebli can vermişti.

"Ne diyebilirim ki?" diye masumca sordu Jarlaxle. "Ben etrafımda olup biten olaylar içinde sadece bir piyonum."

Firble burnundan soludu.

"Mevkime duyduğun güvenden dolayı sana teşekkür ederim," dedi paralı asker, hiç istifini bozmadan. "Ancak, gerçekten sevgili Firble, daha evvel de bu konuyu tartışmıştık. Hadiseler bu sefer elimden çıkmış vaziyette."

"Hangi hadiseler?" diye bilmek istedi Firble. Şu son iki ay içinde o ve Jarlaxle iki kez buluşmuş ve bu konuyu tartışmışlardı, zira svirfneblin şehrinin etrafındaki drow faaliyetleri besbelli bir şekilde artış gösteriyordu. Jarlaxle her buluşmada kurnazca davranıp bazı büyük hadiseleri çıtlatmış, ama hiç açık vermemiş ve aslında Firble'a hiçbir şey söylememişti.

"Yine aynı mevzuyu açmak için mi geldin?" diye sordu paralı asker, usanmış bir halde. "Gerçekten, sevgili Firble, senin şu sorularından bıkmaya—"

"Bir drow yakaladık," diye sözünü kesti Firble. Kısa ama yapılı kollarını göğsünde kavuşturarak sanki bu haberler biraz önem taşıyormuş gibi davrandı.

Jarlaxle'ın yüzü kuşkulu bir ifade takındı ve paralı asker, "Eee?" diye sorarmışçasına kollarını tekrar iki yana açtı.

"Bu Drowun Menzoberranzanlı olduğunu düşünüyoruz," diye devam etti Firble.

"Bir dişi mi?" diye sordu Jarlaxle, sunduğu bilginin hayati değer taşıdığına inanıyormuş gibi görünen gnomun bir yüce rahibeden bahsettiğini düşünerek. Paralı asker kayıp bir yüce rahibe hakkında hiçbir haber duymamıştı (tabii Jerlys Horlbar haricinde, fakat o da esasında kayıp falan değildi).

"Bir erkek," diye yanıtladı Firble ve paralı askerin yüzü yine kuşkulu bir ifade takındı.

"Öyleyse onu idam edin," diye sonuca vardı faydacı Jarlaxle.

Firble göğsünde kavuşturduğu kollarını daha da sıktı ve ayağını sabırsızca yere vurmaya başladı.

"Firble, erkek bir drow esirin sizin şehrinize pazarlık gücü sağlayacağına gerçekten inanıyor musun?" diye sordu paralı asker. "Benim koşturarak Menzoberranzan'a dönmemi ve bu bir tek erkek için yalvarmamı mı bekliyorsun yani? Ya da yönetici matron anaların sadece onun için bu bölgedeki faaliyetlerin durdurulmasını emretmesini mi umuyorsun?"

"Demek ki bu bölgede yöneticiler tarafından tasdik edilmiş bir faaliyet olduğunu itiraf ediyorsun!" diye sertçe karşılık verdi svrifneblin, Jarlaxle'a doğru tombul parmaklarından birini uzatarak ve paralı askerin yalanını açığa çıkarttığını düşünerek.

"Sadece varsayımlar üzerine konuşuyordum," diye düzeltti Jarlaxle. "Senin niyetine doğru bir şekilde ayna tutabilmek için işi senin tahminin yönünde ele alıyordum."

"Benim niyetimi sen bilmiyorsun, Jarlaxle," diye temin etti Firble. Fakat Jarlaxle onun bu soğukkanlı tavrı karşısında gnomun rahatsız olmaya başladığını açıkça görebiliyordu. Jarlaxle'ın karşısındayken hep böyle olurdu. Firble, drowla yalnızca durum Blingdenstone için kritik olduğu zaman buluşurdu ve bu görüşmelerin çoğu kıymetli mücevherler ve başka hazineler olmak üzere ona pahalıya patlardı.

"Fiyatını belirt öyleyse," diye devam etti gnom.

"Fiyatım mı?"

"Şehrim tehlike altında," dedi Firble keskince. "Ve Jarlaxle sebebini biliyor!"

Paralı asker cevap vermedi. Sadece gülümsedi ve gnomdan biraz uzaklaştı.

"Ayrıca Jarlaxle, elimizdeki Drowun adını da biliyor," diye devam etti Firble, karşılık olarak kurnazca davranmaya çalışarak. Paralı asker her ne kadar kısa süre için olsa bile, ilk defa merakını belli etti.

Firble aslında muhabbeti bu noktaya taşımak istememişti. 'Esirin' kimliğini açık etmeye niyetli değildi. Drizzt Do'Urden, ne de olsa En Saygıdeğer Oyuk Sorumlusu olan Belwar Dis-sengulp'm bir dostuydu. Drizzt asla Blingdenstone için bir düşman olmamış, hatta yirmi sene önce şehirden ilk geçişinde svirfneblilere yardım dahi etmişti. Ve tüm söylenenlere göre kaçak drow geri döndüğünde kendi drow ırkına karşı svirfneblilere yine yardımda bulunmuştu.

Yine de, Firble'in öncelikli sorumluluğu kendi halkına ve şehrine karşıydı. Eğer Drizzt'in ismini Jarlaxle'a vermek, gnomlara şu an içinde oldukları zor durum konusunda yardımcı olacak ve Jarlaxle'ın sürekli olarak çıtlattığı o hadiseleri açık edebilecekse, o zaman Firble'a göre buna değerdi.

Jarlaxle uzun bir süre duraksayıp, aniden anlamlı bir hâl alan bu muhabbetten ne çıkartması gerektiğini anlamaya çalıştı. Drowun bir kaçak erkek olduğu, muhtemelen Bregan D'aert-he'nin dış tünellerde kaybolduğu sanılan eski bir üyesi olduğu sonucuna vardı. Ya da belki de gnomlar yüksek mevkideki evlerden birinin bir asilzadesini yakalamışlardı, ki bu da oldukça iyi bir bedel sayılırdı. Öyle bir asilzadenin Bregan D'aerthe'ye getirebileceği kârları düşününce Jarlaxle'ın yakut kırmızısı gözleri parlayıverdi.

"Bir ismi var mı?" diye sordu paralı asker.

"Senin bildiğin bir isim, ve bizim de tabii," diye yanıtladı Firble, kendisini oldukça üstün hissederek (ki kurnaz paralı askerle iş yaptığı zamanlar arasında pek nadiren yaşadığı bir durumdu bu).

Fakat bu üstü kapalı cevap Jarlaxle'a gnomun vermeye niyetli olduğundan çok daha fazla bilgi verdi. Blingdenstone gnomlan pek az

Drowu ismen tanırdı ve Jarlaxle da o kimselerin çoğunun nerede olduğunu kontrol edebilirdi. Paralı askerin aklına yeni bir fikir geldiğinde Jarlaxle'ın gözleri aniden genişleyiverdi, ama derhal soğukkanlılığını geri kazandı.

"Bana hadiselerden söz et," diye talep etti Firble. "Menzoberranzan Drowları nereden Blingdenstone'un yakınlarında dolaşıyor? Bana bunu söyle, ben de sana ismi vereceğim!"

"İsmi ister ver, ister verme," diye alay etti Jarlaxle. "Hadiseler mi? Sana cevaplar için Ched Nasad'a bakmanı veya bunu eğlence isteyen genç erkeklere, belki de Akademiden gelen talebelere bağlamanı söyledim bile."

Firble, sanki ileri atılıp bu sağı solu belirsiz paralı askere bir tane geçirmek istermişçesine yumruğunu sıkarak olduğu yerde sıçradı. Gnomun avantajı eline geçirdiği konusundaki bütün hisleri drowun gözünü açıp kapadığı süre içinde silinip gidivermişti.

"Sevgili, Firble." dedi Jarlaxle alayla. "Gerçekten, tartışacak daha önemli meselelerimiz olmadıkça buluşmamalıyız. Ve yine gerçekten diyorum, sen ve muhafızların, bu karanlık zamanlarda yuvanızdan bu kadar uzakta dolaşmamalısınız."

Minik svirfneblin, paralı askerin feci birşeylerin döndüğüne, artan Drow faaliyetlerinin büyük bir planla alakadar olduğuna dair devamlı olarak ipucu vermesi karşısında hüsranla istençdışı bir inleme koyverdi.

Ama bir kolunu göbeğinin üzerine koymuş, dirseğini bir eliyle tutmuş ve öteki eliyle çenesine hafifçe vurmakta olan Jarlaxle kayıtsız kaldı. Bu olay karşısında oldukça eğlenmiş gibi görünüyordu. Firble, bugün konuyla alakalı bir bilgi alamayacağını anladı. Bu sebeple hafifçe eğilip reverans yaptı ve topuğu üzerinde dönüp yoluna çıkan bütün taşlan tekmeleyerek mağarayı terketti.

Jarlaxle, gnom ayrıldıktan sonra takındığı rahat havayı bir süre daha koruduktan sonra kayıtsızca bir elini kaldırdı ve arkasındaki tünele doğru işaret etti. Dışan bir insan çıktı, fakat gözleri Karanlıkaltı ırklarında yaygın olan enfrarujlu görüş yeteneği sayesinde kırmızı renginde parlıyordu. Bu bir yüce rahibenin kendisine verdiği bir armağandı.

"Bunu eğlendirici buldun mu?" diye sordu Jarlaxle, yüzey lisanını kullanarak.

"Ve bilgi verici," diye yanıtladı Entreri. "Şehre döndüğümüz zaman yakalanan drowun kimliğini tespit etmek senin için çocuk oyuncağı olacak."

Jarlaxle, kiralık katile hayretle baktı. "Sen şimdiye kadar anlamadın mı?" diye sordu.

"Kaybolan hiçbir asilzade bilmiyorum," diye yanıtladı Entreri, bir yandan konuşurken diğer yandan paralı askeri dikkatle inceleyerek. Yoksa birşey mi kaçırmıştı? "İsmini sadece sen değil, aynı zamanda gnomlar da bildiğine göre, ellerindeki esir kesinlikle bir asilzade olmalı. Ya bir asilzade ya da maceraperest bir Drow tüccar."

"Tut ki sana, Blingdenstone'daki Drowun bir esir olmadığını söyledim," diye ipucu verdi Jarlaxle, kara derili yüzünde kurnaz bir gülümsemeyle.

Entreri ona boş boş baktı. Görünüşe bakılırsa paralı askerin neden söz ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Elbette," dedi Jarlaxle bir saniye sonra. "Geçmiş hadiseleri bilmiyorsun, bu sebeple bilgileri bir araya getirmenin bir yolu da yoktu tabii. Bir zamanlar Menzoberranzan'ı terketmiş olan ve yolunun üzerinde durup bir süreliğine gnomlarla birlikte yaşayan bir Drow vardı. Fakat oraya geri döneceğini pek ummuyordum."

"Kastettiğin kişi..." dedi Entreri, nefesini kaybetmenin eşiğinde.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Jarlaxle, başını çevirip Firble'in mağarayı terketmiş olduğu tünele doğru bakarak. "Görünüşe bakılırsa sinek örümceklerin ağma düştü."

Entreri ne düşüneceğini dahi bilemedi. Drizzt Do'Urden, Karanlıkaltı'na geri dönmüş! Bu Mithril Salonuna yapılması planlanan saldırıyı nasıl etkilerdi? Planlar iptal mi edilecekti? Entreri'nin yüzey dünyasını görmek için son şansı da elinden alınacak mıydı?

"Ne yapacağız?" diye sordu paralı askere, sesinde hafif bir umutsuzluk tmısıyla.

"Yapmak mı?" diye tekrarladı Jarlaxle. Geriye doğru kafasını atarak içten bir kahkaha attı.

"Yapmak mı?" diye yine sordu drow, sanki bu düşünce oldukça saçmaymış gibi. "Elbette ki, sadece arkamıza yaslanıp tadını çıkartacağız!"

Paralı askerin cevabı Entreri'ye pek de beklenmedik gelmemişti, hele bir an durup da düşünce hiç değildi. Jarlaxle ironileri severdi -kaotik drowlann dünyasında başarılı olmasının sebebi de buydu- ve bu beklenmedik değişiklik, kesinlikle o nitelikteydi. Jarlaxle için hayat bir oyundu, ahlaklı olmayı ya da muhtemel sonuçları düşünmeden oynanacak ve tadı çıkartılacak bir oyun.

Başka zamanlarda olsa Entreri bu tavrı anlayabilir, hatta yeri gelirse benimseyebilirdi. Ama şimdi olmazdı. Artemis Entreri için, şu zavallı ve sefil kiralık katil için sallantıda olan çok şey vardı. Drizzt'in Menzoberranzan'a bu kadar yakın olması kiralık katilin geleceği konusunda önemli sorular doğurmuştu, ki o gelecek oldukça muğlak görünüyordu.

Jarlaxle uzun ve içten bir şekilde yine güldü. Entreri genel olarak gnom şehrine doğru giden tünele bakarak ciddiyetle durdu. Zihninde en çok nefret ettiği düşmanının yüzüne ve menekşe renkli gözlerine bakmaktaydı.

* * *

Drizzt etrafındaki tanıdık çevre sebebiyle muazzam derecede rahatladı. Hatta rüya görmekte olduğunu zannetti. Zira küçük taş ev hâlâ tamı tamına hatırladığı gibiydi- kendisini üzerinde bulduğu o hamağa kadar hem de.

Ama Drizzt bunun bir rüya olmadığını biliyordu. Bunu belden aşağısını ve hamağın iplerini hissedemediğinden dolayı anlamıştı. Hatta çıplak ayaklarında bir karıncalanma dahi yoktu.

"Uyandın mı?" diye bir ses geldi binanın ikinci ve daha küçük olan odasından. Bu sözler Drizzt'i derinden etkiledi. Zira bunlar Svirfneblin

Dilinde, yani Elfçenin melodikliğiyle cücelerin çatırtı gibi çıkan ünsüz harflerinin garip bir birleşimi olan lisanda söylenmişti. Bu dili yirmi yıldan uzun bir süredir ne duymuş, ne de konuşmuş olmasına rağmen Drizzt'in zihninde Svirfneblince sözler yeniden canlandı. Kafasını çevirip kendisine yaklaşmakta olan oyuk sorumlusuna bakmak için Drizzt'in biraz zorlanması gerekti.

Drowun kalbi gördüğü manzarayla birkaç atışlık bir sekme yaşadı.

Behvar biraz yaşlanmıştı, ama hâlâ gürbüz görünüyordu. Eski dostu Drizzt'in gerçekten uyanmış olduğunu farkeden gnom 'ellerini' birbirine vurdu.

Drizzt, gnomun kollarının ucunda duran o metalden yapılma sanat eseri elleri gördüğüne memnun olmuştu. Drizzt ile Behvar tanıştıklarında, Behvar'm ellerini kesmiş olan kişi Drizzt'in öz ağabeyiydi. Yeraltı gnomlanyla bir drow grubu arasında bir çatışma çıkmıştı ve ilk başta Drizzt, Belwar'a esir düşmüştü. Fakat Dinin çabucak Drizzt'in yardımına koşmuş ve durumlar çabucak tersine dönmüştü.

Eğer Drizzt olmasaydı, Dinin, Behvar'ı öldürürdü. Ama Drizzt, Belwar'ın hayatını kurtarma girişiminin neye yaradığından o zaman emin olamamıştı, zira Dinin, Belwar'ın sakat bırakılmasını emretmişti. Acımasız Karanlıkaltf nda sakat yaratıklar genellikle uzun süre hayatta kalamazdı.

Drizzt, Menzoberranzan'dan kaçıp Blingdenstone'a bir mülteci olarak sığındığında ve Behvar ile yeniden karşılaştığında, Drowlardan çok farklı olan svirfneblilerin yaralı dostlarına yardım eli uzatmış ve onun tıknaz kollarının ucuna münasip başlıklar yapmış olduklarım gördü. En Saygıdeğer Oyuk Sorumlusunun (yeraltı gnomları Belwar'ı böyle çağırıyordu da) sağ kolunun ucunda muhteşem rünik harflerle ve bir toprak elementali de dahil olmak üzere bazı kudretli yaratıkların suretleriyle süslenmiş, mithrilden bir çekiç kafası vardı. Behvar'ın sol kolunun ucundaki çift başlı kazmanın da ondan aşağı kalır yanı yoktu. Bunlar kazmak ve savaşmak için muhteşem aletlerdi, hatta svirfneblin şamanlar bu 'ellere' tılsım yüklediği için daha da muhteşem olmuşlardı. Drizzt, Behvar'ın sert kayayı tıpkı bir köstebeğin yumuşak toprağı eşeleyip kazması kadar kolayca kazıp aştığını görmüştü.

Belwar'ın refah içinde yaşamaya devam ettiğini, drow olmayan ve Zak'nafein haricindeki ilk gerçek dostunun iyi olduğunu görmek Drizzt için hoş birşeydi.

"Magga cammara, elf, " diye kıkırdayarak belirtti svirfneblin, hamağın yanından yürüyüp geçerken. "Hiç uyanmayacaksın sanmıştan!"

'Magga cammara, ' diye zihninde tekrarladı Drizzt, yani 'taşlar adına'. Drizzt'in yirmi yıldır duymadığı bu garip deyim onu rahatlattı ve düşüncelerini Blingdenstone'da Belwar'ın bir konuğu olarak geçirdiği o huzur dolu zamana geri götürdü.

Kişisel düşüncelerinden ayıldı ve svirfneblinin onun ayak ucuna gitmiş, vücudunun duruşunu incelemekte olduğunu gördü.

"Onları nasıl hissediyorsun?" diye sordu Belwar.

"Hissetmiyorum," diye yanıtladı Drizzt.

Gnom kel kafasını salladı ve kazmasını kaldırıp iri burnunu kaşıdı. "Sana nooker çarptı," diye belirtti.

Drizzt cevap vermedi, anlamadığı barizdi.

"Nooker çarptı," dedi Behvar yine, duvara gömülmüş olan bir kabine doğru ilerleyerek. Kazmasıyla kabinin kapısını bir kanca gibi tutup çekerek açtı, sonra iki elini dikkatle kullanarak bir nesneyi tuttu ve dışan çıkartıp Drizzt'e gösterdi. "Yeni tasarlanmış bir silah," diye açıkladı Belwar. "Sadece birkaç yıl önce bulundu."

Drizzt bu nesnenin bir kunduz kuyruğuna benzediğini düşündü. Dar olan kısmında elle tutabilmek için kısa bir kabza mevcuttu ve geniş olan kısmının ucu ise sert bir açıyla kıvrılmış duruyordu. Göze çarpan tırtıklı kenarı haricinde nesnenin her tarafı dümdüzdü.

"Bir nooker," dedi Belwar, silahı yukarı doğru kaldırarak. Silah gnomun ellerinden kayıp yere düştü.

Behvar omuz silkti ve mithrilden ellerini birbirine vurdu. "Kendi silahlarımın olması çok iyi birşey!" Behvar çekiçle kazmayı ikinci kez birbirine vurdu.

"Şanslısın, Drizzt Do'Urden," diye sözüne devam etti, "ki savaştaki svirfnebli senin bir dost olduğunu anladı."

Drizzt homurdandı; o anda kendisini pek şanslı hissetmiyordu.

"Sana keskin tarafıyla da vurabilirdi," diye devam etti Belwar. "Belkemiğini ortadan ikiye bölebilirdi!"

"Belkemiğini sanki gerçekten de ikiye bölünmüş gibi hissediyorum," diye belirtti Drizzt.

"Hayır, hayır," dedi Belwar, hamağın başucu tarafına doğru geri yürüyerek, "sadece nooker çarptı." Gnom, kazmasının ucunu Drizzt'in ayak tabanına sertçe batırdı ve drow irkilip kıpırdandı. "Gördün mü, duyuların geri gelmeye başladı bile," diye ilan etti Belwar ve muzipçe gülümseyerek Drizzt'i yeniden dürttü.

"Yeniden yürüyeceğim, Oyuk Sorumlusu," diye söz verdi rahatlayan drow, gnomun oyununu devam ettirmek için tehdit-kar bir ses tonu kullanarak.

Behvar onu yine dürttü. "Bu zaman alacak!" diyerek güldü. "Ayrıca kısa süre sonra gıdık almaya da başlayacaksın!"

Drizzt'e tıpkı eskiden olduğu gibi geliyordu; sanki omuzlarına yük olan acil sorunlar bir süreliğine kalkmış gibiydi. Eski dostunu yeniden görmek ne kadar da güzeldi. Sadece ona olan sadakatinden dolayı Drowla yollara düşmüş, Karanlıkaltı'nın vahşi diyarında dolaşmış, Drizzt ile beraber ölümcül zihin yüzücüler tarafından yakalanmış ve tekrar Drizzt'in yanında savaşıp kurtulmayı başarmış olan bu gnomu yeniden görmek ne kadar güzeldi.

"Onları bulduğum o bölgeye yolumun düşmüş olması hem benim için, hem de senin dostların için talihli bir rastlantıydı," dedi Drizzt.

"Pek de kader kısmet değildi," diye yanıtladı Belwar ve neşeli yüz ifadesini sert bir bakış gölgeledi. "Çatışmalar çok sık çıkmaya başladı. En azından haftada bir oluyor ve bir sürü svirfnebli öldü."

Drizzt lavanta renkli gözlerini kapadı ve bu nahoş haberi hazmetmeye çalıştı.

"Lloth'un aç olduğu söyleniyor," diye devam etti Belwar, "ve hayat Blingdenstone gnomları için pek de iyi olmadı. Bütün bunların sebebini öğrenmeye çalışıyoruz."

Drizzt bu haberleri sindirdi ve sonra geri dönmekle doğru bir iş yapmış olduğunu şimdiye kadar hiç hissetmediği kadar hissetti. Drowlarm onu yeniden yakalamak için yaptığı bir girişimden daha fazlası dönüyordu. Behvar'ın tanımı, yani Lloth'un aç olduğu iddiası hedefi vurmuş gibi görünüyordu.

Drizzt'in ayağı yine sertçe dürtüldü ve drow gözlerini hızla açınca kendisine bakıp gülümseyen oyuk sorumlusunu gördü. Son günlerdeki hadiselerin getirdiği kasvet bulutları görünüşe bakılırsa gnomun yüzünden silinmişti. "Aman kasvet yaptığımız yeter artık!" diye ilan etti Belwar. "Anlatacak yirmi yılımız var; senin bana, benim de sana!" Yere uzandı, Drizzt'in çizmelerinden birisini kanca gibi yakalayıp kaldırdı ve topuk kısmını kokladı. "Yüzeye çıkabildin mi?" diye sordu, içten ve umut dolu bir sesle.

İki dost günün geri kalan kısmını hikayeler anlatarak geçirdiler. Konuşmanın çoğunu da farklı bir dünyaya gitmiş olan Drizzt yaptı. Behvar sık sık nefesini tuttu ve kahkaha attı. Ve hikayelerin bir tanesinde, Wulfgar'ın ölümüyle derinden yaralanmış gibi görünen drow dostunun gözyaşlarına ortak oldu.

Drizzt en yakın dostlarından birisini yeniden bulmuş olduğunu o anda farketti. Belwar, Drizzt'in her sözünü dikkatle, ilgiyle dinledi. Son yirmi yılının en kişisel anlarını kendisiyle paylaşabilmesi için onu bir dostun yapacağı şekilde sessizce destek olarak dinledi.

O gece akşam yemeklerini yedikten sonra Drizzt ilk yürüyüş denemesini yaptı ve iyi kullanılmış bir nookerın takat kesici etkisini daha önce de görmüş olan Belwar, bir ya da iki gün içinde taş yığınlanyla dolu duvarlar üzerinde yeniden koşabileceği konusunda drowu temin etti.

Bu haber Drowa hem iyi, hem de kötü geldi. Drizzt elbette ki iyileşeceği için memnundu; ama yüreğinin küçük bir bölümü Belwar'ın evinde konuk olma süresini arttırabilmek için bunun biraz daha uzun sürmesini diliyordu. Zira Drizzt biliyordu ki, vücudu el verdiği anda yolculuğunu bitirme, Menzoberranzan'a geri dönme ve tehdide son vermeye çalışma zamanı gelip çatacaktı.

BOLUM 14

KILIK DEĞİŞTİRME

"Burada bekle, Guen," diye pantere fısıldadı Cattibrie. İkisi de ileride uzanan ve nispeten daha az dikite sahip olan genişçe bir alana bakıyorlardı. O mağaranın içinden bir sürü goblin sesi gelmekteydi. Cattibrie bunların ana güruh olduğunu ve izci birlikleri geri dönmediği için muhtemelen huzursuzlaş-maya başladıklarını tahmin etti. Genç kadın hayatta kalan birkaç goblinin onun arkasından hızla gelmekte olduğunu biliyordu. O ve Guen, onları püskürtmekle ve koridorun aksi yönüne doğru kaçmalarını sağlamakla iyi iş yapmışlardı. Ama şimdiye kadar gerisin geri dönmüş olmaları muhtemeldi. Ve o dövüş şu anki noktadan bir saatten daha az mesafe ötede cereyan etmişti.

Görünüşe bakılırsa mağaranın etrafından dolaşan başka bir yol yoktu ve Cattibrie, daha goblin güruhunu görmeden önce dahi anlamıştı ki, o sefil

yaratıkların sayısı dövüşemeye-ceği veya korkutup kaçıramayacağı kadar fazlaydı. Kafasını indirip kara derili ellerine son bir kez daha baktı ve büründüğü drow suretinin muntazam olduğunu görüp biraz rahatladı. Bunun ardından gür saçlarını -şimdi alışılmış kestane rengi yerine bembeyazlardı- ve pelüş cüppesini düzelterek meydan okurcasına hızla ilerledi.

Drow rahibesi kayıtsız bir şekilde inlerine girerken, nöbetçi goblinlerin en yakında olanları dehşet içinde geri çekildiler. Bütün grubun hep birlikte kaçışmasını engelleyen tek şey sayılarıydı. Zira tıpkı Cattibrie'ın tahmin ettiği gibi, burada yüzden fazla goblin vardı. Bir düzine mızrak havaya yükseldi ve genç kadının olduğu yöne doğrultuldu, ama Cattibrie dimdik bir şekilde mağaranın merkezine doğru yürümeye devam etti.

Goblinler genç kadının etrafına toplanarak onun bütün kaçış yollarını kapattılar. Diğerleri ise başka drowların gelip gelmeyeceğinden emin olamayarak Cattibrie'ın gelmiş olduğu tüneli yere sinerek gözlediler. Yine de goblin teninden oluşan deniz bu beklenmedik misafirin önünde ikiye ayrılarak ona yol veriyordu; Cattibrie'ın kabadayı tavrı ve büründüğü suret görünüşe bakılırsa bu yaratıkların toplu olarak gözünü korkutmuştu.

Mağaranın ortasına geldiğinde diğer taraftan devam edip ilerleyen koridoru görebiliyordu. Ama goblin denizi etrafına kapanıp ona yol vermeyi azalttı ve drow suretindeki kadını da adımlarını yavaşlatmaya zorladı.

Derken her açıdan üzerine doğru goblin mızrakları uzatılmış bir halde durduruldu. Oda goblin fısıltılanyla doluydu. "Gund ha, moga moga, " diye emretti. Goblin Lisanına temel olarak bilen biri kadar hakimdi ve, "kenara çekilin ve geçmeme izin verin," mi dediğinden, yoksa, "annemi çekip hendeğe götürün," mü dediğinden emin olamıyordu.

Öncekini demiş olmayı umut ediyordu.

"Moga gund, geek-ik moon 'ga 'woon 'ga!" diye hırladı.

Neredeyse bir insan kadar iri olan büyük bir goblin ve güruhun arasından sıyrılıp Cattibrie'ın hemen önüne dikiliverdi. Genç kadın kendisini

soğukkanlılığını korumaya zorladı. Ama zihninin büyük kısmı Guenhwyvar'ı çağırıp hızla kaçmak ve küçük bir kısmı ise kahkahalarla gülmek istiyordu. Bu, bariz bir şekilde goblinlerin lideri, ya da en azından kabilenin samanıydı.

Ama yaratığın moda hakkında birkaç tiyoya ihtiyacı vardı. Asilzade birisi gibi yüksek konçlu siyah çizmeler giyiyordu, ama ördek paletine benzer geniş ayağı içine sığsın diye çizmelerin yan kısımları kesilmişti. Üzerinde yanlan büyük fırfırlarla süslenmiş bir kadın pantolonu vardı. Bu yaratık bariz bir şekilde erkek olduğu halde, bir kadın iç çamaşırı ve korsesi giymişti ve üst kısmında ise oldukça iri göğüsler için yapılmış bir sutyen mevcuttu. Bazısı altın, bazısı gümüş olmak üzere birkaç tane gerdanlığı yanlış yerlerine takmıştı ve sıska boynunda ise inci dizili bir kolye duruyordu. Ayrıca çarpık parmaklarının her birisinde gösterişli bir yüzük vardı. Cattibrie, goblinin kafasındaki başlığın dini bir anlam taşıdığını farketti, fakat hangi mezhebe ait olduğundan pek emin değildi. Uzun, altın renkli kurdeleleri olan başlık güneş ışınlarını andırıyordu. Fakat Cattibrie goblinin başlığı ters taktığından emindi, zira yaratığın yuvarlak alnına doğru yatmıştı ve kurdelelerden birisi rahatsız edici bir şekilde goblinin burnunun ucunda sallanıp duruyordu.

Kabilenin bahtsız kurbanlarının elbiselerini giydiği için goblinin kendisini hırsızlık modasının doruklarında sandığına hiç şüphe yoktu. Tiz sesiyle zırvalamaya devam etti ve Cattibrie'ın kıyısından köşesinden bir kelime dahi yakalayamayacağı kadar hızlı konuştu. Sonra yaratık aniden duruverdi ve kendi göğsüne bir yumruğuyla vurdu.

"Yüzey dilini konuşuyor musunuz?" diye sordu Cattibrie, ortak bir iletişim aracı bulmaya çalışarak. Soğukkanlılığını korumak için mücadele veriyor, ama mızraklardan birisinin her an sırtına saplanmasını bekliyordu.

Goblin lideri ona merakla baktı, görünüşe bakılırsa söylediği şeyden tek kelime dahi anlamamıştı. Kadını tepeden tırnağa süzdü ve kızıl renkte parlayan gözleri en sonunda Cattibrie'ın boynunda asılı duran kolye klipsine takılıp kaldı. "Nying so, wucka," diye belirtti. Önce kolye klipsini sonra Cattibrie'ı işaret etti ve ardından uzaktaki çıkış koridorunu göstererek elini savurdu.

Eğer bu kolye klipsi normal bir takı olsaydı, Cattibrie geçip gitmesine izin vermeleri karşılığında onu can-ı gönülden verirdi, ama Drizzt'in yerini tespit etmesi gerektiği için büyülü nesneye ihtiyacı vardı. Goblin isteğini daha tehditkar bir sesle tekrarladı ve genç kadın hızlı düşünmesi gerektiğini anladı.

Aklına aniden bir fikir gelen Cattibrie gülümsedi ve tek parmağını kaldırıp bir saniye istedi. "Nying, " dedi, bunun gob-lin dilinde hediye manasına geldiğini düşünerek. Ellerini iki kez sertçe çırptı ve omuzunun üzerinden geriye bakmadan "Guenhwyvar!" diye seslendi.

Mağaranın arka tarafındaki goblinlerden yükselen ürkmüş haykırışlar genç kadına panterin yaklaşmakta olduğunu söyledi.

"Sakin sakin gel, Guen," diye seslendi Cattibrie. "Dövüşe girişmeden yanıma gelip dur."

Panter kafasını yere eğmiş ve kulaklarını yatırmış bir şekilde yavaşça ve dimdik yürüdü. Guenhwyvar en yakındaki goblini ürkütmek ve geri durmasını sağlamak için arada bir hafifçe hırladı. Kalabalık yoldan çekilip muhteşem kedinin dro\v rahibenin yanına gitmesi için geniş bir alan açtı.

Derken Guenhwyvar, Cattibrie'ın yanına geldi ve kadının beline burnunu sürttü.

"Nying, " dedi Cattibrie yine, önce panteri sonra goblini işaret ederek. "Sen kediyi al, ben de koridordan çıkıp gideyim," diye ekledi, mesajı verebilmek için elleriyle olabildiğince iyi işaret ederek. Çirkin ve süslü goblin kral kafasını kaşıyarak başlığını sakarca yan tarafa doğru kaydırdı.

"Pekala, ona git ve uslu ol," diye Guenhwyvara fısıldadı Cattibrie. Bacağıyla kediyi ittirdi. Panter kafasını kaldırıp oldukça endişelenmiş bir şekilde genç kadına baktıktan sonra, goblin liderin yanına gitti ve ayaklarının dibine çöktü (ve yaratığın suratındaki bütün kan çekiliverdi!)

"Nying, " dedi Cattibrie bir kez daha, gobline aşağı eğilip kediyi sevmesini işaret ederek. Yaratık genç kadına gözlerine inanamayarak baktı,

ama Cattibrie'in onu tatlı tatlı ikna etmesi karşısında azar azar cesaretini toplayıp kedinin gür kürküne dokundu.

Goblin'in sivri dişli gülümsemesi yüzüne yayıldı ve yaratık, kediye daha sıkı bir şekilde dokunmaya cesaret etti. Tekrar tekrar eğildi ve her okşayışında kedinin sırtındaki kürke elini daha da daldırdı. Bu sırada Guenhwyvar kafasını yana yatırıp kızgınlıkla Cattibrie'a baktı.

"Şimdi sen bu dost goblinin yanında kalacaksın," diye kediye talimat verdi Cattibrie. Ses tonunun gerçek niyetini açık etmemesi için uğraşarak. Kemerindeki keseye panterin heykelciğinin durduğu keseye hafifçe vurdu ve ekledi, "Seni çağıracağıma hiç şüphen olmasın."

Sonra Cattibrie doğruldu ve dosdoğru goblin liderle yüzleşti. Kendi göğsüne vurdu sonra kolunu hızla uzatarak mağaranın çıkışını işaret etti. Yüzünde kaşları çatık bir bakış vardı. 'Ben gidiyorum!" diye ilan etti ve ileri doğru bir adım attı.

Goblin lideri ilk başta onu durdurmak için ileri atılacak -mış gibi göründü. Ama ayağının dibinde yatan kudretli pantere hızla bir bakış atınca yaratığın fikri değişiverdi. Cattibrie oyunu mükemmel bir şekilde oynamıştı; aşın derecede kibirli olan goblin liderin gururunu korumasına izin vermiş, kendisini potansiyel olarak tehlikeli bir düşman gibi göstermiş ve goblin liderin ayaklarının dibine, yani oldukça stratejik bir noktaya üç-yüz kiloluk bir savaş müttefiki yerleştirmişti.

"Nying so, wucka, " dedi goblin yine, önce Guenhwyvar'ı sonra da uzaktaki koridor çıkışını işaret ederek. Sonra da dikkatle yana çekilip drowun geçmesine izin verdi.

Cattibrie mağaranın geri kalan kısmını hızla aşarken, yolundan yeterince çekilmeyen bir gobline elinin tersiyle bir tokat indirdi. Yaratık kılıcını kaldırarak kadına doğru hamle yaptı, ama Cattibrie istifini bozmadı. Hâlâ ayak bileklerinin etrafına kıvrılmış yatan panterle birlikte duran goblin liderden gelen bir haykırış, öbür goblinin kadına misilleme yapmasını engelledi.

Cattibrie, yaratığın çirkin yüzüne doğru güldü ve güzel cüppesinin katları arasında kendi hançerini -mücevherli muhteşem silahı- hazır tuttuğunu gösterdi.

Daha dar olan tünele geldi ve yavaş yürüyerek birçok adım attı. Sonra durdu, kafasını çevirip geri baktı ve panter heykelciğini kesesinden çıkarttı.

Mağarada goblin lideri yeni edindiği eşyayı kabileye gösteriyor, 'ahmak dişi Drowun' nasıl da hakkından geldiğini ve kediyi kendi adına ondan aldığını anlatıyordu. Diğer goblinlerin bütün hadiseye şahit olmuş olmaları önemli değildi; goblin kültüründe tarih neredeyse günlük olarak yeniden yazılırdı.

Panterin etrafında gri renkli bir duman bulutu belirdiğinde ve kedinin madde bedeni eriyip gitmeye başladığında, liderin yüzündeki kendini beğenmiş gülümseme hızla kaybolu-verdi.

Goblin bir ağız dolusu küfür ve itiraz çığlığı atarak, ayağının altından hızla kaybolan panteri yakalamak için dizlerinin üzerine çöktü.

Kocaman bir kedi patisi duman bulutu arasından ileri atıldı, liderin kafasının etrafına bir kanca gibi dolandı ve sefil yaratığı da içeri çekti. Sonra geriye kalan tek şey duman bulutuydu; şaşkına dönen ve pek de zeki olmayan goblin lideri de panterle birlikte Astral Düzleme gitmişti.

Geride kalan goblinler çığlıklar atıp etrafta koşturmaya, birbirilerine çarpıp yerlere devrilmeye başladılar. Bazıları giden drowun peşine takılmayı düşündü. Ama onlar belli bir düzen oluşturana kadar, Cattibrie aradaki mesafeyi çoktan aşmıştı, bütün hızıyla koridorda koşuyor ve kendisinin müthiş derecede akıllı olduğunu düşünüyordu.

* * *

Tüneller ona tanıdık geliyordu- oldukça tanıdık. Genç Drizzt Do'Urden, genellikle bir drow devriye birliğinin öncülüğünü ederek bu yollarda kimbilir kaç kez gezinmişti? O zamanlar yanında Guenhwyvar vardı; ama şimdi yalnız başınaydı.

Dizlerinden birisi svirfneblin nookerı sebebiyle hâlâ biraz zayıf olduğundan hafifçe topallıyordu.

Fakat bu durumu Blingdenstone'da biraz daha kalmak için bir mazeret olarak kullanamamıştı. Görevinin gitgide bastırdığını biliyordu ve Belwar, ondan ayrılmak her ne kadar kendisine acı verse de, Drizzt'in kendi yoluna gitme konusunda verdiği karara karşı çıkmamıştı- ki bu da drow için diğer svirf-neblilerin Drizzt'in gitmesini istediğini belirten bir işaret niteliğindeydi.

O iki gün önce olmuştu, iki gün ve elli millik dolambaçlı mağara önce. Drizzt yolunun üzerinde en az üç tane drow devriye birliği izine rastlamıştı. Birliklerdeki askerlerin sayısı normalde Menzoberraznan'dan bu kadar uzakta gezinmeyecek kadar yüksekti ve bu da Belwar'ın tehlikeli birşeyler döndüğü, yani Örümcek Kraliçenin aç olduğu hakkındaki iddialarına destek veriyordu. Rastladığı üç izde birden Drizzt mevcut grubu takip edip onlara katılmaya teşebbüs edebilirdi. Ched Nasadlı bir tüccarın elçisi olduğu hakkında bir hikaye uydurmayı düşünmüştü. Ama üç seferde birden Drizzt cesaretini yitirmiş, Men-zoberraznan'a doğru ilerlemeye ve iletişime geçeceği o kader anını ertelemeye devam etmişti.

Şimdi tüneller oldukça tanıdıktı ve o an gelip çatmak üzereydi.

Daha genişçe bir koridora çıktığında, attığı her adımı ölçüp tartarak mükemmel bir sessizliğe büründü. İleriden bazı sesler, bir sürü ayaktan çıkan sürtünme sesi geldiğini duymuştu, îunların drow ayaklan olmadığını biliyordu; kara elfler hiç jürültü yapmazdı.

Kolcu eğri büğrü duvara tırmandı ve ana zeminden iki metre yüksekteki bir çıkıntıda ilerledi. Arada bir ayakları aşağı sarktığında parmak uçlarıyla

duvan tutup kendisini ileri doğru çekerek ilerlemek zorunda kaldı. Ama bu Drizzt'i engelleyemedi ve drow hiç ses çıkartmadı.

İleriden daha fazla hareket sesi geldiğinde olduğu yerde donup kaldı. Şansına çıkıntı tabaka bir kez daha genişlemiş ve ellerini serbest bırakmıştı. Dikkatle palalarını kınlarından dışarı çıkarttı ve Parıltı'nın içsel ışığıyla aydınlanmasını engellemek için kılıca yoğunlaştı.

Şapırtı seslerini takip edip bir köşeyi döndü ve yırtık pırtık cüppeler giymiş, kukuletalarını yüzlerinin üzerine örtmüş, iki büklüm, insana benzer yaratıklardan oluşan bir güruh gördü. Hiçbiri konuşmuyor, hepsi de hedefsizce etrafta geziniyordu ve onların goblin olduğunu Drizzt'in anlamasını sağlayan tek şey ise yerde şapırdayan ayaklarıydı.

Hareketlerine, iki büklüm durmalarına bakan Drizzt bunların köle goblinler olduğunu anladı, zira sadece köleler o denli bezgin bir kabullenme içinde olurdu.

Drizzt, onlara çobanlık eden Drowun yerini tespit etmeye çalışarak sessizce bir süre daha izlemeye devam etti. Bu mağaranın içinde en az seksen goblin mevcuttu. Drowların Heldaeyn Havuzu dedikleri küçük bir göletin etrafında sıralanmış olan goblinler avuçlarına su alıp kukuletalı yüzlerine doğru götürüyorlardı- sanki birçok gündür su içmemiş gibiydiler.

Ki muhtemelen içememişlerdi. Drizzt etrafta dolaşan birkaç tane rothe, yani küçük Karanlıkaltı sığırı tespit etti ve bu grubun büyük bir ihtimalle kayıp hayvanları aramak için şehirden dışarı çıkmış olduğunu anladı. Böyle gezilerde yanlarında oldukça fazla tedarik taşımalarına rağmen, kölelere ya çok az yemek verilir ya da hiç verilmezdi. Fakat onlara eşlik eden drow muhafızlar paşalar gibi yer içerlerdi ve genellikle bunu açlıktan karınları guruldayan kölelerin gözleri önünde yaparlardı.

Bir kırbacın şıraklaması goblinlerin ayağa fırlamasını ve havuzun kenarından koşturarak çekilmesini sağladı. Biri dişi, biri erkek olan iki drow askeri Drizzt'in görüş alanına girdi. Havadan sudan konuşuyorlardı ve dişi olanı sık sık kırbacını şaklatıyordu.

Mağaranın diğer tarafından başka bir Drow, bazı emirler verdi ve goblinler kabaca bir sıra oluşturmaya başladılar. Aslında herhangi bir örgütlü sıradan çok, bir araya sokulmuş büyük çaplı bir kalabalık oluşturdular.

Drizzt en uygun anın geldiğini biliyordu. Köleciler Menzoberranzan'daki gruplar içinde en az örgütlü ve en az disiplinli olanlardandı. Bütün köleci birlikleri birkaç farklı eve mensup kara elflerden ve buna ek olarak Akademinin üç okulundan herhangi birinden gelen öğrencilerden oluşurdu.

Drizzt, çıkıntı tabakadan sessizce aşağı indi ve kıvrımlı duvarın köşesini dönerek ilerledi. Mağaradaki Drowlara adet olduğu üzere el alfabesinde selam verdi (fakat parmakları bu karmaşık lisanı tekrar kullanırken biraz beceriksizce hareket etti tabii).

Dişi drow, erkek refakatçisini ileri doğru ittirdi ve onun rkasmdan yana doğru çekildi. Erkeğin eli derhal yükseldi.)rowların tipik arbalet tabancalarından birini elinde tutuyordu okun üzeri ise, büyük ihtimalle güçlü bir uyku zehiriyle aplıydı.

'Kimsin sen?' diye sordu dişinin eli, erkek drowun omu-zunun üzerinden.

"Blingdenstone yakınlarında gezen bir devriye birliğin-ien geriye kalan tek kişi," diye yanıtladı Drizzt.

"Öyleyse şehre Breche Yükseltisi civarından girmeliyim,' diye yüksek sesle karşılık verdi dişi. Onun sesini -dişi Irovvlarda tipik olan, inanılmaz derecede melodik ve tiz çıkabilen sesi- duymak, Drizzt'in zihnini o eski yıllara geri götürdü, lenzoberranzan'dan sadece birkaç yüz metre ötede olduğunu am anlamıyla işte o zaman farkedebildi.

"Aslında 'şehre girmeyi' istiyorum sayılmaz," diye yanıtladı Drizzt. "En azından açık açık değil." Drizzt bu mazeretin kulağa mükemmel bir şekilde mantıklı geldiğini biliyordu. Eğer gerçekten de kayıp bir devriye birliğinden hayatta kalan tek kişi olsaydı, drow Akademisinde şiddetli bir sorguya tabi tutulur, hatta muhtemelen efendiler, devriye birliğinin sonunu hazırlamada onun bir rol oynayıp oynamadığından emin olana veya ölüp gidene dek -hangisi önce olursa artık- işkence görebilirdi.

"İlk evin adı ne?" diye sordu dişi drow, gözlerini Drizzt'in lavanta renkli küreciklerine kenetleyerek.

"Baenre," diye derhal yanıtladı Drizzt. Bu imtihanı bekliyordu. Rakip şehirlerden gelen casuslar, Menzoberranzan'da görülmedik şey değildi.

"Peki en genç oğullan?" diye kurnazca sordu dişi drow. Drizzt farketti ki, dişi drow onun sıradışı gözlerine bakmaya devam ederken dudaklarını fettanca ve şehvet dolu bir gülümseme halinde kıvırmıştı.

Talihli bir tesadüf eseri Drizzt, Akademide Baenre Evinin en genç oğluyla aynı sınıfı paylaşmıştı- tabii eğer yaşlı Matron Baenre, Drizzt'in uzakta olduğu şu otuz yıl içinde başka bir çocuk daha doğurmadıysa.

"Berg'inyon," diye kendine güvenerek yanıtladı, ellerini aşağı doğru ukalaca indirip çapraz hale getirerek (ve palalarına yaklaştırarak).

"Kimsin sen?" diye tekrar sordu dişi drow ve dudaklannı yaladı. Merak ettiği barizdi.

"Önemli biri değil," diye yanıtladı Drizzt ve kadının gülümsemesine onun bakışı kadar yoğun bir bakış ve gülümsemeyle karşılık verdi.

Dişi drow önünü kesen erkeğin omuzuna hafifçe vurdu ve parmaklarıyla ona gitmesini işaret etti.

'Bu sefil işten azat olabilir miyim?' diye sessizce elleriyle sordu. Yüzünde ise umut dolu bir ifade vardı.

"Bugün senin yerini 'bol' alacak," diye kedi gibi mırıldandı dişi, drow lisanında gizemli ya da ilginç birşeyi açıklamak için kullanılan kelimeyi Drizzt'e yakıştırarak.

Erkek Drowun yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve ar-balet tabancasını ortadan kaldırmaya davrandı. Silahın yana yatmış, hazır bir şekilde durduğunu farkedince ve kafasını kaldırıp baktığında yakınlarda bir sürü goblinin olduğunu görünce yüzündeki gülümseme daha da genişledi ve erkek drow silahı ateşlemek için kaldırdı.

Drizzt goblinlerin dahi bu denli berbat bir muamele görmesine acı duyduğu halde hiçbir tepki vermedi.

"Hayır," dedi dişi, elini erkek Drowun bileğinin üzerine koyarak. Elini uzattı ve arbalet tabancasmdaki oku çıkarttı, sonra onun yerine başka bir ok yerleştirdi. "Seninki yaratığı uyuturdu," diye açıkladı ve gıdaklar gibi kahkaha attı.

Erkek drow bir süre dişiye baktıktan sonra görünüşe göre onun amacını anladı. Suyun kenarında dolanan bir gobline nişan alıp ateş etti. Küçük ok sırtına batınca goblin yerinden sıçradı. Dönüp bakmaya davrandı, ama suyun içine devriliverdi.

Goblinin beyhude yere çırpınmasına bakılırsa, dişi dro-vvun silaha taktığı okun üzerinde felç edici bir iksir, yani yaratığın bilincini tamamen yerinde bırakan bir zehir olduğunu anlayan Drizzt dudaklannı ısırdı. Goblin kollarıyla bacaklarını pek kontrol edemiyordu ve kesinlikle boğulacaktı. Daha da kötüsü başına gelecek feci sondan haberdardı. Sırtını büküp yüzünün su seviyesinin üstüne çıkmasını sağlamayı başardı, ama Drizzt onun bu acımasız iksirin etkisi geçmeden çok önce yorulacağını biliyordu.

Erkek drow içten bir kahkaha attı. Arbalet tabancasını göğsünde çapraz bir şekilde asılı duran küçük kılıfına geri taktı ve Drizzt'in sol tarafındaki tünele doğru yürüdü. Daha erkek drow on adım dahi atmamıştı ki, dişi drow kırbacını şaklatmaya ve kervanı sağ taraftaki tünelden aşağı doğru yola çıkartmaları için birkaç drow muhafıza seslenmeye başladı.

Birkaç saniye sonra başını çevirip Drizzt'e soğuk bir bakış attı. "Neden orada duruyorsun?" diye bilmek istedi.

Drizzt şimdi feci şekilde çırpman ve ağzını suyun üzerinde tutmayı zar zor başaran goblini işaret etti. Sanki bu korkunç hadiseden zevk duyuyormuş gibi gülmeyi başardı; fakat o anda ciddi ciddi düşündüğü şey, hızla koşturup şeytani dişi drowu kesip biçmekti.

Küçük mağaradan dışarı çıkarken Drizzt, kaçmaya bir şansı olsun diye onu sudan dışarı çekmek için goblinin yanına geri dönmenin fırsatını kolladı. Fakat dişi drow ona bakmayı hiç kesmedi, gözünü bir saniye dahi

ayırmadı. Drizzt ise, bu kadının aklında onu sadece kervana dahil etmekten çok daha fazla şeyler olduğunu anladı. Hem sonra, yeni köleci beklenmedik bir şekilde çıkageldiğinde neden paydos eden kişi o olmamıştı?

Ölen goblinin en son şapırtı sesleri mekandan ayrılan Drizzt'i takip etti. Kaçak Drow acı acı yutkundu ve duyduğu tiksintiyi uzaklaştırmak için mücadele etti. Kaç kere tanık olursa olsun, kendi ırkının acımasızlığına asla alışamayacaktı. Ve Drizzt bundan memnundu.

BÖLÜM 15

MASKELER

Cattibrie, daha evvel böyle yaratıklar görmemişti hiç. Gnomlara oldukça benziyorlardı, en azından yapı itibarıyla. Yaklaşık bir metre boyundaydılar, ama yumrulu, parlak kafalarında hiç saç yoktu ve büyülü tacın ona sunduğu yıldız ışığı altında derileri gri renginde görünüyordu. Oldukça gürbüzlerdi, neredeyse cüceler kadar kaslıydılar. Ayrıca taşıdıkları kaliteli aletlere ve üzerlerine iyi uyan metal zırhlara bakılırsa, tıpkı cüceler gibi madencilik ve demircilikte ustaydılar.

Drizzt, Cattibrie'a svirfneblilerden, yani yeraltı gnom-lanndan bahsetmişti ve genç kadın şu anda baktığı yaratıkların onlar olduğunu düşünüyordu. Fakat bundan emin olamıyor ve bu yaratıkların şeytani gri cüceler, yani duergarlarm bir çeşit akrabası olmasından korkuyordu.

Kesişen bir sürü koridorun bulunduğu bir yerdeki uzun ve ince dikit sütunlardan oluşan bir kümenin arasında yere sindi. Yeraltı gnomları, tabii eğer bunlar onlarsa, zıt yönden gelmişlerdi ve şimdi koridorun geniş, düz kısmında ilerliyor, kendi aralarında muhabbet ediyor ve beş metre ötelerindeki dikit sütun kümesine pek dikkat etmiyorlardı.

Cattibrie nasıl ilerlemesi gerektiğinden emin olamıyordu. Eğer bunlar svirfnebliler idiyse, ki genç kadın bundan oldukça emin gibiydi, değerli müttefikler olabilirlerdi. Ama onlara nasıl yaklaşacaktı? Kesinlikle onlarla aynı dili konuşamıyor-du ve muhtemelen onlar en az onun yeraltı gnomlarına olduğu kadar insanlara yabancıydılar.

Yapılacak en iyi şeyin öylece oturup yaratıkların geçip gitmesine izin vermek olduğuna karar kıldı. Fakat Cattibrie enfrarujlu görüş yeteneğinin cilvelerine asla şahit olmamıştı. Serin dikit sütunlar arasında otururken, tamı tamına otuz derece daha sıcak olan vücut ısısı sebebiyle svirfneblilerin ısı algılayan gözleri için tam anlamıyla parıldamakta olduğunun farkında değildi.

Genç kadın yere sinmiş bir şekilde beklerken yeraltı cüceleri onun etrafındaki tünellere dağıldılar ve bu Drowun (zira Cattibrie hâlâ büyülü maskeyi takmaktaydı) yalnız başına mı olduğunu, yoksa daha büyük bir grubun bir üyesi mi olduğunu anlamaya çalıştılar. Birkaç dakika geçip gitti; Cattibrie kafasını eğip eline baktı, taş zeminde birşeyler hissettiğini sandı; muhtemelen hafif bir titreşimdi bu. Genç kadın titremekte olan eline merakla bakmaya devam etti. Yeraltı gnomlarının yarı telepatik, yarı psikokinetik metotlar kullanarak, yani düşünce dalgalarını taşlar üzerinden birbirilerine yollayarak haberleştiklerini ve hassas bir elin bu titreşimleri hissedebileceğini bilmiyordu.

Bir dakika boyunca devam eden titreşimlerin dikitler arasına sinmiş olan bu Drowun gerçekten tek başına olduğu konusunda yeraltı gnomu izcilerin gönderdiği mesaj olduğunu da bilmiyordu.

İlerideki svirfneblilerden birisi aniden harekete geçti, Cattibrie'ın anlamadığı birkaç söz söyledi ve genç kadına doğru bir taş fırlattı. Genç kadın kayaların arkasına daha da fazla sindi ve teslim olmak ya da yayını çekip yaratıkları korkutmaya çalışmak arasında seçim yapmaya çalıştı.

Taş hiç zarar vermeden kısa düştü ve parçalandı. Taşın parçaları dikit sütunlar öbeğinin önünde küçük bir alana yayıldı. O parçacıklardan dumanlar tütmeye, cızırtılar çıkmaya ve zemin de sallanmaya başladı.

Daha Cattibrie neler döndüğünü anlayamadan önce, önündeki taşlar yükselip devasa bir moloz yığını halini aldı. Sonra bel kalınlığı hemen hemen koridoru kaplayan, beş metre boyunda ve insan suretinde bir dev şekline büründü. Yaratık bir binayı paramparça edebilecek devasa, kaya gibi kollara sahipti. En öndeki iki dikit canavarın oluşumuna dahil olmuş ve şimdi devin iri göğsünden uzanan tehlikeli çiviler halini almışlardı.

Geçidin ilerisindeki yeraltı gnomları savaş çığlıkları attılar- bu haykırışlar korkuya düşen kadının etrafındaki koridorlarda yankılandı.

Devasa bir el aşağı doğru savrulup bir dikitin üst kısmını kopartırken, Cattibrie geriye doğru tökezledi. Genç kadın oniks heykelciği yere attı ve çılgınlar gibi Guenhwyvar'a seslendi, bu sırada ise yayına bir ok yerleştirdi.

Toprak elementali ileri doğru abandı, iri yarı bacakları eriyip taş dikitlerin içinden geçerek öne atıldı. Kadını yakalamak için tekrar hamle yaptı, ama gümüş kuyruklu bir ok canavarın kaya gibi yüzünün ortasından geçerek gözlerinin tam arasında net bir yarık açtı.

Elemental doğrulup sendeledi, sonra ikiye ayrılmış olan kafasını bir araya getirmek için elleriyle iki yandan ittirdi. Dikitler kümesine geri baktığında dişi drow yerine arka ayaklarım yere sabitlemekte olan iri kediyi gördü.

Cattibrie, sıvışmayı düşünerek dikit kümesinin arka tarafından dışarı çıktı, ama dört bir taraftaki yan geçitlerden üzerine doğru gelen yeraltı gnomlarmı gördü. Kaya yığınları arkasına gizlene gizlene ana koridor boyunca koştururken, kafasını çevirip Guenhwyvar ile elementale bakmaya cesaret edemedi. Sonra inciğine sertçe birşey çarpıp ona çelme taktı ve genç kadın yüzükoyun yere devrildi. Kıvrılıp döndüğünde başka bir svirfneblinin bir dikit sütunun arkasından ayağa kalkmakta olduğunu ve kazmasının sanki ona çelme takmak için uzatılmış-çasma hâlâ dışanya doğru dönük bir şekilde durduğunu gördü.

Cattibrie yayını kaldırdı ve hızla doğrulup oturdu, ama silahı savuşturuldu. İçgüdüsel olarak yana doğru yuvarlandı, ama onu ezmek için ağır çekiçlerini havaya kaldırmış bir şekilde takip eden üç gnomun ayak seslerini duydu.

Dev yaratığın hemen yanından geçip onun arkasını dönmesini sağlamayı düşünen Guenhwyvar hırladı ve havada süzüldü. Fakat elemental panterin beklediğinden daha hızlı davrandı ve kocaman kaya eli ileri doğru savrulup kediyi havada yakalayarak onu kendi iri göğsüne doğru çekti. Bir omuzuna canavarın dikitten çivilerinden birisi batınca Guenhwyvar feryat etti. Gözde savaşçılarının yanına koşturup gelen yeraltı gnomları da Drowla beklenmedik müttefikinin işinin pek yakında biteceğini bildiklerinden dolayı neşeyle haykırdılar.

Bir çekiç Cattibrie'in kafasına doğru inişe geçti. Genç kadın kısa kılıcını ileri savurdu, silahı kafası ve sap kısmı arasındaki yerden yakaladı ve onu yeterince savuşturup gürültüyle zemine çarpmasını sağladı. Genç kadın yerde debelenip darbeler karşılıyor, gnomlardan tekrar ayağa kalkabilecek kadar uzaklaşmaya çalışıyordu. Ama gnomlar ona dört bir yandan yetişiyor ve hızla yorulmakta olan kara elf açık bir karşı saldın fırsatı yakalamasın diye çekiçleriyle kısa, ölçülü darbeler yağdırıyorlardı.

Muhteşem panterin kısa süre sonra dikit sivrisine batıp ölecek olması takipteki svirfenblilerin bir kısmına muzaffer bir heyecan yaşattı, ama içlerinden iki tanesini sadece şaşkına çevirdi. O ikisi -ki adlan Seldig ve Pumkato idi- daha yavru gnomken öyle bir panterle oyun oynamışlardı. Ve yaklaşık otuz yıl evvel birlikte oyun oynadıkları kaçak drow Drizzt Do'Urden, Blingdenstone'dan henüz yeni ayrıldığına göre, panterin ortaya çıkışının bir tesadüf olmadığını hissettiler.

"Guenhwyvar!" diye haykırdı Seldig ve panter cevap olarak kükredi.

Mükemmel bir şekilde telaffuz edilen bu isim Cattibrie'ı derinden etkiledi ve etrafındaki üç gnomun da tereddüt etmesini sağladı.

Elementali çağırmış olan Pumkato, canavara sabit durmasını emretti ve Seldig ise kazmasını kullanarak dev yaratığın vücudunda yukarı tırmandı. "Guenhwyvar?" diye sordu, panterin yüzünden sadece bir metre uzakta

durarak. Yakalanmış olan kedinin kulakları havaya dikildi ve kedi kendisine oldukça tanıdık gelen gnoma acıklı bir bakış attı.

"O kim?" diye bilmek istedi Pumkato, Cattibrie'ı işaret ederek.

Svirfneblinlerin söylediği sözlerden hiçbirini anlamamasına rağmen, Cattibrie daha iyi bir fırsat yakalayamayacağını anladı. Kılıcını taş zemine attı, serbest elini suratına doğru götürdü ve büyülü maskeyi çekip çıkarttı. Yüz hatlan derhal genç bir insan kadının dış görünüşüne geri büründü. Kadının etrafındaki üç yeraltı gnomu haykırıp geri çekilerek ona pek de hayranlık içermeyen nahoş bakışlar attılar. Sanki onun bu yeni görünüşü onların şartlarına göre oldukça çirkinmiş gibi bakıyorlardı.

Pumkato cesaretini toparlayıp genç kadının yanına gitti ve onun hemen önünde durdu.

Cattibrie, bu gnomun bir ismi hatırladığını biliyor ve diğerini de hatırlayacağını umut ediyordu. Kendisini işaret etti, sonra kollarını iki yana açtı ve sanki birisine satılıyormuş gibi geri kavuşturdu. "Drizzt Do'Urden?" diye sordu.

Pumkato'nun kurşuni gözleri genişledi. Sonra gnom sanki hiç sasımaması gerekiyormuş gibi başıyla onayladı. İnsan kadının dış görünüşüne duyduğu tiksintiyi gizleyen gnom bir elini uzattı ve Cattibrie'ın ayağa kalkmasına yardımcı oldu.

Cattibrie yavaşça, bariz görülebilecek şekilde hareket ederek panter heykelciğini çıkarttı ve Guenhwyvar'ı geri yolladı. Pumkato da kendi elementalini taşlann içine geri gönderdi.

* * *

"Kolshen 'shea orbb, " diye fısıldadı Jarlaxle. Menzoberranzan'da pek nadiren sarfedilen bu büyülü cümlenin kabaca tercümesi şöyleydi; "örümceğin bacaklarını kopart."

Paralı askerin karşısında duran ve görünüş itibarıyla sıradan olan duvar bu parolaya tepki verdi. Kıpırdanıp bükülerek bir örümcek ağı halini aldı,

sonra da iplikleri birbirine bağlı bir halde dışarı doğru kıvrılarak, paralı asker ve insan refakatçisinin geçmeleri için açık bir alan bıraktı.

Genelde diğer Drowlardan bir adım önce giden Jarlaxle, ağın ötesindeki küçük makam odasında, yani Gromph Baen-re'nin Drow Akademisi büyü okulu olan Sorcere'deki özel dairesinde Triel Baenre'yi kendisini bekler bir halde bulduğuna -hoş bir şekilde- şaşırmıştı. Jarlaxle, maskenin geri verilişine şahit olmak için Gromph'un etrafta bulunacağını ummuştu. Ama Triel daha da iyi bir şahit sayılırdı.

Entreri, paralı askerin ardından içeri girdi ve sağı solu belirsiz Triel'i gördüğünde akıllıca davranıp geride durdu. Kiralık katil büyücüler kulesindeki bir sürü odanın olduğu gibi hafif mavi bir ışıkla sürekli olarak aydınlanmış olan bu ilginç odaya göz gezdirdi. Dört bir yanda parşömen ruloları vardı; çalışma masasında odadaki üç sandalyede ve zeminde. Duvarlarda sıra sıra raflar bulunuyordu. Rafların üzerinde düzinelerce üstü tıpalı büyük şişe, onların haricinde ise üzerleri açık duran ve yanlarında ağzı kapalı paketler bulunan kum saati şeklindeki bazı kaplar bulunuyordu. Bu karmaşanın arasında yüzey sakini adamın onların ne işe yaradığını tahmin dahi edemeyeceği kadar garip olan yüzlerce farklı nesne vardı.

"Colnblulh'u Sorcere'ye mi getirdin?" diye belirtti Triel, ince kaşları hayretle yukarı kalkarak.

Entreri bakışlarını zeminde sabit tutmaya dikkat etti, fakat Baenre evladına birkaç kez göz ucuyla bakmayı başardı. Triel'i daha önce bu denli aydınlık bir ışıkta görmemişti ve şimdi de gördüğü kadarıyla onun drow standartlarına göre pek de güzel olmadığını düşündü. Oldukça dik açılı olan yüz hatlarına orantısız bir şekilde boyu epey kısaydı ve omuzlan genişti. TrieFin drow toplumunda, yani fiziksel güzelliğe önem veren bir ırkın arasında mevkice bu kadar yükseğe tırmanmış olması Entreri'ye garip geliyordu. 'Mevkisi Baenre Kızının gücüne dayanıyor,' diye karar verdi.

Entreri, drow lisanından pek fazla şey anlamasa bile, Triel'in az önce muhtemelen onu aşağılamış olduğunu farketti. Kiralık katil normalde hakaretlere silahlarıyla cevap verirdi. Ama burada olmazdı, yani kendi doğasından bu kadar uzaktayken ve bu kişiye karşı bunu yapamazdı. Jarlaxle, Entreri'yi Triel hakkında yüzlerce kez uyarmıştı. Kadın onu

öldürmek için mazeret arıyordu- acımasız Baenre evladı bütün colnbluthlan ve aynı zamanda birkaç Drowu da öldürmek için sürekli mazeret arardı zaten.

"Onu birçok yere götürüyorum," diye yanıtladı Jarlaxle. "Kardeşinin burada olup da buna karşı çıkacağını düşünmüyordum."

Triel odaya göz gezdirdi, cilalı cüce kemiklerinden yapılma masaya ve onun arkasındaki minderli sandalyeye baktı. Hiçbir yan oda, gözle görülür hiçbir gizlenme yeri mevcut değildi ve Gromph da ortalıklarda yoktu.

"Gromph burada olmalı," diye mantık yürüttü Jarlaxle. 'Aksi takdirde, Arach-Tinilith'in Matron Hanımı neden burada bulunsun ki? Bu, hatırladığım kadarıyla kuralları çiğnemektir ve yasalara karşı ciddi bir suçtur; en az benim Sorcere'ye drow olmayan birini getirmem kadar hem de."

"Triel Baenre'nin hareketlerini nasıl sorguladığına dikkat et," diye yanıtladı kısa boylu rahibe.

"Asangue, " diye yanıtladı Jarlaxle, eğilip reverans yaparak. Bu, aynı zamanda hem 'nasıl istersen', hem de 'sen de öyle' manasına gelebilecek olan çapraşık bir sözdü.

"Neden buradasın," diye bilmek istedi Triel.

"Geleceğimi biliyordun," diye belirtti Jarlaxle.

"Elbette," dedi Triel kurnazca. "Birçok şey biliyorum. Ama baş hocalara ayrılan özel kapılardan Sorcere'ye girmek ve şehrin başbüyücüsünün özel odasına gelmek konusunda senin yapacağın açıklamayı dinlemek istiyorum."

Jarlaxle, kara pelerinin altına elini soktu ve garip örümcek maskesini, yani onun Baenre Evinin tılsımlı örümcek ağı çitini aşmasını sağlayan büyülü nesneyi çıkarttı. Triel'in yakut kırmızısı gözleri faltaşı gibi açıldı.

"Anneniz tarafından bunu Gromph'a geri verme talimatı aldım," dedi paralı asker, oldukça hırçın bir sesle.

"Buraya mı?" diye afalladı Triel. "Maske Baenre Evine aittir."

Jarlaxle gülümsemesini saklayamadı ve kiralık katilin de bu muhabbetin bir kısmım anlıyor olduğunu gizlice ümit ederek Entreri'ye baktı.

"Onu Gromph teslim alacak," diye yanıtladı Jarlaxle. Cüce kemiğinden yapılma masaya doğru ilerledi, hafifçe bir söz söyledi ve Triel itiraz etmeye başladıysa da paralı asker maskeyi bir çekmeceye hızla koyuverdi. Dişi drow hızla masanın yanına geldi ve kapalı olan çekmeceye şüpheyle baktı. Gromph'un bu çekmeceyi gizli bir parolayla kapayıp koruma altına aldığı barizdi.

"Aç şunu," diye talimat verdi Jarlaxle'a. "Maskeyi Gromph için ben alıkoyacağım."

"Yapamam," diye yalan söyledi Jarlaxle. "Parola her kullanışta değişir. Bana ise sadece bir tane verilmişti." Jarlaxle şu noktada tehlikeli bir oyun oynamakta olduğunu biliyordu. Ama Triel ile Gromph birbirileriyle pek nadiren konuşurdu ve Gromph özellikle de Baenre Evinin hazırlıklarının yoğunlaştığı şu günlerde Sorcere'deki makamına pek az gelir olmuştu. Jarlaxle'ın şu anda ihtiyaç duyduğu şey maskeden kurtulmaktı- ve maskenin sonra kendisine hiçbir yolla bağlanmaması için bunu açıktan açığa yapmak istiyordu. O büyülü maske bütün büyüler de dahil olmak üzere, Menzoberranzan'da birini Baenre Evinin tılsımlı çitinden aşıracak tek şeydi ve eğer hadiseler Jarlaxle'ın tahmin ettiği yönde gelişirse, o maske kısa süre içinde oldukça değerli bir nesne -ayrıca bir delil- halini alacaktı.

Triel hafifçe mırıldandı ve kapalı çekmeceye bakmaya devam etti. Çekmecenin üzerindeki koruma ve kilit büyüsünün karmaşık enerji dalgalarını farketti, ama o dalgalar onun basitçe çözemeyeceği kadar sıkı bir şekilde dokunmuş haldeydi. Kadının büyüsü Menzoberranzan'daki en güçlü büyüler arasındaydı, ama Triel kendi büyücülük gücünü kardeşininkine karşı denemekten çekiniyordu. Kurnaz paralı askere tehditkar bir bakış attıktan sonra odanın öbür tarafına doğru yürüyüp Entreri'nin önünde durdu.

"Bana bak," dedi yüzeyin Ortak Lisanını kullanarak. Kiralık katil buna şaşırdı, zira Menzoberranzan'da pek az drow bu dili konuşabiliyordu.

Entreri kafasını kaldırıp Triel'in delip geçen gözlerine baktı. Sakin bir tavır takınmaya, sanki zorla boyun eğdirilmiş ve gururu incinmiş gibi görünmeye çalıştı, ama Triel böyle numaralan yutmayacak kadar zekiydi. Kiralık katilde mevcut olan gücü gördü ve sanki bunu takdir ediyormuş gibi gülümsedi.

"Bütün bunlar hakkında ne biliyorsun?" diye sordu.

"Bana sadece Jarlaxle'ın söylediklerini biliyorum," diye yanıtladı Entreri ve takındığı yüz ifadesini kaldırıp Triel'e sertçe baktı. Eğer dişi drow bir irade savaşı istiyorduysa, Fae-run'un yüzeyindeki en tehlikeli sokaklarda hayatta kalıp başarıya ulaşmış olan kiralık katil ürküp geri çekilmeyecekti.

Triel, adamın kırpmadığı gözleriyle attığı bakışa uzun bir süre karşılık verdi ve bu hünerli rakipten pek de yararlı bir-şeyler öğrenemeyeceğinden emin oldu. "Defolup gidin buradan," dedi Jarlaxle'a, hâlâ yüzey lisanını kullanarak.

Jarlaxle, Baenre evladının yanından hızla geçip gitti ve Entreri'yi de çekiştirip götürmeye başladı. "Çabuk ol," diye belirtti paralı asker. "Triel o çekmeceyi açmayı denemeden önce Sorcere'den ayrılmış olmamız lazım." Bunun üzerine, örümcek ağı kapısından geçip çıktılar. Kapı ise onlar çıktığı anda derhal düz duvar halini aldı ve Triel'in onların ardından okuduğu kaçınılmaz lanetlerin önünü kesti.

Ama Baenre evladı her ne kadar meraklanmış olsa bile çılgın değildi. Şu noktada üç ayrı yolun birleştiğini farketti; kendisinmki, annesininki ve görünüşe bakılırsa Jarlaxle'ınki. Paralı askerin aklında birşeyler olduğunu biliyordu. Ve o bir-şeylere bariz bir şekilde Artemis Entreri de dahildi.

* * *

Triel Breche ve Akademiden sağ salim uzaklaştıkları vakit, Jarlaxle orada geçmiş olan bütün konuşmaları Artemis Entreri'ye tercüme etti.

"Drizzt'in yakında şehre geleceğini ona söylemedin," diye belirtti kiralık katil. Bu bilginin Jarlaxle’ın Triel ile yapacağı kısa muhabbetin ana konusu olacağını ummuştu. Ama paralı asker bu konuda hiçbir şey söylememişti.

"Triel'in bilgi edinme konusunda kendisine has yöntemleri vardır," diye yanıtladı Jarlaxle. "Onun işini kolaylaştırmak istemiyorum- yani açık ve üzerinde anlaşılmış bir kâr sözkonusu değilken."

Entreri önce gülümsedi, sonra paralı askerin sözlerini hazmederek alt dudağını ısırdı. 'Bu cehennemvari şehirde her zaman dönüp duran bir sürü şey var,' diye düşüncelere daldı kiralık katil. 'Jarlaxle’ın bu yerden bu kadar haz almasına şaşmamak gerekli!' Entreri neredeyse bir drow olmayı, felaketin eşiğinde oyun oynayıp tıpkı Jarlaxle'ın yaptığı gibi kendisine bir mevki edinmeyi dileyecekti. Neredeyse.

"Matron Baenre sana maskeyi ne zaman geri götürme talimatı vermişti?" diye sordu kiralık katil. O ve Jarlaxle bir süreliğine Menzoberranzan'ın dışına çıkmış ve svirfneblin muhbirle buluşmak için dış mağaralara gitmişlerdi. Sorcere'ye yaptıkları ziyaretten kısa bir süre önce şehre dönmüşlerdi ve Jarlaxle da Entreri'nin bildiği kadarıyla, Baenre Evinin yakınlarına bir yerlere gitmemişti.

"Bir süre önce," diye yanıtladı Jarlaxle.

"Onu Akademiye getirmeni mi emretti?" diye üsteledi Entreri. Bu, ona uygunsuz bir durum gibi geliyordu. Daha evvel o yüce binaya hiç davet edilmemiş, hatta bir keresinde savaşçılar okulu Melee-Magthere'ye giden Jarlaxle'a eşlik etme talebi reddedilmişti. Paralı asker oraya bir colnbluthu, yani drow olmayan birini götürmenin riskli bir iş olacağı şeklinde bir açıklama yapmıştı. Ama şimdi Jarlaxle belli bir sebepten dolayı Entreri'yi Sorcere'ye, yani çok daha tehlikeli bir okula götürmeyi münasip görmüştü.

"Maskenin nereye teslim edileceğini açıkça belirtmedi," diye itiraf etti Jarlaxle.

Entreri bu cevabın doğru olduğunu anladığı halde bir yanıt vermedi. Örümcek maskesi Baenre Ailesi için değerli bir eşya, güçlü savunma

hatlarındaki muhtemel bir zayıf noktaydı. Baenre Evinin güvenli karargahından başka hiçbir yere ait değildi.

"Ahmak Triel," diye saygısızca belirtti Jarlaxle. "Ona söylediğim söz, yani asangue, çekmeceyi açan parolaydı. Erkek kardeşinin kendisinden hiçkimsenin birşey çalmaya çalışmayacağını düşünecek kadar kibirli olduğunu ve parola hileleriyle fazla zaman harcamayacağını bilmesi gerekirdi.

Paralı asker kahkaha attı ve Entreri de ona katıldı. Fakat eğlenmekten çok merakı cezbedilmişti. Jarlaxle bir sebebi olmadan pek nadiren birşey söyler ya da yapardı.Ve paralı asker bütün bunları ona belli bir sebepten dolayı söylemişti.

Ama neden?

BÖLÜM 16

MENZOBERRANZAN

Tekne Menzoberranzan adındaki devasa mağaranın en doğu ucunda bulunan küçük ve karanlık göl Donigarten üzerinde yavaşça süzülüyordu. Drizzt teknenin pruva kısmında oturmuş, dev mağara gözleri önünde belirirken batıya doğru bakıyordu. Fakat enfraruj lu görüş yeteneği sebebiyle bu görüntü garip bir şekilde bulanıklaşryordu. Drizzt, bunu ilk başta gölcüğün ılık akıntısına bağladı ve bu konuda pek düşünmedi. Kafası meşguldü, zihni şu ana baktığı kadar geçmişe de bakıyordu ve aklında heyecan verici hatıralar canlanıp duruyordu.

Arkasından gelen ork kürekçilerinin ritmik sızlanma sesleri, Drizzt'in rahatlamasını ve bütün hatıralarını bir kerede canlandırmasını sağladı.

Drow kolcu gözlerini kapadı ve görüşünün ısı algılayan enfrarujlu yöntemden normal ışık tayfına dönmesini sağladı. Menzoberranzan'ın sarkıt ve dikit yapılarının muhteşemliğini, detaylı ve sanat dolu tasarımların mor, mavi ve kırmızı peri ışıklarıyla daha da güzelleştiğini hatırladı.

Gözlerini açtığında karşısında bulduğu şeye hazırlıklı değildi. Şehir ışıklarla doluydu! Sadece peri ateşleriyle değil; san ve beyaz renkli titrek ışık noktacıklanyla, meşale ateşleriyle ve parlak büyülü tılsımlarla aydınlanmıştı. Oldukça kısa bir süre için Drizzt, ışığın varlığının kara elflerin karanlık yaşamlarını değiştirmelerine uzaktan uzağa işaret eden bir unsur olabileceğine inanmak için kendisine izin verdi. Karanlıkal-tı'nın daimi kasvetini drowlarm karanlık tavnna bağlamıştı hep. Ya da en azından bu karanlığın kendi halkının karanlık adetlerine uygun bir sonuç olduğunu düşünmüştü.

Neden ışıklar vardı? Drizzt ışıkların varlığının Drowların kendisini aramasıyla bir şekilde alakası olduğunu düşünecek kadar kibirli değildi. Drowlar için kendisinin o kadar da önemli olduğunu sanmıyordu ve yeraltı gnomlarının birşeylerin yanlış gittiği konusundaki varsayımlarından başka elinde pek bir bilgi yoktu (Yüzeye düzenlenecek toplu bir akın için planlar yapılmakta olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu). Bu konuda diğer drowlardan birini sorgulamak istedi- özellikle de o dişi drowun bilgisi olması muhtemeldi. Ama bir yabancı olduğunu belli etmeden konuyu nasıl açacaktı?

Dişi drow sanki onu duymuş gibi Drizzt'in yanına geldi ve rahatsızlık verecek derecede yakınına oturdu.

"Rothe Adasında günler uzundur," dedi işveyle. Onu çekici bulduğu kızıl renkle parlayan gözlerine bariz bir şekilde yansıyordu.

"Işığa asla alışamayacağım," diye yanıtladı Drizzt, konuyu değiştirip şehre doğru geri dönerek. Gözlerinin normal ışık tayfında işlev görmeye devam etmesini sağladı ve söylediği sözlerle bu konuda bir muhabbet açabilmeyi umut etti. "Gözlerimi yakıyor."

"Elbette ki yakacak," diye kedi gibi mırıldandı dişi drow, ona daha da yaklaşarak ve hatta bir elini Drizzt'in dirseğine koyarak. "Ama zamanla alışırsın."

'Zamanla mı? Ne için zamanla?' diye sormak istedi Drizzt, zira dişi drowun ses tonu sebebiyle onun belirli bir hadiseye işaret etmekte olduğundan şüphelenmişti. Fakat soruyu nasıl sormaya başlayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ve dişi drow ona daha da fazla sokulurken, o anda daha acil sorunları olduğunu farketti.

Drow kültüründe erkekler itaat ve hizmet ederlerdi, bir dişinin kendilerine yaklaşmasını reddetmek ciddi sorunlar doğurabilirdi. "Ben Khareesa," diye kulağına fısıldadı dişi drow. "Benim kölem olmayı dilediğini söyle bana."

Drizzt aniden ayağa sıçradı ve palalarını kınlarından çekti. Khareesa'dan uzaklaştı ve dişi drowun, Drizzt'in ona bir tehdit oluşturmadığını anlayabilmesi için bütün ilgisini göle odakladı.

"Sorun ne?" diye bilmek istedi şaşkınlığa uğrayan dişi.

"Suda bir hareket var," diye yalan söyledi Drizzt. "Hafif bir dip hareketi, sanki teknemizin altından iri birşey geçmiş gibi." Khareesa kaşlarını çattı, fakat ayağa kalkıp karanlık göle dikkatle baktı. Donigarten'in genellikle dingin sularında karanlık yaratıkların yaşadığı Menzoberranzan'da herkesçe bilinirdi. Kölecilerin oynadığı oyunlardan birisi ise, goblinlerle orkları adadan karaya kadar yüzdürmekti; içlerinden herhangi biri feci bir ölüme doğru suyun içine çekilecek mi diye görmek için tabii.

Sessizce birkaç saniye geçti. Duyulan tek şey, teknenin iki tarafında sıra halinde duran goblinlerin sürekli olarak devam eden iniltileriydi.

Pruvada duran Drizzt ile Khareesa'nın yanına üçüncü bir Drow geldi ve Drizzt'in mavi renkte parlayan palasına göz attı. 'Bizi bölgedeki bütün düşmanlar için açık hedef yapıyorsun, ' diye sessiz el alfabesini kullanarak işaret etti.

Drizzt palalarını kınlarına geri soktu ve gözlerinin tekrar enfrarujlu görüşe geçmesini sağladı. 'Eğer düşmanlarımız suyun altındaysa, teknemizin hareketi bizi her türlü ışıktan daha fazla açık ediyordur, ' diye elleriyle cevap verdi.

"Düşman falan yok," diye ekledi Khareesa, üçüncü drowa görev yerine geri dönmesini işaret ederek. Diğer Drow gittiğinde yüzünde müstehcen bir bakışla Drizzt'e doğru döndü. "Bir savaşçı mısın?" diye sordu, mor gözlü erkeği dikkatle süzerek. "Belki de bir devriye birliği lideri?"

Drizzt başıyla onayladı ve bu bir yalan da değildi hani; gerçekten de zamanında devriye birliği liderliği yapmıştı.

"Güzel," diye belirtti Khareesa. "Uğraşmaya değecek erkekleri severim." Sonra kafasını kaldırıp baktı ve Rothe Adasına hızla yaklaşmakta olduklarını gördü. "Sonra konuşuruz, muhtemelen." Sonra döndü ve ellerini arka tarafında gezdirip cüppesini kaldırarak ve güzel bacaklannı sergileyerek hızla uzaklaştı.

Drizzt sanki yüzüne bir tokat yemiş gibi irkildi. Kha-reesa'nın aklındaki en son şey konuşmaktı. Kadının taş bebek gibi yüz hatlarıyla, iyi taranmış gür saçlarıyla ve sıkı yapılı vücuduyla oldukça güzel olduğunu inkar edemezdi. Ama drowlar arasında yaşadığı yıllarda Drizzt Do'Urden, fiziksel güzellik ve fiziksel çekiciliğin ötesini görmeyi öğrenmişti. Drizzt fizikselliği duygusallıktan ayırmazdı, kalbiyle savaştığı için mükemmel bir savaşçıydı. Ve sadece savaşmış olmak için savaşmayacağı gibi, yalnızca fiziksel zevk için biriyle beraber olmazdı.

"Sonra," dedi Khareesa bir kez daha, kafasını çevirip zarif ve mükemmel derecede biçimli olan omuzunun üzerinden ona bakarak.

"Solucanlar kemiklerini kemirdiğinde," diye fısıldadı Drizzt yapmacık bir gülümsemeyle. Her ne sebeptense, o sırada aklına Cattibrie geldi ve kızın görüntüsünün sıcaklığı, bu aç gözlü dişi Drowun oluşturduğu buz gibi soğuğunu dağıtıverdi.

* * *

İçinde bulunduğu bariz zor duruma ve svirfneblilerin ona uzun zaman önce kaybettikleri bir dostmuş gibi davranmamalarına rağmen, Blingdenstone, Cattibrie'ı büyülemişti. Silahları, zırhı, mücevherleri ve hatta çizmeleri bile kendisinden alınan genç kadın şehre sadece temel kıyafetleriyle götürülmüştü. Gnom muhafızlar onu suistimal etmediler ama pek kibar da davranmadılar. Kollarını sıkıca dirseklerinden bağlayıp genç kadını ayağa kaldırdılar ve onu şehrin savunmaya yönelik, dar ve kayalıklı dış koridorlarından dolana dolana götürdüler.

Tacı kadının kafasından çıkarttıklarında, gnomlar onun ne işe yaradığını kolayca tahmin edebilmişlerdi, bu sebeple dış koridorları aşar aşmaz o kıymetli nesneyi Cattibrie'a geri verdiler. Drizzt ona bu mekandan bahsetmiş, yeraltı gnomlannm çevreleriyle doğal bir uyum içinde olduğunu anlatmıştı, ama genç kadın Drowun sözlerinin bu denli doğru olabileceğini asla hayal etmemişti. Cüceler madenciydi, hem de dünyadaki en iyi madenciler onlardı. Ama yeraltı gnomları o tanımlamanın da ötesine geçmişlerdi. Görünüşe bakılırsa onlar kayaların bir parçasıydı, oyuklar kazan bu yaratıkların hepsi de taşlarla bir olmuştu. Evleri uzun zaman önce meydana gelmiş volkanik bir püskürmeden sonra gelişigüzel yığılmış kayalardan, koridorları ise eski bir nehrin kıvrımlı yatağından oluşmuş olabilirdi.

Cattibrie şehir merkezine doğru götürülürken kendisini yüz çift göz takip etmekteydi. Kendisinin muhtemelen svirfneblilerin gördüğü ilk insan olabileceğini farketti ve bu ilgiye pek aldırış etmedi. Zira kendisinin de svirfnebliler karşısında hayret konusunda onlardan aşağı kalır yanı yoktu. Dışarıdaki vahşi tünellerde oldukça gri ve sert görünen yüz hatları şimdi daha yumuşak, daha ince duruyor gibiydi. Bir svirfneblin yüzünde bir gülümsemenin nasıl duracağını merak ediyor ve bunu görmek istiyordu. Bunların Drizzt'in dostları olduğunu kendisine hatırlatıp durdu ve drow kolcunun yargısına güvenerek rahatladı.

Küçük ve daire şeklindeki bir odaya getirildi. Muhafızlardan birisi ona odada bulunan üç tane taş sandalyeden birisine oturmasını işaret etti. Cattibrie da tereddüt ederek oturdu, zira Drizzt ona kendisini büyülü olarak kenetleyip sıkıca tutan bir svirfneblin sandalyesinden bahsetmişti.

Fakat öyle birşey olmadı ve birkaç saniye sonra, oldukça sıradışı bir yeraltı gnomu odaya girdi. Mithrilden yapılma bir kazma şeklinde olan elinin ucundan, içinde Drizzt'in resmi bulunan büyülü klipsli kolye sarkmaktaydı.

"Belwar," diye belirtti Cattibrie, zira Drizzt'in sevgili svirfnebli dostu hakkındaki açıklamaya bu kadar mükemmel bir şekilde uyan ikinci bir gnom olamazdı

En Saygıdeğer Oyuk Sorumlusu durdu ve kadına şüpheyle baktı. Cattibrie'in kendisini tanıması karşısında hazırlıksız yakalandığı barizdi.

"Drizzt... Behvar," dedi Cattibrie, bir kez daha sanki birisine sarılıyormuş gibi kollarını kavuşturarak. Kendisini işaret etti ve "Cattibrie... Drizzt," diyerek tekrar kollarım kavuşturdu.

İkisi de birbirilerinin dilinde iki kelime dahi konuşamı-yordu, ama el ve vücut lisanını kullanan Cattibrie, kısa süre içinde Oyuk Sorumlusunu ikna etti ve hatta Drizzt'i aramakta olduğunu dahi ona anlatmayı başardı.

Bunun karşısında Belwar'm takındığı ciddi ifadeyi hiç beğenmedi. Gnomun ortak olarak bildikleri bir ismi, yani Drow şehrinin ismini söyleyerek yaptığı açıklama da kadına hiç ferahlatıcı gelmedi; Drizzt, Menzoberranzan'a girmişti.

Kendisine pişirilmiş mantarlardan ve tanımadığı başka çeşit bitkilerden oluşan bir yemek sunuldu. Sonra eşyaları geri verildi; buna klipsli kolye ile oniks panter heykelciği de dahildi. Ama büyülü maske değildi.

Sonra yalnız bırakıldı ve kendisine saatler gibi gelen bir süre boyunca yıldız ışığıyla aydınlanmış karanlıkta oturdu. Kıymetli hediyesi için Alustriel'e sessizce teşekkür etti ve yaptığı yolculuğun Kedi Gözü olmadan nasıl da katıksız bir şekilde sersefil geçmiş olacağını düşündü. Behvar'ı görüp de onu tanıyamazdı bile!

Kadın hâlâ Belwar'ı düşünmekteydi ki, gnom en sonunda yanında iki svirfnebliyle birlikte geri döndü. Bu gnomlar ırkın yaygın olarak giydiği sert, deri gibi metal levhalı teçhizatın tam aksine uzun ve yumuşak

cüppelere bürünmüşlerdi. Cattibrie bu ikisinin önemli kimseler, muhtemelen mebuslar olduğu sonucuna vardı.

"Firble," diye açıkladı Behvar, svirfneblilerden birisini, pek mutlu görünmeyenini işaret ederek.

Cattibrie bunun sebebini bir saniye sonra anlayıverdi. Zira Belwar önce genç kadını, sonra Firble'ı, ardından da kapıyı işaret etti ve uzun bir cümle söyledi. Bu cümleden Cattibrie'in yakalayabildiği tek söz ise, "Menzoberraznan," oldu.

Firble kadına kendisini takip etmesini işaret etti. Görünüşe bakılırsa bir an evvel yola koyulmak istiyordu. Ve Cattibrie her ne kadar Blingdenstone'da kalıp ilginç svirfnebliler hakkında daha fazla şey öğrenmek istese de, ona can-ı gönülden katılıyordu. Drizzt daha şimdiden arayı epey açmıştı. Sandalyeden kalkıp dışan çıkmaya davrandı, ama Belwar'ın kazma olan eli kadının kolunu yakaladı ve onu döndürüp oyuk sorumlusuyla yüz yüze getirdi.

Gnom kemerinden büyülü maskeyi çıkarttı ve kadına doğru kaldırdı. "Drizzt," dedi, çekiç olan eliyle Cattibrie'in yüzünü işaret ederek. "Drizzt."

Cattibrie, oyuk sorumlusunun onun etrafta bir drow olarak dolaşmasının daha akıllıca olduğunu düşündüğünü anlayarak başıyla onayladı. Gitmek için davrandı, ama içine doğan ani bir hisle tekrar döndü ve Behvar'ın yanağına bir öpücük kondurdu. Minnettar bir halde gülümseyen genç kadın odadan dışarı yürüdü ve başı çeken Firble ile birlikte hızla Blingden-stone'u terketti.

Onlar gittiğinde odada kalan gnom mebus, "Firble'ı onu Drow şehrine götürmeye nasıl ikna ettin?" diye sordu oyuk sorumlusuna.

"Bivrip!" diye böğürdü Belwar. Mithrilden ellerini birbirine vurdu ve derhal havaya kıvılcımlar uçuşup iki eline enerji dalgalan yayıldı. Mebusa doğru kurnaz bir bakış attı, o ise yalnızca, svirfneblilere özgü olan ve gıcırtıya benzeyen bir sesle güldü. Zavallı Firble.

* * *

Drizzt adadan ana karaya bir ork grubunu götürmekte olduğuna memnundu, hiçbir şey için olmasa bile hevesli Kha-reesa'dan sakındığı için. Kadın onun kıyıdan uzaklaşmasını izledi. Yüzünde somurtmayla beklenti arasında bir ifade vardı; sanki Drizzt'in kaçmış olduğunu, ama sadece şimdilik kurtulmuş olduğunu söyler gibi bir ifadeydi bu.

Adayı geride bırakan Drizzt, Khareesa hakkındaki bütün düşünceleri zihninden uzaklaştırdı. Görevi ve tehlikeler ileride, şehir merkezinde kendisini bekliyordu. Ve cevaplar için nereye bakarak işe başlayacağını hakikaten bilmiyordu. Bütün bunların onun teslim olmasıyla sonlanacağından, geride bıraktığı dostlarını korumak için kendisini feda etmek zorunda kalacağından korkuyordu.

Hem babası hem de dostu olan ve onun yerine Örümcek Kraliçeye kurban edilen Zak'nafein'i düşündü. Kaybettiği dostu Wulfgar'ı düşündü ve genç barbarın hatıraları Drizzt'in kararlılığını güçlendirdi.

Sahilde tekneyi beklemekte olan ve onu gördüklerinde şaşıran kölecilere hiçbir açıklama yapmadı. Kamp yerlerini aşıp Donigarten'den uzaklaşırken, sadece yüz ifadesi bile onlara kendisini sorgulamamalarını söyledi.

Kısa süre sonra Menzoberranzan'ın kıvrımlı sokaklarında rahatça, ihtiyatla dolaşmaktaydı. Birkaç kara elfin yakınından geçti, içi oyuk sarkıtların yan taraflarındaki siperliklerde nöbet tutmakta olan düzinelerce ev muhafızının oldukça meraklı bakışları altında ilerledi. Drizzt, aklında biri tarafından tanınabileceği gibi rahatsız edici bir fikirle birlikte yürüyordu. Otuz seneden uzun süredir Menzoberranzan'ın dışında bulunduğunu ve Drizzt Do'Urden'in, hatta Do'Urden Evinin şimdi Menzoberranzan tarihinin bir parçası olduğunu kendisine defalarca hatırlatmak zorunda kaldı.

Ama eğer bu doğru idiyse, o zaman neden burada, hiç bulunmak istemediği bu mekandaydı?

Drizzt, Drowlann tipik giysisi olan kara renkli bir pelerini, yani bir piwafwisi olmasını dilerdi. Sıcak tutan, kalın, orman yeşili pelerini yüzey dünyası ortamına daha uygundu ve kendisine bakan gözler onu, o nadiren gördükleri yüzey dünyasıyla bağdaştırabilirdi. Kukuletasını başında,

kapüşonunu ise yüzüne doğru çekmiş tutarak yoluna devam etti. Bunun kendisini dolambaçlı caddelere ve karanlık yollara bir kez daha alıştırmak için şehir merkezine yapacağı çok sayıdaki kısa gezilerden birisi olacağına inanıyordu.

Bir köşeyi döndüğünde gördüğü bir ışık titreşimi onu şaşırttı ve ısı algılayan gözlerini yaktı. Sırtını bir dikit sütunun duvarına sıkıca yaslayıp bir elini pelerininin altına attı ve Parıltı'nın kabzasını kavradı.

Dört erkek drowdan oluşan bir grup köşeyi döndü; kendi aralarında rahatça konuşuyor ve Drizzt'e hiç dikkat etmiyorlardı. Drizzt, gözleri normal ışık tayfına odaklanınca onların üzerlerinde Baenre Evinin sembolünü taşıdığını farketti. Ve içlerinden bir tanesi de bir meşale taşıyordu!

Drizzt'in bütün hayatı boyunca gördüğü pek az şey ona bu kadar uygunsuz gelmişti. 'Neden?' diye kendisine ardarda sordu ve bütün bunların bir şekilde kendisiyle alakalı olduğunu hissetti. Yoksa drowlar yüzeyde bir mekana bir saldırı mı hazırlıyorlardı?

Bu düşünce Drizzt'i iliklerine kadar sarstı. Baenre Evi askerleri meşaleler taşıyor ve Karanhkaltı'na uygun gözlerinin ışığa karşı hassaslığını gideriyorlardı. Drizzt ne düşüneceğini bilmiyordu. Rothe Adasına geri gitmesi gerektiğine karar verdi ve o sıradışı mekanın şehirde kurabileceği her yerden daha iyi bir karargah olacağı sonucuna vardı. Belki de Khareesa'nın kendisine ışıkların ne manaya geldiğini söylemesini sağlayabilir ve böylece şehir merkezine yapacağı bir sonraki gezi daha verimli olurdu.

Kapüşonuyla yüzünü örtmüş, düşüncelere dalıp gitmiş bir halde şehir boyunca geri yürüdü ve kendi hareketlerini gölge gibi takip eden kişileri farketmedi; Menzoberranzan'da çok az kimse Bregan D'aerthe'nin hareketlerini farkedebilirdi.

* * *

Cattibrie daha önce bu denli gizemli ve muhteşem birşey görmemişti. Ayrıca onun görüş özelliğindeki yıldız ışığı sayesinde dikit kuleler ve asılı

duran sarkıtlar daha da muhteşem bir hâl alıyordu. Menzoberranzan'daki peri ateşleri onbinlerce muhteşem oyma eseri aydınlatıyordu; bunlardan bazıları belirli şekle sahipti (çoğunlukla örümcek suretindeydiler), diğerleri ise serbest çalışılmış, gerçeküstü ve güzel heykellerdi. Cattibrie, buraya değişik koşullar altında gelmek isteyeceğine karar verdi. Drowlann inanılmaz sanat ustalığını ve kalıntılarını güven içinde inceleyip öğrenmek için bomboş kalmış bir Menzoberranzan'ı keşfeden bir kaşif olmayı dilerdi.

Zira Cattibrie her ne kadar drow şehrinin muhteşemliği karşısında hayranlık duysa da, gerçekten korkuya kapılmıştı. Yirmibin drow, yirmibin ölümcül düşman etrafında dolaşıyordu.

Genç kadın sanki korkuya karşı korunmak için Alustriel'in büyülü kolyesini sıkıca kavradı ve onun içinde bulunan Drizzt Do'Urden resmini düşündü. Onun burada, yakınlarda bir yerde olduğuna inanıyordu ve klipsli kolye süsü aniden ısınınca bu şüpheleri doğrulanmış oldu.

Sonra soğuyuverdi. Cattibrie sistemli bir şekilde hareket ederek kuzeye, Firble'in onu şehre girmesi için getirdiği gizli tünellere doğru döndü. Kolye süsü serinliğini korudu. Genç kadın sağa doğru döndü. Batıya, yanında bulunan büyük uçuruma -ki onun adı Pençe Yarığı idi- doğru yüzünü çevirdi ve daha yüksek bir seviyeye çıkan kocaman, geniş katmanların ötesine baktı. Sonra güneye, hepsinden daha yüksek ve -detaylı, parlak sanat eserlerine bakılırsa- daha görkemli olan bölüme doğru yüzünü çevirdi. Kolye süsü serinliğini hâlâ koruyordu. Genç kadın sonra en yakındaki dikit sütunların ötesine ve doğudaki nispeten daha açık bölüme doğru dönmeye devam ederken kolye klipsi ısınmaya başladı.

Drizzt orada, doğudaydı. Cattibrie kendisini toplamak ve korunaklı tünelden dışarı tamamen çıkmak üzere cesaret kazanmak için önce bir, sonra bir tane daha derin nefes aldı. Tekrar ellerine, uzun cüppesine baktı ve görünüş itibarıyla mükemmel olan drow kılığı sayesinde rahatladı. Guenhwyvar'ın yanında olmasını dilerdi -Gümüşay'dayken panterin sokaklar arasında onunla birlikte yürüyüşünü hatırlıyordu- ama kedinin Menzoberranzan'da nasıl karşılanacağından emin değildi. Yapmak istediği son şey üzerine ilgi çekmekti.

Cüppesinin kapüşonunu kafasına geçirerek hızla ve sessizce ilerledi. Yürürken kamburunu çıkarttı ve hem yolunu tayin etmek, hem de gücünü toplamak için kolyeyi sıkıca tutmaya devam etti. Çok sayıdaki ev askerinin bakışlarından kaçınmaya çalıştı, ve her ne zaman caddenin öteki tarafından kendisine doğru gelen bir drow görse bakışlarını kasten başka yöne çevirdi.

Neredeyse dikitlerden oluşan alanı geçmiş, yosun yatağını, mantar korusunu ve hatta ötesinde duran gölü görür olmuştu ki, iki Drow aniden gölgeler arasından çıkagelip yolunu kesti. Fakat silahları kınlarındaydı.

İçlerinden birisi ona bir soru sordu, ve elbette ki o anlamadı. Yarı bilinçli bir halde irkildi ve Drowların onun gözlerine bakmakta olduğunu gördü. Gözleri ya! Elbette ki, onun gözleri enfrarujlu görüşle parlamıyordu, tıpkı yeraltı gnomlarıııın ona belirtmiş olduğu gibi. Erkek drow sorusunu biraz daha sert bir sesle tekrarladıktan sonra omuzunun üzerinden yosun yatağına ve göle doğru baktı.

Cattibrie bu ikisinin bir devriye birliğinin üyeleri olduğunu ve onun şehrin bu kısmında ne işi olduğunu bilmek istediklerini düşünüyordu. Ona nazikçe hitap etmiş olduklarını farketti ve Drizzt'in kendisine drow kültürü hakkında anlattığı şeyleri hatırladı.

O bir dişiydi; onlar ise sadece erkek.

Anlayamadığı soru yine geldi ve Cattibrie açıktan açığa hırlayarak karşılık verdi. Erkeklerden birisi ellerini ikiz kılıçlarının kabzalarına attı, ama Cattibrie onları işaret edip tekrar gaddarca hırladı.

İki erkek birbirilerine bariz bir şaşkınlık içinde baktılar. Onların düşüncesine göre dişi drow ya kördü ya da enfrarujlu görüşü kullanmıyordu ve şehrin bu kısmında ışıklarda o kadar parlak değildi. Hareketi bu kadar net bir şekilde görmemiş olması gerekirdi ve yine de parmağıyla işaret edişine bakılırsa bariz bir şekilde görmüştü.

Cattibrie onlara hırladı ve elini sallayarak uzaklaşmalarını işaret etti. Erkek Drowlar onu şaşırtarak (ve içten içe rahatlatarak) geri çekildiler. Bu sırada şüpheyle bakıyor, ama ona karşı hiçbir harekette bulunmuyorlardı.

Kendisini kapüşonunun altına gizlemeyi düşünerek tekrar kamburunu çıkartmaya davrandı, ama fikrini değiştirdi. Burası Menzoberranzan idi; yani pislik kara elflerle, entrikayla dolu olan ve rakibinin bilmediği birşeyi bilirsen -hatta biliyor gibi davramrsan- hayatta kalacağın bir şehir.

Cattibrie kapüşonunu omuzuna attı ve dimdik doğruldu, kafasını sallayıp gür saçlarını kukuletanın kıvrımlarından kurtardı. İki erkeğe acımasızca baktı ve gülmeye başladı.

Drowlar kaçıp gitti.

Rahatlayan genç kadın neredeyse yere devrilecekti. Derin bir nefes daha aldı, kolyeyi kavrayıp yumruğunu sıktı ve göle doğru ilerlemeye başladı.

BÖLÜM 17

DÜŞMANLARIN İDEAL ÖRNEĞİ

Drow askerinin parmaklan karmaşık el alfabesini kullanarak, 'Onun kim olduğunu biliyor musun?' diye buyur edici bir tavırla sordu.

Khareesa onun neyi kastettiğini pek anlamayarak vücut ağırlığını topukları üzerinde geriye verdi. Silahlarla sıkı bir şekilde donanmış bir drow birliği Rothe Adasına gelmiş, cevaplar duymak istiyor, adada bulunan ork ve goblinleri, aynca birkaç tane drow köleciyi sorguya çekiyorlardı. Üzerlerinde hiçbir ev arması yoktu ve Khareesa'nın gördüğü kadarıyla hepsi de özellikle erkekti.

Fakat bu gerçek onların Khareesa'ya sert davranmasını ve onun hemcinslerine uygulanması münasip olan protokolü atlamalarını

engellemiyordu.

"Biliyor musun?" diye sordu drow yüksek sesle. Bu beklenmedik ses yükselmesi, Drowun iki erkek yoldaşının hızla yanına gelmesini sağladı.

"Adam gitmiş," diye diğer yoldaşlarına açıkladı erkek drow, "şehir merkezine."

'Ama geri dönüş yolunda,' diye el alfabesinde cevapladı dördüncü bir drow, hızla koşturarak onlann yanına gelirken. 'Kıyıdan daha henüz sinyaller aldık.'

İlginçliği gitgide artan bu entrika Khareesa'mn kaldırabileceğinden daha merak uyandırıcı bir hâl almıştı. "Ben Kha-reesa H'kar," diye ilan etti, kendisinin şehrin aşağı seviyedeki evlerinden birisinin bir asilzadesi olduğunu belirterek- aşağı seviyede olsa bile, yine de bir asilzadeydi. "Hakkında konuştuğunuz bu erkek de kim? Ve neden bu kadar önemli?"

Dört erkek kurnazca birbirilerine baktılar ve en son gelen drow şeytani bakışlarını Khareesa'ya çevirdi.

"Daermon N'a'shezbaemon'u duydun mu?" diye hafifçe sordu.

Khareesa başını olumlu manada salladı. Elbette ki o güçlü evi, daha yaygın olan ismiyle Do'Urden Evini duymuştu. Bir zamanlar şehirdeki sekizinci sırada bulunmuş, ama feci bir sonla karşılaşmıştı.

"Peki ikinci oğlanlarını?" diye devam etti erkek drow.

Khareesa emin olamayarak dudaklarını kenetledi. Do'Urden Evinin trajik hikayesini, hain bir erkek hakkındaki hikayeyi hatırlamaya çalışırken erkek drovdardan bir diğeri onun hafızasını tazeledi.

"Drizzt Do'Urden," dedi.

Khareesa başıyla onaylamaya başladı- daha evvel bu ismi duymuştu. Derken, Rothe Adasını henüz terketmiş olan o yakışıklı, mor gözlü drowun taşıdığı önemi farkettiğinde gözleri faltaşı gibi açıldı.

'O bir tanık,' diye belirtti erkeklerden birisi.

'Tanık değildi, ' diye tartıştı bir diğeri, 'tabii biz ona hainin ismini söyleyene kadar.'

"Ama artık tanık oldu," dedi ilki, ve hepsi birden başlarını çevirip dişiye baktılar.

Khareesa onların oynadığı bu acımasız oyunu çok önceden farketmişti ve kılıcıyla kamçısını sıkıca tutarak yavaşça geri geri onlardan uzaklaşmaktaydı. Kaliteli zırhını arka taraftan hafifçe dürten başka bir kılıcın ucunu hissettiğinde durdu ve ellerini iki yana doğru açtı.

"K'har Evi—" diye başladı Khareesa, ama arkasında duran kara elf, drow yapımı muhteşem kılıcını kaliteli zırha saplayıp kadının böbreğini deştiğinde sözü aniden yarıda kesildi. Erkek Drow kılıcı hızla çekip dışarı çıkarttığında Khareesa sarsıldı. Bir dizinin üzerine çöktü ve vücuduna yayılan ani ıstırap dalgasına karşı yoğunlaşmaya, silahlarını sıkıca tutmaya çabaladı.

Dört asker kadının üzerine çullandı. Geride tanık bırakılamazdı.

* * *

Tekne Donigarten'in karanlık suları üzerinde yavaşça süzülürken, Drizzt'in bakışları garip bir şekilde aydınlanmış olan şehirdeydi.

'Meşaleler?' Bu düşünce zihninde ağır bir şekilde asılı duruyordu. Zira Drowlarm yüzeye yapacakları büyük bir sefere hazırlanmakta olduğu konusunda kendisini epey ikna etmişti. Yoksa niye hassas gözlerini böyle yakıp dursunlardı ki?

Tekne Rothe Adasının yabani otlarla kaplı koyu üzerinde süzülüp ilerlerken, Drizzt adanın sahilinde başka hiçbir teknenin bulunmadığını farketti. Pruvaya doğru ilerleyip yosun kaplı kumsala hafifçe atlarken bu konuyu pek düşünmedi. Daha orklar küreklerini henüz bırakmışlardı ki, başka bir Drow hızla Drizzt'in yanından geçip tekneye atladı ve köle mürettebata tekrar ana karaya doğru yola çıkma talimatı verdi.

Rothe çobanı orklar sahilde bir araya toplanmışlardı ve hepsi de yırtık pırtık pelerinlerine sıkıca örtünmüş bir şekilde yosun kaplı toprağa çömelmişlerdi. Bu pek alışılmadık değildi, zira onların yapabileceği pek az şey vardı. Fazla geniş olmayan ada taş çatlasa yüz metre uzunluğundaydı ve eni ise bundan daha düşüktü. Ama alçak boylu bitkiler, başlıca yosunlar ve mantarlar inanılmaz derecede gürdü. Adanın yeryüzü şekilleri kırık döküktü, koyaklar ve dik yamaçlı tepeciklerle doluydu. Okların rotheları adadan ana karaya götürmek ve başıboş dolaşanları toplamak dışındaki en büyük görevi sadece sürüden herhangi birisinin bir derin koyağa düşmesini engellemekti.

Bu sebepten köleler sessiz ve somurtkan bir halde sahilde oturuyorlardı. Drizzt karşısında oldukça stresli gibi görünüyorlardı, ama şehirde yaşanan hadiseler konusundaki korkularına dalıp gitmiş olan drow kolcu bu konuyu da pek düşünmedi. Etraftaki köleci drow gözcülere baktı ve görünüş itibanyla bütün kara elflerin kendi yerlerinde sessiz sakin durmakta olduğunu görünce rahatladı. Rothe Adası pek hareketli bir yer değildi.

Drizzt küçük koydan uzaklaşıp dosdoğru iç kesimlere, adanın en yüksek tepesine yöneldi. Burada adadaki tek bina duruyordu; devasa mantar saplarından yapılmış, küçük, iki odalı bir binaydı bu. Yoluna devam ederken bir yandan da takip edeceği stratejiyi, açıktan açığa bir karşılaşma yaşamadan Khareesa'dan gerekli bilgileri nasıl alabileceğini düşünüp tarttı. Fakat etrafında dönen hadiseler oldukça hızlı vuku buluyor gibiydi. Bu sebeple eğer kadını 'ikna' etmek için palalarını kullanmak zorunda kalırsa bunu yapacağına karar verdi.

Binanın kapısına taş çatlasa üç metre kala Drizzt durdu ve kapının hafifçe içeri doğru açılışını izledi. Kapı eşiğine bir drow askeri fırladı ve Khareesa'nın kopmuş başını kaygısız bir şekilde Drizzt'in ayaklarının dibine attı.

"Adadan kurtuluş yok, Drizzt Do'Urden," diye belirtti Drow.

Drizzt başını çevirmedi, ama çevresini açıkça ölçüp tartmak için gözleriyle sağa solu kolaçan etti. Göze çarpmayacak şekilde ayak baş parmağını yumuşak yosunların altına kaydırdı ve ayağını bileğine kadar yere sapladı.

"Teslim olacaksın," diye devam etti Drow. "Buradan kaça—"

Yüzüne doğru bir yosun parçası uçtuğunda drow aniden sözünü yarıda kesti. Kılıcını hızla çekti ve savunma içgüdüsüyle ellerini yukarı kaldırdı.

Yosun yığınının ardından Drizzt'in hücumu geldi. Kolcu düşmanıyla arasındaki üç metreyi hızla aştı ve yere çöküp bir dizinin üzerinde hileli bir şekilde döndü. Vücut hızını kullanan Drizzt, Parıltı'yla acımasız bir alçak kesik darbesi savurdu ve şaşkına dönen drowun dizinin yan tarafına vurdu. Drow o acı verici darbenin ardından bir yan takla attıktan sonra yumuşak zemine sertçe çakıldı ve acı içinde haykırarak yarılmış bacağını kavradı.

Drizzt, bu Drowun arkasında, binanın içinde başka kara elflerin bulunduğunu sezdi. Bu yüzden derhal ayağa kalktı ve hızla binanın yan tarafından koşarak kapının görüş mesafesinden çıktı. Sonra tepenin arka tarafındaki dik yamaçtan aşağı inmeye başladı. Dalışa geçip kaydı ve vücudu devinim kazansın diye yuvarlandı. Zihnindeki düşünceler bir karmaşa halindeydi ve umutsuzluğu gitgide yükseliyordu.

Yosun kaplı alanda birkaç düzine rothe gezinmekteydi ve Drizzt onların arasından hışımla geçerken hayvanlar meleyip homurdandı. Drizzt arkasından gelen birkaç 'klik' sesi işitti, bir arbalet tabancası okunun rothelardan birisine saplandığını duydu. Yaratık daha zemine değmeden önce uykuya dalarak yere yığıldı.

Drizzt nereye kaçabileceğini kestirme çabası içinde yere yakın durmaya ve çılgınlar gibi ilerlemeye devam etti. Bu adada kısa bir süredir bulunuyordu, şehirde geçirdiği o gençlik yıllarında ise buraya hiç gelmemişti ve adanın yüzey şekillerine aşina değildi. Fakat bu yamacın dik bir koyağa indiğini biliyor ve bunun elindeki en iyi şans olduğunu düşünüyordu.

Arkasından daha fazla atış geldi; bu oklara bir de cirit eklendi. Hızla koşan kara elften ve uçuşan oklardan ürken rothelar debelenip panik halinde etrafta kaçışmaya başladığında havaya çamur ve yosun kümeleri yükseldi. İri yaratıklar değillerdi, omuz seviyeleri sadece bir metre kadardı, ama sıkı yapılıydılar. Drizzt eğer dörtnala kaçışan hayvanların ayakları altına ellerini veya dizlerini kaptırırsa ezilip kalacağını biliyordu.

Rothe sürüsünün arka kısmına yaklaştığında sorunları daha da arttı, zira yaratıklardan birisinin bacakları arasında çizmeler farketti. Drizzt pek düşünmeden omuzunu kaldırdı ve rothea yanlamasına bindirerek onu bayır aşağı düşmanının üzerine doğru yuvarladı. Palalarından birisi yukan yükseldi ve aşağı doğru dalışa geçmiş olan bir kılıcı önleyerek çınladı; diğer palası alçaktan rotheun karın kısmının altından saplama yaptıysa da, düşman drow kılıcın menzilinden geri sıçradı.

Drizzt dizlerini kıvırdı ve zeminin oldukça dik açısını kendi avantajına kullanarak bütün gücüyle kendisini yukarı doğru ittirdi. Rothe yerden yükseldi ve yana doğru düşerek diğer drowun üzerine uçtu. Drow bacaklarını yukarı çekip yaratığın alçakta kalan sırt kısmı üzerinden tamamen aşacak kadar çevik davrandı ve Drizzt ile dosdoğru yüzleşmek için hızla döndü. Ama Drizzt ortalıklarda yoktu.

Kolcunun parlayan palalarıyla yaptığı vahşi saldırısı konusunda drowu uyaran tek şey yan taraftan gelen bir meleme sesi oldu. Şaşkınlığa uğrayan Drow hızla dönerek iki kılıcını da önünde havaya kaldırdı ve pala kesiklerini son anda savuşturdu. Drow bir ayağı kayşa da çabucak geri kalktı. Gözlerinde alevler yanıyor ve kılıçları çılgınlar gibi savrularak Drizzt'i kontrol altında tutuyordu.

Drizzt çabucak sağa doğru ilerledi ve yine yukan çıkarak avantajı ele geçirdi. Fakat yaptığı bu hareketle tepenin başında duran okçulara sırtını dönmüş olduğunu biliyordu. Gözleri ileri odaklanmış bir halde palalarını hareket ettirmeye devam etti, ama arkasındaki sesleri dinledi.

Alçaktan saplanan bir kılıç Parıltı tarafından yakalandı ve engellendi. Birinci darbenin ardından bu sefer biraz daha yüksekten paralel olarak ikinci bir saplama hareketi geldi. Drizzt'in öteki palası beklenmedik bir şekilde dosdoğru ileri atılıp karşılık verdi ve drowun kılıcını Drizzt'in kolunun açısına doğru eğdi.

Drizzt arkasından gelen hafif bir ıslık sesi duydu.

Kılıçları panldayarak ileri atılırken, hedefe bir darbe indirmek üzere olduğunu düşünen düşman drow acımasızca sırıttı. Ama Drizzt, Panltı'yı da eşit hızda devreye soktu ve drowun kılıç tutan kolunu da çizdiği büyük yay

hareketine tabi kalmak zorunda bıraktı. Drizzt rakibinin kılıçlarını hizaya sokmak için palalarının kıvrımlı kısımlarını kullanarak onları aşağı ve yukarı savurdu. Kılıçlarını kafasının üzerinde hareket ettirerek vücuduyla tam bir daire çizdi ve yana doğru ilerleyip kendisini düşman drowdan bir adım uzaklaştırdı.

Görülmeyen ciritçinin becerisi göz önünde bulundurulursa Drizzt'in savruluşu yanlış değildi ve bire bir dövüştüğü rakibi ise, üzerine gelen ciritten kaçıp kurtulabilmek için kalçasını çılgınlar gibi yana doğru salladı. Acı verici bir darbe yedi ve ıstırap içinde yüzünü buruşturdu.

Drizzt onu iterek uzaklaştırdı ve bayır aşağı yuvarlanmasını sağladı. Kolcu düşmanın üzerine vahşi bir hücumla atılırken şeytani drow tekrar dengesini sağladı.

Pala kılıçla bir kez, bir kez daha ve bir kez daha çarpıştı. Drizzt'in ikinci palası daha dolaysız ve daha hileli bir yol takip ederek Drowun göbeğine doğru nişanlanıp saplandı.

Yaralı Drowun savuşturmaları bu vahşi saldın karşısında oldukça etkileyiciydi. Ama bir bacağı acıyla uyuşmuş olduğu için geri çekiliyor ve kaçınılmaz bir şekilde aşağı doğru hız kazanıyordu. Arkasına bakmayı başardı ve on metrelik dik uçurumun kenarından yükselen bir kaya çıkıntısı gördü. O çıkıntıya varmayı ve sırtını taşa dayayıp desteklemeyi düşündü. Müttefikleri bayır aşağı hızla gelmekteydi; birkaç saniye içinde yanında olacaklardı.

Ama onun saniyeleri kalmamıştı.

İki pala da hızla ileri atılarak Drowun kılıçlarının çelik kısımlarına çarptı ve onu bayır aşağı ilerlemeye zorladı. Uçurumun kenarına geldiklerinde Drizzt silahlarını aynı anda yan-yana, çapraz kesik darbeleri halinde savurdu ve düşmanının kılıçlarının uç kısımlarını dışarı döndürdü. Sonra kendi vücuduyla ileri atılıp Drowun göğsüne sertçe vurarak dengesini yitirmesini ve kaya çıkıntısına 'güm' diye çarpmasını sağladı.

Afallayan drowun kafasında kıvılcımlar çaktı. Hain Drizzt Do'Urden'in acımasız palalarının hemen ardından onu takip edeceğini bildiği için

kendisini yosunların üzerine bıraktı.

Drizzt avını öldürmeye ne istek duyuyordu, ne de buna zamanı vardı. Daha drow yere yığılmadan önce Drizzt, aşağıda keskin kayalar değil de yumuşak yosun olmasını umut ederek uçurum kenarından atladı.

Karşısına çıkan şey ise çamurdu ve o da 'floş' diye zemine saplanıp bir ayak bileğini burktu ve yan takla attı. En sonunda kendisini kurtarmayı başardı ve elinden geldiğince hızlı bir şekilde koşturdu. Dikit tepecikler arasında zikzaklar çizdi ve tepeciklerin ortasında yere sinmiş bir şekilde ilerledi, zira okçuların kısa süre içinde uçurum kenarına gelmesini bekliyordu.

Sağ tarafındaki dikit sırasının ardında kendisine paralel olarak ilerleyen bir suret gördüğünde, düşmanların dört bir yanında ve oldukça yakında olduğunu farketti. Drizzt bir tepeciğin arkasına gitti ve öteki taraftan dışarı çıkmak yerine düşmamyla dosdoğru yüzleşmek üzere yön değiştirdi. İkinci tepeciğin arkasına geldiğinde dizleri üzerine çöktü ve düşmanının orada olduğunu umduğu için kılıçlarını alçaktan savurdu.

Bu sefer Parıltı alçaktan saplanan bir kılıca çarptı. Drizzt bu manevrayla pusu üstünlüğünü ele geçirememişti, ama en azından ikinci kılıcını bir darbe için kaldırmış olan düşman Drowu savunmasız yakaladığı kesindi. Drizzt öteki palasını düşmanının tahmininden çok daha hızlı bir şekilde dosdoğru yukarı ittirdi. Palanın sivri ucu Drowun diyaframını yaraladı ve kaymaya devam eden Drizzt, saplama darbesini tamamlayacak kadar kolunu uzatamasa da, düşman drow dikit tepeciğe doğru geri yığılıp savaştan çekildi.

Fakat onun ardında bir müttefiki vardı ve bu asker dizleri üzerindeki Drizzt'e gözü dönmüş bir şekilde kılıçlarını vahşice savurarak saldırdı.

Kolcu düşmanının hareketlerini görmekten çok hissederek palalarını kafasının üzerinde hareket ettirirken, hızla savrulan kılıçlardan kendisini koruyan tek şey katıksız içgüdüsü oldu. Aniden düştüğü dezavantajlı konumu farkeden Drizzt, doğuştan gelen büyüsüne başvurdu ve kendisiyle düşmanı üzerinde bir karanlık küresi meydana getirdi.

Kılıçlar birbirine vurup kayarken ve iki dövüşçü de küçük kesikler alırken çarpışan çeliğin sesi çınlamaya devam etti. Drizzt hırladı ve yoğunluğunu arttırdı. Hâlâ kafasının üzerinde döndürdüğü kılıçlarıyla darbe savuşturuyor ve karşılık veriyordu. Usta kolcu azar azar vücut dengesini değiştirerek bir ayağını yere basmayı başardı.

Düşman drow ani ve şiddetli bir çifte darbeyle saldırdı-ve silahlan havadan başka birşey kesemeyince yere yuvarlanacak gibi oldu. Kılıçlarıyla yay çizerek derhal döndü- ve silahları kayadan dikit tepeciğin kenanna sertçe çarptığında neredeyse ikisini de elinden düşürecekti.

Savaşın heyecanı içinde etrafındaki bölgenin yeryüzü yapısını unutmuştu, yani dikit tepeciğin pek de uzakta olmadığını unutmuştu. Drow, Drizzt Do'Urden'in şöhretini duymuştu ve yaptığı hatanın ne kadar da büyük olduğunu aniden far-ketti.

Tepeciğin yuvarlak çıkıntılı bir sırtına tünemiş olan Drizzt, drowun kılıçlarının hemen altındaki kayaya çarptığını duyunca irkildi ve az sonra yapacağı işle hiç de tatmin olmadı. Pala karanlık küresinin içinde aşağı doğru dalışa geçtiğinde Drizzt, Parıltı'mn hafif mavi ışığını göremedi.

Bir saniye sonra serbestçe koşmaktaydı, bileği hâlâ acıyor ama onu ayakta tutuyordu. Dar koyağın arka kısmından dışarı çıktı ve yüksek tepeciğin tam karşısındaki çıkıntı tabakaya geldi. Bu çıkıntı tabaka adanın daha uzakta olan doğu ucuna doğru gidiyordu. Drizzt orada bir yerde, pek uzakta olmayan bir lagün bulunduğunu düşünüyordu ve eğer oraya varabilirse dosdoğru suya atlamaya niyetliydi. Sudaki canavarlar konusundaki efsanelerin canı cehennemeydi; etrafındaki düşmanlar oldukça gerçekti!

* * *

Cattibrie, adadan gelmeye devam eden itiş kakış seslerini duydu. Sesler Donigarten'in dingin, karanlık sulan üzerinde net bir şekilde yankılanıyordu. Bir mantarın sapının arkasına geçip Guenhwyvar'ı çağırdı ve oluşan duman bulutu katı şeklini alırken Cattibrie oradan uzaklaştı.

Büründüğü drow kılığına hâlâ pek güvenmeyen genç kadın gölün yanına geldiğinde orada bulunan birkaç kara elften kaçındı ve yakınlardaki bir orku işaret etti. Sonra yaratığın onu adaya götürmesi gerektiğini belirtmek için bir tekneyi gösterdi. Ork endişeli gibi görünüyordu, ya da en azından kafası karışmıştı. Arkasını döndü ve uzaklaşmaya başladı.

Cattibrie orkun ensesine vurdu.

Bariz bir şekilde dehşete kapılan ork ürkerek genç kadına doğru döndü. Cattibrie onu küçük tekneye doğru ittirdi ve bu sefer yaratık teknenin içine atlayıp eline bir kürek aldı.

Cattibrie tekneye binip orkun yanına gidemeden önce bir erkek drow tarafından durduruldu. Drowun güçlü eli kadının dirseğini sıkıca kavradı.

Kadın tekrar blöf yapmayı deneyerek ona tehditkar bir şekilde baktı ve hırladı. Ama bu kararlı kara elf yemi yutmuyordu. Erkek drow serbest olan elinde bir hançer tutuyordu. Hançer ise Cattibrie'in dirseğinin altında, kaburgalarından sadece birkaç santim ötede duruyordu.

"Defol git," dedi erkek drow. "Bregan D'aerthe sana defolup gitmeni söylüyor!"

Cattibrie, drowun ettiği tek kelimeyi bile anlamadı. Ama üçyüz kiloluk bir kara kürk yumağı hızla uçup afallamış erkek drowu tekneden birkaç metre öteye şapırtılar içinde savurduğunda, Cattibrie'in düşmanının duyduğu şaşkınlık kendisinin-kine denkti.

Cattibrie hışımla orka doğru döndü. Ork ise hiçbir şey görmemiş gibi davranarak çılgınlar gibi kürek çekmeye başladı. Bir saniye sonra genç kadın kafasını çevirip sahile baktı. Guenhwyvar'ın geride bırakılacağı ve bütün bu mesafeyi yüzmek zorunda kalacağından korkuyordu.

Teknenin yanından gelen büyük bir şapırtı sesiyle birlikte kedi (neredeyse tekneyi alabora ederek), kadına bunun aksini ispatladı. Panter şimdi teknenin pruvasında başı çekmekteydi.

Bu hadise dehşete kapılmış olan orkun kaldıramayacağı kadar fazlaydı. Sefil yaratık feryat etti ve suya atlayıp çaresizce kıyıya doğru yüzmeye başladı. Cattibrie küreği kavradı ve arkasını dönüp bakmadı.

* * *

İlk başta çıkıntının iki tarafı da açıktı; Drizzt başının üzerinden ve hemen arkasından hızla geçen arbalet oklarının ıslıklarını duyuyordu. Drizzt'in şansına ateş eden drowlar yüksek tepeciğin temelindeki dar uçurumun olduğu yerdeydi ve arbalet tabancalan uzak mesafe konusunda pek de iyi silahlar değildi.

Drizzt koşarken vücudunun morumsu renkte parladığını görünce hiç şaşırmadı. Küçük peri ateşleri kol ve bacaklarını kaplamıştı, tenini yakmıyor ama onu düşmanları için açık bir hedef haline getiriyorlardı.

Sol omzunda bir acı hissetti ve çabucak elini uzatarak küçük dartı çıkarttı. Sadece küçük bir yara almıştı; Drizzt'in üzerindeki cüce yapımı mithril zincir zırh tarafından okun hızı büyük oranda kesilmişti. Koşmaya devam etti. Yapabileceği tek şey kanma onu yormaya yetecek kadar zehirin karışmamış olmasını umut etmekti.

Çıkıntı tabaka sağa doğru kıvrılarak Drizzt'in düşmanlarına sırtını dönmesine sebep oldu. O anda, sadece bir saniyeliğine kendisini saldırıya çok daha fazla açık hissetti. Ama kendisiyle acı verici arbaletler arasına daha fazla mesafe koymaya yaradığı için bu dönüşün iyi birşey olabileceğini kısa süre içinde farketti. Az sonra arbalet okları zarar vermeden arkasında yere çarpıp sekmeye başladı. Çıkıntı tabaka yeniden, bu sefer sola doğru döndü ve başka bir tepeciğin etrafından dolanmaya başladı.

Bunun sonucunda Donigarten'ın kıyıya vuran suları Drizzt'in sağ tarafında, beş metre altında duruyordu. Kılıçlarını kınlarına sokup dosdoğru oradan suya atlamayı düşündü, ama sudan dışarı işini şansa bırakamayacağı kadar fazla sivri kaya uzanıyordu.

Hızla ilerlerken çıkıntı tabakasının sağ tarafı çoğunlukla açıktı, suya atlayabileceği yerlerin önüyse sadece arada sırada beliren dikit sütunlarla

kesiliyordu. Tepecik Drizzt'in sol tarafında kalmıştı ve onu uzaktaki okçulardan tamamen koruyordu... ama daha yakındaki düşmanlardan korumayacağını farketti. Hafif bir virajı aldığında, dönemecin hemen ardında bir oyuk olduğunu ve o oyuğun içinde bir düşmanın beklediğini en son anda farketti.

Asker dışarı sıçrayıp kılıcıyla kamasını sallayarak Drizzt'in önünü kesti.

Bir pala kılıcı yana doğru döndürdü ve Drizzt ikinci silahının kama tarafından önleneceğini bildiği için dosdoğru ileri saplama yaptı. Silahlar tahmin edildiği gibi birbirine kenetlendiğinde, Drizzt vücut devinimini kullanarak kamayı ittirip uzaklaştırdı ve bir dizini kaldırıp drowun göbeğine sertçe çarptı.

Drizzt iki yana açılmış olan ellerini birleştirdi ve palalarının kabzalarını eş zamanlı bir şekilde düşmanının yüzüne indirdi. Kılıcın ya da kamanın ona doğru dalışa geçmesinden korkarak derhal silahlarını geri çekti, ama rakibi misilleme yapacak durumda değildi. Şeytani Drow bilincini yitirmiş bir halde dosdoğru yere serildi ve Drizzt onun üzerinden aşıp yoluna devam etti.

Kolcu tam anlamıyla havaya girmişti. Drizzt'in içinde vahşi içgüdüler çalkalanıyordu ve karşısına tek başına çıkan hiçbir dro\vun ayakta kalamayacağına inanıyordu. Bir kez daha vahşi ve hırslı öfkenin vücut bulmuş hali olan avcıya hızla dönüşmekteydi.

Bir sonraki dikitin arkasından bir kara elf dışarı sıçradı. Drizzt tek dizinin üzerinde kaydı ve döndü; mantar binanın kapısındaki askere karşı yaptığı manevraya benzer bir hareket sergiledi.

Fakat bu sefer tepki vermek için daha fazla zamanı olan düşmanı darbeyi bloke etmek için kılıcını taş zemine doğru eğdi.

Avcı onun böyle yapacağını biliyordu.

Drizzt'in ileri uzanan ayağı yere sabitlendi ve kolcu hızla dönerek ayağa kalktı. Arkadaki ayağı havada geniş bir yay çizerek şaşkına dönen elfin çenesinin altına tekme attı ve onun çıkıntının kenarından aşağı düşmesini

sağladı. Bir metre aşağıda eliyle tutunacak bir yer bulan şeytani drow aldığı darbeyle sersemlemişti ve bu mor gözlü iblisin onu kesinlikle öldüreceğini düşünüyordu.

Fakat avcı çoktan gitmişti. Özgürlüğü için koşmaya devam ediyordu.

Drizzt yolunun üzerine çıkan başka bir drow gördü; bu seferkinin kolu ileri doğru uzanmıştı ve muhtemelen bir arbalet tabancasıyla nişan almaktaydı.

Avcı oktan daha hızlı davrandı. İçgüdüleri onu ardarda uyardı ve parlayarak savrulan bir pala uçarak gelen dartı savuşturduğunda içgüdülerinin doğru olduğu anlaşıldı.

Derken Drizzt Drowun ve en yakındaki dikitin ardından çıkıp gelen müttefikinin tepesine bindi. İki düşman sayısal avantajlarının oldukça yeterli bir unsur olduğunu düşünerek kılıçlarıyla şiddetle saldırdılar.

Avcıyı tanımıyorlardı- ama yakındaki bir oyuğun içinden onları kırmızı renkte parlayan gözleriyle izlemekte olan Artemis Entreri tanıyordu.

KISIM 4

ÖRÜMCEK AĞINDA

Faerun'daki dini mezheplerden birisine göre insanlığın günahları yedi tanedir ve bunlar arasında başta geleni de kibirdir. Benim bu konudaki yorumum hep kendilerini tanrılar olarak gören ya da en azından tebaalarını ilahi varlıklarla konuştuklarına inandıran ve böylece güçlerinin

tanrılar tarafından verilmiş olduğu izlenimini yaratan kralların kibri yolunda olmuştu.

Bu, günahların en ölümcülü konusunda yapılacak yorumlardan sadece bir tanesi. Birisinin hatalı kibri yüzünden mahvolması için kral olması gerekmiyor. Kolcu akıl hocam olan Montolio DeBrouchee beni bu konuda uyarmıştı, ama onun verdiği dersler gururun kişisel bir yönüyle alakalıydı. "Bir kolcu çoğunlukla yalnız başına yürür, ama yakınında dostları olmadan asla yürümez," diye açıklamıştı bilge adam. "Bir kolcu çevresini tanır ve nerede müttefik bulunabileceğini bilir. "

Montolio 'nün bakış açısına göre kibir körlük demekti. İdraki ve bilgeliği bulamklaştırır, güven duygusunu alt ederdi. Çok kibirli bir adam yalnız başına yürür ve nerede müttefik bulunacağına da aldırış etmezdi.

Menzoberranzan adındaki örümcek ağının etrafımı sarmaladığını farkettiğim zaman hatamı anladım: hatam kibirimdi.

Yoksa kendimi ve becerilerimi çok yüksek görmüş ve o noktaya kadar hayatta kalmamı sağlayan müttefiklerimi unutmuş muydum? Wulfgar 'in ölümüyle duyduğum nefret ve Cattibrie, Bruenor ve Regis için duyduğum korku içinde, hayatta kalan o dostlarımın kendi başlarının çaresine bakmak için birbirilerine yardım edeceğini hiç düşünmedim. Başımıza gelip çatan sorunun benim kendi hatam olduğuna ve bu sebeple o hatayı düzeltmenin de benim üzerime düştüğüne karar kılmıştım, her ne kadar tek kişi için bunu yapmak imkansız olsa bile.

Menzoberranzan 'a gidecek, gerçeği öğrenecek ve bu çatışmayı sonlandır ocaktım; hatta kendi hayatımı feda etmek demek olsa bile.

Ne kadar da ahmakça davranmışım.

Wulfgar 'm ölümünden sorumlu olduğumu bana söyleyen kibrimdi; yanlışı düzeltecek kişinin ben olabileceğimi de bana söyleyen kibrimdi. Gelecek her türlü drow saldırısına karşı yetecek askeri gücü toplamaya kadir olan dostumla, o cüce kralla açıkça konuşmaktan beni alıkoyan şey de katıksız kibrimdi.

Kibrimin bedelini ödeyeceğimi, sonra da benim için kıymetli olan diğer kimselerin de ödeyebileceğini Rothe Adasındaki o çıkıntının üzerindeyken anladım.

Kişinin kibrinin böyle bir kayıp ve acıya yol açacağını öğrenmek ruhsal bir mağlubiyettir. Kibir sizi kişisel zaferinizi daha yükseklere çıkartmaya davet eder. Ama o yükseklerde rüzgar daha güçlüdür ve dengeniz daha fazla sallantıdadır. Öyleyse düşüşünüz de daha yüksekten olur.

-Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 18

BAŞARISIZLIK

Adanın rıhtımında kollanın sallayan ve ona geri gitmesini işaret eden bir kara elf olduğunu farketti. Erkek Drow yalnız gibi görünüyordu.

Cattibrie, TaulmariPi kaldırdı ve atış yaptı. Ok tıpkı bir yıldırım çatalının yapacağı gibi karanlığı yararak aydınlattı, şaşkına dönen Drowun göğsünde patladı ve onu beş metre geriye fırlattı. Bir dakika sonra Cattibrie ile Guenhwyvar sahile çıktılar. Genç kadın kolyenin ısısını hissetti ve Guenhwyvar a sağ tarafa doğru koşmasını söylemeye davrandı. Ama panter sahibinin yakınlarda olduğunu çoktan sezmiş, kırık dökük kara parçası üzerinde tüm hızıyla koşmaya ve sahilden uzaklaşırken yön değiştirmeye başlamıştı bile.

Kadın elinden geldiğince hızla onu takip etti, ama süratle koşan Guenhwyvar patileriyle havaya yosun parçaları saçarak en yakındaki

tepeciğin taban kısmındaki keskin bir virajı döndüğünde neredeyse panteri gözden kaybetmişti.

Cattibrie korku dolu bir haykırış duydu ve o tepeciğin taban kısmındaki dönemeci geçtiğinde kendisine bakmayan, görünüşe göre panterin koşusunu gözüyle takip etmekte olan bir kara elf asker gördü. Kollarından birisi yukan kalkmıştı ve arbalet tabancasıyla nişan alıyordu.

Cattibrie koşarken ateş etti. Oku yüksek düştü ve drowun kafasının sadece birkaç santim yukarısından geçerek tepenin yan tarafında dumanı tüten bir delik açtı. Drow derhal döndü ve misilleme yaptı. Dart yuvarlanan kadının hemen yanındaki bir yosun tabakasına saplandı.

Başka bir ok yerleştirmekte çabuk davranan Cati-brie ateş etti ve yana doğru kaçan drow askerin uçuşan piwafwisinâe bir delik açtı. Erkek drow bir dizinin üzerine çökerken başka bir ok daha yerleştirdi ve kolunu tekrar kaldırdı.

Cattibrie da ateş etti. Kadının oku arbalet tabancasını ve drowun elini parçaladı, bileğini yardı ve drowun göğsünün üst kısmına derince gömüldü.

Kadın bu düelloyu kazanmış, ama kıymetli zamanını kaybetmişti. Yönünü şaşıran genç kadın kendisine yol göstermesi için tekrar kolyeye başvurdu ve hızla koşmaya başladı.

* * *

Drizzt her hareketi savuşturur ve arada sırada etkili birkaç karşılık verirken, becerikli rakiplerinin vahşi saldırılan kısa süre sonra ölçülü hamlelere dönüştü. Şimdi drowlardan birisinin sadece bir silahı kalmıştı; kama tutan kolu ise kıvrımlı bir pala yarığından akan kanı durdurmak için sıkıca böğrüne kenetlenmişti.

Drizzt'in kendisine güveni artmaya devam ediyordu. 'Bu adada kaç tane düşman var?' diye merakla düşündü ve kazanabileceğini düşünmeye cüret etti.

Arkasından gelen bir kükreme sesi duyduğunda kanı buz gibi kesiliverdi, düşmanlarının yardımına bir canavar geldiğini düşünüyordu. Yaralı drowun gözleri dehşetle faltaşı gibi açıldı ve kara elf geri çekilmeye başladı, ama Drizzt bununla pek de rahatlayamadı. Çoğu drow müttefiki en iyi ihtimalle sağı solu belirsiz yaratıklar olurdu; yani inanılmaz ve tahmin edilemez derecede güçlere sahip kaotik yaratıklar. Eğer bu gerçekten de çağırılmış bir canavar, bir çeşit iblis müttefik idiyse, onun başlıca hedefi kesinlikle Drizzt olurdu.

Geri çekilen Drow hızla koşmaya ve çıkıntı tabaka boyunca kaçmaya başladı ve Drizzt onun gidişinden yararlanarak bir sonraki yüzleşeceği şeye şöyle bir bakabilmek için yana doğru ilerledi.

Yanından kara bir kedi sureti hızla geçip gitti ve kaçmakta olan düşmanı takip etti. Bir anlığına Drizzt, drowlardan birisinin kendisininkine benzeyen bir heykelciği olduğunu ve Guenhwyvar'a benzer bir kedi çağırdığını düşündü. Ama bu zaten Guenhwyvar idi! Drizzt bunu içgüdüsel olarak anladı. Bu onun Guenhwyvar'ıydı!

Heyecanı hızla şaşkınlığa dönüşen Drizzt, panteri Regis'in Mithril Salonunda çağırmış ve kedinin de onun peşinden gelmiş olduğunu düşündü. Fakat bu mantığa hiç uygun gelmiyordu, zira Guenhwyvar cüce kalesinden ta buraya kadar yolculuk yapabilecek kadar uzun süre boyunca Madde Düzleminde kalamazdı. Heykelciğin Menzoberranzan'a kadar birisi tarafından getirilmiş olması gerekiyordu.

Kurnaz bir kılıç darbesi bir anlığına Drizzt'in savunmasını aştı, silahın ucu kaliteli zırhı çentti ve göğsünü sıyırdı. Bu hadise düşmanlannı ve sorunlarını sırasıyla ele alması gerektiğini Drizzt'e hatırlattı ve dalıp giden kolcuyu düşüncelerinden uyandırdı.

Gözle ayırt edilemeyecek bir şiddet ve hızla hücuma geçti. Palaları savrulup dönüyor, savunma sergileyen kara elfe birçok değişik açıdan darbeler indiriyordu. Fakat Drow asker kılıçlarıyla ölümcül palaları savuşturarak ve hatta kolcu kendisine tekme atmaya çalıştığında Drizzt'in çizmesinin yanına vurarak bu düelloyu gayet başarıyla sürdürüyordu.

"Sabır," diye kendisine hatırlattı Drizzt. Ama Guenhwyvar'ın belirişi ve birçok cevapsız sorunun havada asılı kalışı yüzünden sabırlı olmak hiç de kolay değildi.

* * *

Kaçmakta olan drow bir köşeyi döndü. Sonra panter hızla arayı kapadığı için sağlam olan kolunu dar bir dikite dolayıp sağa doğru döndü ve çıkıntı tabakanın kenarından atlayıp çamurlu suyun içine gömüldü. Ayağını yere sabitlemeyi başarmıştı ve düşürdüğü kılıcını bulmak için aşağı doğru eğilmiş bir halde duruyordu. Bu sırada Guenhwyvar, drowun tepesine bindi ve onu suya batırdı.

Kara elf kısa bir süre için debelenip tekmeler savurdu. Sudaki karmaşa dindiğinde panterin çenesi, Drowun boynuna kenetlenmiş bir şekilde bastırmaktaydı. Drowun yüzü suyun üzerinde olmasına rağmen nefes alamıyordu; bir daha asla nefes alamayacaktı.

Guenhwyvar avını bırakıp doğruldu, dört metre yüksekte olan çıkıntıya zıplamak için döndü, ama gökkuşağı rengindeki bir kabarcık üzerine doğru uçtuğunda yere sinip kafasını çevirdi ve şüpheyle hırladı. Guenhwyvar tepki veremeden önce bu garip şey patladı ve panterin üzerine parlak zerreler serpildi.

Guenhwyvar çıkıntıya doğru zıpladı, ama hedefin gitgide daha da uzaklaştığını hissetti. O zerrelerin doğasını anlayan ve onu kendi varoluş düzlemine geri göndermekte olduklarını farkeden panter itirazla yine gürledi.

Kükreme kısa süre içinde kaybolup yerini sudaki dalgacıkların hafif şıpırtısına bıraktı ve çıkıntı tabakanın üzerinden bir çelik tangırtısı geldi.

Jarlaxle taş duvara sırtını dayadı ve bu yeni gelişmeyi düşünüp tarttı. Değerli metal düdüğünü, yani tehlikeli panteri gönderen nesneyi cebine koydu ve çizmesine bulaşan çamurları silmek için ayağını kaldırdı. Kendini beğenmiş paralı asker kayıtsız bir şekilde kafasını kaldırdı ve devam eden savaşın seslerini dinledi. Drizzt Do'Urden'in kısa süre içinde ele geçirileceğinden emindi.

* * *

Cattibrie dar koyağın içinde kapana kısılmış kalmıştı; iki kara elf kadının hemen karşısındaki iki ayrı tepeciğin arkasına geçip siper almıştı ve üçüncü bir drow ise sol taraftaki tepenin taban kısmında durmuş arbalet tabancasıyla ateş ediyordu. Genç kadın kendi dikit siperinin arkasına elinden geldiğince gizlendi, ama dartlar etrafındaki kayalara çarpıp sekerken kendisini hâlâ saldırıya açık hissediyordu. Arada sırada bir atış yapmayı başa-rıyordu, ama düşmanları iyi gizlenmişti ve gümüş kuyruklu oklar hiç zarar vermeden kayalara çarpıp etrafa kıvılcımlar saçıyordu.

Genç kadının dizini bir dart sıyırdı, bir diğeri onu oyuğun içinde daha da büzüşmeye ve vücudunu bir daha muhtemelen atış yapamayacağı bir açıya getirmeye zorladı. Cattibrie işte o zaman mağlup olacağını düşünerek korkuya kapıldı. Üç tane iyi eğitimli ve iyi silahlanmış drow askerine karşı savaşı kazanmasının hiçbir yolu yoktu.

Bir arbalet oku çizmesinin topuğuna saplandı, ama içeri geçemedi. Genç kadın büyük ve derin bir nefes aldı. Misilleme yapmaya çalışması gerektiğini, burada büzüşüp durmanın kendi -ve Drizzt'in- ölümünü kesinleştirmekten başka bir işe yaramayacağını kendisine inatla söyleyip durdu.

Dostunun düşüncesi genç kadına cesaret verdi ve Cattibrie atış yapmak için dışarı doğru kıvrıldı. Ateş ettiğinde yüksek sesle küfrü bastı, zira düşmanları yine sıkı gizlenmişti.

Yoksa öyle değil miydi? Cattibrie aniden dikit kümesinin arka tarafına doğru koşturdu ve kendisiyle tepenin tabanındaki drow arasına mümkün olduğunca fazla engel koydu. İleride duran Drow askerleri için o anda açık bir hedefti. Ancak Cattibrie sadece Drowlar herhangi bir atış yapmayı başarabilirse bir hedef olurdu.

Genç kadın amansız bir yaylım ateşi başlatınca Taulmaril arka arkaya, sürekli olarak vızıldadı. Atış yapabileceği bir kara elf sureti görmüyor olsa bile onların saklandığı yere doğru ateş ediyordu. Büyülü okların her biri ikiz tepeciklere çarpıyor, böylece etrafta parlak kıvılcımlar uçuşuyor ve kopup cazır-dayan taşlar parçalar halinde havaya savruluyordu.

Misilleme yapmaya yetecek kadar uzun bir süre dışarı uzanamayan iki drow cesaretlerini yitirip dar koj'aktan dışarı kaçıştılar. Cattibrie birisini sırtından hakladı ve ikincisini alaşağı etmek için bir ok daha gerdi.

Böğründe bir acı hissetti ve dönüp baktığında taş çatlasa üç metre ötede başka bir düşman durduğunu gördü. Drow arbalet tabancasını önünde tutmuş bir halde güvenle gülümsüyordu.

Cattibrie hızla döndü ve ölümcül yayı da beraberinde savurdu. Drowun ağzı aniden dehşet dolu bir haykırışla açıldı ve Cattibrie okunu düşmanın tam suratının ortasına gömerek onu tepetaklak havaya savurdu.

Genç kadın kanamakta olan böğrüne baktı. Yüzünü buruşturdu ve batan oku çekip çıkarttı. Sonra doğrulup ayağa kalktı ve etrafına bakındı. Bu sonuncu drowun tepenin taban kısmındaki olup olmadığını kestiremiyordu, ama kol ve bacaklarına yayılan sinsi zehiri hissediyor ve arkasından yaklaşan başka bir düşman olmadığından emin olmak için burada daha fazla kalamayacağını biliyordu. Genç kadın dar koyağın kırık dökük duvarına azimle tırmandı ve kısa süre içinde çıkıntı tabakaya geldi. Bilincini ve dengesini korumaya çalışarak ilerlemeye devam etti.

* * *

Parıltı, drowun kılıcına kanca gibi takıldı ve Drizzt onu bir eksen üzerinde döndürdü. Bunun sonucunda iki silah dövüşçülerin arasında kocaman daireler çizdi. Rakibi hızla savrulan kılıçların ardından bir saplama hamlesi denedi, ama Drizzt'in diğer palası yerini aldı ve darbeyi savuşturdu.

Drizzt vücut hızını yüksek tuttu, hatta dönüş baskısını arttırdı. Düşman Drowun kılıçları, biri aşağıda biri yukarıda olmak suretiyle iki yana açıldı ve bu sefer onların ardından serbest kalan palasını içeri doğru saplayan Drizzt oldu. Kurnazca hamleler yaparak rakibinin geriye çekilip dengesini yitirmesini sağladı. Üstün çevikliğiyle Drizzt, dönüp duran kılıçları kontrol altında tutuyordu ve iki dövüşçü de kolcunun avantaj kazanmakta olduğunu biliyordu.

Düşman drow Panltı'ya bir karşı baskı uygulamak için kaslarını gerdi-işte bu, kurnaz Drizzt'in beklemekte olduğu şeyin ta kendisiydi. Kılıç ve pala gözlerinin önünde yükselirken Drizzt, kendi silahı üzerinde baskıyı hissettiği anda dolambaçlı kesik darbesini durdurdu, yönünü değiştirdi ve Parıltı 'yla küçük bir ilmik atarak Drowun kılıcına öteki taraftan vurdu. Aniden serbest kaldığı için dengesini yitiren Drow askeri tökezledi ve kılıcın üzerindeki baskının yönünü değiştiremedi.

Kılıcı aşağı doğru indi ve öbür tarafa doğru savrularak vücudunu yana çevirmesine sebep oldu. Darbeyi önlemek için diğer kılıcını geri getirmeye çalıştıysa da Drizzt'in ikinci palası çok hızlı davrandı ve Drowun karnının yan tarafına saplandı.

Düşman drow yalpalayarak geri devrildi ve bir kılıcını yere düşürdü.

Drizzt birinin kendisine seslendiğini duydu; başka birisi ise omuzuna sertçe vurdu ve onu taş duvara mıhladı. Duvardan kendisini itip palalarını kaldırarak hızla döndü.

Entreri! Drizzt'in ağzı bir karış açık kaldı ve savunması gevşedi.

* * *

Cattibrie çıkıntı tabakanın üzerinde Drizzt'i tespit etti. Diğer Drowun böğrünü tutarak yere yığıldığını gördü ve başka bir karanlık suret oyuğun birinden dışarı fırlayıp Drizzt'e giriştiği sırada onu uyarmak için haykırdı. Yayını kaldırdı, ama eğer düşmanın vücudu oku durdurmazsa dosdoğru delip geçerek

Drizzt'e saplanabileceğim farketti. Bunun yanı sıra, uyku zehiri kanına karışıp etkisini göstermeye başlarken genç kadının başı dönmeye başladı.

Taulmaril'i hazır tuttu ve güç bela ilerlemeye devam etti, ama Drizzt ile arasındaki onbeş, yirmi metrelik mesafe sanki yüzlerce mil gibi görünüyordu.

* * *

Entreri'nin kılıcı yeşil bir ışıkla parlıyor ve bunun o olduğunu daha da iyi açık ediyordu. 'Ama bu nasıl olabilir?' diye merak etti Drizzt. Bu adamı mağlup etmiş, Mithril Salonunun dışındaki rüzgarlı koyakta ölüme terketmişti.

Görünüşe bakılırsa Entreri'yi ölüme terketmemiş olanlar da vardı.

Kılıç kurnaz bir çifte darbe hareketiyle aşağıya, Drizzt'in kalçasına doğru dalışa geçti, sonra yukarı savruldu ve neredeyse Drowun gözlerini yaracaktı.

Drizzt dengesini kazanmaya ve kendisine gelmeye çalıştı, ama Entreri feci şekilde üzerine çullanıyor, çılgınlar gibi darbeler savuruyor ve bu sırada hırlıyordu. Kolcunun bacağına hızlı ve sert bir tekme indi. Yeşil renkte parlayan kılıç aşağı doğru inip duvardan bir çizgi halinde kıvılcımlar saçarken Drizzt kendisini iterek duvardan uzaklaşmak zorunda kaldı.

Kiralık katil hırlayarak Drizzt ile birlikte döndü ve kamasını geniş bir yay halinde savurdu. Drizzt'in palası daha kısa olan silaha çarptı ve kama uçup gitti. Ama Entreri'nin eli şimdi Drizzt'in önleyemeyeceği bir açıdaydı ve bir yumruk halini alarak yoluna devam etti.

Drizzt, kiralık katilin yumruğu burnuna 'güm' diye inmeden yarım saniye önce, Entreri'nin ondan bir adım önde olduğunu ve onun az önce yaptığı savuşturmayı tamı tamına beklediğini, hatta bunu istediğini farketti.

Afallayan kolcu geriye doğru tökezledi. Drizzt'in çıkıntının kenarından aşağı uçmasını engelleyen tek şey ince bir dikit tepecikti. Entreri derhal üzerine çullandı. Kiralık katil, kılıcıyla yaptığı şiddetli bir savuruşla Parıltı'yı Drizzt'in elinden ayırıp yere düşürdüğünde mavi ve yeşil kıvılcımlar havada uçuştu.

Drizzt'in elinde kalan palası, kılıcın ardından gelen ters darbeyi engelledi, ama yere düşen silahını geri almak için eğilemeden önce Entreri yere sindi ve Parıltı'yı tekmeleyip çıkıntı tabakadan aşağı düşürdü.

Dengesi hâlâ bozuk olan Drizzt aşağı doğru bir darbe indirmeyi denedi, ama kiralık katil bunu kolayca savuşturdu ve Drizzt'in karnında patlayan bir

diğer sert yumrukla karşılık verdi.

Entreri kılıcıyla dairesel bir yay çizerek yukarı doğru hamle yaptı ve Drizzt'in palasını da yana savurdu. Bu bir satranç oyunuydu ve Entreri beyaz taşları oynuyordu. Avantajı ele geçirmiş ve saldırıyı bırakmamıştı. Kılıç ve pala vücutlardan uzaklaştığında hiddetli kiralık katil, kolunu ileri uzatarak kendisini kolcunun üzerine savurdu, Drizzt'in yüzüne dirsek indirdi ve drowun kafasını şiddetle geriye ittirip taşa çarptırdı. Entreri'nin kılıcı palaya tekrar vurarak onu dosdoğru yana savuşturdu ve sonra tekrar yukarı doğru kaldırdı. Kılıç tutan kolu yüksekte olan ve Entreri'nin üzerine çullanmak için hazırlandığını gören Drizzt sonunun geldiğini anladı. Sağ tarafa doğru yuvarlandığı sırada kılıç aşağıya doğru savruldu, kaliteli pelerinini deşti ve cüce yapımı zırhına sertçe çarpıp koltukaltın-da bir yarık açtı. Bu da drowun vücut devinimine güç kattı.

Derken Drizzt çıkıntının kenarından kurtuldu ve aşağı uçup çamurlu suya yüzüstü gömüldü.

Entreri, gözünün ucuyla bir ışık parlaması gördüğünde içgüdüsel olarak sıçrayıp yuvarlandı. Kiralık katil ve pelerinden oluşan karmaşanın içinden gümüş kuyruklu bir ok geçti, çıkıntı boyunca yoluna devam edip gitti ve Entreri inleyerek yüzüstü yere yığılıp kaldı. Kiralık katil çaktırmadan elini vücudunun altına sokup parmaklarını azar azar kamasına doğru götürmeyi başardı.

"Drizzt!" diye seslendi Cattibrie, düşen dostunun görüntüsü karşısında bitkinliği kısa bir süreliğine geçip giderek.

Sersemlemiş olan kadın kılıcını çekti ve adımlarını hızlandırdı. İlk olarak kiralık katilin işini mi bitirmesi, yoksa düşen drowa mı bir bakması gerektiğini kestiremiyordu.

Olay yerine yaklaştığında dikitin olduğu yere doğru saptı, ama yanlış bir seçim yapmıştı. Zira kiralık katil görünüşe bakılırsa hiç yara almamış bir halde aniden ayağa sıçradı. Ok sadece Entreri'nin uçuşan pelerininde temiz bir delik açarak hedefi kaçırmıştı.

Cattibrie gözüne dolan yaşlarla savaştı ve dişlerini sıkarak Entreri'nin ilk kılıç darbesini savuşturdu. Bu sırada keme-rindeki mücevherli hançere uzandı. Fakat hareketleri oldukça hantaldı, zira içine işleyen uyku zehri hızla adrenalin patlamasının etkisini azaltıyordu. Cattibrie'ın parmaklan hançerin kabzasını kavradığı anda, kılıcı aniden yana savuşturuldu ve bir kamanın hançerin kabzasındaki öbür elinin arka kısmına bastırılmış bir halde öylece durduğunu gördü.

Entreri'nin kılıcı yukarıdaydı, tehlikeli bir biçimde yüksekte ve tehlikeli bir biçimde serbestti.

Cattibrie sonunun geldiğini biliyordu ve bütün dünya gözlerinin önünden uçup gitmişti. Sadece Entreri'nin kılıcının soğuk çeliğinin boynundaki yumuşak deriye değdiğini hissetti.

BÖLÜM 19

KİBİR

'Yaşıyor,' diye eliyle Jarlaxle'a işaret etti asker, yerde yatan kolcuyu incelerken.

Paralı asker lideri, Drizzt'i sırtüstü döndürüp kafasını sudan çıkartması için askere işaret etti. Jarlaxle dingin gölün ötesine baktı ve savaş seslerinin göl sulan üzerinde net bir şekilde yankılanmış olduğunu anladı. Paralı asker süzülen disklerin -çoğunlukla matron anaları şehir içinde taşımaya yarayan büyülü ve uçan diskler- kolayca farkedilen donuk mavi ışıltısının göl kıyısından adaya doğru gelmekte olduğunu gördü. Jarlaxle onların Baenre Evi askerlerini taşıdığını biliyordu.

'Bırak onu,' diye adamına işaret etti paralı asker lideri, 've eşyalarını da.' Jarlaxle neredeyse sonradan gelen bir düşünceyle birlikte düdüğünü tekrar çıkarttı, dudaklarına götürdü, Drizzt'in karşısına geçti ve tiz bir nota çaldı. Düdüğün tılsımı ona kolcunun en az drow yapımı kadar kaliteli olan büyülü bir zırh giydiğini gösterdi ve Jarlaxle, Parıltı'nm büyüsünün yoğunluğunu görünce hevesle iç çekti. O palayı kendi silah koleksiyonuna eklemeyi çok isterdi, ama Drizzt Do'Ur-den'in iki palayla savaştığı Menzoberranzan'da gayet iyi bilinirdi ve eğer biri eksik olursa paralı asker sadece Matron Baenre'nin gazabını kendi üzerine davet etmiş olurdu.

Drizzt bunlar dışında pek az tılsımlı eşya taşıyordu, paralı askerin dikkatini oldukça cezbeden bir nesne dışında tabii. Bu nesnenin büyüsü hakikaten de güçlüydü, ipnotize sihirlerinde yaygın olan renklerle parlıyordu. Bu da tam anlamıyla kurnaz Jarlaxle'ın en etkili şekilde kullanacağı türden bir nesneydi.

Baygın kolcuyu sırtüstü çevirip Drizzt'in suratının çamurlu sudan dışarı çıkmasını sağlamış olan asker, Jarlaxle’ın yanına doğru ilerlemeye başladı, ama paralı asker onu durdurdu. 'Yakut süsü al,' diye talimat verdi Jarlaxle’ın parmaklan.

Asker arkasını döndü ve yaklaşan diskleri yeni farketti. "Baenre?" diye sordu sessizce, lidere doğru geri dönerek.

'Avı kendileri bulacaklar,' diye güvenle işaret etti Jarlaxle. 'Ve Matron Baenre ona Drizzt Do 'Urden 'i kimin teslim ettiğini bilecek.'

* * *

Entreri bu sefer ne çeşit bir dişi drow öldüreceğini soracak değildi. Bregan D'aerthe ile birlikte çalışıyordu. Ayrıca bu drow tıpkı mantar binadaki kara elf gibi onların işine karışmıştı ve bir tanık sayılırdı.

Fakat tam vaktinde kadına attığı dikkatli bir bakış bu drowun kemerinde asılı duran tanıdık bir mücevherli hançeri görmesini ve duraksamasını sağladı.

Entreri dişiyi iyice inceledi, kılıcının ucunu kadının boğazında tuttu ve minik kan damlaları akıttı. Kılıcı marifetli bir şekilde oynattı ve dişinin pürüzsüz teninde hafif bir çıkıntı belirdi.

"Neden buradasın?" diye sordu Entreri, boğulur gibi olarak. Hakikaten şaşırmıştı. Bu kadının Menzoberranzan'a Drizzt ile birlikte gelmediğini biliyordu- öyle olsa, Blingdenstone'dan Mebus Firble kesinlikle ondan bahsederdi. Jarlaxle hiç şüphesiz ondan haberdar olurdu!

Yine de şaşırtıcı derecede yararlı olabilecek bir şekilde buradaydı işte.

Entreri kılıcını tekrar kıpırdattı, sonra nazikçe kadının çenesinin altındaki o çıkıntıya taktı ve büyülü maskeyi çıkarttı.

Cattibrie gitgide yükselen dehşetini bastırmak için mücadele verdi. Bu seferki de, Artemis Entreri'nin pençelerine ilk düştüğü zamanki kadar feciydi; kiralık katil onda neredeyse akıl almaz bir dehşet uyandırıyor, üzerine başka hiçbir canavarın, ne bir ejderin, ne de Tarterus'daki bir iblisin yapamayacağı kadar derin bir korku salıyordu.

İşte yine karşısındaydı, inanılmaz bir şekilde hayattaydı ve kılıcını kadının savunmasız boğazına dayamıştı.

"Beklenmedik bir ikramiye," diyerek düşüncelere daldı Entreri. Esirini kâra dönüştürmenin en iyi yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi şeytanca kıkırdadı.

Cattibrie çıkıntının kenarından aşağı atlamayı düşündü-eğer yerden üçyüz metre yüksekteki bir uçurumda duruyor olsaydı, bunu yapmayı enine boyuna düşünürdü! Sırtındaki tüylerin ürperdiğini, alnının boncuk boncuk terlediğini hissetti.

"Hayır," diye mırıldandı ve Entreri'nin yüz hatları şaşkınlıkla buruştu.

"Hayır mı?" diye tekrarladı Entreri, kadının bu sözü kendi kendisine söylediğini anlamayarak.

Cattibrie bakışlarını çelik gibi sertleştirip ona kenetledi. "Demek hayatta kalmayı basardın," diye belirtti, doğruya doğru bir sesle. "Sana en çok benzeyen kimselerin yanında yaşamak için tabii."

Kiralık katilin yüzünü hafifçe buruşturmasından, Entreri'nin bu betimlemeden hiç hoşlanmadığını anladı. Entreri kadına kılıcının kabzasıyla vurup yanağında kızıl bir iz bıraktığında ve burnundan bir kan şeridinin akmasını sağladığında bu düşünce doğrulanmış oldu.

Cattibrie geriye doğru tökezledi, ama derhal doğruldu ve kiralık katile gözlerini hiç kırpmadan baktı. Entreri'ye onun üzerine dehşet salma hazzını bu sefer yaşatmayacaktı.

"Seni öldürmeliyim," diye fısıldadı Entreri. "Yavaşça."

Cattibrie ona güldü. "Yap öyleyse," diye yanıtladı. "Drizzt'in senden daha iyi olduğu kanıtlandığına göre, benim üzerimde hiçbir etkin yok."

Entreri, aniden içinden taşan hiddetle neredeyse onu haklayacaktı. "öyleydi," diye düzeltti, sonra çıkıntının kenarına acımasızca baktı.

"İkinizin de birden fazla kez alaşağı edildiğinizi gördüm," diye araya girdi Cattibrie, o karanlık anda bu konudaki inancını elinden geldiğince toplayarak. "Soğuk cesedinize kendi elimle dokunmadan ikinizin de öldüğüne inanmam!"

"Drizzt yaşıyor," diye arka taraftan bir fısıltı geldi. Bu sözler mükemmel bir Ortak Lisanda söylenmişti. Jarlaxle ile iki tane Bregan D'aerthe askeri kiralık katilin yanına geldiler. İçlerinden birisi az önce böğründen yaralanmış olan ve yerde kıvranan drowun işini bitirmek için duraksadı.

Hiddetiyle kontrolünü kaybeden Entreri, içgüdüsel olarak tekrar Cattibrie'a doğru bir yumruk savurdu, ama bu sefer genç kadın elini sertçe kaldırdı, bileğini büktü ve darbeyi zekice savuşturdu.

Derken Jarlaxle araya girdi. Cattibrie'a oldukça fazla bir ilgiyle göz gezdiriyordu. "Lloth'un kutsadığı örümcek şansına bak sen," dedi Jarlaxle ve Cattibrie'in çürümüş yanağını okşamak için bir elini kaldırdı.

"Baenre askerleri yaklaşıyor," diye hatırlattı paralı askerin arkasındaki adam, Drow Lisanını kullanarak.

"Gerçekten," diye yanıtladı Jarlaxle boş boş, yine yüzey lisanında. Önünde duran bu çekici kadına kendisini tamamen kaptırmış gibi görünüyordu. "Yola koyulmalıyız."

Cattibrie sanki kendisini devirecek olan ölüm darbesini beklermiş gibi doğruldu. Jarlaxle bunun yerine elini uzattı ve tacı kadının kafasından çıkartarak onu kör etti. Taulmaril ile sadağı kendisinden alınırken Cattibrie hiçbir direniş göstermedi. Ve kemerindeki kılıftan mücevherli hançeri hızla çeken elin Entreri'ye ait olduğunu biliyordu.

Güçlü, ama şaşırtıcı derecede nazik bir el koluna dolandı ve onu oradan -yerde yatan Drizzt'den- uzaklaştırdı.

* * *

'Yine yakalandım,' diye düşündü Drizzt, ve bu sefer kendisine yapılacak olan karşılamanın, Blingdenstone'da konuk olduğu zamanki kadar hoş geçmeyeceğini biliyordu. Örümcek ağının tam içine girmiş, kıymetli avı akşam yemeği sofrasına kendisi getirmişti.

Bir duvara kelepçelenmişti ve bileklerinden asılı kalmasın diye ayak parmaklan yere değiyordu. Bu mekana nasıl geldiğini hatırlamıyor, burada, bu karanlık ve pis odada ne kadar süredir asılı durduğunu bilmiyordu. İki bileği de ağrıyordu ve sanki derisinin büyük kısmı yıpranmış gibi, enfrarujlu görüşte sıcak kelepçe izleri belli oluyordu. Drizzt'in sol omuzu da sızlıyordu ve göğsünün üst kısmıyla koltukaltı arasında, yani Entreri'nin kılıcının kestiği yerde rahatsız edici bir gerginlik hissediyordu.

Fakat rahibelerden birisinin yarayı temizlemiş ve onu iyileştirmiş olduğunu tahmin etti, zira çıkıntının kenarından aşağı düştüğü sırada yarası çok daha kötüydü. Fakat bu varsayım Drizzt'in moralini pek yerine getirmedi, zira Drowların kurbanları çoğunlukla Örümcek Kraliçeye verilmeden önce en iyi sağlık koşullarında bulunurdu.

Ama bütün bu acı ve çaresizlik içinde kolcu biraz iç huzur bulabilmek için çaba veriyordu. Drizzt, kalbinin derinlerinde bu işin böyle sonuçlanacağını, Mithril Salonundaki dostları huzur içinde yaşasınlar diye kendisinin yakalanıp öldürüleceğini başından beri biliyordu zaten. Drizzt ölümü çok uzun süre önce kabullenmiş ve Mithril Salonundan dışarı son çıkışında bu olasılığa razı olmuştu. Peki o zaman neden bu kadar huzursuzdu?

İçinde bulunduğu bu gösterişsiz oda içinde sadece taş duvarların üçü boyunca kenetlenmiş kelepçeler ve tavandan sarkan bir kafes bulunan bir mağaraydı. Demir destekli kapı gıcırdayarak açıldığında ve iki tane üniformalı dişi drow askeri hızla içeri girip kapının iki yanında soğukça esas duruşa geçtiğinde Drizzt'in etrafı incelemesi yarıda kesildi.

Drizzt çenesini dikleştirdi ve ölümünü vakarla karşılamaya kararlı bir şekilde bakışlarını setleştirdi.

Kapıdan içeri bir Illithid girdi.

Drizzt'in ağzı bir karış açıldı. Ama drow kolcu soğukkanlılığını çabucak geri kazandı. 'Bir zihin yüzücü mü?' diye afalladı, ama biraz durup yaratığı incelediğinde, o anda Baenre Evinin zindanlarında olduğunu farketti. Bu, ne kendisi, ne de dostlan için hiç de rahatlatıcı bir düşünce değildi.

İllithidin ardından odaya iki Drow rahibesi girdi. Birisi küçük yapılı ve gaddar bakışlıydı; yüz hatları sivriydi ve ağzı da ebedi bir somurtmayla sımsıkı kapalıydı. Diğeri daha uzun boylu, daha ağırbaşlıydı, ama en az öteki kadar heybetli duruyordu. Onların ardından efsanevi buruş kırış matron ana içeri girdi. Havada süzülen diskinin üstünde rahatça oturuyordu, Matron Baenre'nin yanında ise onun daha genç ve daha güzel bir hali olan başka bir dişi vardı. Bu kafilenin en gerisinden iki erkek Drow geldi, giysilerine ve silahlarına bakılırsa bunlar savaşçılardı.

Matron Baenre'nin süzülen diskinden yayılan parıltı Drizzt'in gözlerini normal ışık tayfına çevirmesine izin verdi-ve kolcu, duvardaki diğer bir çift kelepçenin dibinde duran bir kemik yığını gördü.

Drizzt kafileye geri dönüp erkek Drowlara göz attı ve daha genç olanına uzun bir süre baktı. Bunun Drow Akademisinden sınıf arkadaşı ve sınıftaki ikinci -Drizzt'ten sonra tabii- öğrenci olan Berg'inyon olduğuna düşünüyordu.

Daha genç olan üç dişi Matron Baenre'nin süzülen diskinin arkasında bir sıra oluşturdular; iki erkek ise kapının iki tarafında duran dişi askerlerin yanında kaldılar. İllithid, Drizzt'i hayretlere boğacak ve ona feci bir rahatsızlık verecek şekilde esir Drowun önünde gezinmeye başladı. Yaratığın dokungaçları Drizzt'in yüzüne doğru sallanıyor, derisine sürtünüp onunla alay ediyordu. Drizzt buna benzer dokungaçlann bir kara elfin beynini emip çektiğine tanık olmuştu ve şimdi bu iğrenç yaratık kendisine bu kadar yakınken yapabileceği tek şey soğukkanlılığını korumaktı.

"Drizzt Do'Urden," diye belirtti Matron Baenre.

Kadın onun adını biliyordu. Drizzt bunun kötüye alamet olduğunu farketti. O mide bulandırıcı, rahatsız edici his tekrar içinde dolup taşıyor ve Drizzt ise bu hissin sebebini anlamaya başlıyordu.

"Soylu ahmak!" diye aniden çıkıştı Matron Baenre. "O sefil kafana konulan ödülü bildiğin halde, tek başına Menzo-berranzan'a gelmek!" Süzülen diskinden inip ilerledi, aniden öne doğru atıldı ve Drizzt'in yüzüne tokadı bastı. "Soylu, kibir-i ahmak! Kazanacağını ummaya cüret mi ettin? Beşbin yıldır arolagelen şeyin senin sefil çaban sonucu engelleneceğini mi andın?"

Bu hiddet patlaması Drizzt'i şaşırttı, ama gözlerini dosdoğru ileride, yüz ifadesini ise kaskatı tutmayı başardı.

Matron Baenre'nin kaşlan çatık ifadesi yok oldu ve yerini aniden çarpık bir gülümsemeye bıraktı. Drizzt, kendi halkının bu tipik özelliğinden her zaman için nefret etmişti. Dengesiz ve sağı solu belirsiz olan kara elfler düşmanlarını ve dostlarını hazırlıksız yakalar; bir esire ya da bir konuğa tam olarak ne durumda olduklarını asla açık etmezlerdi.

"Kibrin tatmin edilsin bakalım, Drizzt Do'Urden," dedi Matron Baenre kıkırdayarak. "Sana kızım Bladen'Kerst Baenre'yi takdim ediyorum, kendisi

Triel'den sonraki en yaşlı evlattır." Ortada duran dişiyi işaret etti. "Ve, Vendes Baenre," diye devam etti, üçü arasındaki en minik olan dişiyi işaret ederek. "Ve, Quenthel. Onların arkasında ise oğullarım Dantrag ve senin de tanıdığın Berg'inyon duruyor."

"Hoşbulduk," dedi Drizzt neşeyle Berg'inyon'a. Onu selamlarken gülümsemeyi de başardı ve matron anadan sert bir tokat daha yedi.

"Seni görmeye altı Baenre geldi, Drizzt Do'Urden," diye devam etti Matron Baenre, ve Drizzt kadının her cümlesinde onun ismini tekrarlamayı kesmesini diledi! "Bundan şeref duymalısın, Drizzt Do'Urden."

"Sizinle tokalaşırdım," diye yanıtladı Drizzt, "ama..." Kafasını kaldırıp zincirlenmiş ellerine çaresizce bakt' ve beklendiği gibi yüzüne acı verici bir tokat daha indiğinde pek de korkup sinmedi.

"Lloth'a kurban edileceğini biliyorsundur," dedi Baenre.

Drizzt dosdoğru kadının gözlerinin içine baktı. "Sadece beden olarak, asla ruh olarak değil."

"İyi," diye kedi gibi mırıldandı matron ana. "Sana söz veriyorum, çabucak ölmeyeceksin. Sen büyük bir bilgi kaynağı olacaksın, Drizzt Do'Urden."

Muhabbetin başından beri ilk defa Drizzt'in yüzünde karanlık bir bulut beliriverdi.

"Ona ben işkence edeceğim, Anne," diye hevesle önerdi Vendes.

"Duk-Tak!" diye azarladı Matron Baenre, hışımla kızına doğru dönerek.

"Duk-Tak," diye ağzını oynatarak tekrarladı Drizzt, sonra bu ismi tanıdı. Drow Lisanında duk-tak, tam olarak 'uğursuz cellat' manasına geliyordu. Bu aynı zamanda Baenre kızlarından birisinin takma adıydı- o da, muhtemelen bu dişiydi. Ki onun bu marifetleri, abanoz renkli heykellere dönüştürülmüş kara elfler halinde Drow Akademisinde sık sık halka sergilenirdi.

"Harika," diye mırıldandı Drizzt.

"Benim kıymetli kızımı daha önce duydun mu?" diye sordu Matron Baenre, esire doğru hızla geri dönerek. "Sana söz veririm ki, Drizzt Do'Urden, o seninle ilgilenecek. Ama sen bana değerli bilgileri vermeden önce değil tabii."

Drizzt, buruş kırış Drowa doğru şüpheli bir bakış fırlattı.

"Her türlü işkenceye dayanabilirsin," diye belirtti Matron Baenre. "Bundan hiç şüphem yok, soylu ahmak." Yanma gelen Illithidi okşamak için buruşuk ellerinden birisini havaya doğru kaldırdı. "Peki bir zihin yüzücünün saldırılarına karşı koyabilir misin?"

Drizzt yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Bir keresinde o acımasız Illithidlere esir düşmüş, zihni onların üstün iradeleriyle neredeyse zedelenmiş, çaresiz ve bedbaht bir ahmak ha'ine gelmişti. Zihinsel saldırılardan kendisini koruyabilir miydi?

"Bunun böyle sona ereceğini mi sanmıştın, ha, seni soylu ahmak!" diye haykırdı Matron Baenre. "Ödülümüzü ayağımıza getirdin, akılsız, kibirli, soylu ahmak!"

Drizzt o mide bulandırıcı hissin on kat daha şiddetle geri döndüğünü hissetti. Matron ana sözlerine devam ederken ve mantığı Drizzt Do'Urden'in kalbini deşen kaçınılmaz bir yönde ilerlerken, kolcu korkuyla sinmeye engel olamadı.

"Sen sadece ödüllerden birisin," dedi. "Ve bir diğerinin fethi için bize yardımcı olacaksın. Şimdi, Kral Bruenor Batt-lehammer'ın en güçlü müttefiki yoldan çekildiğine göre Mithril Salonunun bizim olması daha da kolaylaşacak. Ve o müttefikin ta kendisi bize cücelerin zayıf noktalarını gösterecek.

"Methil!" diye emretti Baenre ve Illithid, Drizzt'in önüne gelip durdu. Kolcu gözlerini kapadı, ama yaratığın kafasından uzanan dört tane ahtapotumsu dokungacın sanki belirli noktaları arar gibi yüzünde dolaştığım hissetti.

Drizzt dehşet içinde haykırdı, başını çılgınlar gibi sağa sola salladı ve hatta dokungaçlardan birisini ısırmayı başardı.

İllithid geri çekildi.

"Duk-Tak!" diye emretti Matron Baenre, ve hevesli Ven-des ileri atılıp pirinçten muştalı yumruğunu Drizzt'in yanağına gömdü. Gitgide hız kazanarak ve yaptığı işkenceden haz alarak ona bir kez ve bir kez daha vurdu.

"Bilinci yerinde olmak zorunda mı?" diye sordu, yalvarır gibi bir ses tonuyla.

Drizzt, Matron Baenre'nin, "Yeter!" diye cevap verdiğini işitti, fakat ses çok uzaktan geliyor gibiydi. Vendes ona bir kez daha vurdu, sonra Drizzt dokungaçlarm tekrar yüzünde gezindiğini hissetti. Direnmeye, başını sağa sola çevirmeye çalıştı, fakat bunu yapacak gücü kalmamıştı,

Dokungaçlar belli noktaları buldu; Drizzt yüzüne yayılan küçük enerji dalgaları hissetti.

Bir sonraki on dakika içinde zihin yüzücü onun beyninin içinde dolaşır, düşüncelerine feci görüntüler yollayıp kolcunun koyduğu her türlü zihin barikatını yıkarken, Drizzt içgüdüsel ve vahşi çığlıklar attı. Kendisini çırılçıplak, savunmasız ve bütün duyguları elinden alınmış gibi hissediyordu.

Bütün bu işkence boyunca Drizzt, her ne kadar bunu bilmese bile, yaratığa yiğitçe karşı koydu. Ve Methil ondan geri çekilip matron anaya doğru dönerek omuz silkti.

"Ne öğrendin?" diye bilmek istedi Matron Baenre.

'Bu seferki güçlü çıktı,' diye telepatik olarak yanıtladı Methil. 'daha fazla seansa ihtiyaç olacak. '

"Devam et!" diye hırladı Baenre.

"Ölecek, " dedi Methil her nasıl yaptıysa, gurultulu ve ıslak gibi çıkan bir sesle. "Yarın. "

Matron Baenre bir anlığına düşünüp taşındı, sonra başını sallayarak razı oldu. Vendes'e, acımasız Duk-Tak'ına baktı ve parmaklarını şıklattı. Vahşi drow ise şiddetle saldırdı.

Drizzt'in dünyası kapkaranlık oldu.

BÖLÜM 20

ÖZEL GÜNDEM

"Dişiye ne oldu?" diye sordu Triel sabırsızlıkla, Menzoberranzan'ın kuzeydoğusunda Pençe Yarığı adındaki devasa uçurumda bulunan gizli bir mağarada, Jarlaxle'ın özel odasında volta atarak.

"Kellesi uçuruldu," diye basitçe yanıtladı paralı asker. Triel'in bir yalan tespit etme büyüsü yapmış olduğunu biliyordu, fakat o çeşit büyülerin her türlüsünden sıyrılmayı başarabileceğinden emindi. "Aşağı seviyeli bir evin en genç kızıydı, yani pek önemli olmayan bir asilzade."

Triel durdu ve dik bakışlarını, kaçamak cevaplar veren paralı askere yoğunlaştırdı. Jarlaxle hiddetli Baenre'nin o dişi drowdan, yani Khareesa K'har adlı yaratıktan söz etmediğini gayet iyi biliyordu. Rothe Adasında bulunan tüm köleciler gibi,

Khareesa da emredildiği üzere öldürülmüştü. Ama Triel'in kulağına gelen raporlarda başka bir dişiden ve gizemli, devasa bir kediden de bahsedilmişti.

Jarlaxle bakışma oyununu herkesten iyi oynardı. Kocaman masasının ardında rahatça oturuyordu, hatta sandalyesine güzelce kurulmuştu. Geriye yaslandı ve çizmeli ayağını masaya dayadı.

Triel oda boyunca hışımla ilerledi ve adamın çizmesine vurarak ayağını yere indirmesini sağladı. Dik bakışlarını kendini beğenmiş paralı askere daha yakından kenetleyebilmek için masanın üzerine abandı. Rahibe odanın bir kenarından, sonra öteki taraftan hafif tıpırtılar geldiğini duydu ve etrafta Jarlaxle'ın bir sürü müttefiki olduğundan şüphelendi. Hepsi de gizli kapıların ardına saklanmış, dışarı fırlayıp Bregan D'aerthe liderini korumaya hazır bekliyor olmalıydı.

"O dişiyi demiyorum," diye nefes verdi, ortamı sakin tutmaya çalışarak. Triel, Drow Akademisindeki en yüce okulun başıydı, Menzoberranzan'ın ilk evinin en yaşlı kızıydı ve Lloth'un sonsuz takdirini (tabii bildiği kadarıyla) kazanmış olan kudretli bir yüce rahibeydi. Jarlaxle'dan ya da onun müttefiklerinden korkmuyordu. Fakat sık sık yaran dokunan paralı askeri öldürmek zorunda kaldığı ve gizli bir savaşa yol açtığı, hatta Bregan D'aerthe ile Baenre Evi arasında bir uyumsuzluk havası oluşturduğu takdirde annesinden gelecek gazaptan korkuyordu.

Triel'in kendisi karşısında eli kolu bağlı olduğunu anlayan paralı askerin bu durumu herkesten daha iyi kullanıp kendi çıkarına yoğuracağını biliyordu.

Kasten gülümsemeyi kesip ciddileşmiş gibi davranan paralı asker cafcaflı şapkasını başından çıkarttı ve bir elini yavaşça kel kafasının yan tarafında gezdirdi. "Sevgili Triel," diye sakince yanıtladı. "Sana tüm samimiyetimle söylüyorum ki, Rothe Adasında ya da adanın yakınlarında hiçbir dişi Drow yoktu, tabii Baenre Evinin askerleri haricinde."

Triel masadan uzaklaştı, dudaklarını ısırdı ve şimdi nasıl bir hamle yapması gerektiğini düşündü. Anlayabildiği kadarıyla paralı asker yalan söylemiyordu. Ya onun büyüsüne karşı koymanın bir yolunu bulmuştu, ya da doğruyu söylüyordu.

"Eğer olsaydı, bunu kesinlikle sana rapor ederdim," diye ekledi Jarlaxle ve bu bariz yalan Triel'in zihninde ahenksiz bir şekilde çınladı.

Jarlaxle gülümsemesini iyi sakladı. Bu ikinci yalanı sadece Tricl'in büyüsünün doğru dürüst işlediğini anlaması için söylemişti. Kadının şaşkına dönmüş yüz ifadesine bakan Jarlaxle bu raundu kazanmış olduğunu anladı.

"İri bir panter hakkında birşeyler duydum," dedi Triel, paralı askeri konuşmaya teşvik etmek için.

"Muhteşem bir kedi," diye hemfikir oldu Jarlaxle, "Drizzt Do'Urden'in sahip olduğu şeylerden bir tanesi de o. Tabii eğer hainin dosyasını yanlış okumadıysam. Adı Guenhwy-var. Drizzt kediyi savaşta öldürdüğü Masoj Hun'ett'in cesedinden çalmıştı."

"Panterin, yani şu Guenhwyvar'm Rothe Adasında görüldüğünü duydum," diye sözlerine açıklık getirdi Triel sabırsızca.

"Doğru duymuşsun," diye yanıtladı paralı asker. Pelerinin altından metalik bir düdük çekip çıkarttı ve gözlerinin hizasına doğru kaldırdı. "Adadaydı, derken bir duman bulutu halini alıverdi."

"Peki ya çağırma aleti?"

"Drizzt sizin elinizde, sevgili Triel," diye yanıtladı Jarlaxle sakince. "Savaş dışında hainin yanına ne ben yaklaştım, ne de takımımdan herhangi biri. Ve işin aslını söylemek gerekirse Drizzt Do'Urden'i savaşırken hiç görmedin, seni temin etmeliyim ki savaşçılarımın aklım Drizzt'in cebinden birşeyler aşırmaktan çok daha fazlası meşgul ediyordu!"

Triel'in yüz ifadesi kuşkuyla doldu.

"Ah, kıdemsiz askerin teki hainin yanına gitti," diye açıkladı Jarlaxle, sanki o küçük detayı unutmuş gibi davranarak. "Ama o da Drizzt'den heykelcik, ya da herhangi bir çağırma cihazı almadı, seni temin ederim."

"Peki ne sen, ne de askerlerinden herhangi birisi oniks heykelciği bulmadı mı?"

"Hayır."

Kurnaz paralı asker yine gerçeğin dışında hiçbir şey söylememişti, zira Artemis Entreri teknik olarak Bregan D'aerthe'nin bir askeri değildi.

Triel'in büyüsü ona Jarlaxle'ın sözlerinin doğru olduğunu gösterdi. Ama aldığı bütün raporlara göre panter adada görülmüştü ve yine de Baenre askerleri o değerli heykelciği tespit edememişlerdi. Bazıları Drizzt çıkıntılı tabakadan aşağı uçtuğunda heykelciğin üzerinden düştüğünü ve çamurlu suyun içinde kaybolduğunu düşünüyordu. Tarama büyüleriyle yeri tespit edilememişti, ama bu durum Donigarten'in doğasıyla kolayca açıklanabilirdi. Yüzeyi sakin görünen karanlık gölün güçlü dip akıntılarına sahip olduğu ve derinlerde daha karanlık şeylerin gizlendiği herkesçe bilinirdi.

Baenre evladı yine de ne dişi, ne de panter konusunda pek ikna olmamıştı. Jarlaxle onu bu sefer alt etmişti, kadın bunu biliyordu, ama kendisine gelen raporlara en az paralı askere güvenmediği oranla güvenmekteydi.

Jarlaxle, kadının bunun üzerine takındığı ifade -gururlu Baenre evladı için gayet olağandışı bir küskünlük ifadesi- karşısında hazırlıksız yakalandı.

"Planlara devam," dedi Triel aniden. "Matron Baenre bir kutsal tören düzenliyor; oldukça kıymetli bir kurban bulduğuna göre şimdi daha da kutsal bir tören olacak."

Jarlaxle bu sözleri düşünüp tarttı ve Triel'in onları nasıl da altını çizerek söylediğine dikkat etti. Mithril Salonu ile Menzoberranzan arasındaki ana bağlantı olan Drizzt yakalanmıştı. Ama Matron Baenre, Mithril Salonunun fetih planına hâlâ bütün hızıyla devam etmeyi düşünüyordu. 'Lloth bütün bunlar hakkında ne düşünecek acaba?' diye merak etmeden yapamadı paralı asker.

"Kesinlikle, matron anan bütün seçenekleri düşünüp tar-tacaktır," diye sakince yanıtladı Jarlaxle.

"Ölümüne yaklaşıyor," diye cevap olarak çıkıştı Triel. "Fethetmeye susamış durumda ve bu işi başarana kadar da kendi ölümüne izin vermeyecek."

Jarlaxle bu cümleyle birlikte neredeyse kahkahayı basacaktı, 'kendi ölümüne izin vermeyecek' derken buruş kırış matron anayı düşündü. Baenre asırlar önce ölmüş olmalıydı, yine de bir şekilde yaşamaya devam ediyordu. 'Belki de Triel haklıdır,' diye düşüncelere daldı paralı asker. 'Belki de Matron Baenre en sonunda yılların onu alt etmeye başladığını farket-miştir ve bu yüzden sonuçlarına hiç aldırmadan fetih için şansını zorlayacaktır.' Jarlaxle kaosu sever, savaşa bayılırdı. Ama bu üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken bir konuydu. Paralı asker Menzoberranzan'daki yaşamından gerçekten de zevk alıyordu. Matron Baenre bu yaşamı tehlikeye atıyor olabilir miydi?

"Drizzt'in yakalanmasının iyi birşey olduğunu düşünüyor," diye sözüne devam etti Triel, "aslında öyle- hakikaten de öyle! O hain drow, Örümcek Kraliçe için oldukça geciktirilmiş bir kurban."

"Fakat..." diye onu teşvik etti Jarlaxle.

"Fakat diğer matron analar Drizzt'in yakalandığını öğrenince ittifak nasıl sağlam kalacak?" diye sordu Triel. "En iyi ihtimalle sallantıda kalacak bir durum bu. Eğer birileri artık Lloth'un bu akını takdis etmediğine, yüzeye gitmekteki esas amacın başarılmış olduğuna inanacak olursa, o zaman daha da sallantıya düşer."

Jarlaxle parmaklarını önünde kavuşturdu ve uzun bir süre öylece durdu. Baenre evladı zekiydi. Hem zeki, hem de Drow usulleri konusunda şehirdeki herkesten daha deneyimliydi-tabii annesi ve muhtemelen Jarlaxle dışında. Ama şimdi kaybedecek çok daha fazla şeyi varken Triel, Jarlaxle'ın kendi başına akıl edemediği bir gerçeği gözler önüne sermiş ve patlak vermesi muhtemel bir sorunu ona göstermişti.

Sinir bozukluğunu başarısızca saklamaya çalışan Triel, masanın önünde hızla döndü ve küçük oda boyunca hışımla yürüdü. Garip eşiğe, yani birçok adım boyunca su dolu bir koridorda vuruyormuş gibi hissetmesine sebep olan düzlemler arası kapıya (ki kapı eşiği sadece birkaç santim kalınlığında gibi görünüyordu) daldığında hiç yavaşlamadı ve sırıtmakta olan iki Bregan D'aerthe askerinin arasından öteki tarafta bulunan koridora çıktı.

Bir saniye sonra Jarlaxle yarı saydam olan kapısının üzerinde ısınmış bir drow elinin dış hatlarını gördü; Triel'in karargahı terkettiğinin işaretiydi bu. Paralı askerin çalışma masasının altındaki bir manivela -hem zeminde hem de duvarlarda bulunan- yedi ayrı gizli kapıyı açtı. Bu kapılardan dışarı kara elfler ve bir de Artemis Entreri çıktı.

"Triel adadaki dişi hakkında raporlar almış," dedi Jarlaxle, en güvendiği danışmanları olan drow askerlerine. "Askerler arasında araştırma yapın ve bizi Baenre evladına kimin sattığını öğrenin, tabii birisi sattıysa."

"Peki onu öldürelim mi?" diye sordu hevesli bir Drow. (Bu Drow, Jarlaxle'ın sorguya çekme işinde yeteneklerine değer verdiği gaddar biriydi.)

Paralı asker lideri düşünmeden konuşmuş olan kara elfe cevap vermeye tenezzül bile etmeden bir bakış attı ve diğer Bregan D'aerthe askerleri de aynı şekilde ona baktılar. Yeraltı çetesindeki gelenek casusların infaz etmek değil, onlara yanlış bilgi vererek gizliden gizliye onları kullanmaktı. Jarlaxle düşman muhbirleriyle de en az kendi casuslarıyla olduğu kadar fazla iş başarabileceğini, yani düşmana yanlış bilgiler verebileceğini birçok kez kanıtlamıştı. Bu sebeple disiplinli Bregan D'aerthe ekibi için Triel'in kendi safları arasına yerleştirdiği her köstebek bir kazanç niteliğinde olurdu.

İyi eğitimli ve deneyimli danışmanlarına başka bir söz söyleme ihtiyacı duymayan Jarlaxle elini şöyle bir sallayarak gitmelerini işaret etti.

Drowlar dışarı çıktığında paralı asker, "Bu macera gitgide daha da eğlenceli bir hâl alıyor," diye belirtti Entreri'ye. Dosdoğru kiralık katilin gözlerinin içine baktı. "Hayal kırıklıklarına rağmen hem de."

Bu söz Entreri'yi hazırlıksız yakaladı. Jarlaxle’ın neden söz etmekte olduğunu anlamaya çalıştı.

"Drizzt'in Karanlıkaltf nda olduğunu biliyordun, hatta Menzoberranzan'ın çok yakınlarında olduğunu ve kısa süre içinde şehre geleceğini de biliyordun," diye söze başladı paralı asker, fakat bu cümle Entreri'ye aydınlatıcı mahiyette hiçbir bilgi vermedi.

"Tuzak mükemmel bir şekilde kuruldu ve mükemmel bir şekilde işe yaradı," diye tartıştı kiralık katil. Jarlaxle, birçok askerin yaralanmış ve dördünün ölmüş olmasına rağmen buna karşı çıkamadı. Drizzt gibi zorlu kimselerle uğraşırken bu gibi kayıplar göze alınmalıydı zaten. "Drizzt'i alaşağı eden ve Cartibrie'ı yakalayan bendim," diye vurgulu bir şekilde ona hatırlattı Entreri.

"İşte hatan burada," dedi Jarlaxle, alaycı bir şekilde sırıtarak.

Entreri içten bir şaşkınlıkla baktı.

"Cattibrie adındaki insan kadın Drizzt'i buraya kadar, Guenhwyvar'ı ve bunu kullanarak takip etti," dedi, kalp şeklindeki büyülü kolye klipsini havaya doğru kaldırarak. "Her ne açıdan bakarsan bak, onu buraya kadar körlemesine takip etti. Karmaşık mağaralar ve feci labirentler aşarak hem de. Geldiği yoldan geri dönmeyi asla ümit edemezdi."

"Zaten gitmesi de pek muhtemel değil," diye nahoş bir şekilde ekledi Entreri

"İşte hatan burada," diye tekrarladı Jarlaxle. Yüzündeki gülümseme kocamandı ve şimdi Entreri onun neler söylediğini anlamaya başlıyordu.

"Seni Karanlıkaltı'mn derinliklerinden yüzeye çıkarabilecek tek kişi Drizzt Do'Urden idi," dedi Jarlaxle açık açık, kolye klipsini Entreri'ye doğru fırlatarak. "Sıcaklığını hisset," diye açıkladı, "Drizzt Do'Urden'in damarlarında akan savaşçı kanının sıcaklığını duyumsa. O soğuduğu zaman bil ki Drizzt artık yok ve yine bil ki güneş ışığıyla dolu dünya senin için sonsuza kadar kayboldu.

"Tabii belki de Mithril Salonu ele geçirildiği zaman şöyle bir dışarı bakabilirsin," diye ekledi Jarlaxle kurnazca gör kırparak.

Entreri masanın üzerinden zıplayıp paralı askeri öldürme isteğine karşı direndi- bunun büyük bir sebebi, o masanın altındaki başka bir manivelanın yedi ayrı gizli kapıyı daha açacağından ve Jarlaxle’ın en yakın, en yakından daha da yakın danışmanlarını içeri doluşturacağından şüphelenmesiydi. Ama

o ilk sinir anından sonra Jarlaxle’ın aniden onun bir daha yüzey dünyasını göremeyeceğini ilan etmesi ve Drizzt Do'Urden'in onu karanlık altından çıkartabilecek tek kişi olması düşüncesiyle hiddetlenmekten çok merakı cezbedildi. Düşünceler içinde olan ve hâlâ kolye klipsini elinde tutan kiralık katil kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Horlbar Evinin, Jerlys'in ölümü konusunda soruşturmasına başladığından bahsetmiş miydim sana?" diye onun ardından sordu Jarlaxle, kiralık katilin yan yolda durmasını sağlayarak. "Hatta Bregan D'aerthe'ye başvurdular ve bilgi için büyük meblağlar vermeye razılar. Ne kadar ironik, değil mi?"

Entreri dönüp bakmadı. Sadece kapıya doğru yürüdü ve odadan dışarı çıktı. Düşünecek daha fazla şey çıkmıştı işte.

Jarlaxle da düşünüyordu- bu serüvenin hâlâ çok daha lezzetli bir hâl alabileceğini düşünüyordu. Güç hırsıyla körleşmiş olan Matron Baenre'nin asla farkedemeyeceği bazı tuzakları Triel'in kendisine açık etmiş olduğunu varsayıyordu. Hepsiden çok Örümcek Kraliçeyi düşündü; kaosa olan sevdası sebebiyle Jarlaxle'ı Menzoberranzan'ın altını üstüne getirebilecek bir konuma getirmişti.

Matron Baenre'nin kendisine ait bir gündemi vardı, kesinlikle Triel'in de öyle. Ve şimdi Jarlaxle da kendisine has bir gündem oluşturuyor, başka hiçbir sebepten olmasa bile her zaman için daha kârlı olarak paçayı sıyrılmayı başardığı şiddetli kaosu körüklemek için yapıyordu bunu.

* * *

Bilinci yan yanya yerinde olan Drizzt işkencenin ne kadar sürdüğünü kestiremiyordu. Vendes icra ettiği acımasız sanatında başarılıydı. Çaresiz esirindeki bütün hassas bölgeleri buluyor ve acımasız keskinlikteki aletleriyle vuruyor, çentiyor, tırmıklıyordu. Drizzt'i bilinçsizliğin eşiğinde tutuyor, asla tamamen bayılıp gitmesine izin vermiyor ve şiddetli acılan hissetmesini sağlıyordu.

Derken onu bırakıp gitti ve Drizzt sert halkaların bileklerine verdiği hasan düşünemeyecek bir halde kelepçeleri içinde yığılıp kaldı. Bu feci

zaman zarfınca kolcunun istediği tek şey dünyadan, bu acı dolu vücudundan kopup gitmekti. Yüzey dünyasını, dostlarını düşünemiyordu. Guenhwyvar'ın adada olduğunu hatırlıyor, ama bunun neden önemli olduğunu hatırlayabilecek kadar konsantre olamıyordu.

Mağlup olmuştu; Drizzt hayatında ilk defa ölümün hayata tercih edilip edilmeyeceğini merak ediyordu.

Birisinin saçlarını sertçe kavradığını ve kafasını zorla yukarı kaldırdığını hissetti. Buğulanmış ve şişmiş gözleriyle görmeye çalıştı, zira acımasız Vendes'in geri dönmesinden korkuyordu. Fakat duyduğu sesler erkek sesleriydi.

Dudaklarına bir şişecik değdi ve kafası şişedeki sıvı boğazından aşağı akacak bir açıyla sertçe yana doğru yatırıldı. Drizzt bunun bir zehir ya da irade gücünü yok edecek bir çeşit iksir olduğunu düşünerek içgüdüsel olarak direndi. Sıvının birazını tükürdü, ama bunu yaptığı için kafası sertçe duvara vuruldu ve daha fazla ekşi sıvı boğazından aşağı boca edildi.

Drizzt bütün vücudunun yandığını hissetti, sanki iç organları ateşe verilmiş gibiydi. Hayatının son nefeslerini aldığını düşündüğü o sırada boyun eğmez zincirlere karşı şiddetle savaş verdi. Sonra bitkin düşerek ve ölmeyi bekleyerek gevşekleşti.

Yanma iç gıdıklayan hoş bir hisse dönüştü; Drizzt kendisini bir anda daha güçlü hissetti ve gözlerindeki şişlikler inmeye başladığında etrafı daha iyi görür oldu.

Karşısında Baenre kardeşler duruyordu.

"Drizzt Do'Urden," dedi Dantrag hoşnutsuzca. "Seninle tanışmak için birçok yıl boyunca bekledim."

Drizzt'in verecek bir cevabı yoktu.

"Beni tanıyor musun? Hakkımda birşeyler duydun mu?" diye sordu Dantrag.

Drizzt yine konuşmadı ve bu sefer sessizliği yüzüne inen sert bir tokada maloldu.

"Beni biliyor musun?" diye daha vurgulu bir şekilde sordu Dantrag.

Drizzt, Matron Baenre'nin bu adama yakıştırdığı ismi hatırlamaya uğraştı. Berg'inyon'u Akademide ve devriye görevlerinde beraber geçirdikleri zamandan tanıyordu, ama bu adamı bilmiyor; onun adını hatırlayamıyordu. İşin içinde bu drowun egosunun bulunduğunu ve o yanlış kibri hoşnut etmenin akıllıca olduğunu anladı. Erkek Drowun giyim kuşamını biraz inceledi ve doğru olduğunu umut ettiği bir sonuca vardı.

"Baenre Evinin Silah Ustası," diye mırıldandı, söylediği her sözle birlikte feci haldeki ağzından kanlar akarak. O yaraların şimdi o kadar da fazla acımadığını farketti, sanki hızla iyileşiyor gibiydiler. Boğazından aşağı zorla boşaltılan iksirin ne işe yaradığını anlamaya başladı.

"Zak'nafein sana benden bahsetmiş olmalı öyleyse, yani Dantrag'dan," diye akıl yürüttü erkek drow, göğsünü bir çiftlik horozu gibi kabartarak.

"Elbette," diye yalan söyledi Drizzt.

"O zaman neden burada olduğumu biliyorsun."

"Hayır," diye dürüstçe cevapladı Drizzt, kafası epey karışarak.

Dantrag omuzunun üzerinden geriye doğru bakış atarak odanın öbür tarafında tertipli bir şekilde köşeye istiflenmiş olan bir eşya yığınına - Drizzt'in eşyaları!- bakmasını sağladı.

"Birçok sene boyunca Zak'nafein ile dövüşmeyi istemiştim," diye açıkladı Dantrag, "daha iyi olduğumu kanıtlamak için. O benden korkuyordu ve saklandığı delikten dışarı çıkmıyordu tabii."

Drizzt alay etme dürtüsüne karşı direndi; Zak'nafein kimseden korkmazdı.

"Şimdi sen elimdesin," diye devam etti Dantrag.

"Kendini kanıtlamak için mi?" diye sordu Drizzt.

Dantrag sanki tokat alacakmış gibi elini kaldırdı ama sinirine hakim oldu.

"Dövüşürsek ve beni öldürürsen buna Matron Baenre ne diyecek peki?" diye sordu Drizzt, Dantrag'm içinde bulunduğu zor durumu anlayarak. Zıpçıktı bir Baenre evladının kibrini tatmin etmekten çok daha büyük amaçlar için esir edilmişti.

Aniden bütün bu hadiseler ona bir oyun gibi göründü- Drizzt'in daha önce oynamış olduğu bir oyundu bu. Ablası Mithril Salonuna gelip onu yakaladığı zaman, ortağıyla yaptığı antlaşmanın bir maddesi de Artemis Entreri'nin kendisini kanıtlamaktan başka hiçbir sebebi olmadığı halde Drizzt ile kişisel dövüşünü yapmasına izin vermekti.

"Kazandığım zaferin yüce şanı bütün cezalara bedeldir," diye kayıtsız bir şekilde cevapladı Dantrag, sanki bu iddiasına yürekten inanıyormuş gibi. "Ve belki de seni öldürmeyeceğim. Belki de seni sadece sakat bırakacak ve Vendes oyununa devam edebilsin diye seni sürükleyip tekrar zincirlerine bağlayacağım. Sana iksiri içilmemizin sebebi de bu zaten. İyileştirilecek, ölümün eşiğine gelecek ve tekrar iyileştirileceksin. EğerMatron Baenre'nin hükmü bu yönde olursa, bu işkence yüzlerce yıl boyunca devam edecek."

Drizzt karanlık halkının usullerini hatırladı ve bu iddiadan bir saniyeliğine bile şüphe etmedi. Aileler arası savaşlarda yakalanan asilzadelerin zafer kazanan evlerde işkence kölesi olarak asırlar boyunca tutulduğu hakkında bir sürü söylenti duymuştu.

"Dövüşümüz konusunda şüpheye düşme, Drizzt Do'Ur-den," dedi Dantrag, yüzünü Drizzt'inkine yaklaştırarak. "İyileştiğinde ve kendini savunabilecek hale geldiğinde tabii." Dantrag'ın elleri Drizzt'in gözleriyle takip edebileceğinden hızlı bir şekilde ileri atılıp iki yanağına da ayrı ayrı tokadı bastı. Drizzt daha önce böyle bir hız görmemişti ve günün birinde bu hıza çok daha tehlikeli şartlar altında tanık olacağını düşünerek bunu aklına iyice kazıdı.

Dantrag topukları üzerinde döndü ve Berg'inyon'un yanından geçip kapıya doğru yürüdü. Genç Baenre ise sadece kelepçelerle asılı duran esire

güldü ve ağabeyini takip etmeden önce Drizzt'in yüzüne tükürdü.

* * *

"Çok güzelsin," diye belirtti kel paralı asker, zarif parmaklarını Cattibrie'in gür kestane rengi saçları arasında gezdirirken.

Cattibrie gözünü dahi kırpmıyordu; sadece karşısındaki loşça aydınlanmış ve inkar edilemeyecek derecede yakışıklı olan surete dik dik bakıyordu. 'Bu drowda değişik birşeyler var,' diye farketti, sezgileri kuvvetli genç kadın. Adamın ona zorla sahip olacağını hiç sanmıyordu. Jarlaxle’ın çete serserisi görünüşünün altında çarpık bir şeref duygusu gizliydi, yine de kesin bir düsturdu. Tıpkı Artemis Entreri'ninki gibi. Entreri geçmişte Cattibrie'ı birçok gün boyunca esir tutmuş ve yine de, gitmeleri gereken yolda ilerlemesini sağlamak için dürtüklemekten gayrı ona elini dahi sürmemişti.

Cattibrie, Jarlaxle’ın da aynı böyle olduğuna inanıyor, böyle olduğunu umut ediyordu. Eğer paralı asker onu gerçekten de çekici bulmuşsa bile, muhtemelen onu baştan çıkartmaya ve ilgisini çekmeye çalışırdı, en azından bir süre için.

"Ve cesaretinden şüphe dahi edilemez," diye devanı etti Jarlaxle, rahatsızlık verecek derecede mükemmel bir yüzey lehçesi konuşarak. "Menzoberranzan'a tek başına gelmek!" Paralı asker hâlâ buna inanamıyormuş gibi kafasını salladı ve ikisi haricinde küçük, dörtgen odadaki tek kişi olan Entreri'ye baktı. "Artemis Entreri bile buraya gelmeye zar zor ikna edildi ve eğer yolu bulabilseydi şimdiye kadar hiç şüphesiz ayrılırdı.

"Burası yüzey sakinleri için uygun bir yer değil," diye belirtti Jarlaxle. Bu sözünü daha iyi vurgulamak isteyen paralı asker elini aniden ileri doğru uzatıp Kedi Gözü tacını tekrar Cattibrie'in kafasından çıkartıverdi. Bruenor'un en derin mağaralarından bile daha kesif bir karanlık etrafını sardı ve Cattibrie kendisine baskın gelen bir panik dalgasını kontrol etmek için mücadele verdi.

Jarlaxle genç kadının hemen önündeydi. Cattibrie, adamın nefesini üzerinde hissediyordu. Ama gördüğü tek şey enfra-rujlu görüşle kıpkırmızı parlayan ve kendisini süzen gözleriydi. Odanın öbür tarafında duran Entreri'nin gözleri de parlıyordu. Cattibrie onun, yani bir insanın, böyle bir görüş yeteneğini nasıl olup da edindiğini anlayamadı.

Kendisinin de böyle bir yeteneğe sahip olmasını tüm kalbiyle isterdi. Karanlık üzerine kapanmaya, onu yutmaya devam etti. Derisi daha da hassastı; bütün duyulan en son raddeye kadar gerilmişti.

Haykırmak istiyordu, ama onlara bu zevki tattırmayacakdı.

Jarlaxle, Cattibrie'in anlayamadığı bir söz mırıldandı ve oda bir anda hafif bir mavi ışıkla aydınlandı.

"Burada, içendeyken görebilirsin," dedi Jarlaxle ona. "Orada, dışarıda, o kapının ötesinde sadece karanlık bekliyor seni." Tacı Cattibrie'in gözleri önünde alaycı bir şekilde salladı ve sonra pantolonunun yan ceplerinden birisine soktu.

"Affet beni," dedi hafifçe Cattibrie'a, kızı yatıştırarak. "Sana eziyet çektirmek istemiyorum, ama kendi güvenliğimi sağlamam gerekli. Matron Baenre seni istiyor -tahminimce Drizzt'i bir esir olarak tuttuğu için feci şekilde istiyor- ve onun güçlü iradesini kemirmek için senin epey iyi bir yol olacağını biliyor."

Cattibrie, Drizzt'in hayatta olduğu haberi karşısında duyduğu heyecanı ve içine dolan bir anlık umudu gizlemedi.

"Elbette ki onu öldürmedi," diye devam etti paralı asker. Entreri, paralı askerin bunu kıza söylediği kadar kendisine de söylediğini farketti. "O değerli bir esir, yüzeyde dedikleri gibi 'bir bilgi kaynağı.'"

"Onu öldürecekler," diye belirtti Entreri- ki Cattibrie, adamın bu sözleri oldukça sinirli bir sesle söylediğine dikkat edecek kadar kendindeydi.

"Eninde sonunda," diye yanıtladı Jarlaxle, kıkırdayarak. "Ama o zamana kadar ikiniz de yaşlılıktan ölürsünüz, ve hatta çocuklarınız da. Tabii yarı

drow olmazlarsa," diye muzipçe ekledi, Cattibrie'a göz kırparak.

Kız, herifin suratının ortasına yumruk atma isteğine karşı savaş verdi.

"Olayların böyle bir gidişat sergilemiş olması gerçekten de pek yazık," diye devam etti Jarlaxle. "Baenre onu yakalamadan önce efsanevi Drizzt Do'Urden ile konuşmayı öyle çok isterdim ki. Eğer o örümcek Oiaskesi yanımda olsaydı bu gece, yani rahibelerin kutsal töfende olacağı vakitte Baenre ev sahasına gider, içeri sızar ve onunla konuşurdum. Tabii bunu törenin erken vakitlerinde yapardım, zira Matron Baenre onu hemen bu gece kurban etmeye kararar verebilir. Ah, pekala," diye sözünü bitirdi iç geçirip omuz silkerelç Nazik parmaklarını son bir kez daha Cattibrie'ın gür saçlarında gezdirdikten sonra dönüp kapıya doğru ilerledi.

"Ne de olsa gidemeyeceğim;' dedi Entreri'ye. "Bir soruşturmanın fiyatını belirltfmek Uzere Matron Ker Horlbar ile buluşmam gerekiyor da."

Entreri kasıtlı bir Şekilde söylenmiş bu sözlere cevaben sadece gülümsedi. Paralı asker yanından geçip giderken Entreri ayağa kalktı, Jarlaxle'ın arkasından yürümeye başladı, sonra aniden durdu ve dönüp Cattibrie'a baktı.

"Sanırım burada klaıp onunla konuşacağım," dedi kiralık katil.

"Nasıl istersen," (Üye yanıtladı paralı asker, "ama ona zarar verme. Ya da eğer vereceksen bile," diye düzeltti, yine kıkırdayarak, "en azından güzel yüzünü yaralama."

Jarlaxle odadan dışarı çıktı ve kapıyı kapadı. Ardından da Entreri'nin onun gittiğimden emjn olmasını sağlamak üzere, sanki taş koridor boyunca yürtiyormuş gibi büyülü çizmelerini takırdamaya devam ettirdi- Bir yandan yürürken bir yandan da elini cebine attı ve tacın araklanmış olduğunu anlayınca -ki hiç şaşırmamıştı- yüzünde bir gülümseme belirdi.

Jarlaxle kaosun tolıuml^rmı ekmişti; şimdi öylece arkasına yaslanıp emeklerinin jneyvç verişini izleyebilirdi.

BÖLÜM 21

HASAT ZAMANI

Cattibrie ile Entreri uzun bir süre birbirilerine baktılar. Kız yakalanalı beri ilk defa yalnız kalmışlardı ve Bregan D'aerthe'nin gizli karargahmdaki küçük bir odadaydılar. Ent-reri'nin yüzündeki ifadeyi gören Cattibrie, adamın aklında bir-şeyler olduğunu anladı

Adam elini kaldırıp parmaklarını oynattı ve Kedi Gözü akik taşı, gümüş zincirinin ucunda asılı durup sallandı.

Cattibrie ona merakla baktı, kiralık katilin niyetinden emin değildi. Elbette ki onu Jarlaxle'uı cebinden araklamıştı, ama o denli tehlikeli bir kara elften birşey çalma riskine neden girmişti ki?

"Sen de en az benim olduğum kadar esirsin burada," diye en sonunda mantık yürüttü Cattibrie. "Onun emirlerini yapman için seni buraya tıkıp bıraktı."

"O sözden hiç hoşlanmıyorum," diye yanıtladı Entreri, "yani esir sözünden. Bir çaresizlik durumuna işaret ediyor ve seni temin ederim ki ben asla çaresiz kalmam."

Cattibrie, adamın bu sözünde onda dokuz kabadayılık ve onda bir umut payı olduğunu biliyordu, ama bu düşünceyi kendisine sakladı.

"Peki, Jarlaxle onun kayıp olduğunu anlayınca ne yapacaksın?" diye sordu.

"O zamana kadar yüzeyde serbestçe geziniyor olacağım," diye serinkanlılıkla yanıtladı kiralık katil.

Cattibrie onu inceledi. İşte buydu, açık ve net bir şekilde söylenmişti, entrika falan yoktu. 'Ama tacı neden çaldı' diye düşünmeye devam etti ve aniden içi korkuyla doldu. Entreri tacın yıldız ışığının kendi enfrarujlu görüşüne kıyasla daha iyi olduğunu ya da ikisinin birlikteyken daha iyi olacağına karar vermiş olabilirdi. Ama kızı geride bırakmaya -tabii sağ olarak-niyetliyse, gideceğini ona söylemezdi.

"O şeye ihtiyacın yok," diye mantık yürüttü Cattibrie, sesini metin tutmaya çalışarak. "Senin enfrarujlu görüşün var ve onunla yeterince iyi görebiliyorsun."

"Ama senin ihtiyacın var," dedi Entreri, tacı genç kadına doğru fırlatarak. Cattibrie tacı yakaladı ve elleri arasında tutup, onu takmanın getireceği sonuçlan düşünüp tartmaya çalıştı.

"Seni yüzeye götüremem," dedi, kiralık katilin yanlış bir hesap yaptığını düşünerek. "Buraya gelen yolu sadece panterin yanımda olması ve klipsli kolyenin bana yol göstermesi sayesinde buldum."

Kiralık katil gözünü dahi kırpmıyordu.

"Sana seni yüzeye çıkartamayacağımı söyledim," diye tekrarladı Cattibrie.

"Drizzt yapabilir," dedi Entreri. "Sana bir anlaşma teklif ediyorum, reddedecek durumda olmadığın bir anlaşma. Hem seni, hem de Drizzt'i Menzoberranzan'dan dışarı çıkartacağım ve siz de beni yüzeye geri götüreceksiniz. Oraya çıktıktan sonra yollarımız ayrılacak ve ondan sonra da sonsuza kadar ayrı kalabilir."

Cattibrie bu şaşırtıcı teklifi hazmetmek için biraz durak-sadı. "Sana güveneceğimi mi sanıyorsun?" diye sordu, ama Entreri cevap vermedi, zaten cevap vermesi de gerekmiyordu. Cattibrie etrafı acımasız drow düşmanlarla kuşatılmış bir halde bir odaya hapsedilmiş kalmıştı ve Drizzt'in içinde bulunduğu durum ise muhtemelen çok daha kötüydü. Entreri onlara karşı her ne şeytanlık yapacaksa, diğer seçeneklerden daha kötüsü olamazdı herhalde."

"Guenhwyvar ne olacak?" diye sordu Cattibrie. "Ve benim yayım?"

"Yay ve sadak bende," diye yanıtladı Entreri. "Panter ise Jarlaxle'da."

"Guenhwyvar olmadan hiçbir yere gitmem," dedi Cattibrie.

Entreri duyduklarına inanamaz bir halde, sanki kızın blöf yaptığını düşünüyor gibi baktı.

Cattibrie tacı adamın ayaklarının dibine fırlattı. Hop diye sıçrayıp küçük bir masanın kenarına tünedi ve cüretkar bir şekilde kollarını göğsü üzerinde kavuşturdu.

Entreri önce kafasını eğip taca, sonra da Cattibrie'a baktı. "Gitmeni sağlayabilirim," diye tehdit etti.

"Eğer bunu yapabileceğini düşünüyorsan, yanlış düşünüyorsun demektir," diye yanıtladı Cattibrie. "Bu yerden çıkmak için benim yardım ve işbirliğime ihtiyacın olduğunu düşünüyorum ve kedi olmadan ne kendim için, ne de Drizzt için seninle işbirliği yapmayacağım.

"Ve bil ki, Drizzt de olsa benim bu seçimimi onaylardı," diye devam etti Cattibrie, oku hedefe daha da fazla saplayarak. "Guenhwyvar ikimizin de dostudur ve bizler dostlarımızı geride bırakıp gitmeyiz!"

Entreri ayağını tacın üzerindeki bir ilmiğe geçirdi ve onu odanın öteki tarafında duran Cattibrie'a doğru kayıtsızca savurdu. Cattibrie tacı bir kez daha yakaladı ve bu sefer başına yerleştirdi. Kiralık katil başka hiçbir söz söylemeden kadına hazır beklemesini işaret etti ve aniden odayı terketti.

Jarlaxle’ın özel odasının kapısında duran tek muhafız kendisine doğru yaklaşan insana pek ilgi göstermedi; hatta ilgisini çekebilmek için Entreri'nin drowu şöyle bir dürtmesi gerekti. Sonra kiralık katil akan su gibi görünen garip kapıyı işaret etti ve, "Jarlaxle?" diye sordu.

Asker kafasını olumsuz anlamda salladı.

Gözleri aniden hayretle faltaşı gibi açılan Entreri tekrar sulu kapıyı işaret etti. Asker neyin yanlış olduğunu görmek üzere öne doğru eğildiğinde,

kiralık katil onu omuzlarından kavradı ve kapıdan içeri itekledi. Böylece ikisi birlikte eşikten geçip sulu koridora daldılar. Entreri şaşkına dönen Drowla ağır çekim bir güreşe tutuşup itip çekiştirdi. Bu Drowdan daha iriydi, onun kadar çevikti ve yavaş yavaş muhafızı içeri doğru ittirmeyi başardı.

Koridorun öteki tarafından dışarı fırlayıp Jarlaxle'ın odasına daldılar. Drow kılıcına davrandı, ama Entreri'nin sol dirseği sendelemesini sağladı. Bunun ardından birkaç hızlı yumruk darbesi takip etti ve drow tek dizi üzerine çöktüğünde, kiralık katilin çizmesi yanağına sertçe tekmeyi bastı.

Entreri, drowu odanın yan tarafına doğru yan yarıya çekiştirip yarı yarıya taşıyarak götürdü ve onu sertçe duvara çarptı. Daha fazla direnmemesini kesinleştirmek için onu birkaç kez daha duvara vurdu. Entreri kısa süre içinde bilincini yitirmek üzere olan kara elfi dizleri üzerine çökertti, ellerini arkasında bağladı ve ağzını sıkıca tıkadı. Drowu duvara yasladı ve açma mekanizmasını el yordamıyla aradı. Gizli bir oyuğun kapısı kayarak açıldı ve Entreri drowu zorla itekleyerek içeri soktu.

Entreri bu drowu öldürse mi, öldürmese mi diye düşündü. Diğer yandan, eğer bu drowu öldürürse ortada hiçbir şahit olmayacaktı ve Jarlaxle’ın cinayeti kimin işlediğini bulması biraz zaman alacaktı. Fakat birşeyler Entreri'nin hançer tutan elini durdurdu. İçgüdüsü ona bu operasyonu temiz bir şekilde yürütmesini, Bregan D'aerthe'ye hiçbir zarar vermemesini söylüyordu.

'Çok kolay,' diye farketti Entreri, sadece Guenhwyvar'm büyülü heykelciğini değil, aynı zamanda Cattibrie'ın büyülü maskesini de Jarlaxle'ın masasının üzerinde kendisini beklerken -evet kendisini beklerken! - bulduğunda. Entreri, etrafta bazı kurnaz tuzakların olup olmadığını ve bunların o nesnelerin sahicileri olduğunu kontrol ederek, iki nesneyi dikkatle aldı.

Garip birşeyler dönüyordu.

Entreri, Jarlaxle’ın kendisine verdiği o apaçık ipuçlarını düşündü. Paralı askerin onu Sorcere'ye götürmüş ve gayet uygun bir şekilde ona örümcek maskesinin yerini göstermiş olduğunu da düşündü. Elini ceplerinden

birisine attı ve Alustriel'in büyülü kolye klipsini çıkarttı. Jarlaxle, Drizzt Do'urden'e götüren bu nesneyi ona kayıtsızca fırlatmıştı. Hatta Jarlaxle bu kaçış girişimi için tam uygun bir zamanda, yani Baenre Evinde bu akşam düzenlenen kutsal törenin erken saatlerinde ayrılmıştı.

'Bütün bunlar ne demek oluyor?' diye merak etti Entreri. Jarlaxle'ın kendisine has bir yapılacak işler listesi vardı ve görünüşe bakılırsa Baenre Evinin, Mithril Salonu üzerindeki tasarılarına ters düşen bir listeydi bu. Orada, paralı askerin odasında dururken, Jarlaxle'ın kendisini bir piyon olarak kullandığı Entreri'ye bariz bir şekilde görünüyordu.

Entreri klipsli kolyeyi sıkıca kavradıktan sonra cebine geri soktu. 'Pekala,' diye karar verdi. 'Hakikaten de etkili bir piyon olacağım.'

Yirmi dakika sonra bir drow askeri gibi görünmek için maskeyi takan Entreri ile Cattibrie, Menzoberranzan'ın dolambaçlı yollarında hızla ilerlemekte, dikit sütunlar arasından kuzeydoğuya doğru gitmekteydi. Drow Akademisinin bulunduğu Breche Yükseltisine doğru.

* * *

Cücelerin devasa Yeraltı Şehrinin basamak katmanlarını, yani Mithril Salonunun kalbini tekrar görüyordu. Bekçi Vadisinden sonra karşısına çıkan batı kapısından içeri giriş koridorunu hatırlıyor ve Garumn Geçidi diye bilinen devasa yarığı aklında canlandırıyordu.

Drizzt o görüntüleri bozmak, Mithril Salonu hakkındaki gerçekleri çarpıtmak için savaş veriyordu. Ama detaylar onun aklında o kadar netti ki! Sanki tekrar oradaymış, Bruenor ile diğerlerinin yanında serbestçe dolaşıyormuş gibiydi. Zihin yüzücünün hipnoz kıskacı altında olan Drizzt bu güç karşısında ezildiğini görüyordu. Matron Baenre'nin evcil hayvanının zihinsel saldırılarına karşı yerleştirebileceği hiçbir engel kalmamış, o zihin devine karşı kullanabileceği irade gücü tükenmişti.

Görüntüler Drizzt'in aklına geldikçe, onların kendisinden çekilip aldığını, beyninden zihinsel o'arak emildiklerini hissediyordu. Onlar o iğrenç Illithid için yemek gibiydi. Zihnine yapılan her saldın acı veriyor, drow kolcunun beynindeki sinaptik bağlantılar arasında elektrik şoku yapıyordu.

Drizzt en sonunda yaratığın sinsi dokungaçlarmın alnından gevşediğini hissetti ve yığılıp kaldı. Zihni kafa karıştırıcı görüntüler karmaşasıyla doluydu ve başı zonkluyordu.

"Bugün bazı bilgiler edindik," dediğini duydu, uzaktan gelen o ıslak sesin.

Bazı bilgiler edindik...

Bu sözler Drizzt'in aklında üst üste, uğursuzca yankılandı. İllithid ve Matron Baenre hâlâ konuşuyordu, ama o dinlemiyordu. Sadece o üç söze yoğunlaşmıştı, o üç feci sözden çıkacak olan anlamı hatırlıyordu.

Drizzt'in lavanta renkli gözleri hafifçe açıldı. Ama drow kolcu kafasını öne doğru eğik tuttu ve gizlice Methil'e baktı. Yaratık ona sırtını dönmüştü ve sadece yarım metre uzaktaydı.

İllithid şimdi Mithril Salonunun genel yapısını biliyordu ve Drizzt'in zihnine sürekli olarak yaptığı saldırılar sayesinde kısa süre içinde cüce tesisinin tamamı hakkında bilgi sahibi olacaktı.

Drizzt bunun olmasına izin veremezdi; drowun elleri yavaşça zincirleri daha da sıkı kavradı.

Drizzt'in çıplak ayağı havaya yükseldi ve topuğuyla sefil yaratığın süngerimsi kafasına tekme attı. Methil uzaklaşamadan önce, kolcu bacaklarını Methil'in boynuna boğucu bir kıksaç halinde doladı ve yaratığın boynunu kırmaya çalışarak şiddetle ileri geri sallamaya başladı.

Drizzt dokungaçların derisi üzerinde dolaştığını, bacaklarına battığını hissetti, ama içine dolan tiksintiye karşı mücadele edip yaratığı sarsmaya devam etti. Acımasız Vendes'in köşeyi dönmüş gelmekte olduğunu gördü ve başına ne geleceğini anlayıp kendisini işine yoğunlaştırdı. Dostlarının güvenliği için Methil'in öldürülmesi şarttı!

İllithid vücut ağırlığını dosdoğru geri vererek Drizzt'in kafasını karıştırmaya ve kıskaçtan kurtulmaya çalıştı. Ama becerikli drow kolcu onun bu hareketine uydu ve Methil yere düştü. Yan yarıya duvara yığılmıştı

ve Drizzt'in kıskacı sebebiyle yarı yarıya havada duruyordu. Drizzt onu yukan kaldırıp tekmeleyerek geri yapıştırdı ve etkisiz kıskacı bozdu. İllithidler fiziksel olarak hiç de heybetli yaratıklar değillerdi. Methil kafasına inip duran sert tekmeleri durdurabilmek için, acınacak bir halde üç parmaklı ellerini havaya kaldırdı.

Drizzt'in kaburgasına sert birşey çarptı ve nefesini kesti. İnatla tekmelemeye devam etti ama sonra ikinci, üçüncü ve dördüncü darbeler geldi.

Vendes sertçe vururken, zincirler üzerinde gevşek bir şekilde asılı duran kolcu, kaburgasını koruyabilmek için vücudunu yukarı doğru kıvırmaya çalıştı. Sonsuz hiddetini esirden çıkartmaya izin almış olan zalim Duk-Tak'ın şiddet, kin, nefret ve zevk dolu gözlerine baktığında Drizzt kesinlikle öleceğini düşündü.

Drizzt'in umut ettiğinden daha kısa bir süre içinde vurmayı kesti ve vücudunu kıvırmaya çalışan ama bunu yapacak gücü kendisinde bulamayan Drizzt'i kelepçelere asılı bir halde bırakarak sakince uzaklaştı.

Methil, uçan diskinin üzerinde rahatça oturmakta olan Matron Baenre'nin yanına gitmişti ve gözbebeksiz, süt beyazı gözleriyle Drizzt'e bakıyordu.

Drizzt, zihnine bir dahaki tecavüz edişinde Methil'in acıyı daha da şiddetli kılmak için yoldan sapacağını biliyordu.

"Ona iksir yok," diye talimat verdi Matron Baenre, kapının yanında umursamaz bir şekilde durmakta olan Dantrag'a. Dantrag annesinin bakışlannı takip etti, Drizzt'in sol tarafındaki duvara dizilmiş duran birkaç iksir şişesine baktı ve başıyla onayladı.

"Dobluth," dedi kadın Drizzt'e, drow dilinde 'toplum dışı' demek olan alaycı kelimeyi kullanarak. "Kutsal tören, senin burada ıstırap çektiğini bildiğimiz için çok daha iyi geçecek." Matron Baenre, Vendes'e başıyla bir işaret verdi. O da hızla döndü ve küçük bir dart fırlattı.

Küçük ok Drizzt'in midesine saplandı ve kolcu kısa ama acı verici bir batma hissetti. Sonra bütün karnı aniden kükreyen alevler içinde kalmış gibi

oldu. Dişini sıktı, haykırmaya çalıştı, sonra katıksız acı ona kendisini yukarı kıvıracak gücü verdi. Vücudunun duruşunu değiştirmesi hiçbir işe yaramadı. Büyülü dart zehir damlacıklarını vücuduna akıtmaya ve iç organlarını yakmaya devam etti.

Drizzt yaşlarla dolmuş gözleriyle uçan diskin hücresinden dışarı süzüldüğünü gördü. Vendes ile Methil de itaatkar bir şekilde Matron Baenre'yi takip ettiler. Yüzünde hiçbir ifade olmayan Dantrag, kapı eşiğine dayanmış bir halde bir süre daha durduktan sonra ilerleyip Drizzt'in yanma geldi.

Silah ustası bu kadar yakınken, Drizzt haykırmamak için kendisini zorladı ve sadece sıktığı dişleri arasından inleyip homurdandı.

"Sen bir ahmaksın," dedi Dantrag. "Eğer bu girişimlerin, ben henüz bir dövüş fırsatı bulamadan önce annemi seni öldürmeye zorlarsa, sana yemin ederim ki, kendisini Drizzt Do'Ur-den'in dostu addeden her canlı yaratığa bizzat işkence edecek ve hepsini katledeceğim."

Dantrag, yine Drizzt'in görüş yeteneğine meydan okuyan bir hızla drow kolcunun yüzüne yumruğu indirdi. Kolcu bir saniyeliğine gevşeyip yığıldı, sonra zehirli dartın ateş patlamaları midesini kavururken yine yukarı doğru kıvrılmak zorunda kaldı.

* * *

Breche Yükseltisine çıkan basamakların en altında, köşeye gizlenip gözlerden saklanmış olan Artemis Entreri, şehrin başbüyücüsü Gromph Baenre'nin görüntüsünü aklında canlandırmaya uğraştı. Gromph'u sadece birkaç kez görmüştü, çoğunlukla Jarlaxle için casusluk yaparken.

(Jarlaxle, başbüyücünün saatli sütun Narbondel'i aydınlatan büyülü ısıyı birkaç saniye erken yükleyerek Menzoberranzan'ın gecelerini kısaltmakta olduğunu düşünüyordu. Bu sebeple tehlikeli büyücünün neler peşinde olduğunu merak etmiş ve drowa karşı casusluk etmesi için Entreri'yi görevlendirmişti.)

Entreri'nin pelerini, büyücünün uzun cüppesine dönüştü, saçı daha gürleşti ve uzayıp büyük beyaz bir yele halini aldı. Ve gözlerinin etrafında zar zor görülen hafif kırışıklıklar belirdi.

"Bunu denediğine inanmıyorum," dedi Cattibrie, adam gölgeler arasından dışan çıktığında.

"Örümcek maskesi Gromph'un masasının içinde," diye soğukça yanıtladı kiralık katil, ihtimaller karşısında hiç mi hiç endişelenmeden. "Baenre Evine başka bir giriş yolu yok."

"Peki, ya Gromph masasının başında oturuyorsa?"

"O zaman ikimizin parçalan bütün mağaraya saçılır," diye tersçe yanıtladı Entreri. Genç kızın yanından hızla geçti, geçerken onun elini kavradı ve geniş merdiven boyunca onu yukarı doğu çekiştirdi.

Entreri becerisine güvendiği kadar şansına da bel bağlıyordu. Büyücüler okulu Sorcere'nin genellikle birbirilerinden uzak duran münzevi ustalarla dolu olduğunu biliyordu ve Gromph'un, sadece bir erkek olmasına rağmen, Baenre Evinin kutsal törenine katılmış olmasını umut ediyordu. Bu gizli mekanın duvarları büyülü casusluk ve ışınlamaya karşı korumalıydı. Değiştirdiği kılığıyla yerleştirilmiş olan herhangi bir büyülü engeli atlatmayı başarabilirse, pek büyük bir sorunla karşılaşmadan Gromph'un odasına girip çıkabilirdi. Şehrin başbüyücüsü çabuk hiddetlenen, huysuz biri olarak tanınırdı; yani kimse Gromph'un yoluna çıkmazdı.

Merdivenin en tepesine çıkıp Breche Yükseltisinin seviyesine gelen iki yoldaş, Drow Akademisinin üç binasını

gördüler. Sağ taraflarında sade, piramit şeklindeki savaşçılar okulu Melee-Magthere duruyordu. Dosdoğru karşıda ise, Lloth'un okulu olan örümcek şeklindeki etkileyici bina Arach Tinilith vardı. Entreri diğer iki binaya girmeye çalışmak zorunda olmadığı için memnundu. Melee-Magthere, birçok sayıda muhafızı olan ve sıkı kontrol edilen bir mekandı. Arach-Tinilith ise, Örümcek Kraliçe adına uyum içinde çalışan yüce rahibeler tarafından korunuyordu. Sadece solda duran zarif minareli yapı, yani Sorcere, içeri gizlice girebileceği kadar münzevi bir yerdi.

Cattibrie kolunu çekip kurtardı ve duyduğu feci dehşetle neredeyse dosdoğru ileri atılacaktı. O kılık değiştirmemişti ve burada, yukarıda kendisini tamamen savunmasız hissediyordu. Fakat genç kadın cesaretini topladı ve Entreri kolunu sertçe kavrayıp onu dev binaya doğru hızlı bir tempoyla çekiştirerek götürmeye başladığında hiç direniş göstermedi.

Sorcere'nin açık ön kapısından içeri yürüdüler ve iki tane muhafız derhal yollarını kesti. İçlerinden birisi Entreri'ye bir soru sormaya davrandı. Ama kiralık katil, Gromph'un zalim mizacının onları içeri sokmasını umarak adamın yüzüne tokadı bastı ve onu ittirip geçti.

Blöf işe yaradı. Muhafızlar görev yerlerine geri döndüler ve başbüyücü uzaklaşana kadar kendi kendilerine söylenmeye bile cüret edemediler.

Entreri binanın dolambaçlı yollarını mükemmel bir şekilde hatırlıyordu ve kısa süre içinde Gromph'un özel dairesinin yan kanadındaki düz duvarın önüne çıktı. Derin bir nefes aldı ve yoldaşına baktı. O da Entreri'nin, eğer Gromph bu kapının ardındaysa ikisinin de kesinlikle öleceği konusundaki hislerini sessizce paylaşıyordu.

"Kolsen 'shea orbb," diye fısıldadı kiralık katil. Duvar yayılıp bükülmeye ve bir örümcek ağma dönüşmeye başlayıp Entreri'yi rahatlattı. Ağın ipleri dışarı doğru dönüp bir delik açtılar ve hafif mavi parıltıyı gözler önüne serdiler. Entreri çabucak (cesaretini yitirmeden önce) içeri daldı ve Cattibrie'ı da çekip beraberinde içeri soktu.

Gromph içeride değildi.

Entreri cüce kemiğinden yapılma masaya doğru ilerledi. Ellerini ovuşturdu ve çekmeceye uzanmadan önce avuç içlerine üfledi. Bu sırada, besbelli ki büyülü olan alet edevat tarafından ilgisi cezbedilen Cattibrie ise etrafta dolaştı, parşömenlere göz attı (tabii belli bir mesafeden) ve hatta seramik bir şişeye uzanıp mantarını açtı.

Başbüyücünün sesini duyunca Entreri'nin kalbi boğazına kadar yükseldi, ama daha sonra sesin şişenin içinden geldiğini anlayınca rahatladı.

Cattibrie şişeye ve mantara merakla baktı, sonra mantarı geri taktı ve sesi kesti. "O ne dedi öyle?" diye sordu, Drow Lisanından tek bir kelime dahi anlayamadığı için.

"Bilmiyorum," diye sertçe yanıtladı Entreri. "Hiçbir şeye dokunma!"

Cattibrie omuz silkti ve kiralık katil masadaki işine geri dönüp çekmeceyi açan parolayı mükemmel bir şekilde söyleyebileceğinden emin olmaya çalıştı. Jarlaxle ile aralarında geçen konuşmayı, paralı askerin ona parolayı söylediği zamanı hatırladı. Jarlaxle dürüst mü davranmıştı, yoksa bütün bu işler detaylı bir oyunun bir parçası mıydı? Yoksa Jarlaxle yanlış kelimeyi söyleyip çekmeceyi açsın ve hem kendisini, hem de Sor-cere'nin yarısını yok etsin diye mi onu bu mekana göndermişti? Jarlaxle çekmeceye örümcek maskesinin sahte bir kopyasını koymuş, sonra da buraya gelip Gromph'un güçlü koruma büyülerini devreye sokması, böylece delilleri ortadan kaldırması için Entreri'yi oyuna getirmiş olabilirdi.

Entreri bu rahatsız edici düşünceleri silkeleyerek aklından uzaklaştırdı. Kendisini bunu yapmaya adamıştı. Onun Drizzt'i kurtarma girişiminin Jarlaxle'ın büyük planlarının (artık her ne idiyseler) temel taşlarından birisi olduğuna kendisini ikna etmişti ve şimdi korkularına yenik düşemezdi. Sözü mırıldandı ve çekmeceyi çekip açtı.

Örümcek maskesi onu bekliyordu.

Entreri maskeyi yerinden aldı ve Cattibrie'a doğru döndü. Kadın ise küçük bir kum saatinin üst kısmını ince taneli beyaz kumla doldurmuştu ve kumların saniyelerle birlikte aşağı süzülüşünü izlemekteydi. Entreri cüce kemiğinden yapılmış masanın üzerinden sıçradı, oda boyunca koşturdu ve nesneyi yan çevirdi.

Cattibrie ona merakla baktı.

"Zaman tutuyordum," dedi sakince.

"Bu zaman sayacı değil!" diye sertçe açıkladı kiralık katil. Kum saatini baş aşağı çevirdi, kumu dikkatle dökerek paketinin içine geri yerleştirdi ve nazikçe ağzını kapadı. "Bu bir patlayıcı. Kumlar bittiğinde dört bir yan alevler içinde kalıyor. Hiçbir şeye dokunmamahsın!" diye sertçe azarladı. "Herşey muntazaman yerli yerinde olursa, Gromph bizim buraya geldiğimizi dahi bilmeyecektir." Entreri bir yandan konuşurken bir yandan karman çorman odaya bakındı. "Ya da en azından muntazaman dağınık olursa. Jarlaxle örümcek maskesini geri getirdiğinde o burada değildi."

Cattibrie başıyla onayladı ve tam anlamıyla kendisinden utanmış gibi göründü, ama bu sadece bir numaraydı. Genç kadın kum saatinin mahiyetini tam anlamıyla olmasa bile genel olarak tahmin etmişti ve zaten kumun tamamen boşalmasına izin vermeyecekti. Saati sadece bilgili Entreri'den bir onay duyabilmek için başlatmıştı.

İkisi büyücünün odasından ve Sorcere'den hızla ayrıldılar. Cattibrie o tehlikeli kum saatlerinden ve içleri patlayıcı kumla dolu olan paketlerden birkaç tane alıp kemer kesesine saklamış olduğunu hiç çaktırmadı.

BÖLÜM 22

KURTARMA OPERASYONU

Qu'ellarz 'orl, yani en görkemli asilzade evlerinden bazılarının bulunduğu plato garip bir şekilde sessizdi. Yine sıradan bir drow askeri gibi görünen Entreri ve Cattibrie, büyük mantar korusu içinde sessizce ve göze çarpmadan yollarını buluyor, Baenre ev sahasını çevreleyen yedi metrelik örümcek ağı çitine doğru ilerliyorlardı.

İki yoldaşı da panik sarmıştı, ikisi de hiçbir şey söylemiyor ve kendilerini bu oyunda ortaya konan bahse yoğunlaşmaya zorluyorlardı: nihai zafer ya da nihai mağlubiyet.

Bir dikitin arkasındaki gölgelere gizlenen iki yoldaş, havada süzülen mavi pırıltılı diskler üzerinde oturan birkaç rahibenin başı çektiği geniş bir tören alayının açık ev sahası üzerinde gidişini ve merkezi dev tapınağın büyük kapılarına doğru ilerleyişini izlediler. Entreri, Matron Baenre'yi tanıdı ve onun yanındaki diğer kişilerin bazılarının da kadının kızları olduğunu düşündü. Çok sayıdaki diski ilgiyle izledi ve diğer evlerin matron analarının da bu tören alayına dahil olduğunu anladı.

Jarlaxle'ın dediği üzere bu bir kutsal törendi ve Entreri, kurnaz paralı askerin bütün bunları tamı tamına hazırlamış olduğunu düşünerek sırıttı.

"Ne oldu?" diye sordu Cattibrie, kişisel espriyi anlamayarak.

Entreri kafasını salladı ve kaşlarını çatarak, baş belası genç kıza çenesini kapalı tutması gerektiğini ima etti. Cattibrie alt dudağını ısırdı ve aklına gelen çok sayıdaki kin dolu sözü sarfetmedi. Şimdi onun Entreri'ye ve adamın da ona ihtiyacı vardı; aralarındaki kişisel nefretin beklemesi gerekliydi.

Ve Cattibrie ile Entreri'nin yaptığı iş de tam anlamıyla beklemekti zaten. Uzun tören alayı azar azar kubbeli tapınağa girip kaybolana kadar birçok dakika boyunca dikit tepesinin arkasına sinmiş bir halde beklediler. Entreri binden çok daha fazla, belki de ikibin drowun o binaya girdiğini tahmin ediyordu ve şimdi onların durduğu yerden birkaç asker ya da kertenkele süvarisi görülebiliyordu.

Zamanlamanın onlara getirdiği bir diğer kazanç da kısa süre içinde kendisini gösterdi, zira Lloth'a söylenen ilahiler tapınağın kapılarından dışarı sızdı ve bütün ev sahasına yayıldı.

"Kedi?" diye fısıldadı Entreri, Cattibrie'a.

Cattibrie kesesinin içindeki heykelciğe dokundu ve bu soruyu düşünüp taşındı, sonra Baenre Evinin örümcek ağı çitine şüpheyle baktı. "Öteki tarafa geçtiğimizde," diye açıkladı, fakat geçit vermeyecek gibi görünen bu engeli Entreri'nin nasıl aşmayı tasarladığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Çitin iplikleri Cattibrie'ın kolu kadar kalındı da.

Entreri başını sallayıp onayladı ve kara kadifeden örümcek maskesini çıkartıp kafasına geçirdi. Cattibrie, kiralık katile bakarken ürpermeden edemedi. Adamın yüzü şimdi kocaman bir örümceğin acayip bir karikatürünü andırıyordu.

"Seni sadece bir kez uyaracağım," diye fısıldadı kiralık katil. "Sen merhametli bilişindir, hem de ahmaklık raddesinde, ama Drowlarm dünyasında merhametin yeri yoktur. Karşımıza çıkan düşmanları yaralamayı veya bayıltmayı düşünme. Öldürmek için ateş et."

Cattibrie cevap verme zahmetine dahi katlanmadı ve eğer Entreri genç kadının gözlerinde yanan alevleri görebilseydi bu açıklamayı yapma zahmetine hiç girmezdi.

Kadına kendisini takip etmesini işaret etti ve gölgeden gölgeye dikkatle süzülerek çitin alt kısmına doğru ilerledi.

Entreri ağın iplerine deneme niteliğinde dokunup parmaklarının yapışıp kalmayacağından emin oldu, sonra sıkıca kavradı ve Cattibrie'a sırtına binmesini söyledi.

"Çite sakın değme!" diye uyardı. "Aksi takdirde her neren yapışırsa orayı kesmek zorunda kalırım."

Cattibrie şeytani adama dikkatle tutundu, birisini omu-zunun üzerinden, diğerini ise kolunun altından geçirmek suretiyle kollarını adamın göğsüne

doladı. Ellerini sıkıca birbirine kopçaladı ve bütün gücüyle sıktı.

Entreri iri bir adam değildi, Cattibrie'dan yirmi kilo bile ağır sayılmazdı. Ama güçlüydü, kasları dövüş için geliştirilmişti. Genç kadının elleri yapışıp kalmasın diye vücudunu tehlikeli çitten mümkün olduğunda uzakta tutarak kolayca tırmanmaya başladı. İşin en çetrefilli kısmı çitin tepesinde, özellikle de Entreri bir çift kertenkele süvarisinin yaklaştığını gördükten sonra karşılarına çıktı.

"Nefes dahi alma," diye Cattibrie'ı uyardı ve biraz koruma sağlayan bir dikit sütunun gölgelerine elinden geldiğince gizlenerek çitin en tepesinden milim milim ilerledi.

Eğer Baenre ev sahasında ışıklar olmasaydı, ikisi kesinlikle yakalanırdı. Zira vücut sıcaklığındaki suretleri daha serin olan taş tepeceğin rengi üzerinde net bir şekilde görünürdü. Ama etrafta ışıklar vardı, buna yanan birçok meşale de dahildi ve Baenre askerleri nöbet yerlerinde volta atarken enfraruj lu görüşlerini kullanmıyorlardı. İki davetsiz misafirin bulunduğu bölümün beş metre ötesinden geçtiler. Ama Artemis Entreri gölgeler arasında saklanma konusunda o kadar ustaydı ki, süvariler pürüzsüz dikit tepecikte az önce bulunmayan garip çıkıntıyı hiç farketmediler.

Onlar gittiğinde Entreri kendisini yukan çekip çitin en tepesinde ayakta durdu ve Cattibrie kollarını dikit tepeciğe dolayabilsin diye vücudunu yana doğru kıvırdı. Adam sadece kısa bir mola vermeye niyetlenmişti, ama bu işi bir an önce halletmek isteyen genç kadın aniden adamın sırtından dikit tepeciğe atladı, arka tarafından yarı kayarak, yan inerek aşağı süzüldü ve yuvarlanarak Baenre ev sahasına iniş yaptı.

Entreri aceleyle çitten aşağı inip ona katıldı, maskeyi çıkarttı, kadının davranışının düşüncesiz ve ahmakça olduğunu düşünerek ona dik dik baktı.

Cattibrie bu bakış karşısında ürküp sinmedi, nefret ettiği kiralık katile tehditkar bir bakış attı ve sadece ağzını oynatarak sordu, "Nereye?"

Entreri elini bir cebine atarak büyülü kolye klipsine dokundu ve sonra nesne ona daha sıcak gelinceye kadar sırayla dönüp farklı yönlere baktı.

Daha klipsli kolye onu onaylamadan önce Drizzt'in konumunu tahmin etmişti zaten: büyük tepe, yani bütün ev sahasında en sıkı korunan yer.

Yalnızca Baenre Evinin en seçkin askerlerinin kutsal törene katılmış olduğunu umut edebilirlerdi.

Ev sahasını geçip donanımlı yapıya gitmek zor değildi, zira etrafta pek az muhafız mevcuttu, çok fazla gölge vardı ve tapınaktan yükselen ilahi sesleri bütün gürültüleri örtüyordu. Bir kutsal tören sırasında hiçbir ev bir saldırı beklemez, ya da saldın düzenleyerek Örümcek Kraliçenin gazabını uyandırmaya cüret edemezdi ve Baenre Evine karşı muhtemel tek tehdit de başka bir drow evi olacağı için, ev sahasındaki güvenlik en yüksek raddede değildi.

"Orası," diye fısıldadı Entreri, içi oyulmuş iri dikitin kapısının yanındaki duvara gelip sırtlarını yasladıklarında. Entreri, herhangi bir tuzağı tespit etmek için taş kapıyı hafifçe yokladı (fakat orada bulunacak her türlü tuzağın doğası itibarıyla büyülü olacağını ve onları ise anca yüzüne patladıkları vakit bulabileceğini düşünüyordu). Kapı onları şaşırtacak şekilde aniden yükseldi, eşiğin üst kısmındaki bir çatlağın içine girip kayboldu ve ardında duran loşça aydınlanmış dar koridoru gözler önüne serdi.

Entreri ve Cattibrie birbirilerine kuşkuyla baktılar. Uzun ve sessiz bir duraksamadan sonra ikisi beraber içeriye adım attılar- ve koridorun içinde hâlâ hayatta olduklarını farkedince ikisi de neredeyse rahatlamaktan yere düşeceklerdi.

Fakat bu rahatlama uzun ömürlü olmadı. Zira gırtlaktan gelen bir ses -muhtemelen bir soruydu- herşeyi mahvetti. İkisi bu sözlerin herhangi birini anlayamadan önce, iki metreyi rahatça aşan ve en az birbuçuk metrelik koridor kadar geniş olan iri bir insana benzeyen suret koridorun öbür ucunda belirerek loş ışığı neredeyse tamamen kararttı. Yaratığın iri gövdesi ve kolayca seçilen boğa kafası onun hangi türden olduğunu açık ediyordu.

Kapı kayarak ardından kapandığında Cattibrie neredeyse tavana kadar sıçradı.

Minotor, Drow Lisanında sorduğu o soruyu tekrar homurdandı.

"Bir parola istiyor," diye Cattibrie'a fısıldadı Entreri. "Sanırım."

"Öyleyse ona parolayı söyle."

Söylemek yapmaktan daha kolaydı. Entreri bunu gayet iyi biliyordu, zira Jarlaxle Baenre Evinin iç yapılarına giriş için hiçbir paroladan bahsetmemişti. Entreri bu küçük kusur konusunda paralı askere teessüf etmeye karar verdi- tabii eğer bunu yapma fırsatını bulabüirse.

Canavar minotor öne doğru tehditkar bir adım attı ve ucu sivri demirlerle kaplı olan adamanttan bir sopayı salladı.

"Sanki minotorlara drow silahı vermezsen yeterince zorlu rakipler olmayacaklar," diye Cattibrie'a fısıldadı Entreri.

Bir adım daha atan minotor onlardan taş çatlasa dört metre uzağa geldi.

"Usstan belbol... usstan belbau ulu... dos, " diye kekeledi Entreri ve kemerindeki keseyi şıngırdattı. "Dosst? "

Minotor yaklaşmayı kesti ve boğamsı yüzünü buruşturdu.

"Ne dedin?" diye fısıldadı Cattibrie.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Entreri, fakat bir hediye hakkında birşeyler söylemiş olduğunu düşünüyordu.

Gitgide sabırsızlanan minotor muhafızın ağzından hafif bir hırıltı yükseldi.

"Dosst? " diye sordu Cattibrie cesurca, bir eliyle yayını öne doğru uzatarak ve neşeli görünmeye çalışarak. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve sanki yayı ona sımuyormuş gibi kafasını aptalca sallıyordu. Bu sırada diğer elini yolculuk pelerininin kıvrımından içeri sokuyor ve belinde asılı duran sadaktan bir ok çekiyordu.

"Dosst? " diye tekrar sordu ve minotor kocaman, tombul parmağını göğsüne bastırarak kendisini işaret etti.

"Evet sana!" diye hırladı Cattibrie. Sonra ok dışarı çıktı, kirişe yerleşip gerildi ve ahmak minotor geri çekilemeden önce yaydan çıktı. Canavarın göğsüne saplandı ve geriye doğru tökezlemesine sebep oldu.

"Deliği kapatmak için parmağını kullan!" diye kükredi Cattibrie, yaya başka bir ok daha yerleştirerek. "Peki kaç tane parmağın var?"

Genç kadın afallamış bir halde kendisine bakmakta olan Entreri'ye şöyle bir göz attı. Cattibrie adama güldü ve canavarın göğsüne başka bir ok atarak birkaç adım daha gerileyip koridorun ötesinde bulunan geniş odaya sendelemesini sağladı. Yaratığın devrilip kaldığı odada onun yerine geçecek yanm düzine minotor daha mevcuttu.

"Sen manyaksın!" diye kadına haykırdı Entreri.

Cevap verme zahmetine dahi girmeyen Cattibrie, en yakındaki minotorun göbeğine bir ok sapladı. Yaratık acıyla iki büklüm oldu ve hücum eden yoldaşları tarafından çiğnenip kaldı.

Yayını kullanabilmesi için dev yaratıkları ondan uzak tutması gerektiğini farkeden Entreri silahlarını çekti ve hücuma karşı koydu. İlk minotorla koridorun sonuna iki adım kala çarpıştı, kılıcını yukarı kaldırıp yaratığın çivili sopasını savuşturdu (ve darbenin şiddeti sebebiyle kiralık katilin bir tarafı tamamen uyuştu).

Hantal devden çok daha hızlı olan Entreri, yaratığın mide kısmına savurduğu üç tane hızlı hançer darbesiyle karşılık verdi. Çivili sopa aşağı doğru indi ve kılıcı bu darbeyi engellemesine rağmen Entreri çarpışmanın etkisini bastırmak ve tehlikeden kurtulmak için tam bir daire çizmek zorunda kaldı.

Kılıcını önden savurarak dönüşünü tamamladı. Kılıcın yeşil renkle parlayan ucu minotorun çenesinin altına temiz bir çizgi çekti, kemiği ve yaratığın boğa dilini yardı.

Yaratığın ağzından kanlar fışkırdı, ama minotor tekrar darbe savurarak Entreri'yi geri çekilmeye zorladı.

Cattibrie'ın oku yaralı minotorun omuzunun üzerinden geçip sırada bekleyen bir sonraki yaratığın kalın kafasına saplandığında gümüş bir parıltı iki rakibin de görüş kabiliyetini çaldı.

Entreri, minotorun da en az kendisi kadar körleşmiş olduğunu umut ederek gözü dönmüş bir şekilde hücuma geçti ve kılıcım şiddetle aşağı indirdi. Afallamış ve yaralanmış yaratığa ardarda şimşek hızında darbeler yağdırdı ve minotor hemen önünde yere yığılırken Entreri'nin görüş kabiliyeti geri geldi.

Entreri hiç tereddüt etmedi. Yaratığın sırtına basıp zıpladı, onun ardında yerde yatan diğer minotorun da sırtına basıp zıplayarak bir sonraki canavarla aynı seviyeye yükseldi. Kılıcıyla minotorun saldırısını alt ederek yaratığın omuzuna sıkı bir darbe indirdi. Entreri bunu kolayca öldüreceğini düşünüyordu. Zira yaratığın silah tutan kolu kaçınılmaz bir şekilde yana doğru sarkmış ve işe yaramaz hale gelmişti. Ama daha önce boğa kafalı bir minotorla hiç savaşmamıştı ve yaratık kafasını kaldırıp adamın göğsünün tam ortasına tos attığında Entreri'nin şaşkınlığı hat safhaya çıktı.

Minotor kendisini yana doğru savurdu ve kiralık katili hâlâ boynuzlarının arasında taşıyarak oda boyunca koşturmaya başladı.

"Ah kahretsin," diye söylendi Cattibrie, kendisiyle geri kalan canavarlar arasındaki hattın aniden açıldığını görünce. Bir dizinin üzerine çöktü ve çılgınlar gibi oklarını çekip koridora ateş etmeye başladı.

Gözleri kör eden yaylım ateşi yaratıklardan birini, sonra bir diğerini alaşağı etti ve sırada bekleyen üçüncüsü ise yere devrilmekte olan ikinci minotoru yakalayıp kaldırarak onu bir kalkan olarak kullandı. Cattibrie kalkan olan yaratığın kalın kafasından bir ok geçirmeyi başardı, ama pek bir hasar veremedi ve minotor hızla arayı kapadı.

Genç kadın hücumu durdurma umudundan çok canavarları kör etme çabasıyla bir ok daha attı. Sonra kendisini yere fırlattı ve zemini çiğneyen bacaklar arasında cesurca emekledi.

Minotor dış kapıya sertçe çarptı. Ölü yoldaşını önünde kalkan olarak tuttuğu için Cattibrie'in altından kayıp geçtiğini bilmiyordu ve bu yüzden iri cesedi kapıdan geri çekip ardarda tekrar vurdu.

Hâlâ zeminde olan Cattibrie'ın üç çift ağaç gövdesini andıran bacakların arasından geçip kurtulması gerekliydi. Kük-remekte olan üç minotor onu biraz gizliyordu, zira hepsi de en öndeki yoldaşlarının cılız kadını ezerek öldürmekte olduğunu zannediyorlardı.

Neredeyse başaracaktı.

En sondaki minotor bacağına birşeyin sürtündüğünü hissetti ve kafasını eğip baktı, sonra böğürdü ve çivili sopasını iki eliyle sıkıca kavradı.

Cattibrie yuvarlanıp sırt üstü döndü ve yayını havaya kaldırdı. Nasıl olduysa atışı kaçırdı, ama bir saniyeliğine yaratığın gerilemesini sağladı. Genç kadın içgüdüsel olarak bacaklarını dosdoğru yukarı savurdu ve vücudunu geriye doğru döndürüp yuvarlandı.

Körleşmiş olan minotorun sopası Cattibrie'ın kıvrılan sırtını bir santim farkla sıyırdı ve taş zeminden oldukça büyük bir parça koparttı.

Cattibrie dosdoğru ayağa kalkıp yaratıkla yüzleşti. Yayını bir kamçı gibi savurdu ve hızla dönüp koridordan dışarı koşturdu.

* * *

Çarpışmayla birlikte Entreri'nin nefesi tamamen kesildi. Minotor işe yarayan kolunu Entreri'nin beline dolamıştı ve onu sıkı sıkıya tutuyordu. Geri sıçradı, kiralık katili bir kez daha duvara çarpmaya niyetli olduğu besbelliydi. Sadece bir iki metre ötede bir başka minotor dövüşü kazanmak üzere olan yoldaşına tezahürat yapmaktaydı.

Entreri'nin hançer tutan kolu vahşice savruldu ve yaratığın kalın kafatasmı yarmaya beyhude yere uğraştı.

Duvara ikinci kez vurduklarında kiralık katil sanki belkemiği paramparça olmuş gibi hissetti. Acı ve korkuyu aşıp etrafı görmeye, içinde bulunduğu

durumu hızla gözden geçirmeye zorladı kendisini. Soğukkanlı bir zihnin, bir savaşçının en büyük avantajı olduğunu biliyordu ve böylece hızla taktik değiştirdi. Hançeri sert kemiğe çarpıp durmak yerine, uç kısmını yaratığın boğa boynuzları arasındaki deriye yerleştirdi ve onu kaydınp içeri batırmak için eşit derecede baskı uyguladı.

Tekrar duvara çarptılar.

Entreri elini sabit tuttu, hançerin kendi işini halledeceğinden emindi. İlk başta hançer zorlanarak kaydı, içeri girmeyi başaramadı, ama sonra yumuşak derili bir bölge buldu ve Entreri derhal açısını değiştirip silahı hedefe sapladı.

Minotorun gözüne.

Kiralık katil kana susamış hançerin yaratığın yaşam gücüne asıldığını, nabız gibi atarak kolundan yukarı güç dalgaları yolladığını hissetti.

Minotor uzun bir süre sarsılarak duvara mıhlanıp kaldı. Dövüşü izleyen yoldaşı onun insanı püre ettiğini düşünerek tezahürat yapmaya devam etti.

Sonra yaratık yığılıp öldü ve çevik Entreri yere bastığı anda koşmaya başladı. Daha canavar bir tepki veremeden önce kiralık katil öteki minotorun göğsüne çullandı. Göz açıp kapayıncaya kadar bir-iki-üç kombinasyonunda kılıç-hançer-kılıç hamlesi yaptı.

Şaşkına dönen minotor geriye doğru devrildi, ama Entreri hançerini düşmanına saplı tutarak onunla beraber ilerledi ve bu yaratığın enerjisini de emip kuruttuktan sonra hançeri çekip çıkarttı. Ölmek üzere olan yaratık sopasını beceriksizce savurdu, ama Entreri'nin kılıcı bu darbeyi kolayca savuşturdu. Ve hançeri ziyafet çekti.

* * *

Kadın koşarak küçük odaya girdi ve yarım daire çizerek bir dizinin üzerine çöktü. Cattibrie nişan almasına hiç gerek olmadığını biliyordu, zira peşinden koşturan minotorlann iri gövdeleri koridoru tamamen kaplamaktaydı.

Şansına en yakındaki yaratık uyluğunun iç kısmına yarıya kadar bir ok saplanmış olduğu için çok hızlı koşamıyordu. Fakat yaralı minotor inatçıydı, üstüste şiddetli darbeler aldığı halde hâlâ gelmeye devam ediyordu.

Yaratığın arkasındaki ikinci minotor bir cesedi duvara vurmakla meşgul olan üçüncüsüne öbür tarafa dönmesi için çılgınlar gibi haykırıyordu. Ama minotorlar hiç de zekalarıyla tanınan yaratıklar değildi ve sıranın en sonundaki minotor insanı köşeye kıstırıp ezmekte olduğu konusunda ısrarcıydı.

Son ok ucu ucuna fırladı.

Okun baş kısmı Taulmaril'in kirişinden ayrıldığında, hücum eden yaratığın burnundan sadece onbeş santim uzaktaydı. Minotorun burun delikleriyle kafatasmı ikiye yardı ve neredeyse kellesini kopartacaktı. Yaratık anında öldü, ama vücudu durmadı ve Cattibrie'a çarpıp onu yere devirdi.

Cattibrie kötü şekilde y aralanmam ıstı, ama koridordan çıkmak üzere olan ikinci minotoru durdurmasına yetecek zamanda vücudunu ve yayını cesedin altından çekip çıkartmasının bir yolu yoktu.

Hızla gelen bir suret canavarın önüne çıktı ve kılıç savurup saplama hamleleri yaptı. Göz kamaştırıcı kılıç karmaşası geçtiğinde minotor iki büklüm olmuş, yanlan dizlerini tutmaktaydı. En yeni düşmanını takip etmek için yana doğru sendeledi, ama Entreri dönerek yükseldi ve kolayca yolundan çekildi.

Odanın ortasına koşturup kara mermerden bir sütunun arkasına geçti ve minotor öne doğru eğilerek onu takip etti. Entreri sütunun etrafından dolaştı ve hızlı düşünen minotor (tabii bir minotorun yapabileceği kadar) sendeleyerek koştu, bir kolunu sütuna doladı ve etrafında hızla dönmek için vücut devinimini kullandı.

Entreri daha hızlı düşünmüştü. Minotorun görüş menzilinden çıktığını farkettiği anda sütunun etrafında koşmayı bıraktı ve birkaç adım geriledi.

Dönmekte olan minotor kiralık katille sütunun arasından geçerken Entreri'ye sırtına ve böğnine bir düzine temiz darbe indirme fırsatı sundu.

Artemis Entreri'nin asla o kadar fazlasına ihtiyacı olmazdı.

* * *

Minotor ölü yoldaşını kaldırdı ve üç adım geri sıçradı, sonra kükreyerek ileri atıldı ve cesedi taş kapıya çarptı.

Büyülü bir ok cızırdayarak sırtına sapladı.

"Hıı?" diye sordu ve dönmeye çalıştı.

İkinci ok böğrüne saplanıp akciğerini paramparça etti.

"Hu?" diye ahmakça sordu ve nefesi kesildi. En sonunda koridorun başında sert bir yüz ifadesiyle ve elinde acımasız yayıy-la durmakta olan Cattibrie'ı görebilecek kadar dönmeyi başardı.

Üçüncü ok minotorun yüzünün yan kısmında patladı. Yaratık öne doğru bir adım attı, ama dördüncü ok göğsüne saplandı ve onu geriye doğru devirip ölü yoldaşının üzerine yığdı.

"Hu?"

Entreri, Cattibrie'ın yanına gelip de dövüşün sona erdiğini söyleyene kadar minotor beş ok daha yedi- ve hiçbirini hissetmedi.

"Etrafta hiç drow olmadığı için şanslıyız," dedi kiralık katil, dairesel odanın duvarında sıra halinde uzanan bir düzine kapıya ve oyuklara tedirginlikle bakarak. Kesesinin içindeki kolye klipsini yokladı, sonra tabandan tavana uzanan merkezi sütuna doğru döndü.

Kiralık katil hiçbir açıklama yapmadan sütuna doğru koşturdu. Hassas parmakları mermerin pürüzsüz yüzeyinde gezindi.

"Ne buldun?" diye sordu Cattibrie, Entreri'nin elleri hareket etmeyi kestiğinde ve kiralık katil kafasını çevirip gülüm-sediğinde. Kadın yine

sordu ve kiralık katil cevap olarak taşı ittirdi. Mermerin bir kısmı kayarak ortadan kayboldu ve sütunun içinin oyuk olduğunu gözler önüne serdi. Entreri içeri dalıp Cattibrie'ı da yanma çekti ve kapı onlann ardından kendi kendisine kapanıverdi.

"Nedir bu?" diye bilmek istedi Cattibrie, bir dolaba girmiş olduklarını düşünerek. Önce sol tarafta tavanda, sonra da sağ tarafta zeminde duran deliklere baktı.

Entreri cevap vermedi. Klipsli kolyenin çekim gücünü takip eden kiralık katil, zemindeki deliğe doğru milim milim yaklaştı, sonra bir dizinin üzerine çöküp aşağı göz attı.

Cattibrie da Entreri'nin yanına çömeldi ve hiçbir merdiven göremeyince ona merakla baktı. Sonra ip bağlayabileceği bir yer arayarak gösterişsiz odaya bakındı.

"Belki de ayak koyacak bir yer vardır," diye belirtti Entreri. Deliğin kenarından aşağı kayıp vücudunu yavaşça aşağı sarkıttı. Vücut ağırlığının azaldığını ve havada asılı durduğunu hissedince yüz ifadesi hayretle doldu.

"Ne oldu?" diye sabırsızca sordu Cattibrie, hayret dolu bakışı görerek.

Entreri ellerini zeminden kaldırıp iki yana açtı ve hafifçe aşağı inmeye başladığında kendini beğenmiş bir tavırla gülümsedi. Cattibrie onun hemen ardından deliğe girdi. Karanlığın içinde serbestçe süzülüp aşağı doğru indi. Cattibrie aşağıya inmiş olan Entreri'nin şimdi kılık değiştirme maskesini geri taktığını ve yoğunlaşmakta olduğunu farketti.

"Benim esirinisin," dedi kiralık katil. Ve bir anlığına Cattibrie hiçbir şey anlamayıp, kiralık katilin taraf değiştirmiş olduğunu düşündü. Genç kadın zemine inip adamın yanına gelince, kiralık katil Taulmaril'i işaret etti ve Cattibrie adamın niyetini anladı.

"Yay," dedi Entreri sabırsızca.

Cattibrie inatla başını sağa sola salladı ve kiralık katil onu bu konuda tartışmayacak kadar iyi tanıyordu. En yakındaki duvarın önüne gitti ve el

yordamıyla aramaya başladı. Kısa süre içinde bu katın kapısını açmayı başardı. İki erkek drow, arbalet tabancalarını hazır bir şekilde onları bekliyordu. Cattibrie, yayına sıkı sıkı sarılmakla akıllıca bir iş yapıp yapmadığını merak etti.

Muhafızlar karşılarında Triel Baenre'nin durduğunu görünce o arbalet tabancaları (ve iki Drowun çenesi) ne kadar da çabuk aşağı sarkmıştı!

Entreri, Cattibrie'ı sertçe tuttu ve onu ileri doğru çekiştirdi.

"Drizt Do'Urden!" diye haykırdı Triel'in sesini kullanarak.

Muhafızlar en büyük Baenre evladıyla tartışmak istemiyorlardı. Kendilerine verilen talimatlar Triel'i veya Matron Baenre'den başka herhangi bir kimseyi kıymetli Drizzt'e götürme konusunda hiçbir açıklama getirmiyordu. Ama o talimatlarda herhangi bir dişi insan esirden de hiç bahsedilmemişti.

Genç kadın küt diye yığılıp yayını düşürdü. Kara elflerden birisini ve Entreri'yi kollarına girerek kendisine destek olmak zorunda bıraktı. Diğer drow çabucak Taulmaril'i yerden aldı ve Cattibrie o muhteşem silahı böyle şeytani bir yaratığın elinde görünce yüzünü hafifçe buruşturmadan edemedi.

Karanlık bir koridor boyunca yürüdüler ve birkaç tane demir destekli kapının yanından geçtiler. Baştaki drow bu kapılardan birisinin önünde durdu ve incecik bir çubuk çıkarttı. Çubuğu kapı kulbunun yanındaki metal levhaya sürttükten sonra iki kez vurdu ve kapı açılıverdi.

Başı çeken drow, Triel'i memnun ettiğine minnettarmış gibi gülümseyerek dönmeye davrandı. Entreri'nin eli Drowun çenesine doğru hızla atılıp kafasını yana doğru yatırdı ve hançeri hızla öbür elini takip etti. Hançer afallamış drowun gırtlağına derince saplandı.

Cattibrie'ın saldırısı Entreri'ninki kadar becerikli değildi, ama çok daha vahşiydi. Tek ayağının üzerinde döndü, diğer bacağı yukarı doğru kalkıp drowun göbeğine sertçe vurdu ve ikisi birlikte duvara çarptılar. Cattibrie bir adım geriledi ve öne doğru kafa atarak drowun zarif burnunu paramparça etti.

Bunun ardından bir yumruk sağanağı başladı, Drowun göbeğine bir diz daha indi ve Cattibrie rakibini bir güreşçi gibi odanın içine savurdu. Drowun ardından içeri girdi, kollarını koltukaltlanna dolayarak ve parmaklarım ensesinde sıkıca kavuşturarak onu yerden kaldırdı.

Drow çılgınlar gibi debelendi, ama kadının elinden kurtulamadı. Entreri o sırada içeri girmiş ve cesedi kenara devirmişti.

"Acımak yok!" diye sıktığı dişleri arasından hırladı Cattibrie.

Entreri sakince yanına geldi. Drow tekme savurdu ve ayağı Entreri'nin koluna çarptı.

"Triel!" diye haykırdı şaşkına dönmüş olan asker.

Entreri bir adım geriledi, gülümsedi ve maskeyi çıkarttı. Çaresiz drowun yüzünde bir dehşet ifadesi belirirken Entreri hançerini onun kalbine sapladı.

Cattibrie, kara elfin önce kasıldığını sonra gevşediğini hissetti. İçini mide bulandırıcı bir his kapladı, ama yan tarafa bakıp Drizzt'i tartaklanmış ve zincire vurulmuş bir halde gördüğü için bu his pek uzun sürmedi. Drow kolcu duvarda asılı duruyor, inliyor ve beyhude yere bacaklarını kıvırıp bir top halini almaya çalışıyordu. Cattibrie ölü Drowu yere bıraktı ve sevgili dostunun yanına koşturdu. Drizzt'in midesine saplanmış duran küçük, ama besbelli ki şeytani dartı derhal farketti.

"Onu çıkartmalıyım!" dedi Drizzt'e, kolcunun onaylamasını umarak. Fakat Drizzt bilincini yitirmişti; genç kadın onun odada bulunduğunu bile farketmiş olduğunu sanmıyordu.

Entreri kadının yanına geldi. Küçük oka sadece kısaca baktı, Drizzt'i duvara bağlı tutan kelepçeler konusunda daha fazla endişeliydi.

Kendisini sabit tutmak için hızla nefes veren Cattibrie, berbat oku kavradı ve çekip çıkarttı.

Drizzt bacaklannı kıvırdı ve keskin bir acı feryadı koyverdikten sonra gevşeyip bayıldı.

"Açabileceğim hiçbir kilit yok!" diye hırladı Entreri, kelepçelerin kaskatı metal halkalar olduğunu gördüğünde.

"Kenara çekil," diye geldi, koşarak duvardan uzaklaşmakta olan Cattibrie'in talimatı. Entreri ona bakmak için döndüğünde, kadının ölümcül yayını kaldırmakta olduğunu gördü ve derhal yana doğru çekildi.

İki atış zincirleri koparttı ve Drizzt düştü. Entreri ise onu yakalayıp tuttu. Yaralı kolcu her nasılsa şişmiş gözlerinden birisini açmayı başardı. Neler dönmekte olduğunu zar zor kavrayabiliyor, bunların dost mu düşman mı olduğunu bilmiyordu.

"Şişeler," diye yalvardı.

Cattibrie etrafına bakındı ve duvardaki rafın üzerinde duran sıra sıra şişeleri gördü. Hızla koşturup dolu bir şişe buldu ve Drizzt'e getirdi.

"Bu halde yaşıyor olamaz," diye mantık yürüttü Entreri, genç kadın pis kokulu sıvıyla birlikte geri döndüğünde. "Çok fazla yarası var. Birşey onu hayatta tutmuş."

Cattibrie şişeye şüpheyle baktı.

Kiralık katil, genç kadının bakışlarını takip etti ve başıyla onayladı. "Yap haydi!" diye emretti. Bu haldeyken Drizzt'i Baenre ev sahasından dışarı çıkartmalarının imkansız olduğunu biliyordu.

Cattibrie şişeyi Drizzt'in dudaklarına götürdü ve kafasını geriye doğru yatırıp büyük bir yudum almasını sağladı. Drizzt ağzından salyalar saçarak tükürdü ve genç kadın bir an için en yakın dostunu zehirlemiş olduğundan korktu.

"Sen buraya nasıl geldin?" diye sordu Drizzt, vücuduna güç gelmeye başladığında iki gözü de faltaşı gibi açılarak. Yine de, Drow kendi başına ayakta duramıyordu ve nefesi tehlikeli bir şekilde dardı.

Cattibrie duvarın yanma koştu ve elinde birkaç şişeyle geri döndü. Diğeriyle aynı koktuklarından emin olmak için önce şişeleri şöyle bir

kokladı, sonra iksirleri Drizzt'in boğazından aşağı boca etti. Sadece birkaç dakika içinde kolcu kendi başına ayakta durabilecek hale geldi. En yakın dostuyla en feci düşmanının yan yana karşısında durduklarını gördüğüne epey şaşırmış gibiydi.

"Eşyaların," diye belirtti Entreri, eşya yığınını görebilmesi için Drizzt'i sertçe döndürerek.

Drizzt alet edevat yığınına bakmaktan çok Entreri'ye baktı ve şeytani kiralık katilin ne gibi bir oyun oynamakta olduğunu merak etti. Entreri de bu yüz ifadesini farkedince iki düşman gözlerini kırpmadan bakışlarını birbirilerine kenetlediler.

"Zamanımız yok!" diye seslendi Cattibrie sertçe.

"Öldüğünü sanıyorum," dedi Drizzt.

"Yanılıyormuşsun," diye cevap verdi Entreri. Asla gözlerini kırpmadan Drizzt'in yanından geçti ve zincir zırh takımını yerden alıp kendisini takip eden Drowa doğru uzattı.

"Koridoru gözetle," dedi Entreri, Cattibrie'a. Genç kadın tam koridora doğru dönmüştü ki, demir destekli kapı açılı-verdi.

Arkasını döndüğünde büyülü değneğinin üzerinden kendisine bakan Vendes Baenre ile yüzyüze geldi.

KISIM 5

SAVAŞÇININ GÖZÜ

Cesaret.

Bu kelimenin her lisanda kendine has bir tınısı vardır. Sanırım bu tını harflerin doğal seslerinden değil, kelimenin sarfedildiği saygılı tonlamadan ileri gelir. Cesaret. Bu söz akıllara büyük marifetleri ve büyük bir karakteri getirir: şehir surlarını akıncı goblinlere karşı savunan adamların yüzlerindeki sert ifade, bütün dünya görünüş itibarıyla vahşileşmiş olduğu bir zamanda genç çocuklarının üzerine titreyen bir annenin sebatı gibi. Diyarlar 'm büyük şehirlerinin çoğunda kimsesiz çocuklar, anne babaları ve evleri barkları olmadan sokaklarda dolaşırlar. Onlarınki eşi benzeri olmayan bir cesarettir, hem fiziksel, hem de duygusal zorluklara göğüs germe cesaretidir.

Sanırım Artemis Entreri de Calimport'un toz toprakla kaplı varoşlarında böyle bir savaş vermişti. Bir açıdan bakılınca savaşı kazanmış, bütün fiziksel engelleri aşıp inanılmaz bir güç ve saygınlık seviyesine yükselmişti.

Fakat diğer bir açıdan bakılınca Artemis Entreri kesinlikle kaybetmişti. Eğer kalbi bu kadar bozulmuş olmasaydı onun nasıl biri olacağını sık sık merak ederim. Ama merakımı acımayla karıştırmıyorum. Entreri 'nin şartları benimkilerden iyi değildi. Bu mücadelelerden hem vücuduyla, hem de kalbiyle galip çıkabilirdi.

Dostlarımın karşı karşıya oldukları tehdide son vermek için Mithril Salonunu terketmekle cesurca, fedakarca bir iş yapmış olduğumu sanıyordum. Benim için kıymetli olan kişilerin iyiliğine en büyük fedakarlığı yaptığımı düşünüyordum.

Cattibrie, Baenre Evindeki hücreme girdiğinde yarı kapalı gözlerimle onun güzel ve aldatıcı biçimde narin olan yüz hatlarını görünce gerçeği anlayıverdim. Mithril Salonunu ter-kettiğim zaman kendi nedenlerimi anlamamıştım. Keder içinde öyle bir kaybolmuştum ki, pes etmiş olduğumu farketmemiştim. Karanlıkaltı 'na girdiğimde cesurca davranmış falan değildim, zira kalbimin en derin köşesinde sanki kaybedecek hiçbir şeyim kalmamış gibi hissediyordum. Wulfgar 'in yasını tutmak için kendime izin vermemiştim. Bunun doğurduğu boşluk duygusu irademi ve işlerin yoluna girebileceğine olan inancımı çalıp götürmüştü.

Cesur kimseler umutlarını yitirmezler.

Aynı şekilde Cattibrie ile birlikte beni kurtarmaya gelen Artemis Entreri de cesur davranmış değildi. Onun hareketleri katıksız bir çaresizlikten ileri geliyordu, zira eğer Menzober-ranzan 'da kalırsa akıbeti kesinlikle feci olurdu. Entreri 'nin amaçları her zaman olduğu gibi tamamen bencilceydi. Kurtarma girişimiyle birlikte benim peşimden gelmesinin hayatta kalmak için elinde bulunan en büyük şans olduğunu bilerek mantıklı bir seçim yapmıştı. Onun kurtarma girişimi hesap kitap meselesiydi, cesaret değil.

Cattibrie ahmak drow dostunu kurtarmak için Mithril Salonundan kaçtığı zaman Wulfgar için duyduğu kederi gerçekten aşmıştı. Yas tutma süreci Cattibrie için bir kısır döngü halini almıştı ve ondan sonraki hareketleri sadece sadakatinden ileri geliyordu. Kaybedecek çok şeyi vardı, ama yine de bir dostunun uğruna vahşi Karanlıkaltı 'na inmişti.

Bunu Baenre Evinin zindanlarında onun gözlerinin içine ilk bakışımda anladım. Cesaret kelimesinin manasını tam olarak o anda öğrendim.

Ve Wulfgar 'm ölümünden beri ilk defa ilham duymaya başladım. Avcı olarak vahşice, acımasızca dövülmüştüm. Ama bu, sadık dostumun gözlerinin içine bakana ve savaşçının gözlerine yeniden sahip olana kadar sürdü. Boyun eğişim ve kaderimi kabullenirim gitmişti; eğer Baenre Evi kurbanını alırsa ve kalbi Lloth 'a armağan ederse herşeyin iyi olacağı konusundaki inancım da gitmişti.

O zindanda iyileştirme iksirleri mahvolmuş vücuduma güç verirken; sert yüzlü ve kararlı Cattibrie 'in görüntüsü de kalbime güç getirdi. İşte o zaman direnmeye, ezici şartlara karşı savaşmaya ve en önemlisi kazanmak için savaşmaya ant içtim.

Cattibrie'i gördüğümde kaybedeceğim ne kadar çok şey olduğunu hatırladım.

-Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 23

DUK-TAK

Cattibrie bir ok çekmek için sadağına uzandı, sonra kendisini savunma amacıyla yayını kaldırdı. Tam bu sırada büyülü değneğin içinden yeşil renkli bir balçık topu fışkındı ve üzerine doğru uçtu.

Cattibrie'in yayı aniden sıkıca göğsüne yaslandı ve genç kadın geriye doğru uçarak sertçe duvara çarptı. Bir kolu göğsüne, diğeri ise kalçasına bastırılmış bir halde yapışmıştı ve bacaklarını kıpırdatamıyordu. Duvardan aşağı düşemiyordu bile!

Haykırmaya çalıştı, ama çenesini kıpırdatamıyor ve bir gözünü açamıyordu. Diğer gözüyle zar zor görebiliyor ve her nasılsa nefes almaya devam edebiliyordu.

Entreri kılıcı ve hançerini hazır bir şekilde kaldırarak hızla döndü. Yana doğru dalışa geçip odanın orta kısmında bulunan Cattibrie'in önüne yuvarlandı. O sırada üç tane dişi drowun içeri girdiğini ve içlerinden ikisinin doldurulmuş arbalet tabancalarını kendisine doğru kaldırıp nişan aldıklarını gördü.

Çevik kiralık katil tekrar yuvarlanıp ayağa kalktı ve sanki düşmanlarının üzerine atılacakmış gibi yükselerek ilerledi. Sonra kılıcını önden savurarak aşağı eğildi.

Usta dişi drowlar, kiralık katilin numarası karşısında atışlarım beklettikten sonra tekrar nişan aldılar. İlk ok Entreri'nin omuzuna saplandı ve onu beklediğinden de şiddetli bir şekilde sarstı. Aniden vücut devinimi kayboldu ve irkilerek dimdik bir halde duruverdi. Kara çatallar halindeki elektrik enerjisi okun üzerinden kıvılcımlar saçan dokungaçlar gibi

vücuduna yayılarak Entreri'yi çarptı ve birkaç adım gerilemesine sebep oldu.

İkinci ok göbeğine saplandı ve ilk batışında kiralık katile büyük bir acı vermese bile, bunun ardından büyük bir elektrik patlaması oldu ve Entreri'yi geriye doğru fırlatarak yere serdi. Kılıcı elinden kurtulup uçuşa geçti ve duvara yapışıp kalmış olan Cattibrie'ı kılpayıyla atlattı.

Entreri genç kadının ayağının dibinde durdu. Mücevherli hançerini hâlâ sıkı sıkıya tutmaktaydı ve derhal silahı fırlatması gerektiğini düşündü. Ama o elindeki parmakların istençdışı bir şekilde seğirişini ve hançer üzerindeki hakimiyetinin gitgide zayıflayışını hayretler içinde izledi. Silahı kaldırmak için koluna emir verdi, ama kasları ona cevap vermedi ve hançer titreyen elinden kısa süre içinde kayıp düştü.

Kafası karışmış ve korkmuş bir halde Cattibrie'ın ayağının dibinde taşın üzerinde yatıp kaldı. Hayatında ilk defa sıkı eğitimli savaşçı kasları onun iradesine cevap vermiyordu.

Drizzt'in ilgisini üzerinde tutan kişi, diğer iki Drowun ortasındaki üçüncü dişiydi: Vendes Baenre, yani uzun günlerdir ona acımasızca işkence eden Duk-Tak. Drizzt zincir zırh yeleği önünde tutarak, gözlerini bile kırpmaya cesaret edemeden kıpırtısız durdu. Zalim Baenre evladının iki yanında bulunan dişiler arbalet tabancalarını bıraktılar ve parlak kılıçlarını çektiler.

Vendes hızla ve sessizce birşeyler mırıldanırken, Drizzt geriye doğru uçmayı ya da büyülü bir yolla kıpırdamadan tutulmayı bekledi.

"Yürekli dostların varmış," diye alaycı bir şekilde belirtti zalim asilzade, mükemmel bir Ortak Lisan kullanarak.

Drizzt büyünün doğasını işte o zaman anladı. Vendes'in, Entreri ve Cattibrie ile iletişim kurmasını sağlayan bir tılsımdı bu.

Entreri'nin ağzı garip bir şekilde hareket etti ve yüzündeki ifade söylemek istediği şeyi kelimelerden çok daha iyi açıklıyordu. "Kutsal tören?"

"Hakikaten," diye yanıtladı Vendes. "Annem, kız kardeşlerim ve birçok davetli matron ana tören salonunda toplandılar. Ben törenin başlangıcında izinliydim ve daha sonra onlara Drizzt Do'Urden'i götürme emri aldım." Drizzt'e göz attı ve müthiş derecede memnun gibi göründü. "Görüyorum da senin şu dostların iyileştirme iksirlerini boğazından aşağı boca ederek beni bu işten kurtarmış

"Gerçekten de Baenre Evine kolayca girip en değerli esirimizi kaçıracağınızı ve öylece çıkıp gideceğinizi mi sandınız yani?" diye Entreri'ye sordu Vendes. "Daha örümcek ağı çitini geçmeden önce tespit edildiniz- ve o pis ellerini kardeşimin maskesine nasıl attığın konusunda da bir sürü sorgulama yapılacak! Gromph ya da belki de o tehlikeli Jarlaxle'ın cevap verecekleri pek çok soru olacak.

"Sana da hayret ettim, kiralık katil," diye devam etti. "Şöhretin senden önde gidiyor- daha iyi bir performans beklerdim. Değerli avımızı sadece erkeklerin korumasının ne demek olduğunu anlayamadın mı?"

Drizzt'e baktı ve kafasını salladı. "Yol üzerine diktiğim o sahte muhafızlar elbette ki harcanabilir nitelikteydi," dedi. Drizzt hiçbir harekette bulunmadı, yüz ifadesinde hiçbir cevap yoktu. İyileştirme iksirleri işlerini yaparken gücünün geri döndüğünü hissediyordu. Ama Vendes ile yanında bulunan yüksek donanımlı, eğitimli dişiler karşısındayken bu gücün pek birşey değiştirmeyeceğini farketti. Kolcu zırh yeleğe küçümser gözle baktı- ellerinde tutarken ona hiçbir faydası olmazdı.

Entreri'nin zihni şimdi daha net bir şekilde çalışıyordu, ama vücudu değil. Elektrik şokları devam ediyor, yapmak istediği her türlü hareketi alt ediyordu. Fakat Vendes'in dediği bir sözden sonra bir elini kesesinin içine atmayı başarmıştı, bu zayıf bir umudun habercisiydi.

"İnsan kadının hayatta olduğundan şüpheleniyorduk zaten," diye açıkladı Vendes, "büyük ihtimalle Jarlaxle'ın elinde olduğunu düşünüyorduk- ve bize bu kadar kolay bir şekilde teslim edileceğini hiç ummuyorduk."

Entreri, Jarlaxle'ın kendisini aldatmış olup olmadığını düşünmeden edemedi. Yoksa paralı asker bütün bu planı sadece Cattibrie'ı Baenre Evine teslim etmek için mi uydurmuştu? Bu Entreri'ye hiç mantıklı gelmiyordu-

ama şu geçen son birkaç saat içinde Jarlaxle’ın yaptığı hiçbir davranış mantıklı gelmemişti zaten.

Cattibrie'ın sözünün edilmesi Drizzt'in gözlerindeki ateşleri biraz canlandırdı. Genç kadının burada, Menzoberranzan'da olduğuna, onun peşinden gelerek bu kadar çok şeyi riske atmış olduğuna inanamıyordu. 'Guenhwyvar nerede peki?' diye merak etti. 'Yoksa Bruenoı ile Regis de Cattibrie ile birlikte mi geldi?'

Yeşil balçığın içine sıkışıp kalmış olan genç kadına bakarken yüzünü buruşturdu. Ne kadar da savunmasız, çaresiz görünüyordu.

Bakışlarını Vendes'e doğru çevirdiğinde Drizzt'in lavanta renkli gözlerindeki alevler daha da parladı. Kendisine işkence eden bu dişiye duyduğu korku kaybolmuştu. Herşeyin bu şekilde sona ermesine artık razı değildi.

Drizzt hızlı bir hareketle zırh takımını yere bıraktı ve palalarını çekip çıkarttı.

Vendes'den gelen bir onayla birlikte iki dişi Drizzt'in üzerine atılıp iki yandan etrafını sardı. Birisi kılıcıyla Parıltı'nm kıvrımlı metaline hafifçe vurarak Drizzt'e silahı bırakması gerektiğini ifade etti. Kafasını eğip Parıltı'ya baktı ve mantığı buna itaat etmesini söyledi.

Fakat bunun yerine palayı geniş bir yay çizecek şekilde savurdu ve dişi drowun kılıcını kenara ittirdi. İkinci palası aniden yükseldi ve diğer taraftan gelecek olan bir hamleyi daha başlamadan önce mağlup etti.

"Seni, ahmak!" diye ona haykırdı Vendes, bariz bir neşeyle. "Senin nasıl dövüştüğünü görmeyi o kadar çok istiyordum ki, Drizzt Do'Urden- Dantrag seni katletmekle epey ilgili de!"

Kadının bu sözleri söyleyiş tarzı sonucunda Drizzt, Vendes'in yaşanması muhtemel olan o dövüşü acaba kimin kazanmasını istediğini merak etti. Fakat bu kaotik dünyanın sonsuz entrikalarını düşünüp taşınacak kadar vakti yoktu, hele hele iki yandan bastıran dişi drowlar varken.

Vendes ondan sonra drow lisanına döndü ve askerlerine Drizzt'i feci şekilde tartaklamalarını, ama onu öldürmemelerini emretti.

Drizzt bir pervane gibi aniden döndü ve kılıçları havada tehlikeli bir yay çizdi. Aniden dönmeyi kesti ve sol tarafında duran dişi Drowa şiddetli bir darbe savurdu. Küçük bir darbe indirmeyi başardı, ama muhteşem drow zırhına hiç zarar veremedi- ki Drizzt'in üzerinde o zırhlardan yoktu.

Bunun ardından Drizzt'in sağ tarafını çenten bir kılıç sayesinde bu gerçek kanıtlanmış oldu. Yüzünü buruşturdu ve kendi ekseni çevresinde geri döndü. Arka tarafa doğru savurduğu kesik darbesiyle az önce derisini çenten kılıcı önemli bir zarar veremeden savuşturdu.

* * *

Entreri, Vendes'in de askerleri kadar dövüşe yoğunlaşmış olması için dua ediyordu. Zira yaptığı her hareket dengesiz ve sakarca görünüyor, göze batıyordu. Yine de örümcek maskesini kesesinden çıkartıp zangır zangır titreyen elinde tutmayı başardı. Sonra yukarı doğru uzandı ve Cattibrie'in kemerini kavradı.

Titreyen parmaklarıyla kemere tutunamadı ve zemine geri yığıldı.

Vendes onun olduğu yöne doğru kaygısız bir bakış atıp sırıttı -görünüşe bakılırsa maskeyi farketmemişti- ve dövüşü izlemeye geri döndü.

Entreri yarı yarıya duvara dayanmış bir halde oturdu. Bu berbat drow büyüsünden korunmak için kendisini kontrol etmeye çalıştı, ama bütün çabaları boşunaydı; zira kasları hâlâ istençdışı bir şekilde seğirmeye devam ediyordu.

Kılıçlar mümkün olan her açıdan Drizzt'in üzerine doğru savruluyordu. Bir tanesi canını yakarak yanağım çizdi. Mükemmel bir u-yum içinde çalışan usta dişiler Drizzt'i köşeye sıkışmış bir halde tutuyor ve ona manevra yapabileceği kadar yer bırakmıyorlardı. Yine de Drizzt'in savuşturma hamleleri mükemmeldi ve Vendes, her ne kadar boşu boşuna olsa bile onun göze çarpan gayretini takdir ediyordu.

Drizzt ciddi bir sorunla karşı karşıya olduğunu biliyordu. Zırhsızdı ve büyülü iksirler damarlarında dolaşmaya devam ediyor olsa bile hâlâ zayıftı. Kendisini böylesine güçlü bir ikili baskıdan kurtarabilecek pek az numarası vardı.

Bir kılıç aşağıdan geldi; Drizzt silahı engelledi. Başka bir kılıç öteki taraftan aşağı indi. Ama Drizzt havaya sıçrarken aynı zamanda eğildi ve Panltı'yı kaldırıp darbeyi savuşturdu. Diğer palası ise önünde ileri geri savruldu ve her iki dişiden de gelen orta seviyeli iki hamleyi alt ederek dörtlü savuşturma kombinasyonunu tamamladı.

Ancak amansız saldın devam ederken ve onu geride durmaya, kullanışsız açılarla kılıç savurmaya zorlarken Drizzt herhangi bir saldırı hamlesiyle karşılık veremiyordu.

Zıpladı ve eğildi, kılıçlarını bir o yana bir bu yana salladı ve her nasılsa o acı verici kılıçların savunmasız vücuduna herhangi bir delik açmasını engelledi. Fakat aldığı küçük yaralar üstüste eklenmeye başlıyordu.

Kolcu, Cattibrie'a hüzünlü bir bakış attı. Kısa süre sonra kızın yüzleşeceği manzaranın düşüncesiyle dehşete kapıldı.

* * *

Entreri beyhude savaşını vermeye devam etti. Derken bu güçlü tılsımı savaşarak alt edemeyeceğini düşünerek bir anda mağlup olup yığıldı.

Ama kiralık katil tehlikeli Calimport'un sokaklarında mağlubiyeti kabul ederek hayatta kalmamış, güney şehrinin yeraltı dünyasında liderlik mevkisine yenilgiye razı olarak yük-selmemişti. Fikrini değiştirdi, kendisine sunulmuş olan sınırlar çerçevesinde çalışması gerektiğine karar verdi.

Entreri'nin kolu yukarı doğru hjzla uzandı. Parmakları hiçbir şeyi kavrayamadı- zaten kavramaya da çalışmamıştı. Bunun yerine kolunu savurup yapışkan balçığa sertçe vurdu.

İhtiyaç duyduğu tutunma bundan ibaretti.

Entreri olağanüstü bir çaba sarfederek yapışmış kolunu kıvırdı ve kendisini yarı yarıya yukarı çekip duvarda kısıp kalmış olan kadının yanına yükseldi.

Adamın ne yapmaya niyetli olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan Cattibrie onu umutsuz ve çaresizce izliyordu. Hatta kiralık katilin serbest olan kolu yukarı doğru savrulduğunda, onun kendisine vurmaya niyetli olduğundan korkan Cattibrie irkildi ve kafasını eğmeye çalıştı (fakat tabii ki de kafasını bir santim bile kıpırdatamadı).

Adamın serbest elinde duran şey mücevherli hançer değil, örümcek maskesiydi ve maske kafasının üzerine geldiğinde Cattibrie adamın ne yaptığını anlamaya başladı. Maske yapışkan balçığa takılmış olduğu için ilk başta aşağı kaymadı, ama sonra maskenin güçlü büyüsü karşısında yeşil renkli çamur çözülmeye başladı.

Açıkta olan tek gözü önce balçıkla, sonra da örümcek maskesinin en alt kısmıyla kapandığında Cattibrie tam anlamıyla kör oldu.

Bir saniye sonra diğer gözü pat diye açılıverdi.

* * *

Dişiler hain erkeğin inatçı savunmasına karşı daha da vahşice saldırırken dövüş şiddetleniyor, havada kıvılcımlar uçuşuyordu.

"Bitirin şu işi!" diye hırladı sabırsız Vendes. "Alaşağı edin, ki ahmak kadını Lloth'a kurban edişimize tanık olması için onu tören salonuna kadar sürükleyelim!"

Vendes'in diyebileceği hiçbir şey, Drizzt Do'Urden'e yapabileceği hiçbir tehdit, bunun kadar ahmakça olmazdı. Cattibrie'in, biricik masum Cattibrie'in o feci ve sefil Örümcek Kraliçeye kurban edilmesi bahsi Drizzt'in kaldıramayacağı kadar büyük birşeydi.

Artık Drizzt Do'Urden değildi. Zira ırksal kimliği, içinden dolup taşan yabani avcının vahşi içgüdüleriyle yer değiştirmişti.

Sol tarafındaki dişi başka bir karşı saldırıyla üzerine geldi. Ama sağ tarafındaki dişi drow daha cüretkar bir hareket sergileyip kılıcını Drizzt'in palasının uç kısmından daha öteye doğru bastırdı.

Bu kurnaz bir hamleydi, ama avcının yükselmiş olan hassasiyeti karşısında o kılıç neredeyse ağır çekim hareket ediyor gibiydi. Drizzt kılıcın uç kısmının savunmasız karnına birkaç milim daha yaklaşmasına izin verdikten sonra sol elindeki palasını hızla harekete geçirerek kılıcı savuşturdu ve yukarı kaldırmış olduğu kolunun altından geçirdi. Bu sırada diğer palası dişinin ikinci kılıcıyla ilgileniyordu.

Sonra palaları güçlü bir çapraz savuşturma hamlesi sergileyip hedef değiştirdi. Böylece sol palası yukarı doğru çaprazlama yükselirken sağ palası aşağı doğru çaprazlama savruldu.

Dosdoğru ileri atılarak dizleri üzerinde dalışa geçti. En yakınındaki düşmanın vücudunu kalkan olarak kullandı ve diğer dişinin kendisine darbe indirmesini engelledi. Sağ elini içeri doğru kıvırıp becerikli bir şekilde palayı çevirdi ve böylece düşmanının bacağının dış kısmını yararak dizini büktü. Drizzt sol eliyle yumruk savurup dişi drowun göbeğine vurdu ve ağırlığını bükülmüş bacağı üzerine vermesini sağlayıp onu yere devirdi.

Hâlâ dizleri üzerinde duran kolcu, diğer dişi hızla saldırırken çılgınlar gibi döndü ve sol kılıcıyla darbeler savurdu.

Dişi drow çok yüksekteydi. Pala bir kılıcı uzaklaştırdı, ama diğer kılıç daha aşağıdan geliyordu.

Avcının ikinci palası onu durdurdu ve kıvırıp yana doğru çevirdi, fakat dişi drow Drizzt'in derisini yarıp kaburgalarından birisini çentmeyi başardı.

Savuşturma ve saldırı hamleleri bir ileri bir geri savrulmaktaydı. Avcı, aldığı en yeni ve en ciddi yaranın acısını hiç hissetmiyordu. Bu, Vendes'e imkansız gibi görünüyordu, ama Drizzt bir ayağını yere sabitlemeyi ve kısa süre içinde ayağa kalkıp hünerli rakibiyle eşit şartlar altında karşılaşmayı başardı.

Diğer dişi yerde kıvranıyor, yarılmış bacağını tutuyor ve kolunu ise deşilip açılmış karnının üzerine bastırıyordu.

"Yeter!" diye haykırdı Vendes, büyülü değneğini Drizzt'e doğru çevirerek. Muhteşem bir dövüş izleyip tadını çıkartıştı, ama elindeki dişi askerleri kaybetmeye hiç niyetli değildi.

"Guenhwyvar!" diye keskin bir haykırış duyuldu.

Vendes yana doğru dönüp insan kadına -örümcek maskesini takmış olan insan kadına!- baktı. Kadın yere sinmişti ve yapışkan balçıktan uzaklaşmaktaydı. Cattibrie büyülü heykelciği yere bırakarak ve orada duran hançeri alarak duvarın yanından hücuma geçti.

Vendes içgüdüsel olarak başka bir yapışkan balçık küresi yolladı. Ama görünüşe göre balçık küresi hücum eden kadının içinden geçip gitti ve hiçbir zarar veremeden duvara yapışıp kaldı.

Yönünü biraz şaşıran ve dengesini kaybeden Cattibrie, sadece hançeri önünde tutarak ileri doğru dalışa geçti. Ven-des'in elini çentmeyi başardı, ama büyülü değnek hızla gelip darbeyi savuşturdu ve ölümcül hançerin saplanmasını önledi.

Cattibrie, drowun bel kısmına sertçe çarptı ve iki kadın da yere yığıldı. Cattibrie dişi drowu sıkıca kavramaya çalışıyor, Vendes ise ondan kurtulmak için vahşice tekmeler savurup debeleniyordu.

* * *

Drizzt'in palaları geriye kalan dişi drowun kılıçlarına o kadar hızlı vurdu ki, hepsi tek bir çınlama sesi gibi çıktı. Dişi bir süreliğine onun hiddetli saldırısıyla başa çıkmayı başardı, ancak saplama ve kesik sağanağına karşı sergilediği savuşturma hamleleri gitgide daha da gecikmeye başladı.

Kılıçlarından birisi sağ tarafa doğru savrulup Parıltı'yi engelledi. İkinci kılıcı yukarı yükseldi ve Drizzt'in yandan saplanan öteki palasını savuşturdu.

Ama aslında ikinci pala saplama hamlesi yapmıyordu, böylece dişinin kılıcı yana savrulmuş oldu. Dişi drow bu dövüş hilesini farketti ve silahını durdurup geri çekti.

Çok geç kalmıştı. Drizzt'in palası kaliteli örgü zırhtan içeri saplandı. Drizzt her türlü karşı saldırıya açıktı, ama acımasız pala kalbine saplandığında dişi Drowun hiç gücü kalmadı, hayatı tükendi. Drizzt kılıcı çekip çıkartırken dişi drow titreyip sarsıldı.

* * *

Gaddar Drowun bacaklarını sıkı sıkıya kavrayan Cattibrie'in kafasına bir yumruk yağmuru yağıyordu. Örümcek maskesi kayıp dönmüştü ve Cattibrie etrafını göremiyordu, ama eğer Vendes'in elinin altında bir silahı bulunsaydı başının esas o zaman dertte olacağım biliyordu.

Cattibrie tek elini körlemesine yukarı kaldırdı ve Drowun bileğini kavramaya çalıştı. Fakat Vendes bu harekete karşı fazlasıyla hızlıydı ve sadece kolunu kaldırıp kaçırmakla kalmadı, aynı zamanda bir bacağını da kurtarmayı başardı. Bacağını kıvırıp tekme attı ve Cattibrie bayılacak gibi oldu.

Vendes güçlü bir şekilde üzerine abanıp sıyrıldı. Böylece Cattibrie kendisinden aniden uzaklaşan bacakları kavramaya çalışıp debelendi. Genç kadın baş belası maskeyi yüzünden çekmek için sadece bir anlığına duraksadı, sonra Vendes'in ayaklarının kendisinden uzaklaştığını görünce itirazla haykırdı. Baenre evladı hızla ayağa kalktı ve odadan çıkmak üzere koşturmaya başladı.

Cattibrie bu drowun kaçmasına izin vermesinin ne sonuçlar doğuracağını kolayca kavrayabiliyordu. İnatla kollarını yere koydu ve ayağa kalkmaya davrandı. Ama bir el tarafından hafifçe yere doğru geri itildi. Cattibrie düşman Drowu takip etmek için koşturan Drizzt Do'Urden'in çıplak ayağının taş zemine bastığını gördü.

Drizzt koridora çıktığında garip bir şekilde vücudunu kıvırdı. Kendisini öyle bir şiddetle geriye doğru fırlattı ki, Cattibrie onun sanki bir ipe takılıp yere devrildiğini sandı. Fakat yeşil renkli bir balçık küresi hiçbir zarar

vermeden üzerinden uçup geçtiğinde, Drizzt'in bu hareketi kasten yapmış olduğunu anladı.

Drizzt bacaklarını yukarı savurup altına aldı ve sıçrayan bir kedi gibi ileri fırladı.

Ve sıçrayan bir kedi, yani Guenhwyvar, Cattibrie'ın üzerinden aşıp koridora dalarak onu takip etti. Patileri taş zemine değdiği anda o kadar muhteşem bir açıyla dönüş yaptı ki, Cattibrie gözlerini kırpıştırarak hayal görüp görmediğini merak etti.

"Nau!" Sonu gelmiş olan Drowun itiraz çığlığı koridordan yankılandı. Vendes'in işkence ettiği, acımasızca dövdüğü o savaşçı şimdi gözlerinde intikam ateşleriyle birlikte tepesine binmişti işte.

Drizzt'e yardım etmek için gözü dönmüş olan Guenhwyvar kolcunun hemen arkasından geldi. Ama kedinin dövüşe katılmak için harcadığı o kısacık an içinde Drizzt'in palası çoktan Vendes'in karnına saplanmıştı bile.

* * *

Yan taraftan gelen bir inleme sesi Cattibrie'ın ilgisini çekti. Yaralı dişi drowun düşürdüğü silahlarına doğru süründüğünü gördü.

Cattibrie derhal emekledi ve bacaklarını Drowun boynuna dolayıp bütün gücüyle sıktı. Drowun abanoz renkli iki eli de yukarı kalkıp tırmık ve yumruk attı. Ama sonra dişi Drow sakinleşti ve Cattibrie düşmanının teslim olduğunu düşündü-tabii Drowun dudaklarının hafifçe kıpırdadığını görene kadar.

Bir büyü yapmaktaydı!

Cattibrie tamamen içgüdüsel bir şekilde parmaklarını ardarda Drowun gözlerine batırdı. Büyü sözlerinin mırıltısı acı ve itiraz feryatlarına dönüştü. Cattibrie bacaklarını daha da sıkıca kenetlediğinde ise sadece bir hırıltı halini aldı.

Cattibrie yaptığı bu işten cömert kalbinin en derinine kadar nefret ediyor, öldürmek onu tiksindirici geliyordu. Özellikle de böyle bir savaş sonrasında ıstırap dolu saniyeler, belki de dakikalar boyunca düşmanının boğulmasını izlemek zorunda olmasından nefret ediyordu.

Entreri'nin hançerinin pek uzakta olmadığını gördü ve silahı kavradı. Ölümcül silahı saplarken, hiddet ve kaybolmuş masumiyetin gözyaşları mavi gözlerine doluverdi.

* * *

Guenhwyvar kayarak durdu ve Drizzt sapladığı kılıcı sertçe çekerek bir adım geriledi.

"Nau " diye tekrarladı, afallamış olan Vendes drow dilinde 'hayır' anlamındaki kelimeyi kullanarak. Zâlim Duk-Tak işte o zaman Drizzt'in gözüne küçücük gözüktü. Neredeyse sefil bir haldeydi, acı içinde iki büklüm olmuştu ve zangır zangır titriyordu.

Drizzt'in ayağının dibine devrildi. Ağzı hareket edip itiraz sözcüğünü bir kez daha şekillendirdi, ama nefesi kesilmiş dudaklarından hiç ses çıkmadı ve gözlerindeki parıltı sonsuza dek kaybolup gitti.

BÖLÜM 24

KAFA ÖNDE

Drizzt hücresine geri döndüğünde Cattibrie'in hâlâ taş zeminde yatmakta olduğunu gördü. Örümcek maskesi elindeydi ve solunumunu bir düzene

sokabilmek için derin derin nefes alıyordu. Onun ardında Entreri, balçıklı duvara yapışmış olan tek kolundan garip bir şekilde asılmış duruyordu.

"Bu onu aşağı indirir," diye açıkladı Cattibrie, maske Drizzt'e fırlatarak.

Drizzt maskeyi aldı, ama hiçbir harekette bulunmadı. Aklında kiralık katili serbest bırakmaktan başka bir sürü şey dönüp duruyordu.

"Regis söyledi," diye açıkladı Cattibrie, bu kadarı yeterince bariz göründüğü halde. "Onu zorla konuşturdum."

"Tek başına mı geldin?"

Cattibrie kafasını salladı ve başka bir dostunun tehlike altında veya ölmüş olabileceğini düşünen Drizzt bir anlığına neredeyse bayılacak gibi oldu. Ama Cattibrie, Guenhwyvar'ı işaret etti ve drow kolcu rahat bir nefes aldı.

"Sen bir ahmaksın," diye yanıtladı Drizzt. Bu sözleri olanlara inanamadığmdan ve hüsran içinde olduğundan dolayı söylemişti. Cattibrie'a hiddetle kaşlarını çatarak baktı, kadının bu yaptığı şeyden onun hiç memnun olmadığını bilmesini istiyordu.

"Senin kadar değil," diye hüzünlü bir gülümsemeyle lafı yapıştırdı genç kadın. Bu gülümseme Drizzt'in kaşları çatık ifadesini silip süpürdü. Kara elf bu denli kötü şartlar altına olsa bile, Cattibrie'ı bir kez daha gördüğü için neşeyle dolmuş olduğunu inkar edemezdi.

"Bu konuyu şimdi mi konuşmak istiyorsun?" diye sordu Cattibrie, hâlâ gülümsemeye devam ederek. "Yoksa Mithril Salonuna dönene kadar beklemek ister misin?"

Drizzt bir cevap vermedi, sadece kafasını salladı ve bir elini gür saçları arasına daldırdı. Derken örümcek maskesine, sonra Entreri'ye baktı ve kaşlannı tekrar çattı.

"Anlaşmamız var," diye çabucak araya girdi Cattibrie. "O beni sana getirdi ve ikimizi de dışarı çıkaracağını söylüyor. Biz de onu yüzeye geri

götüreceğiz."

"Peki oradan sonra?" diye sormadan edemedi Drizzt.

"O kendi yoluna, biz kendi yolumuza," diye sertçe yanıtladı Cattibrie, sanki söylediği söze inanabilmek için kendi sesini güçlü bir şekilde duymaya ihtiyacı varmış gibi.

Drizzt tekrar maskeye ve kiralık katile şüpheyle baktı. Artemis Entreri'yi yüzey dünyasında serbest bırakma fikri soylu kolcunun içine sinen birşey değildi. Drizzt'in hareketlerinden dolayı daha kaç kişinin başı belaya girecekti? Daha kaç kişi adı Artemis Entreri olan karanlık yüzünden dehşete kapılacaktı?

"Ona söz verdim," dedi Cattibrie, dostunun tereddütüne cevaben.

Drizzt işin sonuçlarını düşünmeye devam etti. Onları bekleyen yolculukta, özellikle de Baenre ev sahasından dışarı çıkarken büyük ihtimalle patlak verecek olan dövüşte Entre-ri'nin sağlayacağı faydaları inkar edemezdi. Drizzt daha önce buna benzer şartlar altında Entreri'yle omuz omuza savaşmıştı ve ikisi birlikteyken tek kelimeyle harika iş çıkarmışlardı.

Yine de...

"İyi niyetle geldim," diye kekeledi Entreri, zar zor kontrol edebildiği dişleri arasından. "Ben onu... ben onu kurtardım." Serbest olan kolu sanki Cattibrie'ı işaret edecekmiş gibi seğirdi, ama aniden ve şiddetle geri çekilip duvara çarpıverdi.

"O zaman senden söz alacağım," diye önerdi Drizzt, adama doğru ilerleyerek. Bu konuyu üstelemeye ve yüzeye çıktığında karanlık geçmişine karşı savaşmak zorunda kalsa bile şeytani işlerine bir son vereceğine dair Entreri'den kesin bir söz almaya niyetliydi. Fakat Entreri onun neyin peşinde olduğunu gördü ve sözünü kesti. Aniden yükselen hiddeti kaslarını geçici bir süre kontrol etmesini sağlamıştı.

"Hiçbir şey!" diye hırladı. "Sadece ona önerdiğim anlaşma!"

Drizzt derhal döndü ve ayağa kalkıp yayına doğru ilerleyen Cattibrie'a baktı.

"Söz verdim," diye daha vurgulu bir şekilde yanıtladı genç kadın, drowun şüpheli bakışlarına karşı gelerek.

"Ve gitgide... zamanımız... azalıyor," diye ekledi Entreri.

Kolcu son iki adımı hızla attı ve maskeyi Entreri'nin kafasına geçirdi. Adamın kolu balçığın içinden kurtuldu ve ayakta durabilecek kadar dahi kontrol sağlayamayan Entreri yere düştü. Drizzt geriye kalan iksir şişelerine yöneldi, kiralık katilin kaslarını tekrar kontrol etmesini sağlayacaklarını umuyordu. Entreri'yi yüzey dünyasına çıkartmanın doğru karar olduğu konusunda hâlâ emin değildi. Ama oyalanıp da bu konuyu enine boyuna tartışamayacağına karar verdi. Entreri'yi serbest bırakacaktı ve üçü Guenhwyvar ile birlikte önce ev sahasından, sonra da bu şehirden kaçacaklardı. Diğer sorunlarla sonra ilgilenilmesi gerekiyordu.

Zaten eğer iksir şişeleri kiralık katile yardımcı olmazsa bütün bunlar anlamsız kalacaktı, zira Drizzt ile Cattibrie'ın adamı buradan dışan taşıması imkansızdı.

Ama Entreri daha seramik şişelerden aldığı ilk yudumu bile bitirmeden önce ayağa kalkmayı başarabildi. Dartm etkisi geçiciydi, gitgide azalmaktaydı ve yeniden güç kuvvet veren iksir buna daha da hız katıyordu.

Drizzt ile Cattibrie, başka bir şişeciği paylaşarak içtiler ve Drizzt zırhını giydikten sonra geriye kalan altı şişeciğin iki tanesini kemerine koyup diğerlerini yol arkadaşlarına pay etti.

"Baenre Evinin büyük tepesinin etrafından dolaşm alıyız," dedi Entreri, kendisini yol için hazırlarken. "Hiç şüphesiz kutsal tören hâlâ devam etmekte, ama eğer üst kattaki ölü mino-torlar bulunmuşsa karşımızda bizi bekleyen bir asker güruhu bulacağımızın resmidir."

"Tabii kibirli Vendes buraya tek başına gelmediyse," diye yanıtladı Drizzt. Kolcunun ses tonu ve kiralık katilin cevaben attığı bakış, ikisinin de bu ihtimalin pek zayıf olduğunu düşündüklerini açık ediyordu.

"Kafa önde," diye önerdi Cattibrie. İki yol arkadaşı da ne olduğunu anlayamadıkları için genç kadına baktılar.

"Cüce usulüdür," diye açıkladı genç kadın. "Duvarı arkana alırsın, kafanı öne eğersin ve onunla yolunu açarsın."

Drizzt; Guenhwyvar'a, Cattibrie ile yayına, Entreri ile ölümcül silahlarına ve kendi palalarına baktı- esir kolcuyla dövüşme beklentisi içinde olan kendini beğenmiş Dantrag'ın Drizzt'in bütün eşyalarını bu kadar yakına yerleştirmiş olması ne kadar da iyiydi! "Bizi köşeye sıkıştırmış olabilirler," diye kabul etti Drizzt, "ama köşeye sıkıştırdıkları şeyin ne olduğunu anladıklarından şüpheliyim!"

* * *

Matron Baenre, Matron Mez'Barris Armgo ve K'yorl Odran, Baenre Evinin devasa ibadet salonundaki merkezi sunağın üzerinde dar bir üçgen halinde duruyorlardı. Dördüncü evden sekizinciye kadar olan hükümdar ailelerin matronlan ise bu üçünün etrafında bir çember oluşturmuşlardı. Menzoberranzan'in yönetici divanı olan bu seçkin grup, divan odası olarak kullanılan küçük ve gizli mağarada sık sık toplanırlardı. Ama dua etmek için asırlardır bir araya gelmemişlerdi.

Matron Baenre kendisini hakikaten de gücünün doruğunda hissediyordu. Hiçbiri hariç olmamak üzere hepsini bir araya getirmişti. Sekiz hükümdar aileyi ittifaka sokmuş ve böylece bütün Menzoberranzan'ı Mithril Salonunun fethi için kendisini takip etmek zorunda bırakmıştı. Akın ve ittifak konusunda inatçılık etmiş olan gaddar K'yorl bile gitgide büyümekte olan bu çılgınlığa kendisini cidden kaptırmış gibi görünüyordu. Törenin erken saatlerinde K'yorl kendisine hiçbir öneri sunulmadığı halde saldınnın başında bizzat kendisinin bulunmasını önermiş ve Mez'Barris Armgo -kendi evinden bir aşağıdaki ailenin liderinin Matron Baenre'nin gözünde daha iyi bir yer edinmesini istemediği için- derhal aynı teklifi sunmuştu.

Matron Baenre, Lloth'un kendisiyle birlikte olduğuna tüm şeytani kalbiyle inanıyordu. Diğerleri de Lloth'un o buruş kırış matron anayla birlikte olduğuna inanıyordu ve bu sebeple ittifak daha da sağlanılaşmış oluyordu.

Matron Baenre törenin sonraki bölümlerinde gülümsemesini gizlemek için çaba sarfetti. Vendes konusunda sabırlı olmakta zorlanıyordu. Ne de olsa kızını Drizzt'i getirmesi için yollamıştı ve Vendes, Drizzt'in bu dini toplantıdan muhtemelen sağ kurtulmayacağım anlayacak kadar deneyimliydi. Eğer Vendes şu anda esire biraz daha işkence etme özgürlüğünü kullanı-yorduysa bile Matron Baenre ona kızamazdı. Baenre, Drizzt'i törende kurban etmeyi planlamamıştı. Daha onunla oynayacak bir sürü oyunu vardı ve Dantrag'a Menzoberranzan'daki diğer bütün silah ustalarından daha iyi olduğunu kanıtlama şansı vermeyi çok istiyordu. Ama bu dini coşkunun olayların gidişatını tayin etmek gibi bir özelliği olduğunu biliyordu ve eğer durumlar Drizzt'in Lloth'a sunulmasını gerektirirse, o zaman idam hançerini seve seve kullanırdı.

Bu düşünce hiç de kötü değildi.

* * *

Dairesel yapının ön kısmındaki büyük kapıların ardında duran Dantrag ile Berg'inyon eşit derecede zor seçeneklerle karşı karşıya kaldılar. Bir muhafız sessizce içeri girdi, büyük tepede bir kargaşanın çıktığı, söylentiye göre birkaç minotorun öldürüldüğü ve Vendes ile refakatçilerinin aşağı katlara indiği haberini fısıldadı.

Dantrag önce aşağıya, sıralar halinde oturan kara elflere, sonra da merkezdeki yüksek platforma baktı. Diğer bütün kız kardeşleri aşağıdaydı, tabii ağabeyi Gromph da öyle (fakat Gromph'un içinde bulunduğu anaerkil sahneden çıkıp kurtulabilmek için bu bahaneyi seve seve kabul edeceğinden hiç şüphesi yoktu.) Kutsal tören doruklar ve vadilerden oluşan bir toplantıydı. Merkezi platform üzerinde gitgide daha hızlı daireler çizip ellerini çırpmakta ve çılgınlar gibi ilahi söylemekte olan matron analar, kesinlikle doruk noktasına doğru ilerliyorlardı.

Dantrag, Berg'inyonun talimat bekleyen gözlerine baktı. Genç Baenre'nin şimdi ne yapmalan gerektiğini kestiremediği barizdi.

Silah ustası, muhafız ile Berg'inyon'u da beraberinde götürerek ana salondan dışarı çıktı. Arkalarından çılgınlar gibi söylenen ilahi sesleri yükseldi ve bir kreşendo halini aldı.

'Olay mahalline git,' diye Berg'inyon'a eliyle işaret etti Dantrag. Zira sesini duyurmak için bağırması gerekliydi. 'Her-şey yolunda mı bak.'

Berg'inyon başıyla onayladı ve kertenkele bineğini bırakmış olduğu yere açılan gizli yan kapılardan birisine doğru kıvrımlı koridor boyunca ilerledi.

Dantrag hızla eşyalarını kontrol etti. Büyük ihtimalle Vendes durumu - tabii eğer bir durum varsa- kontrol altına almıştı. Ama Dantrag çok derinlerde, neredeyse kadının bunu ba-şarmamasını, Drizzt ile yapacağı dövüşün bir zorunluluktan doğmasını umut ediyordu. Dantrag'm bilinçli kılıcı da bu düşünceyle hemfikirdi ve silah ustası, silahtan gaddar bir açlık dalgası yayıldığını hissediyordu.

Dantrag düşüncelerini kapıp koyverdi. Öldürdüğü hainin cesedini kutsal törende bulunan Matron Baenre'ye götürecek, annesinin ve diğer bütün matron anaların (ve tabii seyirciler arasında oturmakta olan Uthegental Armgo'nun) onun hünerinin meyvelerine şahit olmalarını sağlayacaktı. Bu düşünce hiç de kötü değildi.

* * *

"Kafa Önde," diye sessizce tekrarladı Cattibrie, yoldaşlar mermer silindirin içinde giriş katına yükseldiklerinde. Guen-hvvyvar sıçramaya hazır bir şekilde kadının önünde yere sindi; Drizzt ile Entreri, silahlan hazır bir halde kedinin iki yanında durdular, Cattibrie da Taulmaril'i gerdi.

Mermer kapı yana doğru kayarak açıldığında karşılarında yüksek rütbeli bir dişi drow askerin durduğunu gördüler. Dişinin kırmızı gözleri faltaşı gibi açıldı ve Drow ellerini yukarı kaldırıp kendine siper etti.

Cattibrie'ın oku kara elfin cılız savunmasını yardı, vücudunu delip geçti ve onun ardında duran drowu da alaşağı etti. Guenhwyvar okun hemen ardından ileri atıldı, yere devrilen iki kara elfin üzerinden kolayca aştı ve onlann ardındaki bir kara elf güruhunun içine dalarak onları hallaç pamuğu gibi dağıttı.

Drizzt ile Entreri, parlayan kılıçlarını önlerinde savurarak aynı anda dışarı fırladılar ve iki ayrı yöne doğru döndüler. Sonra hızla Cattibrie'ın

görüş sahasına geri girdiler. İkisinin de silahları kanla lekelenmişti.

Cattibrie onların tam ortasından tekrar ateş etti ve çıkış koridorunun yolunu kesen sıska drow duvarında bir delik açtı. Sonra o da yoldaşlarının arasından dışarı fırladı. Genç kadının iki yanında durmuş olan Drizzt ile Entreri eşit derecede mükemmel kılıç danslan sergiliyorlardı. Tekrar ateş etti ve bir Drowu daire şeklindeki odanın yan kapılanndan birisine çiviledi. Entreri'nin hançeri bir kara elfin kalbine sertçe saplandı; Drizzt'in palaları rakibinin saldın hamlesine karşı çapraz bir şekilde yükseldikten sonra yine çapraz bir hareketle ters istikamette aşağı doğru inerek drowun boğazına net bir '**X**' çizdi.

Ama bu, Guenhwyvar'm gösterisiydi. Kalabalık odanın içinde, dünyadaki başka hiçbir şey, hırlayan ve pençeler atan üçyüz kiloluk bir hiddet topundan daha fazla zarar ziyan ve paniğe yol açamazdı. Guenhwyvar bir o yana bir bu yana atıldı, bir Drowun sırtını boylu boyunca yardı ve bir diğerini ise ayak bileğini ısırarak yere devirdi. Kedi odanın içinde ve koridorda yaptığı vahşi saldırı sırasında hiç kara elf öldürmedi, ama çoğunu yaraladı ve çok daha fazlasının dehşet içinde kaçışmasını sağladı.

Koridora ilk çıkan Cattibrie oldu.

"Lanet kapıya ateş et!" diye ona haykırdı Entreri. Ama genç kadının bu konuda teşvike hiç ihtiyacı yoktu ve böylece Cattibrie, daha kiralık katil sözlerini bitiremeden önce birinci ve ikinci oku fırlatmıştı bile. Üzerinde patlayan okların yarattığı kıvılcım yağmuru sebebiyle kapıyı pek seçemez oldu- ancak görebildiği kadarıyla kapı hâlâ sapasağlam yerinde duruyordu.

"Açıl, lanet olası, açıl!" diye haykırdı genç kadın, koridorda köşeye sıkışıp kalacaklarını düşünerek. Arkalarındaki odada patlak vermiş olan kaos dindiğinde düşmanları üzerlerine kapanacaktı. Sanki Cattibrie'ın korkularının altını çizmek istermişçesine koridor aniden kararıverdi.

Onlan sadece talihleri kurtardı, zira kadının bir sonraki oku kapının içindeki açma mekanizmalanndan birisine isabet etti ve kapı yukarı doğru kayarak açıldı. Hâlâ körlemesine koşan Cattibrie tökezleyerek Baenre ev sahasına çıktı. Drizzt, Entreri ve en son olarak da Guenhwyvar onun ardından hızla geldiler.

Birkaç kertenkele süvarisi olay mahalline doluşurken, arkalarında ışıktan kuyruklar bırakan parlak ev armaları görülüyordu. Dartlar etraflarındaki kayalara çarpıp 'klik' etmeye başladığında yoldaşların derhal seçim yapması gerekti. Entreri başı çekti. İlk düşüncesi ağ çitine doğru gitmek oldu, ama ellerinde sadece tek bir örümcek maskesi varken üçünün o engeli zamanında aşamayacaklarını anladı. Sağa doğru koşturup büyük tepenin yan tarafına geçti. Duvar pürüzlüydü, zira esasında bu bina dipdibe durmuş birkaç iri dikitten oluşan bir kümeydi.

Cattibrie ile Drizzt onun hemen ardından geldiler, ama kapının dışında duran Guenhwyvar gerisin geri döndü ve tekrar içeri dalıp takip üzerindeki kara elfleri dört bir yana dağıttı.

Entreri'nin zihni çılgınlar gibi çalışıyor, büyük ev sahasının genel yapısını anımsamaya, görev başında kaç tane muhafızın bulunabileceğini hesaplamaya ve bu muhafızların normalde nerelerde durduğunu kestirmeye uğraşıyordu. Geniş ev sahası bir yöne doğru neredeyse yarım mil, öteki yöne doğru ise çeyrek mil boyunca uzanmaktaydı ve muhafızların çoğu -eğer Entreri doğru bir seçim yapmışsa- olay mahalline yaklaşamayacaklardı bile.

Fakat şimdi evin bütün drowları etraflarını sarmış gibiydi. Kaçan esirlerin dört bir yanında gitgide yükselen bir kargaşa vardı.

"Gidecek hiçbir yer yok!" diye haykırdı Cattibrie. Bir cirit genç kadının az mesafe üzerinden geçip taşa çarptı ve Cattibrie, Taulmaril elinde hazır bir şekilde hızla döndü. Düşman kara elf çoktan harekete geçmiş, çitin yanındaki bir tepeciğin arkasına saklanmak için koşturuyordu. Ama Cattibrie yine de ateş etti. Büyülü ok taşı sıyırıp geçti ve çite çarpıp parçalanarak gümüş ve mor renkli olağanüstü bir kıvılcım yağmuruna sebep oldu. Bir anlığına genç kadın şansının yaver gittiğini ve engeli yarıp açtığını ümit etti. Ama kıvılcımlar dağılıp yok olduğunda, Cattibrie, güçlü çitin iplerinde en ufak bir çizik dahi bulunmadığını farketti.

Cattibrie yaptığı atışı gözden geçirmek için bir saniyeliğine duraksadı, ama arkasından gelen Drizzt ona sertçe tosladı ve onu koşmaya devam etmek zorunda bıraktı.

Kiralık katil bir başka dönemeci daha aldı ve karşı taraftan bir sürü drowun üzerlerine gelmekte olduğunu gördü. Düşmanlar bu kadar yakındayken açık ev sahasında koşturmak intihar demek olurdu ve geldikleri yerden ne ileri, ne de geri gidebiliyorlardı. Entreri yine de ileri atıldı, sonra sağa doğru keskin bir dönüş yapıp dikit tepeceğin üzerine sıçradı. Burası yukarı çıkan dar bir patikaydı ve çoğunlukla, muhteşem sarayın yontma işlerini yapmak için çalışan goblin köleler tarafından kullanılırdı.

Güney şehirlerindeki büyük evlerin yüksek ve dar olukları üzerinde koşmaya alışık olan kiralık katil için çıkıntılı patikada ilerlemek hiç zor değildi. Çevik ve dengeli Drizzt için de zor değildi. Fakat eğer Cattibrie üzerinde koştuğu yolun nasıl birşey olduğunu düşünmek için bir anlığına duracak olursa, muhtemelen devam edemezdi. Bir yanında gitgide yükselen derin bir uçurum ve diğer yanında eğri büğrü bir duvar bulunan kırkbeş santimlik bir çıkıntının üzerinde koşmaktaydılar. Ama kara elfler pek uzakta değildi ve kaçakların hiçbirisinin durup da yolu düşünecek zamanı yoktu. Cattibrie sadece Entreri'yi adım adım takip etmekle kalmadı, aynı zamanda düşmanlarının etrafa kaçışmasını sağlamak için aşağıda uzanan ev sahasına bir iki atış yapmayı da başardı.

Bir virajı aldıktan sonra kendisine bön bön bakan iki tane goblin işçiyle karşılaştığında Entreri bir engele çatmış olduğunu düşündü. Fakat dehşete kapılan köleler bu dövüşte hiçbir şekilde yer almak istemiyorlardı. Böylece çıkıntılı patikanın kenarından atladılar ve tepenin yamacından aşağı doğru hoplaya zıplaya yuvarlanmaya başladılar.

Bir sonraki dönemece geldiğinde, kiralık katil, devam eden patikanın birbuçuk metre ötesinde duran geniş ve görkemli bir balkon gördü. Entreri balkona doğru sıçradı ve tam o noktadan yukarı doğru çıkan, daha iyi oyulmuş bir merdiven tespit etti.

Entreri ayağını yere bastığı anda balkonun gerisinde tepenin duvarına gömülmüş olan kapıdan dışarı iki tane dişi kara elf fırladı. İlkini gümüş kuyruklu bir ok karşıladı ve odanın içine geri yolladı. Entreri ise diğeriyle çabucak ilgilenip, daha Drizzt ile Cattibrie balkona inmeden önce işini bitirdi.

Derken Guenhwyvar geldi. Panter şaşkına dönen üç yoldaşın üzerinden uçarak geçti ve merdivende başı çekti.

Yoldaşlar gitgide daha yükseğe çıktılar, yerden onbeş, otuz, altmış metre yükseldiler. Başka hiçbir seçenekleri olmadığı için oflayıp puflayarak koşmaya devam ettiler. Nihayet, yerden üçyüz metre yükseldiklerinde, dikit kaya bir sarkıt halini aldı ve merdiven basamakları kaybolup yerlerini Baenre ev sahasının üzerindeki geniş kaya parçalanna bağlanan yatay köprülere bıraktı.

Karşı taraftan bir grup drow çıkıp köprünün üzerinde hücuma geçti ve yoldaşların yolunu kesti. Guenhwyvar kulaklarını geriye yatırıp hücum etti ve kara elfler bir yandan koşarken bir yandan arbalet tabancalarını panterin üzerine ateşlediler. Kedinin her tarafına dartlar saplanıp zehir akıttı, ama Guenhwyvar'ı durduramayacaklardı. Bunu farkeden grup üyeleri dönüp kaçıştılar. Kediye çok yakın olan bazı drowlar ise, tırabzanlı köprünün yanından kolayca aşağı atladılar ve doğuştan gelen levitasyon güçlerini kullanarak havada süzüldüler.

Cattibrie derhal drowlardan birisine ok attı. Okun saplanma şiddeti ölen drowun vücudunu savurdu ve acayip bir şekilde baş aşağı dönüp çaprazlamasına havada asılı kalmasını sağladı. Yarasından aşağı kanlar süzüldü ve yüzlerce metre aşağıdaki taş zemine yağmur gibi çiseledi. Havada asılı duran diğer kara elfler ne kadar savunmasız olduklarını farkettiler ve çabucak aşağı inerek gözden kayboldular.

Guenhwyvar köprünün üzerinde kalan kara elfleri yerle bir etti. Entreri onun ardından geldi ve vahşi panterden arta kalan yaralı drowların işini bitirdi. Kiralık katil arkasını dönüp yoldaşlarına baktı ve onların koşabileceği boş bir alan görerek haykırdı.

* * *

Cattibrie da aynı şekilde tepki verdi, ama Drizzt sessizliğini korudu. Kendisinin ve dostlarının ne kadar büyük bir tehlike içinde olduklarını diğerlerinden çok daha iyi biliyordu. Baenre Drowlarının birçoğu levitasyon yapabilirdi. (Drizzt, her ne sebeptense, yüzeyde belli bir süre geçirdikten sonra bu becerisini kaybetmişti.) Baenre askerleri kısa süre içinde köprü

yollarının üzerine çıkacak ve arbalet tabancaları ellerinde hazır bir şekilde sarkıtların arasına gizlenip bekleyeceklerdi.

Köprü başka bir sarkıta bağlanıyor ve ikiye ayrılıp sütunun iki yanından dolaşıyordu. Guenhwyvar sola, Entreri sağa saptı.

Bir pusudan şüphelenen kiralık katil köşeyi dizleri üzerinde kayarak döndü. Kolunu ileri doğru uzatmış tek bir dişi

Drow beklemekteydi. Kara elf, kiralık katilin alçaktan geldiğini görür görmez arbalet tabancasını aşağı eğdi. Dişi drow ateş etti ama kaçırdı ve Entreri'nin kılıcı drowun böğrünü deşti. Kiralık katil hızla hareket ederek ayağa kalktı. Uzun süreli dövüşlere ayıracak zamanı olmayan Entreri, sapladığı kılıcı bir mızrak gibi kullanarak dişi Drowu tırabzanın üzerinden aşağı savurdu.

Drizzt ile Cattibrie bir kükreme sesi duydular ve panter tarafından parçalanmış bir kara elfın sol taraftaki yolda yuvarlandığını gördüler. Cattibrie kediyi takip etmek için o yöne doğru ilerlemeye başladı, ama arkasından gelen bir ıslık sesi duydu ve tam Drizzt'in yırtık pırtık yeşil pelerini havaya savrulduğu sırada omuzunun üzerinden geriye baktı. Kadın içgüdüsel olarak eğildi, sonra kalın pelerine saplanıp kalmış olan bir arbalet okuna bakarak ayağa kalktı; bu ok genç kadının tam ensesine nişanlanmıştı.

Drizzt pelerinini aşağı indirip Cattibrie'ın yanına doğru kayarak genç kadının köprü yolunu ve hızla yaklaşmakta olan Drow grubunu görmesini sağladı.

Dar köprünün üzerindeyken koca dünyada Taulmaril'den daha iyi bir silah bulunamazdı.

Köprü üzerinde ardarda gümüş kuyruklu oklar uçuştu ve Drowlarm bazılarını öldürüp bazılarını yaraladı. Cattibrie bu saldırıyı sonuna kadar, takipteki düşmanların hepsi ölene dek sürdürebileceğini düşündü. Ama Drizzt aniden kadının omuzlarını kavrayıp onu yana, sarkıtın yan kısmına doğru devirdi ve onunla beraber kendisini de yere attı.

Taş zeminde az önce durduklan yere bir yıldırım çarptı ve üzerlerine çok renkli bir kıvılcım yağmuru yağdırdı.

"Lanet büyücü!" diye haykırdı hiddetli kadın. Tek dizinin üzerine kalktı ve büyücünün yerini tespit ettiğini düşünerek tekrar ateş etti. Ok, yaklaşan Drow grubuna doğru uçtu, ama büyülü bir engele çarptı ve parçalanıp yok oldu.

"Lanet büyücü!" diye tekrar haykırdı Cattibrie. Derken Drizzt tarafından çekiştirilerek koşmaya başladı.

Sarkıtın ötesindeki köprü temizdi ve kara elfler sarkıtın arkasında pusuya uğramaktan korkup yavaşlayacağı için, yoldaşlar peşlerindeki düşmanlarla arayı epey açmış sayılırdı.

Birbiriyle kesişen birçok köprü yolu belirdi. Büyük ev sahasının üzerinde tam anlamıyla bir labirent vardı ve etrafta çok az Baenre askeri mevcuttu. Görünüşe bakılırsa yoldaşlar yine kaçabilecek bir alan bulmuşlardı, fakat nereye gidebilirlerdi ki? Menzoberranzan adındaki mağaranın tamamı önlerinde ve altlarında uzanıyordu. Fakat her ne yöne gidilirse gidilsin, Baenre ev sahasının bittiği yerde köprü yollan da son buluyordu. Ayrıca pek az sarkıt kaya zemine geri inmelerine izin verecek şekilde dikit tepeciklerle birleşecek kadar aşağı uzanıyordu.

Görünüşe bakılırsa aynı şekilde kafası karışmış olan Guenhwyvar geri çekilip grubun arkasına gitti ve Entreri yine başa geçti. Kısa süre içinde köprü yolunun ikiye ayrıldığı bir yere geldi ve tavsiye almak için Drizzt'e baktı. Ama drow sadece omuz silkti. Deneyimli savaşçıların ikisi de etraflarındaki Drowlarm hızla savunma hatlarını oluşturduğunu farketmiş-lerdi.

Başka bir sarkıt kayaya geldiler ve kıvrımlı tarafından dönerek yukarı doğru çıkan bir yolu takip ettiler. Bir kapı buldular, zira bu sarkıt kayanın içi oyulmuştu. Ama içeride sadece tek bir boş oda vardı- gizlenilecek bir yer değildi. Dönerek yukarı çıkan yolun en tepesinde köprü yolları iki ayrı yöne doğru uzanmaktaydı. Entreri sol tarafa yöneldi, sonra aniden durdu ve kendisini geriye doğru sırtüstü bıraktı.

Kiralık katilin hemen üzerinden bir cirit uçtu, Cattibrie'ın yüzünü az farkla kaçırıp sarkıt kayaya çarptı ve saplandı. Genç kadın kara renkli yılankavi dokungaçlarm ciridin üzerinde sürünüşünü ve çatır çutur ederek kayayı ısırışını izledi. Cattibrie, bu şeytani görünüşlü tılsımın ne gibi bir acı vereceğini sadece tahmin edebilirdi.

"Kertenkele süvarileri," diye kadının kulağına fısıldadı Drizzt, Cattibrie'ı tekrar çekiştirerek. Cattibrie atış yapacak bir hedef arayarak etrafına bakındı ve mağara tavanında hızla koşturmakta olan yeraltı kertenkelelerinin vakumlu ayak seslerini duydu. Ama büyülü tacın ona bahşettiği loş görüntü sebebiyle net bir hedef seçemiyordu.

Daha aşağıda paralel duran bir köprü yolundan, "Drizzt Do'Urden!" diye bir haykırış geldi ve Drizzt durup o yöne doğru baktı. Kertenkelesinin üzerinde oturan Berg'inyon Baenre, köprünün en yakın kenarında tepetaklak asılı durmuş cirit atmaya hazırlanıyordu. Aradaki mesafe ve durduğu ters açı hesaba katılırsa genç Baenre'nin atışı kayda değerdi. Ama yine de silah kısa düştü.

Kertenkele süvarisi hızla köprünün altına geri sıvışırken, Cattibrie bir atış yaparak cevap verdi. Ok kayayı sıyırıp geçti ve çok aşağıdaki zemine kadar serbestçe uçtu.

"O bir Baenre idi," diye açıkladı Drizzt, "hakikaten de tehlikeli biri!"

"İdi," diye sertçe yanıtladı Cattibrie ve yayını gerip bu sefer köprünün tam merkezine nişan alarak tekrar ateş etti. Büyülü ok taşın içine gömüldü ve tiz bir çığlık duyuldu.

Berg'inyon Baenre köprünün altından aşağı doğru düşüşe geçti ve ölü kertenkelesi de onun peşinden çakıldı. Genç asilzade dostların görüş sahasından çıkınca levitasyon gücüne başvurdu ve havada dönüp düzelerek yavaşça mağara zeminine doğru indi.

Drizzt, yaptığı atışı tebrik etmek için Cattibrie'ın yanağına bir öpücük kondurdu. Sonra ikisi birlikte Entreri ile Guen-hvvyvar'm ardından koşmaya devam ettiler ve bir sonraki sarkıtın etrafından dolaştıklarında, Entreri ile kedinin başka bir kara elfı alaşağı ettiğini gördüler.

Fakat harcadıkları bu çaba umutsuz, yararsız gibi görünüyordu. Saatler boyunca küçük zaferler kazanmaya devam edebilirlerdi, ama Baenre Evinin askeri kaynaklannı tükete-mezlerdi. Daha da kötüsü, ev sahasının savunma hatları er ya da geç örgütlenecekti. Matron ana ile yüce rahibeler ve muhtemelen birçok güçlü büyücü kubbeli tören salonundan çıkıp takibe katılacaktı.

Başka bir sarkıtın etrafında dönerek yükselen ve mağarada taş işçiliği yapılmış en yüksek yere doğru giden bir yolu takip ettiler. Etraflarında hâlâ gölgelerde saklanan kertenkelelerinin üzerinde bekleyen ve hedeflerini dikkatle seçen Drowlar olduğunu biliyorlardı.

Guenhwyvar aniden durdu ve dosdoğru yukarı sıçrayıp köprü yolundan tamı tamına beş metre yukarıda duran bir taş kümesinin arasında kayboldu. Kudretli panter beraberinde getirdiği kertenkeleyi pençeleyip ısırarak aşağı indi. İkisi taş köprüye çakıldılar ve birbirilerini ısırarak yuvarlanıp debelendiler. Drizzt bir an için Guenhwyvar'm köprünün kenarından aşağı uçacağını düşündü.

Entreri savaşmakta olan hayvanlardan güvenli bir mesafe ötede durdu. Ama Drizzt onu geçerek ileri atıldı ve palalarıyla ölümcül bir iş çıkartarak kediye sarılmış olan kertenkeleye çullandı.

Cattibrie akıllıca davranıp gözünü yukarıda tutmuştu ve bir drow sarkıt kümesinin arasından aşağı doğru süzüldüğünde Taulmaril onu beklemekteydi. Kara elf arbalet tabancasını ateşledi ve kaçırdı, dart genç kadının arkasına düşüp taş zeminde sekti. Cattibrie cevap verdi ve drowun hemen yanındaki bir sarkıtı yerinden koparttı.

Drow, bu kadını ve ölümcül yayını mağlup edemeyeceğini derhal anladı. Sarkıtlar arasına sıvıştı ve kayalara basıp ayağıyla ittirerek mağaranın tavanında süzüldü. Pek yakınlarında bir yere bir ok daha saplandı ve daha sonra başka bir ok elini uzatıp tutmak üzere olduğu sarkıtı parçaladı.

Havada duran Drowun tutunacak yeri kalmamıştı, beş metre yukarıda asılı duruyordu ve şimdi köprü yolunun on-on-beş metre uzağındaydı. Levitasyon büyüsünü bozup aşağı doğru inişe geçmesi ve Cattibrie'in durduğu seviyenin çok altına inince büyülü enerjiyi tekrar oluşturması

gerekirdi. Fakat bunun yerine yukarı yükseldi ve pürüzlü tavandaki kuytulara sığınmaya çalıştı.

Cattibrie ölümcül bir şekilde nişan alarak ateş etti. Gümüş kuyruklu ok, sonu gelmiş Drowun içinden geçip gitti ve kayalara saplanıp gözden kayboldu. Bundan yarım saniye sonra, Drowun yukarısında, mağara tavanının belli bir mesafe üstünde bir patlama oldu.

Cattibrie merakla baktı ve duyduğu ikinci çarpma sesinin ne anlama geldiğini çözmeye çalıştı.

BÖLÜM 25

UMUTSUZ KAÇIŞ

Tören, ev sahasında yaşanan hadiseler tarafından bölünmeden devam ederken, Matron Baenre'nin gururdan koltukları kabarmaktaydı. Dantrag ile Berg'inyon'un tören salonundan ayrıldıklarını bilmiyordu. Acımasız Duk'Tak'mın öldüğünden, kısa süre içinde diğer yönetici matron analara sergilemeyi umduğu hain tarafından öldürüldüğünden haberdar değildi.

Matron Baenre'nin o anda bildiği tek şey gücün hoş lezzetiydi. Drowlarm yakın tarihindeki en güçlü ittifakı oluşturmuş ve kendisi de en başa geçmişti. Her zaman için zeki davranan K'yorl Odran'ı alt etmiş ve şehirde nüfuz bakımından ikinci kişi olan Mez'barris Armgo'yu tam anlamıyla korkutmuştu. Lloth'un Baenre Evinin matron anasına gülümsediğine inanıyordu.

Duyduğu tek şey şarkılardı, savaşın sesleri değil. Kafasını kaldırınca gördüğü tek şey ise, örümcek Kraliçenin sürekli olarak Drowdan örümceğe, örümcekten Drowa dönüşen muhteşem illüzyon tasviriydi. Matron Baenre -ya da illüzyonu aynı huşuyla izleyen diğer Drowlar- o kubbeli tören salonunun çatısından üçyüz metre yukarıda, Baenre Evinin köprülü sarkıtları arasında patlak veren savaştan nasıl haberdar olabilirdi ki?

* * *

"Bir tünel!" diye Drizzt'e haykırdı Cattibrie. Kolcunun omuzunu kavrayarak onu hâlâ havada asılı durmakta olan ölü Drowa doğru çevirdi.

Drizzt, hiçbir şey anlamayarak kadına boş boş baktı.

"Yukarıda!" diye haykırdı Cattibrie ve yayını kaldırıp o civardaki bir yere tekrar ateş etti. Ok, sarkıt kayanın temeline saplandı, ama içinden geçip gitmedi.

"Sana söylüyorum, orada yukarıda!" diye bağırdı genç kadın. "Başka bir tünel var, koca mağaranın üzerinde!"

Drizzt o bölgeye şüpheyle baktı. Cattibrie'in iddiasını sorgulamıyordu, ama sözü edilen bu tünele nasıl ulaşabilecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu. En yakındaki köprü yolu o bölgeden tamı tamına beş metre uzaktaydı. Ayrıca, her ne kadar bulundukları noktadan sadece on metre uzakta ve birkaç metre yüksekte olsa bile, yoldaşların o köprüye ulaşmak için dolambaçlı bir yol izlemeleri ve yüzlerce metre koşmaları gerekliydi.

"Nedir?" diye haykırdı Entreri, tereddüt içindeki yoldaşlarına katılarak. Kiralık katil, aşağıdaki köprü yola baktığında bir araya toplanmakta olan bir sürü drow sureti gördü.

"Üzerimizde bir tünel olabilir," diye çabucak açıkladı Drizzt.

Entreri'nin kaşları, çatık bakışı, bu bilgiyi pek değerli bulmadığını belli etti. Ama kiralık katilin şüphesi sadece Cattibrie'ı hiddetlendirmeye yaradı. Yayı yukarı yükseldi ve oklar ardarda uçuşmaya başladı. Hepsi de inatçı sarkıtın temel kısmına nişanlanmıştı.

Üzerinde bulundukları köprüde bir ateştopu patladı ve o civardaki taşlarla metaller eridiğinde, bütün köprü sarsılarak çökme tehlikesi altına girdi.

Cattibrie hızla dönüp çabucak iki atış yaparak bir drowu öldürdü ve diğerlerini en yakındaki dikit kayaların arkasına sıvışmak zorunda bıraktı. İlerideki karanlığın içinden bir yerden Guenhwyvar kükredi ve arbalet tabancaları 'klik' etti.

"Gitmeliyiz!" diye onları teşvik etti Entreri, Drizzt'e asılıp onu çekiştirmeye çalışarak. Fakat kolcu olduğu yerde durdu ve tekrar yana doğru dönüp bir ok daha atan Cattibrie'ı izledi. Ok zayıflamış olan kayaya sertçe saplandı.

Cattibrie'in hedefi olan sarkıt kaya itiraz içinde gümbürdedi ve bir tarafı tavandan kopunca aşağı doğru sarkıp garip bir açıyla asılı kaldı. Bir saniye sonra serbest kalıp aşağı düştü. Drizzt bir anlığına kayanın mor renkle parlayan tören salonu kubbesine çarpabileceğini düşündü. Ama sarkıt kaya tören binasının kısa bir mesafe ötesinde zemine çakıldı ve binlerce parçaya ayrıldı.

Kulakları keskin olan Drizzt gözlerini dört açıp tavandaki deliğe odaklandı. Yüz ifadesinde bir umut kıvılcımı vardı. "Rüzgar," diye nefes nefese açıkladı. "Tünelden rüzgar geliyor!"

Bu doğruydu. Yukarıdaki tünelle aşağıdaki devasa mağara arasındaki hava basıncı bir düzene girerken, tavandaki delikten net bir rüzgar sesi geliyordu.

"Peki oraya nasıl gideceğiz?" diye sordu Cattibrie.

Şimdi ikna olan Entreri, çoktan çantasını didiklemeye başlamıştı bile. Uzun bir iple fırlatma kancası çıkarttı ve kısa süre içinde onu bir kement gibi kafasının üzerinde döndürmeye başladı. Tek bir atışla kancayı tünele en yakın olan köprüye taktı. Entreri üzerinde durdukları köprü yolunun tırabzanına doğru koşturup ipi bağladı. Drizzt en ufak bir tereddüde düşmeden ipin üzerine sıçradı ve dikkatle cambaz gibi ilerlemeye başladı. İlerledikçe kendisine güveni artan Drow hız kazandı.

Ama bu güven aniden ortaya çıkan bir kara elf tarafından mahvedildi. Görünmezlik büyüsünden sıyrılıp beliriveren Drow keskin kılıcını ipe savurdu.

Drizzt derhal kendisini ipin üzerine bıraktı ve çaresizce sıkı sıkıya tutundu. İp iki kılıç hamlesiyle demir kancadan koptu ve Drizzt köprüdeki dostlarının üç metre altında bir sarkaç gibi ileri geri sallandı.

Düşman Drowun kendini beğenmiş gülümsemesi gümüş kuyruklu bir ok tarafından derhal yok edildi.

Drizzt tırmanmaya başladı, derken yanından ıslık çalarak geçen bir dart sebebiyle durdu. Bunun ardından bir ok daha geldi ve Drizzt kafasını eğip baktığında birkaç askerin yaklaşmakta olduğunu gördü. Askerler bir yandan yukarı doğru yükselirken bir yandan da ateş ediyorlardı.

Entreri ipe sertçe asılıp kolcunun köprüye çıkmasına yardım etmeye uğraştı, Drizzt köprünün kenarını kavradığı anda kiralık katil onu yukarı çekti ve ipi elinden aldı. îpe kuşkuyla baktı ve demir kanca olmadan onu bu mesafeden fırlatıp da nasıl bir yere takması gerektiğini merak etti. Entreri azimle hırladı ve ipi bir kement haline getirdi. Sonra bir hedef aramak üzere döndü.

Drizzt tam bir bacağını köprüye atmış ayağını yere basmaya uğraşıyordu ki, köprünün altında gökgürültüsüne benzer bir patlama oldu. Hem kolcu, hem de Cattibrie dengelerini kaybettiler. Drizzt tekrar düştü ve parmak uçlarıyla köprüye tutundu. Cattibrie'in üzerinde durduğu taşta belirgin bir çatlak oluştu.

Bir arbalet oku Drowun yüzünün hemen önünden geçip taşa çarptı ve bir diğeri çizmesinin tabanından sekti, ama saplanmadı. Peri ateşiyle vücudunun dış hatları aydınlatılmış olan Drizzt parlamaktaydı ve bu sebeple çok daha kolay bir hedef halini almıştı.

Kolcu kafasını eğdi ve yaklaşmakta olan askerlere baktı. Doğuştan gelen yeteneğine başvurup bir karanlık küresi oluşturdu. Sonra kendisini köprüye çekti ve Cattibrie ile köprünün üzerindeki kara elflerin karşılıklı olarak

yaylım ateşi başlattıklarını gördü. Bu sırada Entreri fırlattığı kemendi geri çekiyor ve küfürler yağdırıyordu.

"Onu bir yere takmam imkansız," diye hırladı kiralık katil ve bundan çıkartılacak sonuçlan yüksek sesle söyleme ihtiyacı duymadı. Drowlar arkalarında ve altlarındaydı, kaçınılmaz bir şekilde onlara yaklaşıyorlardı. Büyülü saldırılarla zayıflamış olan köprü yolu artık hiç güvenli görünmüyordu ve sanki kötü talihlerine son noktayı koyarmışçasma, Guenhwyvar'ın onlara doğru hızla geldiğini gördüler. Görünüşe bakılırsa kedi geri çekiliyordu.

"Pes etmeyeceğiz," diye fısıldadı Cattibrie, gözlerinde azim dolu bir bakışla. Köprünün altına doğru bir ok daha fırlattı, sonra kendisini yüzüstü yere atarak kollarını köprünün kenarına doladı. O sırada yükselerek gelen Drow büyücü değneğini köprüye doğru uzatmış bir halde Drizzt'in karanlık küresinden çıkmaktaydı.

Cattibrie'in oku değneğe isabet edip onu ikiye böldü ve drowun omuzunu sıyırıp ıslık çalarak geçti. Kara elfin haykırışı acıdan çok dehşet doluydu, zira parçalanmış değneğine bakıyor ve az sonra meydana gelecek büyülü patlamayı düşünüyordu. Alışılmış bir Drow sadakati gösteren büyücü, değneğini aşağıya, karanlığın içine, yani yükselerek gelmekte olan dostlarının tam ortasına fırlattı. Karanlık küresi sebebiyle görünmeyen yıldırım patlamalarından uzaklaşmak için levitasyon büyüsüne tam hız verdi ve ölen yoldaşlarının dehşet dolu haykırışlarını işitti.

Fakat bunun yerine yukarı bakması gerekirdi, zira Cattibrie'ın bir sonraki oku belkemiğini paramparça ettiğinde kendisine neyin çarptığını dahi anlayamadı. Bu tehlike savuşturulduktan ya da en azından ertelendikten sonra, genç kadın dizleri üzerine doğruldu ve köprüde bulunan inatçı kara elfler üzerine bir yaylım ateşi daha başlattı. Drowların arbalet tabancalarının menzili Cattibrie'a yetişmiyordu ve ciritlerini o mesafeden fırlatmayı ümit edemezlerdi. Ama genç kadın onların birşeyler çevirdiklerini, zarar verebilecek bir numara tasarladıklarını biliyordu.

Guenhwyvar sıradan bir panter değildi; kendi türünün ölçülerinin çok ötesinde bir zekaya sahipti. Köşeye sıkışmış dostların yanma hızla gelen Guenhwyvar, çabucak sorunları ve basan şanslarını gözden geçirdi. Panter

feci şekilde yaralanmıştı, kürküne saplanmış bir düzine arbalet oku vardı. Ama Drizzt'e tamamen ve yılmaz bir inatla sadıktı.

Kedi aniden koşturup ipi ısırarak elinden aldığında, Entreri geriye sıçrayıp haykırdı. Panterin kendisine saldırmaya niyetli olduğunu düşünen kiralık katil derhal silahlarına davrandı, ama Guenhwyvar -Entreri ile Drizzt'in birkaç adım tökezlemesine sebep olacak şekilde- kayarak durdu, sağa doğru döndü ve sıçrayıp adeta havada süzüldü.

Guenhwyvar üzerine atladığı diğer köprünün pürüzsüz taşlarını pençeleriyle tırmıklayarak durmaya çalıştı. Fakat kedinin vücut devinimi çok fazlaydı ve hâlâ ipi sıkı sıkıya tutmakta olan Guenhwyvar köprünün öteki tarafından aşağı yuvarlandı. İp sonuna kadar gerildiğinde panter köprünün yaklaşık yedi metre altında sarsılarak durdu.

Kendisinden çok panter için endişelenen Drizzt, içgüdüsel olarak gergin ipin üzerine sıçradı ve Guenhwyvar'ın en iyi ihtimalle zar zor tutunabildiğini hiç düşünmeden ip üstünde koşturdu.

Entreri, Cattibrie'ı yakalayıp çekiştirdi ve drowu takip etmesini işaret etti.

"Ben ip üstünde yürüyemem ki!" diye çaresizlik içinde belirtti genç kadın, gözleri dehşetle faltaşı gibi açılarak.

"O zaman öğren!" diye tersçe yanıtladı kiralık katil ve Cattibrie'ı o kadar sert bir şekilde itti ki, neredeyse köprünün yanından aşağı yuvarlanmasına sebep olacaktı. Cattibrie tek ayağını ipin üzerine koydu ve ağırlığını onun üzerine vermeye başladı, ama derhal geri çekilip kafasını sağa sola salladı.

Entreri hızla kadının yanından geçip ipin üzerine çıktı. "Yayını iyi kullan!" dedi. "Ve ipin bu ucunu çözmeye hazır ol!"

Cattibrie hiçbir şey anlamadı, ama Entreri ipten köprünün üzerinde en az Drizzt kadar dengeli adımlar atarak hızla giderken onu sorgulayacak zaman bulamadı. Cattibrie dönüp köprünün öteki tarafına ateş etti, sonra tekrar dönüp diğer tarafa, Guenhwyvar'm peşine takılmış olan Drowlara atış yapmak zorunda kaldı.

Bir o yana, bir bu yana dönüp dururken nişan alacak zaman bulamıyordu ve okları pek az düşmana isabet ediyordu.

Cattibrie derin bir nefes aldı. Asla yaşayamayacağı geleceği için gerçekten üzülüyordu. Fakat o iç çekişin ardından yüzünde kabullenmiş ama kararlı bir gülümseme belirdi. Eğer ölecektiyse, düşmanlarını da kendisiyle birlikte alaşağı etmeye kararlıydı. Drizzt'e özgürlüğünü geri sunmaya kararlıydı.

* * *

Devasa Baenre salonunun içinde bazıları sarkıt kayanın ev sahasının zeminine düştüğünü duymuşlardı, ama sadece hafifçe. Zira kubbeli binanın duvarları kalın taşlardan yapılmıştı ve mekanın içinde ikibin drow sesi, Lloth adına çılgınlar gibi söylemekteydi.

Matron Baenre, bu çarpışmadan birkaç dakika sonra haberdar edildi. Tören salonu işlerinden sorumlu olan kızı Sos'Umptu onun kulağına ev sahasında birşeylerin ters gidiyor olabileceğini fısıldama imkanı buldu.

Töreni bölmek Matron Baenre'ye sıkıntı veriyordu. Etrafındaki diğer matron anaların, yani muhtemel rakiplerinin yüzlerine baktı ve şimdi onun planına hepsinin uyacağına ikna oldu. Yine de ibadet salonunun seçkin muhafız birliğinden birkaç kişiyi dışarı göndermesi -tabii dikkatli ve sessizce- için Sos'Umptu'ya izin verdi.

İlk matron ana bundan sonra sanki herşey normalmiş gibi -tabii hâlâ devam eden alışılmadık toplantı dışında- gülümseyerek törene geri döndü. Matron Baenre evinin gücüyle kendisini o kadar güvende hissediyordu ki, korktuğu tek şey törenin kutsallığını bozacak birşey çıkması, onu Lloth'un gözlerinde küçük düşürecek bir hadisenin olmasıydı.

Çok, çok yukarıdaki üç kaçak ve bir panterin marifetlerini hayal bile edemezdi.

* * *

Köprünün yanından sarkan ve yaralanmış yoldaşına bakmakta olan Drizzt, Entreri'nin onun hemen arkasından taş köprüye indiğini duymadı.

"Kedi için yapabileceğimiz birşey yok!" dedi kiralık katil sertçe. Hızla dönüp bakan Drizzt karşı tarafta kalan Cattibrie'in tehlike altında olduğunu derhal farketti.

"Onu bıraktın!" diye haykırdı kolcu.

"İpi geçemiyor," diye çıkıştı Entreri. "Henüz geçemiyor!" Küplere binen Drizzt silahlarına davrandı, ama Entreri ona aldırış etmedi ve Cattibrie'a odaklandı. Genç kadın yere diz çökmüştü ve kiralık katilin ne olduğunu kestiremediği birşeylerle uğraşıyordu.

"İpi çöz!" diye seslendi Entreri. "Ama elinden geldiğince sıkı tutun ve aşağı sallan!"

Entreri'nin ne tasarladığını anlamadığı için kendisinin bir ahmak olduğunu düşünen Drizzt, kılıçlarının kabzalarını bıraktı ve ipi tutma işinde Entreri'ye yardım etmeye koyuldu. Cattibrie diğer ucunu çözdüğü anda, havada duran panter üçyüz kiloluk basıncıyla ipe asılacaktı. Drizzt, Entreri ile birlikte panteri kısa bir süreden fazla tutacaklarını hiç sanmıyordu. Ama Cattibrie'ın tutunabilmesi için ipin öteki ucundaki sarsıntıyı en aza indirgemeleri gerekiyordu.

Genç kadın, Entreri'nin haykırışlarına ve her iki yandan yaklaşan kara elflere rağmen ipi hemen çözmedi. En sonunda elini uzattı ama derhal ayağa kalkıp seslendi, "Çok gergin!"

"Lanet olsun, yanında kesici alet yok," diye inledi Entreri, yaptığı hatayı anlayarak.

Drizzt, Parıltı'yı çekti ve sevgili Cattibrie'in yanında ölmeye kararlı bir şekilde ipin üzerine geri çıkmaya davrandı. Ama genç kadın Taulmaril'i omuzuna astı ve yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle sallanan ip köprünün üzerine sıçradı. Ellerini ve dizlerini sıkıca ipe dolayarak ilerledi. Üç metre, beş metre mesafe katetti ve dostlarıyla arasındaki yolu yarıladı.

O acımasız okların artık kafalanna yağmayacağını gören kara elfler çabucak yaklaştılar. En öndeki drowlar neredeyse ipe ulaşmış, arbalet tabancalarını kaldırmışlardı. Cattibrie hakikaten de kolay bir hedef olacaktı!

Drizzt neler gördüğünü anlayamadı. Fakat diğer köprünün üzerinde, birleşmekte olan iki kara elf grubunun tam ortasında bir alevtopu infilak ettiğinde neler olduğunu düşünüp taşınacak zamanı bulamadı zaten. Alev duvarları Drizzt'in üzerine doğru uçtu ve drow kolcu ellerini önünde siper ederek geriye devrildi.

Yarım saniye sonra Entreri haykırdı, ipin öteki köprüdeki ucu yanarak koptu ve boşalmaya başladı. Bu sırada Guenhwy-var, Cattibrie'in ağırlığını dengeledi.

Cattibrie'ın köprü yolunun yan tarafına çarpınca halatı ellerinden kaçıracağını anlayan yiğit Guenhwyvar ise dişlerini açıp karanlığın içine gömüldüğünde ipin boşalması son buldu ve Entreri ile Drizzt çabucak yere atılıp onu sıkıca yakaladılar.

Karşıdaki köprü çatırdayarak yarıldı ve çöktü. Büyülü patlamadan sağ çıkmış olan bir drowun üzerine çakıldı ve köprünün üzerindeki kara elflerin de aşağı uçmasına sebep oldu. Hayatta olanların çoğu hâlâ levitasyon yapabilecek durumdaydı ve böylece aşağı düşüp ölmeyeceklerdi. Ama bu patlama yoldaşlara çok kıymetli bir zaman kazandırmıştı.

Yüzü ısıdan kıpkırmızı kesilen ve pelerinin üzerinde küçük alev parçacıkları dansetmekte olan Cattibrie'ın bilinci Drizzt'in kendisine uzattığı elini yakalayacak kadar yerindeydi.

"Guen'i yolla!" diye yalvardı genç kadın, ciğerleri ısıdan kavrulduğu için soluğu kesilmiş bir halde. Drizzt derhal anladı. Kadının elini sıkıca tutmaya devam eden kolcu, heykelciği Cattibrie'ın kesesinden çekip aldı ve Guenhwyvar'a buradan gitmesini söyledi. Panter yere çarpmadan önce büyünün devreye girdiğini umabilirdi sadece.

Sonra kolcu, Cattibrie'ı köprünün üzerine çıkarttı ve ona sıkıca sarıldı. Bu sırada Entreri fırlatma kancasını yeniden eline geçirmişti ve ipe

bağlamaktaydı. Becerikli bir atışla demir kancayı Cattibrie'ın sarkıt kayayı yok ederek açtığı delikten geçirdi.

"Fırla!" dedi kiralık katil, Drizzt'e. Ve Entreri ipi metal tırabzanların altından geçirip desteklerken drow bir elini diğerinin önüne atarak hızla tırmandı. Sonra Cattibrie çıktı.

Drizzt kadar hızlı değildi ve kadının yavaşlığı yüzünden düşmanlarının onlara yetişeceğini düşünen Entreri, Cattibrie'a küfürler yağdırdı.

Drizzt çıktığı noktadan aşağı bakınca mağara zemininden yukarı doğru yükselmeye başlayan kara elfler gördü. Fakat bu kadar yükseğe çıkmaları birçok dakikalarını alacaktı.

"Burası güvenli!" diye tünelden seslendi Drizzt- ve yukarıda sadece küçük bir oyuğun değil de, gerçek bir tünelin olduğunu öğrenince hepsi birden rahatladılar.

Entreri halatı bıraktı ve ip deliğin tam altında sallanırken ileri atılıp onu yakaladı.

Drizzt, Cattibrie'ı yukarı çekti ve tırmanmakta olan adama baktı. İpi kesebilir ve Entreri'yi düşürüp öldürebilirdi, bu dünya o kiralık katil yokken çok daha iyi bir yer olurdu. Ama şerefi verdiği söze, Cattibrie'ın verdiği söze sadık kalmasını sağladı. Kiralık katilin onları bu noktaya kadar getirmek için gösterdiği cesaret dolu çabaları gözardı edemezdi. Şu anda hainlik yapamazdı.

Deliğe yaklaşan Entreri'nin elini kavradı ve onu yukarı çekti. Taulmaril'i elinde tutan Cattibrie yaklaşmış olabilecek kara elfler var mı görmek için deliğin başına gitti. Derken başka birşey farketti: durduğu yerin neredeyse tam altında, kubbeli tören salonunun mor peri ışıklan parlamaktaydı. Eğer Guenhwyvar o çatıdan içeri çakılmışsa, kutsal törende bulunan drowların yüzlerinde ne gibi bir ifade olacağını merak etti ve bu düşünce aklına başka fikirler getirdi. Cattibrie kubbeli binaya ve tepesindeki tavana bakarken zalimce gülümsedi.

Tünel doğal ve engebeli olmasına rağmen üçünün yanyana yürüyebileceği kadar genişti. Tünelin ilerisinden gelip karanlığı yaran bir ışık patlaması yoldaşlara orada yalnız olmadıklarını gösterdi.

Drizzt yolu temizlemeyi düşünerek palalarını kaldırıp ileri atıldı. Entreri onu takip etmeye davrandı, ama Cattibrie'ın beklenmedik bir şekilde öteki tarafa doğru gittiğini görünce duraksadı.

"Ne yapıyorsun sen?" diye cevap istedi kiralık katil, ama kadın yanıtlamadı. Sadece adımlarım ölçüp tartarken yayına bir ok yerleştirdi.

Yan geçidin önünden geçtiğinde bir Drow üzerine sıçradı ve Cattibrie geri devrilip haykırdı. Ama düşman Drow daha kılıcını çekemeden önce, fırlatılmış bir hançer göğüs kafesine saplandı. Entreri hızla koşturup geldi ve sıradaki drowla yüzleşti. Bu esnada öteki tarafa koşup Drizzt'e katılması için Cattibrie'a seslendi.

"Onları tut!" genç kadının sunduğu tek açıklamaydı. Sonra Cattibrie aksi istikamette ilerlemeye devam etti.

"Onları tutmak mı?" diye tekrarladı Entreri. Sıradaki drowu kesip biçti ve üçüncüsünü yaraladı. Bu sırada diğer iki kara elf geldikleri yöne doğru geri kaçıştılar.

* * *

Drizzt bir köşeyi döndü ve bunu yaparken hızını kesmemek için kavis çizen duvarın üzerine sıçradı.

"Yiğitçe!" diye bir selamlama geldi. Bu söz Drow Lisanında söylenmişti. Dantrag ile Berg'inyon'un kertenkele bineklerinin üzerine rahatça kurulmuş bir şekilde tünelin tam ortasında durduklarını gören kolcu yavaşladı.

"Yiğitçe bir teşebbüs!" diye tekrarladı Dantrag, ama gülümsemesi bütün bu kaçış harekatıyla dalga geçtiğini gösteriyordu. Drizzt bütün çabalarının kendini beğenmiş silah ustasının kaçınılmaz saldırısına daha fazla eğlence katmaktan gayrı bir işe yaramamış olduğunu hissetti.

BÖLÜM 26

CATTIBRIE'IN SÜPRİZİ

"Kertenkelenden düştüğünü sanıyordum," diye belirtti Drizzt, hayal kırıklığına rağmen sesinin metin çıkması için uğraşarak.

Berg'inyon kırmızı gözlerini münasebetsiz haine dikti ve cevap vermedi.

"İyi bir atıştı," diye hemfikir oldu Dantrag, "ama eninde sonunda sadece bir kertenkeleydi. Senin ve dostlannın bize sunduğunuz eğlenceye de değerdi doğrusu." Dantrag kayıtsızca ileri doğru uzandı ve uzun ölüm mızrağını kardeşinin elinden aldı. "Ölmeye hazır mısın, Drizzt Do'Urden?" diye sordu, mızrağın ölümcül ucunu aşağı doğru indirirken.

Drizzt yere sinip dengesini sıkılaştırdı ve palalarını önünde çaprazladı. 'Cattibrie ile Entreri nerede?' diye merak etti ve onlann da koridorda direnişle -mesela Dantrag'ın askerleriyle?-karşılaştıklarından korktu.

Aniden Cattibrie'in ölmüş olabileceği düşüncesiyle birlikte içini bir umutsuzluk kapladı. Ama kolcu bu düşünceleri bir kenara itti ve Cattibrie'a güvenmesi, onun başının çaresine bakabileceğine güvenmesi gerektiğini kendisine hatırlattı.

Dantrag'm kertenkelesi ileri atıldı, sonra duvarın üzerine çıkıp yanlamasına koşturdu. Yaratığın kendisine yaklaşınca ne yana doğru manevra yapacağı hakkında Drizzt'in hiçbir fikri yoktu. Zemine geri mi inecekti? Duvann üzerinde daha da mı yükselecekti? Yoksa tepetaklak dönerek tavana sıçrayıp da, sürücüsünü hedefe yukarıdan mı taşıyacaktı?

Dantrag, Drizzt'in birçok yıl boyunca, üzerinde bir tavan olmayan yüzey dünyasında yaşadığını biliyordu- en son seçeneğin en hilelisi olduğunu

düşünüyor olabilir miydi?

Drizzt karşı duvara doğru hamle yaptı. Ama Dantrag hızla koşan, yapışkan ayaklı bineğini tavana yükselttiği anda kolcu dizleri üzerine çöktü. Uzun mızrağın ucu yere eğilen kolcunun kafasını kılpayıyla kaçırdı ve kertenkele süvarisi hızla üzerinden geçtiği anda Drizzt havaya sıçrayıp silahın sap kısmını yakaladı.

Sırtının alt kısmında bir acı hissetti ve dönüp baktığında bineğinin sırtında sakince oturmuş arbalet tabancasını yeniden doldurmakta olan Berg'inyon'u gördü.

"Adil bir dövüş olması gerekmiyor, Drizzt Do'Urden!" diye açıkladı Dantrag, kahkaha atarak, îyi eğitimli bineğini döndürdü, zemine geri indi ve mızrağını bir kez daha aşağı indirdi.

* * *

Entreri inatçı kara elfin işini bitirmeye uğraşırken kılıç ve hançer çılgınlar gibi savrulup duruyordu. Fakat karşısındaki drow hünerli bir savaşçıydı, savuşturma hamleleri hızlı ve yerindeydi. Drowun ardında diğer kara elfler azar azar Entreri'ye yaklaştılar. Yoldaşlarının kiralık katilin feci saldırılarını kontrol altına aldığını gördükçe kendilerine güvenleri arttı.

"Ne yapıyorsun?" diyerek Cattibrie'dan cevap bekledi Entreri, kadının geniş bir kaya çıkıntısının yanına diz çöktüğünü gördüğünde. Kadın ayağa kalktı ve taşın üzerine iki kere ateş ettikten sonra tekrar dizleri üzerine çöktü.

"Ne yapıyorsun?" diye daha vurgulu bir şekilde sordu Entreri.

"Vıdı vıdı etmeyi kes ve Drowları hallet," diye hırladı Cattibrie ve Entreri duyduklarına inanamaz bir halde kadına baktı. Bu şaşırtıcı dişi yaratığın ne yaptığını bir türlü anlayamıyordu. Neredeyse aklına sonradan gelen bir düşünceyle Cattibrie oniks panter heykelciğini yere bıraktı. "Geri gel Guenhwyvar," dedi oldukça sakin bir sesle. "Kahraman yol arkadaşımın sana ihtiyacı var da."

Entreri hırladı ve düşmanına coşup taşmış bir hiddetle saldırdı bu da, kurnaz Cattibrie'ın umduğu tepkiydi zaten. Adamın kılıcı dairesel bir hareket yaptı ve mücevherli hançeri de bulduğu her fırsatta kılıcı takip etti.

Kara elf birşeyler haykırdı ve ona en yakın olan Drowlardan bir tanesi ileri atılıp dövüşe katılabilecek kadar cesaretini toplamayı başardı. Entreri hırladı ve isteksiz bir şekilde koridora doğru bir adım geriledi.

Gümüş kuyruklu bir ok kiralık katilin önünden hızla geçti ve onu kör etti. Etrafı tekrar görebilecek hale geldiğinde karşısında yine tek bir drow vardı ve yan geçitte arkada bekleyip izlemekte olan diğer kara elfler sıvışıp gitmişti.

Entreri, Cattibrie'a iğneleyici bir bakış attı. Ama genç kadın tekrar taşa ateş ediyor, geri dönmüş olan panterle konuşuyor ve onunla ilgilenmiyordu.

* * *

Drizzt zehirin sırtında cayır cayır yandığını hissetti, ama kısa süre önce aldığı iyileştirme iksirinin kıpırtısını da hissetti.

Kasten bayılır gibi yaptı ve Dantrag'ın gülüp onunla alay ettiğini işitti. Berg'inyon'un arbaletinden gelmesi beklenen 'klik' sesi duyuldu ve dosdoğru yere yığıldı. Böylece ok üzerinden geçip gitti ve Dantrag'ın kafasını az farkla sıyırıp taş duvara çarpınca silah ustasının bütün neşesini kaçırdı.

Drizzt ayağa tamamen kalkamadan önce Dantrag hücuma geçti. Silah ustası bu kez dosdoğru hedefe saldırdı. Drizzt bir dizinin üzerinde durdu, hızla ayağa kalktı ve dönerek uzaklaştı. Havada savrulan kolunun altından geçen tehlikeli ve büyülü mızrağa çılgınlar gibi vurdu. Dantrag inanılmaz bir hızla hareket ederek elinin tersiyle Drizzt'in yüzüne tokadı bastı. İki kılıcını da mızrağı kontrol altına almak için kullanmakta olan Drizzt buna cevap veremedi.

Silah ustası imkansız bir süratle geri döndü ve güçlü mızrak zeminde derin bir yarık açarken, Drizzt yana doğru dalışa geçmek zorunda kaldı. Drizzt mızrak geçip gittiğinde bir darbe indirebilmeyi umarak derhal

yönünü değiştirdi, ancak Dantrag çok hızlıydı. Silah ustası kılıcını çekti ve sadece Drizzt'in hamlesini savuşturmakla kalmayıp bir de Drizzt'in ileri doğru uzattığı eline bir darbe indirdi.

Kertenkele kıvrılıp dönerek duvara tırmandı ve Drizzt'i öteki tarafa doğru çaresizce geri yuvarlanmaya zorladı.

"Daha ne kadar dayanabileceksin, Drizzt Do'Urden?" diye sordu kendini beğenmiş silah ustası. Yaptığı çaresiz sağa sola kaçış hareketleriyle Drizzt'in yorulmakta olduğunu biliyordu.

Drizzt hırladı ve bu sözlere itiraz edemedi. Ama kertenkelenin hareketlerini takip edebilmek için dönerek yerden yükselirken gözünün ucuyla bir umut parıltısı gördü: koridorun köşesini dönen kara panterin yüzüydü bu.

Dantrag beşinci kez hücum etmek için bineğini döndürmek üzereydi ki, Guenhwyvar fişek gibi üzerine atıldı. Kertenkele yuvarlandı ve kayışlarla bağlı olan Dantrag da onunla beraber gitmek zorunda kaldı. Fakat silah ustası her nasıl yaptıysa kayışları çözmeyi başardı ve iki hayvan boğuşarak uzaklaşırken, kendisi epey sersemlemiş bir halde ayağa kalkıp kolcuyla yüzleşti.

"Şimdi adil bir dövüş olacak," diye ilan etti Drizzt.

Bir arbalet oku Dantrag'm yanından geçip Drizzt'in palasını aştı ve kolcunun omuzuna saplandı.

"Hiç de bile," dedi Dantrag, gülümsemesi geri dönerek. Drizzt'in gözle takip edemeyeceği bir hızla iki kılıcını da kınlarından çekti ve ölçülü adımlarla yaklaşmaya başladı. Bu savaş için belki de silah ustasından bile daha fazla açlık duyan bilinçli kılıcının sesi Dantrag'm zihninde telepatik bir şekilde yankılandı.

'Hiç de bile.'

* * *

"Ne yapıyorsun be?" diye haykırdı Entreri, Guenhwyvar onun rakibine hiç aldırış etmeden yanından geçip giderken. Bocalayıp kalan kiralık katil, yaşadığı hüsranın acısını karşısında duran Drowdan çıkarttı. Bahtsız askere üçlü kesme kombi-ıasyonuyla saldırdı. Drowun dengesini bozdu ve bir kolunu feci şekilde kanattı. Entreri bu dövüşü o anda bitirebilirdi. Ama ilgisi hâlâ büyük oranla Cattibrie üzerindeydi.

"Sadece delikler açıyorum," dedi genç kadın, sanki bu cümle herşeyi açıklıyormuş gibi. Hızlı bir başarıyla birkaç ok atışı daha yaptı ve devasa sarkıtın sert kayasında küçük delikler açtı. Derken bir ok kayayı delip geçti ve aşağıdaki dev mağaraya düştü.

"İleride bir dövüş var," diye seslendi Entreri. "Ve kara elfler kısa süre sonra tavandaki o delikten yukarı çıkacaklar."

"Öyleyse işini halletmeye bak!" diye haykırdı Cattibrie. "Ve beni rahat bırak!"

Entreri vereceği sert cevabı yuttu, dudaklarını ısırdı. Eğer bütün bunlar bittikten sonra hayatta kalırsa, Cattibrie'ı hayatta kaldığına pişman etmeye karar verdi.

Rakibinin ilgisinin dağıldığını düşünen ve çabucak zafer kazanmak isteyen drow aniden ileri atıldı. Ama Entreri'nin kılıcı sola ve sağa savrulduktan sonra ileri saplanarak iki silahı da savuşturdu ve kanayan kola küçük bir darbe daha indirdi.

* * *

İki yaratık yuvarlanan bir kürk ve pul yığınından başka birşey değildi. Guenhwyvar ile yeraltı kertenkelesi tırmıklar ve ısırıklarla dolu bir karmaşadan ibaretti. Boynu uzun olan kertenkele kafasını yana doğru kıvırıp geriye büküyor ve Guen-hwyvar'ın böğrünü ısırmaya çalışıyordu. Fakat Guenhwyvar kertenkelenin boynunun alt kısmını inatla sımsıkı tutuyordu. Çok daha ölümcül bir şekilde panterin pençeleri kertenkelenin ulaşamayacağı kadar yakındaydı ve bu durum ikisi yuvarlanırken kediye belirgin bir avantaj sağlıyordu. Panter ön pençeleriyle kertenkeleyi sıkı ve

dirençli bir şekilde tuttu, arka pati-lerini ise vücuduna doğru çekerek sürüngen yaratığı tekmeleyerek tırmıkladı.

Deneyimli panterin zaferi çok yakındı, ama derken Guen-h\vyvar sırtında bir acı hissetti. Bir kılıç saplanmıştı.

Panter gözü dönmüş bir halde çenesini sağa sola sallayıp kertenkelenin omuzundan büyük bir parça koparttı. Ama acıyla birlikte karanlık da geldi. Köprüler üzerindeki kaçışında zaten yaralanmış olan Guenhwyvar pes etmek ve soyut bir duman bulutu halini alıp Astral Düzleme giden tünele girmek zorunda kaldı.

Delik deşik olan kertenkele yerde debelendi. Boynu ve böğründen kanlar akıyor ve midesi derisinden dışarı fırlamış bir halde sarkıyordu. Elinden geldiğince hızla sürünerek uzaklaştı ve içine girip saklanabileceği bir delik aradı.

Berg'inyon ona hiç aldırış etmedi. Kendi bineğinin sırtında öylece oturdu ve yaklaşan dövüşü büyük bir ilgiyle bekledi. Arbalet tabancasına bir ok yerleştirmeye davrandı, ama fikrini değiştirdi ve arkasına yaslandı.

Berg'inyon bu müsabakayı her kim kazanırsa kazansın kendisinin kârlı çıkacağını farketti.

Ellerini kaldırıp kılıçlarının keskin yerlerini omuzlanna koymuş olan silah ustası, kayıtsız bir şekilde ilerleyip Drizzt'in önünde durdu. Birşey söyleyecek gibi oldu, daha doğrusu Drizzt öyle sandı. Fakat kılıçlarından birisi beklenmedik bir şekilde ileri savuldu. Drizzt hamleyi savuşturmak için kendi silahını kaldırdı ve çeliğin çeliğe vurma sesini duydu, derken Dantrag öteki kılıcını da devreye soktu ve silahın sapını kavrayan yumruğunu savurdu.

Drizzt onun hareketlerini zar zor görebiliyordu. Parıltı'yi doğru zamanda kaldırıp öteki kılıcı savuşturdu ve yüzüne sert bir yumruk yedi. Sonra Dantrag'ın diğer eli onun yakalayamayacağı kadar hızlı bir şekilde savrulduğunda, Drizzt'in yüzüne bir yumruk daha indi.

'Bu drowda ne biçim bir büyü var böyle?' diye merak etti Drizzt, zira hiçkimsenin bu denli hızlı hareket edebileceğini sanmıyordu.

Dantrag'ın kılıçlarından birisinin ustura keskinliğindeki kenarı belirgin bir kırmızı renginde parlamaya başladı. Fakat silah ustası şimşek hızındaki saldın hamlelerini sergilemeye devam ederken, bu kırmızı parıltı Drizzt'e donuk bir bulantıdan başka birşey olarak görünmüyordu. Drizzt sadece her harekete tepki veriyor, kılıçlarını sağa sola sallıyor ve çeliğin çınlamasını duyunca rahatlıyordu. Hamlelere karşılık vermeyi düşünemi-yordu bile; Drizzt sadece Dantrag'ın çabuk yorulacağını uma-bilirdi.

Ama tıpkı herhangi bir drow gibi, Drizzt'in de etkili bir şekilde karşı saldırı yapabilecek kadar hızlı hareket edemediğini farkeden Dantrag gülümsüyordu.

Parıltı, Drizzt'in yüzüne doğru gelen bir kılıcı önledi; Dantrag'ın diğer kılıcı -parlak olanı- sağa doğru geniş bir yay çizdi ve Drizzt ikinci palasını hızla yukan kaldırdığında dengesini epey yitirmiş haldeydi. Kılıç palanın ucuna yakın bir yere çarptı ve Drizzt bu kadar zor bir açıdayken onu durdurmaya yetecek kadar gücü olmadığını anladı. Palası kaçınılmaz bir şekilde içeri doğru kıvrılırken kolcu dosdoğru aşağı eğildi ve kılıç Drizzt'in kafasının hemen üzerinden ıslık çalarak geçti. Drizzt dönerken, kılıç yön değiştirerek taş duvara sertçe çarptı ve duvarı yararak içeri girdi!

Drizzt silahın inanılmaz keskinliği karşısında neredeyse haykıracaktı. Sanki Bruenor Battlehammer'ın en sevdiği pis kokulu peynirlerinden birisiymiş gibi taş duvarı kesmek de ne demekti öyle!

"Ne kadar devam edebileceksin?" diye dalga geçerek sordu Dantrag. "Daha şimdiden hareketlerin yavaşlamaya başladı bile, Drizzt Do'Urden. Kısa süre içinde kelleni uçuracağım." Kendinden emin olan silah ustası rakibine yaklaştı. Efsanevi hain drowun savaşırken ne halde olduğunu gördüğü için şimdi kendisine güveni çok daha artmıştı.

Drizzt hazırlıksız yakalanmış, savunmaya çekilmek zorunda kalmıştı ve dövüşü kaybedişinin doğuracağı sonuçlardan korkuyordu. O an kendisini bunu farketmeye, yoğunlaşıp konsantre olmaya ve sadece düşmanına odaklanmaya zorladı. Dantrag'm şimşek hızındaki hareketlerine tepki

vererek dövüşe devam edemezdi; ona daha dikkatle bakmalı, kurnaz ve becerikli rakibinin metotlarını daha iyi anlamalıydı. Tıpkı Dantrag'ın kertenkelesiyle birlikte ilk saldırdığı zaman yaptığı gibi. Drizzt hücuma geçen Dantrag'ın tavana yükseleceğini bilmişti, çünkü duruma silah ustasının gözünden bakmayı başarmıştı.

Ve şimdi de öyle oldu. Dantrag sol, sağ, sol ve sol kombinasyonunda saplama hamleleriyle saldırdı, ama Drizzt'in palaları her bir darbeye karşı yerli yerinde durdu. Aslında Drizzt savuşturma hamlelerini daha Dantrag saldırmadan önce sergilemeye başlamıştı. Silah ustasının saldırıları, yıllar boyunca yaptıkları eğitimde Zak'nafein'in sergilediği hareketlerden pek de farklı değildi. Dantrag karşılaştığı her Drowdan daha hızlı hareket ediyor olsa bile, Drizzt, Dantrag'ın herhangi bir hareketin tam ortasında doğaçlama yapamayacağından şüphelenmeye başlıyordu.

Yukarıdan gelen bir kılıcı engelledi, tam bir daire çizip Parıltı'yi kırbaç gibi savurdu ve tahmin ettiği ikinci kılıcı da savuşturdu. Drizzt o zaman tahminin doğru olduğunu anladı; Dantrag kendi hızına, en az rakiplerinin olduğu kadar tutsaktı.

Vahşi bir saplama hamlesi geldi, ama Drizzt çoktan dizleri üzerine çökmüş, Dantrag'ın kılıcını yukarıda tutmak için bir palasını kafasının üzerine kaldırmıştı. Silah ustasının ikinci hamlesi yoldaydı, ama Parıltı ileri uzanıp Dantrag'ın inciğinin yanına temiz bir kesik attıktan yarım saniye sonra indi. Böylece Baenre, saldırısını tamamlamak yerine bir adım geri sıçramak zorunda kaldı.

Silah ustası hiddetle hırlayarak tekrar hücum etti ve Drizzt'in palalarına ardarda vurarak onları yavaşça havaya yükseltti. Drizzt saldırı hamlelerinin gidişatına uyum göstererek her harekete karşılık verdi. İlk başta kolcu, etkili bir karşı saldırının yollarını düşünmeye başladı. Fakat derken Drizzt, Dantrag'ın bu saldın usulünü kullanmaktaki amacını anladı. Bu, Drizzt'in daha önce babasıyla oynamış olduğu bir oyundu.

Dantrag, Drizzt'in savuşturulması neredeyse imkansız olan bu saldırı usulünü alt etmenin yolunu bulduğunu bilemezdi- bunu sadece Drizzt ile Zak'nafein biliyordu.

Palalar yukarı kalktı, Dantrag onların altından içeri doğru dalışa geçti. Bu saldırıya alçaktan çifte saplama deniyordu. Amacı, düşmanının silahlarını çok yükseğe çıkartmak, aniden bir adım geri çekilmek ve kendi kılıçlarını kullanarak dosdoğru ileri atılmaktı.

Drizzt de geri sıçradı ve çaprazladığı palalarını aşağı indirip rakibinin kılıçlarını engelledi. Sergilediği hareket bu kurnaz hamleye karşı yapılacak tek savuşturma olan çapraz-kı-hç tekniğiydi. Ama Drizzt bir yandan hamleyi savuştururken, bir yandan karşılık vermeye başlamıştı bile. Ağırlığını öndeki ayağına verdi ve arka taraftaki ayağını iki palasının kabzaları arasından yükseltip şaşkına dönen Dantrag'ın suratına tekmeyi bastı.

Silah ustasının yüzünün tam ortasına vurdu. Dantrag tökezleyerek birkaç adım geriledi. Drizzt dosdoğru ileri atıldı ve afallamış Drowa vahşi bir hiddetle saldırdı. Şimdi hareketleriyle baskı kuran oydu. Rakibi tekrar saldırıya geçemesin ve inanılmaz hızını kullanıp avantaj kazananlasın diye ardarda darbeler yağdırıyordu.

Şimdi Drizzt'in gözle görülmeyen saldırılanna tepki verme sırası Dantrag'daydı. Palalar mümkün olan her açıdan üzerine yağıyordu adeta. Drizzt bu şiddetli ve hiddetli tempoyu daha ne kadar koruyabileceğini bilmiyordu. Ancak Dantrag'ın saldınyı tekrar ele geçirmesine ve onu tekrar savunmaya çekilmek zorunda bırakmasına izin vermemesi gerektiğini anlamıştı.

Dantrag, her nasılsa, saldırıları savuşturabilecek kadar dengesini korumayı başardı. Ve palalardan birisi her ne zaman savunmasını aşsa, silah ustası yana doğru kaçıp kurtuldu. Drizzt, o imkansız hızın Dantrag'ın sadece ellerinde olduğunu farketti; drowun vücudunun geri kalan kısmı iyi hareket ediyordu, Baenre Evinin silah ustasından bekleneceği şekilde mükemmel bir dengeye sahipti. Ama netice itibarıyla eller hariç tutulursa Dantrag, Drizzt'den daha hızlı hareket ediyor değildi.

Parıltı dosdoğru dalışa geçti. Dantrag'ın kılıcı palaya yanlamasına çarptı. Kurnaz Drizzt palayı büktü, kıvrımlı kısmını silah ustasının kılıcının üzerinden yuvarladı ve kolunu çentti.

Dantrag, yakın dövüşü engelleme çabasıyla geri sıçradı, ama Drizzt palalarını savurarak onu takip etti. Drizzt ikinci ve üçüncü kez Dantrag'ın mükemmel savuşturma hamleleri sonucunda ona küçük darbeler indirmeyi başardı. Kıvrımlı palaların akıcı hareketleri kılıçların yaptığı düz savuşturma hamlelerini alt ediyordu.

'Dantrag hareketlerimi benim onunkileri tahmin ettiğim kadar iyi tahmin edebilecek mi acaba?' diye iğneleyici bir şekilde düşündü Drizzt ve alaycı gülümsemesini bastırmakta zorlandı. Parıltı dosdoğru ileri atıldı ve kılıçlardan birisi bu saldırıya karşı mümkün olan tek savunmayı kullanarak yukarı kalktı. Dri/zt kılıcı kıvırmaya ve Dantrag da kolunu geri çekmeye başladı.

Ama Drizzt aniden durup palanın yönünü değiştirdi ve Parıltı, Dantrag'ın tepki veremeyeceği kadar hızlı bir şekilde ileri atıldı. Ölümcül pala silah ustasının diğer kolunda derin bir yank açıp kolunu yana doğru ittirdi. Ardından Drizzt yaptığı hareketi tamamlayıp geriye doğru bir adım attığında, havaya yükselmiş olan kılıcı aşağı inip Dantrag'ın göbeğini sıkı bir şerit halinde yardı.

Acıyla yüzünü buruşturan silah ustası bir adım geri sıçrayıp ölümcül rakibinden uzaklaşmayı başardı. "İyi dövüşüyorsun," diye kabul etti. Dantrag her ne kadar kendisine güveniyormuş gibi görünmeye çalışsa da, Drizzt indirdiği son darbenin ciddi olduğunu silah ustasının titreyen sesinden anladı.

Dantrag beklenmedik bir şekilde gülümsedi. "Berg'inyon!" diye seslenip yana doğru baktı. Kardeşinin artık orada olmadığını görünce gözleri hakikaten de faltaşı gibi açılıverdi.

"Silah ustası olmayı istiyor," diye sakince mantık yürüttü Drizzt.

Dantrag hiddetle kükreyerek ileri atıldı. Hızlı bir darbe sağanağıyla birlikte saldın avantajını tekrar eline geçirdi.

* * *

Kılıç hızla yukarı savruldu ve hiddetli kiralık katil ileri atıldı. Mücevherli hançeri rakibinin kanını hevesle içti. Entreri silaha ardarda iki kez sertçe asıldıktan sonra geri çekildi ve taş zemine yığılıp kalması için ölü drowu bıraktı.

Kiralık katil derhal geçidin yanına doğru sıçramayı akıl edebildi ve giriş kısmının karşısındaki koridor duvanna birkaç tane dart çarptığında kafasını çaresizce salladı.

Entreri hâlâ dizleri üzerinde duran Cattibrie'a döndü ve kadına tekrar ne haltlar karıştırdığını sordu.

Aldatıcı bir şekilde masum görünen kumral saçlı kadın neşeyle gülümsedikten sonra içi dolu olan kum saatlerinin en sonuncusunu havaya kaldırıp gösterdi ve onu oklarıyla açtığı deliklerden birisinin içine yerleştirdi.

Cattibrie'ın mağaradaki köprüyü nasıl havaya uçurduğunu bir anda anlayıveren ve şu anda ne yapmakta olduğunu da bilen kiralık katilin yüzündeki kan çekiliverdi.

"Tabanları yağlamalıyız," diye belirtti Cattibrie, elinde Taulmaril ile onun yanına gelerek.

Entreri çoktan ilerlemeye başlamıştı, hatta koridorun önünden geçerken dönüp de bakmadı bile.

Cattibrie onun hemen arkasından geldi. İşin aslı kahkahalarla gülmekteydi. Zeminden ana mağaraya açılan deliğin önünde durup aşağı baktı ve levitasyonla kendisine doğru yükselmekte olan kara elflere az sonra görecekleri karşılama töreninden pek hoşlanmayacaklanm belirtti.

* * *

Sola saplama, sağa saplama, sola doğru aşağı kesik, sağa doğru aşağı kesik. Dantrag'm saldırısı vahşi bir hız ve şiddet kazandı, ama Drizzt'in palaları yerlerini alıp savuşturmaları başarıyla sergiledi ve kurnaz kolcu karşı saldın yapmak için bir kez daha üçüncü silahını -yani çizmesini-

devreye soktu. Ayağını kaldırıp silah ustasının yaralı göbeğine tekmeyi bastı.

Dantrag öne doğru yalpalayıp iki büklüm olmak zorunda kaldı ve tekrar savunmaya çekildi. Drizzt amansız bir saldırıya giriştiğinde, silah ustası çaresizce hamlelere tepki vermeye başladı.

Entreri köşeyi dönerek geldi. "Koş çabuk!" diye haykırdı ve buradan kaçmak için Drizzt'e her ne kadar ihtiyacı olsa bile, durup da kolcuyu çekiştirmeye cüret edemedi.

Onun ardından Cattibrie geldi. Drizzt'in palalarının dosdoğru ileri atıldığını ve Dantrag'm kılıçları tarafından iki yana savrulup tutulduğunu gördü. İkisi de beklendiği üzere, aynı anda aynı hareketi yaptı. Fakat Drizzt'in dizi Dantrag'ınkinden daha hızlı bir şekilde yükseldi ve ani bir acı dalgası vücuduna yayıldığında, silah ustası, Drizzt'i geride tutamayacağını anladı.

Drizzt, Panltı'yı rakibinin kılıcının üstünden geçirdi ve ucunu Dantrag'm kaburgalan üzerine yerleştirdi, sonra ikisi bir saniyeliğine göz göze gelerek durdular.

"Zak'nafein seni mahvederdi," diye sertçe onu temin etti Drizzt ve Panltı'yı Dantrag'm kalbine gömüverdi.

Drizzt, Cattibrie'a doğru döndü ve genç kadının faltaşı gibi açık gözlerinde gördüğü dehşetin sebebini kavramaya çalıştı.

Derken genç kadın oldukça garip bir şekilde üzerine doğru gelmeye başladı ve yaşanan bir patlamanın yaydığı şok dalgası sebebiyle Cattibrie'in ayağının yerden kesilmiş olduğunu anlaması Drizzt'in birkaç saniyesini aldı.

BÖLÜM 27

HERŞEY ŞİMDİ ANLAŞILIYOR

Şok dalgaları ve kavurucu alevler sebebiyle mağara tavanından kopan sarkıt kaya çatırdayıp itiraz içinde gümbürdedi. Sonra devasa bir mızrak gibi çöktü ve üçyüz metrelik mesafe boyunca ıslık çalarak aşağı düştü.

Yakınlarda bulunan ve havada süzülmekte olan kara elfler sarkıtın yanlarından geçip gidişini çaresizlik ve dehşet içinde izlediler.

Kubbeli toplantı salonunda kutsal tören devam etmekteydi.

Bir dişi asker -Baenre Evinin seçkin muhafızlarmdandı, ama kesinlikle asilzade değildi- merkezi kaideye doğru koşturup haykırmaya başladı. İlk başta Matron Baenre ve diğerleri bu dişinin şok edici bir cinnet geçirdiğini düşündüler, ki kontrolden çıkan dro\v törenlerinde pek yaşanmadık bir sahne değildi bu. Ama askerin uyan niteliğinde haykırdığını yavaş yavaş anlamaya başladılar.

Yedi matron ana, aniden şüpheye düşmüş bir halde Matron Baenre'ye dönüp baktılar. Kendi kızları dahi onun neler çevirdiğim bilmiyordu.

Derken sarkıt kaya çakıldı.

* * *

Drizzt, Cattibrie'ı havada yakaladı ve sonra kendi ayağı da yerden kesildi. İkisi birlikte yere düştükleri anda kolcu yuvarlandı ve savunmacı bir tavırla genç kadının üzerine kapandı.

İkisi de haykırıyor, ama gitgide büyüyen ateştopunun gümbürtü dolu kükreyişi yüzünden hiçbir şey duyamıyorlardı. Alev kasırgasının en dış perçemi üzerinden geçtiğinde Drizzt'in sırtı ısındı ve pelerini birkaç ayrı yerden alev aldı.

Derken alev kasırgası başladığı kadar hızlı bir şekilde son buldu. Drizzt yuvarlanıp Cattibrie'ın üzerinden çekildi, yanan pelerininden kurtulmak için yerde debelendi ve sonra hâlâ yerde yatmakta olan yol arkadaşının yanına

geri döndü. Kadının patlama sırasında bayıldığından veya başına daha kötü birşey geldiğinden korkuyordu.

Cattibrie mavi gözlerinden birisini açtı ve manalı, muzip bir tavırla gülümsedi.

"Bahse girerim ardımız temizlendi," diyerek sırıttı. Drizzt neredeyse kahkahayı basacaktı. Kadını kaldırıp kolları arasına aldı ve ona sıkıca sarıldı. Gerçekten bir kez daha özgür kalabileceklerini işte o anda hissetmişti. Mithril Salonunda geçireceği zamanları, Bruenor, Regis ile Guenhwyvar'm ve tabii ki Cattibrie'ın yanında geçireceği zamanlan düşündü.

Drizzt ne kadar çok şeyi boş verip bir kenara atmak üzere olduğuna inanamıyordu.

Bir anlığına Cattibrie'ı bıraktı ve peşlerindeki bütün Drowların gittiğinden emin olmak için hızla köşeyi döndü.

"Merhaba," diye fısıldadı Cattibrie, ölü silah ustasının yanında durmakta olan muhteşem kılıca kafasını eğip bakarak. Cattibrie silahı dikkatle yerden aldı ve şeytani bir drow asilzadesinin taşıdığı bir kılıcın sapında iyilik tanrıçalarından Mie-likki'nin sembolü olan tek boynuzlu at suretinin neden bulunduğunu merak etti.

"Ne buldun?" diye sordu Drizzt, sakince geri dönerek.

"Sanırım bu sana uyar," diye belirtti Cattibrie, sıradışı kabzasını göstermek için silahı havaya kaldırarak.

Drizzt kılıca merakla baktı. Dantrag ile dövüşürken böyle bir kabza görmemişti, fakat duvarı kolayca kesen kılıcın bu kılıç olduğunu net bir şekilde hatırlıyordu. "Sende kalsın," diye önerdi, omuz silkerek. "Ben palayı tercih ederim, ayrıca bu gerçekten de Mielikki'nin bir silahıysa, tanrıça bu kılıcı Cattibrie'in belinde görmekten memnuniyet duyacaktır."

Cattibrie, Drizzt'i selamladı, içtenlikle gülümsedi ve kılıcı kemerine geçirdi. Tam o esnada Entreri'nin geri geldiğini duyarak döndü. Bu sırada

Drizzt, Dantrag'm cesedine doğru eğildi ve bileklikleri ölü drowun bileklerinden sessizce sıyırıp aldı.

"Oyalanamayız!" diye azarladı kiralık katil. Bocalayıp kalmış olduğu besbelliydi. "Şimdi bütün Menzoberranzan bizden haberdar ve bu rezil şehirle aramda bin mil mesafe olsa bile bana yetmez."

Drizzt, kiralık katille belki de ilk defa tamamen hemfikir olduğunu düşündü.

İnsan kadının belinde asılı durmakta olan bilinçli kılıç Khazid'hea'nm aklından geçen şeyler bunlar değildi tabii. Kılıç, Drizzt Do'Urden hakkında birçok şey duymuştu ve Dantrag yenildikten sonra bu efsanevi savaşçının ellerine kavuşabilmek için büyülü kabzasının şeklini değiştirmişti.

Drizzt bu yemi yutmamıştı, ama 'Kesici' adını hakkıyla kazanmış olan büyülü kılıç bekleyebilirdi.

* * *

Yol temizdi, günün geri kalan kısmında ve gecenin ilerleyen saatlerine kadar hiçbir takip belirtisi görmediler. En sonunda durup dinlenmekten başka seçenekleri kalmadı. Ama bu dinlence de hakikaten rahatsız ve huzursuz geçti.

Yolculuğa bu şekilde üç gün boyunca devam edip mil-lerce mesafe katettiler. Drizzt başı çekiyor ve svirfneblilerin inanılmaz derecede tehlikeli olan bu örümcek ağına takılmasına sebep olmaktan korktuğu için grubu Blingdenstone'dan uzak tutuyordu. Kertenkeleye binen drow devriye birliklerinin nasıl olup da onlara yetişmediğini anlayamıyor, arkalarındaki koridorlarda veya yan geçitlerde onlarca kara elfin pusu kurup beklemediğine hayret ediyordu.

Böylece Drizzt koridorun tam ortasında elinde geniş siperlikli şapkasıyla duran ve onları karşılamak üzere bekleyen tanıdık kara elfi gördüğünde hiç şaşırmadı.

Hâlâ öfkeden fokurdayan ve hâlâ savaşçılık güdüleri gergin olan Cattibrie, derhal Taulmaril'i doğrulttu. "Bu sefer kaçıp kurtulamayacaksın," diye mırıldandı, üçkağıtçı Jarlaxle'ın Mithril Salonundaki dövüşte onları nasıl atlattığını hatırlayarak.

Cattibrie daha yayı geremeden önce Entreri oku kavradı ve genç kadın, Drizzt'in silahlarına davranmadığını görünce bu konuda ısrar etmedi.

"Lütfen, tatlı ve güzel kadın," dedi paralı asker. "Sadece hoşçakal demeye geldim."

Adamın sözleri Cattibrie'ın sinirlerine dokunuyordu, ancak aynı zamanda genç kadın, Jarlaxle'ın ona karşı şerefli davrandığını, çaresiz bir esirken onu kötüye kullanmamış olduğunu inkar edemezdi.

"Benim açımdan bakınca bu oldukça garip birşey gibi görünüyor," diye belirtti Drizzt, sesini sakin tutmaya özen göstererek. Kesesinin içindeki oniks heykelciği yokladı. Ama heykelciğin orada oluşu Drizzt'i pek rahatlatmıyordu, zira eğer Gu-enhwyvar'ı çağırmasına ihtiyaç kalırsa, hepsinin muhtemelen öleceğinin farkındaydı. Bregan D'aerthe'nin metotlarını ve kurnaz liderin alacağı tedbirleri iyi bilen Drizzt ile Entreri, etraflarının ezici bir sayı üstünlüğüyle ve hünerli savaşçılarla kuşatılmış olduğunu anlayabiliyorlardı.

"Belki de düşündüğünün aksine, senin kaçmana o kadar da karşı değilimdir, Drizzt Do'Urden," diye yanıtladı Jarlaxle. Bu sözleri dosdoğru Artemis Entreri için söylemiş olduğu konusunda hiçkimsenin aklında bir şüphe yoktu.

Entreri bu iddia karşısında hiç şaşırmışa benzemiyordu. Herşey kiralık katilin kucağına düşmüştü- Cattibrie'in tacı; Driz-zt'in yerini tespit etmeye yarayan klipsli kolye; örümcek maskesi; kutsal tören sırasında Baenre Evinin korunmasız olacağına dair Jarlaxle'ın verdiği ipuçları; hatta Jarlaxle'ın masasında onu bekleyen panter heykelciği. Jarlaxle'ın bu işleri herhangi bir amaca yönelik olarak ayarlayıp ayarlamadığını bilmiyordu, ama paralı askerin neler yaşanacağını tahmin etmiş olduğundan emindi.

"Halkına ihanet ettin," dedi kiralık katil.

"Halkım mı?" diye şaşaladı Jarlaxle. "O terimi bir tarif et bakayım, halkmış." Jarlaxle birkaç saniye duraksadı, sonra, sorusuna hiçbir cevap gelmeyince kahkahayı bastı. "Bir matron ananın planlarına destek vermedim, o kadar," diye düzeltti.

"İlk matron ananın," diye altını çizdi Entreri.

"Şimdilik," diye ekledi paralı asker, manalı bir gülümseyişle. "Menzoberranzan'daki bütün drowlar Baenre'nin kurduğu ittifaktan memnun olmuş değil- hatta Matron Baenre'nin kendi ailesinden bazıları bile."

"Triel," dedi Entreri, paralı askerden çok Drizzt'e konuşarak.

"İçlerinden sadece birisi," dedi Jarlaxle.

"Bu ikisi neden bahsediyor öyle?" diye Drizzt'e fısıldadı Cattibrie. Drow kolcuysa hadiselerin daha geniş boyutunu anlayamadığı için sadece omuz silkti.

"Mithril Salonunun kaderini tartışıyoruz," diye kadına açıkladı Jarlaxle. "Nişanlamanıza hayran kaldım, hoş ve güzel bayan." Nazikçe eğilip reverans yaptı ve bu, her ne sebeptense, Cattibrie'in epey rahatsız olmasını sağladı.

Jarlaxle, Drizzt'e baktı. "Sevgili yol arkadaşının sarkıt kaya mızrağı çatıdan içeri çakıldığı vakit, Baenre salonunun içindeki matron anaların yüzlerinin büründüğü ifadeye şöyle bir bakabilmek için büyük meblağlar öderdim!"

Drizzt ile Entreri dönüp Cattibrie'a baktılar. Genç kadın ise sadece omuz silkti ve masumca gülümsedi.

"Pek fazla Drow öldüremediniz," diye çabucak ekledi Jarlaxle. "Tören salonunda sadece bir avuç dolusu drow hakladınız ve bütün kaçış operasyonu boyunca öldürdüklerinizin sayısı iki düzineyi aşmıyor. Baenre Evi bunu atlatacaktır. Fakat artık hiç de mükemmel bir kubbeye sahip

olmayan tavandan senin marifetini temizlemenin yolunu bulmaları biraz zaman alır hani! Yine de Baenre Evi bunu atlatacaktır."

"Ama ittifak," diye belirtti Drizzt. Bregan D'aerthe haricinde hiçbir Drow birliğinin onların peşinden tünellere neden doluşmadığını şimdi anlamaya başlıyordu.

"Evet, ittifak," diye yanıtladı Jarlaxle, hiçbir açıklama sunmayarak. "Aslında Mithril Salonuna sefere çıkma ittifakı, Drizzt Do'Urden'in esir alındığı dakikada yok olmuştu zaten.

"Ama sorular!" diye devam etti Jarlaxle. "Cevaplanacak birçok soru var. Elbette ki buraya geliş sebebim de bu."

Üç yol arkadaşı paralı askerin neden söz ettiğini anlamayarak birbirilerine baktılar.

"Geri götürmem gereken birşey var sizde," diye açıkladı Jarlaxle, dosdoğru Entreri'ye bakarak. Boş elini uzattı. "Onu geri vereceksiniz."

"Peki, ya vermezsek?" diye hiddetle sordu Cattibrie.

Jarlaxle güldü.

Kiralık katil derhal örümcek maskesini ortaya çıkarttı. Elbette ki Jarlaxle’ın onu Sorcere'ye geri koyması gerekliydi, yoksa esirlerin kaçışı konusunda zan altında kalırdı.

Maskeyi, yani tamamlanmak üzere olan yap-bozunun en son parçasını görünce Jarlaxle’ın gözleri parladı. Triel Baen-re'nin maskeyi aşırmak için Sorcere'ye giden Entreri ile Cattibrie'in her adımını izlediğinden şüpheleniyordu. Fakat Jarlax-le'm kiralık katile maskeyi çalmanın yolunu göstermesi ve böylece Drizzt Do'Urden'in kaçışına katkıda bulunması, en yaşlı Baenre evladının istekleriyle mükemmel bir şekilde örtüşüyor-du. Triel'in onu annesine satmayacağına inanıyordu.

Sadece maskeyi Sorcere'ye geri götürmesi gerekliydi -ki bu hiç de zor bir iş değildi- tabii bunu Gromph Baenre onun kayıp olduğunu farketmeden

önce yapmalıydı...

Entreri, Drizzt'e baktı, Drowdan hiçbir cevap çıkmadığını gördü ve maskeyi Jarlaxle'a fırlattı. Neredeyse aklına sonradan gelen bir düşünceyle, paralı asker elini boynuna uzattı ve yakut süsü boynundan çekip çıkarttı.

"Drow asilzadelere karşı pek etkili olmuyor da," diye esefle açıkladı ve beklenmedik bir şekilde onu Drizzt'e fırlattı.

Drizzt'in eli ileri atıldı, fakat çok çabuk hareket etmişti. Böylece yakut süs kolcunun koluna çarptı. Drizzt inanılmaz bir hızla elini geri çekti ve daha bir santim bile düşmeden nesneyi yakaladı.

"Dantrag'ın bileklikleri," dedi Jarlaxle gülerek, kolcunun bileklerinin örtülü olduğunu farkederek. "Zaten onlann bu işi yaptığını tahmin ediyordum. Korkma, bilekliklere alışacaksın Drizzt Do'Urden ve ondan sonra çok daha zorlu bir savaşçı olacaksın!"

Drizzt hiçbir şey söylemedi, ama paralı askerin sözlerinden şüphe de etmiyordu.

Drizzt ile arasındaki rekabeti henüz aşamamış olan Entreri, paralı askere tehditkar bir şekilde baktı. Bu işten hiç memnun olmamıştı.

"Ve böylece Matron Baenre'nin planlannı altüst ettiniz," diyerek masal anlatır gibi devam etti Jarlaxle, eğilip bir kez daha reverans yaparak. "Ve sen, kiralık katil, özgürlüğüne kavuştun. Ama her zaman arkanızı kollayın cüretkar dostlarım, zira kara elflerin hafızaları kuvvetlidir ve usulleri de çok sinsidir."

Sonra bir patlama oldu, turuncu renkli bir duman bulutu havaya yükseldi ve duman dağıldığında Jarlaxle gitmişti.

"Ve hele şükür senden kurtulduk," diye mırıldandı Cattibrie.

"Yüzeyde yollarımız ayrıldığı zaman ben de size böyle söyleyeceğim işte," diye sertçe söz verdi Entreri.

"Sadece Cattibrie sana söz verdiği için," diye cevabı yapıştırdı Drizzt, eşit derecede ciddi bir tonlamayla. İkisi uzlaşmaya yanaşmayan bir tavırla gözlerini birbirilerine kenetlediler ve nefret dolu bakışlar attılar. İkisinin arasında duran Cattibrie kendisini feci şekilde rahatsız hissetti.

Menzoberranzan adındaki tehdit görünüşe göre arkalarında kaldıktan sonra, eski düşmanlar bir kez daha düşman olup çıkmış gibiydi.

SON DEYİŞ

Yoldaşlar, Ölü Ork Geçidinin yakınlarındaki mağaraya geri dönmediler. Guenhwyvar'm kılavuzluğuyla Mithril Salonunun çok altındaki tünellere geldiler. Entreri oradan sonraki yolu, onları aşağı madenlere bağlanan tünellere götürebilecek kadar iyi biliyordu. Kiralık katil ve Drizzt, bir zamanlar üzerinde dövüşmüş oldukları dağ çıkıntısında yollarını ayırdılar ve yıldızlı gökyüzünün altında düello ettikleri o geceyi hatırladılar.

Entreri dağ çıkıntısı üzerinde yürüdü, kısa bir mesafe gittikten sonra duraksadı ve nefret ettiği rakibine doğru dönüp baktı.

"Benim de hafızam kuvvetlidir," diye belirtti, Jarlaxle'ın son sözlerine atıfta bulunarak. "Usullerimin drcnvlarındakinden daha az sinsi olduğunu da sanma sakın!"

Drizzt cevap verme zahmetine girmedi.

"Verdiğim sözden kesinlikle pişmanım," diye Drizzt'e fısıldadı Cattibrie. "O herifin sırtına bir ok saplamaktan daha fazla istediğim birşey yok!"

Drizzt kolunu genç kadının omuzuna attı ve onu tünellere doğru geri götürdü. Cattibrie'in atışının -tabii eğer atış yaparsa- dünyayı çok daha iyi bir yer edeceğine karşı çıkmazdı, ama artık Artemis Entreri'den korkmuyordu.

Entreri'nin zihninde bir sürü şey döndüğünü biliyordu. Kiralık katil, Menzoberranzan'da gördüğü şeyden hoşlanmamıştı; ki o şey, karanlık ruhuna tutulan net bir aynaydı. Yaşadığı duygusal bunalımdan kurtulması ve düşüncelerini yeniden drow kolcuya odaklaması uzun zaman alacaktı.

Bir saatten kısa bir süre sonra iki dost Wulfgar'ın ölmüş olduğu yere geldiler. O kaya yığınının önünde uzun bir süre duraksayıp sessizce, kol kola durdular.

Tam ayrılmak üzere dönmüşlerdi ki, silahlı ve zırhlı yirmi tane cüce beliriverdi ve bütün çıkış yollarının ağzını savaş makinalanyla kapattı.

"Teslim olun ya da püre olun!" diye bir ses geldi. Bunun ardından, iki yoldaşı tanıyan cüceler neşe ve şaşkınlıkla uludular. Cüce askerler üzerlerine doğru koşturdular ve iki dostun etrafını coşkuyla sardılar.

"Onları gözcü kumandana götürelim!" diye bir ses geldi ve Drizzt ile Cattibrie'ı neredeyse can çıkarıcı bir tempoyla koşturmaya başladılar. Onları kıvrımlı tüneller arasından geçirip Mithril Salonu tünellerinin resmi giriş kapısından içeri soktular. Oradan kısa bir mesafe sonra, az önce sözü edilen kumandanı buldular. İki dost onu bu mevkide gördüklerine, en az Regis'in onları gördüğüne şaşırdığı kadar şaşırmışlardı.

"Kumandan mı?" Küçük dostuna tekrar bakan Cattibrie'ın ilk sözü bu oldu. Regis koşturdu ve kadının kollarına doğru sıçradı, aynı zamanda bir kolunu da Drizzt'in boynuna doladı.

"Geri döndünüz!" diye ardarda haykırıyor, çocuksu yüz hatlan neşeyle parıldıyordu.

"Kumandan?" diye sordu Cattibrie, duyduğuna hâlâ inanamaz bir halde.

Regis hafifçe omuz silkti. "Birilerinin bu işi yapması gerekliydi," diye açıkladı.

"Ve bana kalırsa bu işi iyi de yapıyor hani," dedi bir cüce. Odada bulunan diğer cüceler hemen onunla hemfikir oldular ve buçukluğun gamzeli yüzünün kıpkırmızı kesilmesini sağladılar.

Regis hafifçe omuz silkti ve Cattibrie'ı öyle bir öptü ki, neredeyse yanağını çürütecekti.

* * *

Bruenor sanki taşa dönmüş gibi oturuyordu. Taht salonundaki diğer cüceler Cattibrie'a neşeli selamlar verdikten sonra akıllıca davranıp odadan sıvışmıştı.

"Onu geri getirdim," diye 'doğruya doğru' bir ses tonuyla söze başladı genç kadın, babasıyla yalnız kaldığı vakit. Sesinin sanki sıradışı hiçbir şey olmamış gibi çıkmasına uğraşıyordu. "Ve Menzoberranzan'ı kesinlikle görmen gerekli!"

Bruenor irkildi; boz-mavi gözlerinden yaşlar süzüldü. "Lanet olası, ahmak kız," dedi yüksek sesle, Cattibrie'in laubali tavnnı dağıtarak. Cattibrie, Bruenor'u çocukluk günlerinden beri tanıyordu, ama o anda cüce ona sarılacak mı, yoksa onu boğazlayacak mı kestiremiyordu.

"Lanet olası, ahmak sensin," diye cevap verdi genç kadın, tipik inatçı tavrıyla.

Bruenor ileri atıldı ve elini kaldırdı. Evlatlık kızına daha önce hiç tokat atmamıştı ve şimdi de kendisini en son anda durdurmayı başarabildi.

"Lanet olası, ahmak sensin!" dedi Cattibrie yine, sanki Bruenor'a 'sıkıyorsa vur' dermişçesine. "Değiştirilmesi gereken şeyler tek tek elinden kaçarken, burada oturup değiştiremeyeceğin birşey için acı çekmek de neymiş!"

Bruenor başını çevirdi.

"Wulfgar'ı senden daha az özlediğimi mi sanıyorsun yani?" diye devam etti Cattibrie, babasının omuzunu kavrayarak (fakat gürbüz cüceyi bir santim olsun döndürmeyi başaramadı). "Drizzt'in onu senden az özlediğini mi düşünüyorsun?"

"O herif de salağın teki!" diye kükredi Bruenor, hızla dönüp dosdoğru kızın gözlerinin içine bakarak. Sadece kısacık bir anlığına Cattibrie o eski kıvılcımı, cücenin ıslak gözlerinin içinde cayır cayır yanan o eski alevleri gördü.

"Bu konuda sana katılan ilk kişi o olur," diye yanıtladı Cattibrie ve güzel yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ve hepimiz bazen öyle davranırız. Ama bir dostun yapması gereken şey, salakça davrandığımız zamanlarda bize yardım etmektir."

Bruenor pes etti ve sevgili kızının feci şekilde ihtiyaç duyduğu kucaklaşmayı ona sundu. "Drizzt, Cattibrie'dan daha iyi bir dost bulamaz," diye kabul etti, sözlerini genç kadının boynunda boğarak ve onları yaşlı bir cücenin gözyaşlanyla ıslatarak.

* * *

Mithril Salonunun dışında, Drizzt Do'Urden bir taşın üzerinde oturuyor, kışın yaklaştığını haber veren ayaz rüzgara aldırış etmiyor ve bir daha asla göremeyeceğini düşünmüş olduğu şafak vaktinin tadını çıkartıyordu.